

Tussen droom en werkelijkheid: een luxe leven in Hollywood Hills

Een kwalitatief onderzoek naar de waardering van het reality televisieprogramma *The Hills*

Student: Sanne Jansen

Studentennummer: 336251

E-mail: sanne1998@hotmail.com

Begeleider: Dr. A.F.M. Krijnen

Tweede lezer: Dr. E. Hitters

Aantal woorden: 73.405

Inhoudsopgave

VOORWOORD	5
SAMENVATTING	6
HOOFDSTUK 1: INLEIDING.....	7
1.1 Introductie	7
1.2 Maatschappelijke en wetenschappelijke relevantie	11
HOOFDSTUK 2: REALITY TELEVISIE	13
2.1 Reality televisie	13
2.1.1 Definities, eigenschappen en vormen van reality televisie	13
2.1.2 De ontwikkeling van reality televisie	16
2.2 Discussies over reality televisie.....	17
2.2.1 Obsceniteit	17
2.2.2 Authenticiteit	18
2.2.3 Het vervagen van grenzen tussen privé en publiek domein	20
2.3 Celebrities	22
HOOFDSTUK 3: REALITY TELEVISIE EN HET PUBLIEK.....	24
3.1 Het gebruik van media.....	25
3.1.1 <i>Uses gratifications</i> benadering.....	26
3.1.2 Motieven voor het kijken naar reality televisie	27
3.1.3 Vrouwen en mediagebruik.....	30
3.2 Betekenisgeving aan media	31
3.2.1 <i>Encoding decoding</i> model.....	32
3.2.2 Betekenisgeving aan reality televisie.....	33
3.2.3 Vrouwen en betekenisgeving aan media.....	34
3.3 Betekenisgeving aan celebrities.....	35
HOOFDSTUK 4: METHODE.....	38
4.1 Het onderzoeksontwerp: een kwalitatieve interviewstudie	38

4.2 Analyse	43
HOOFDSTUK 5: RESULTATEN	45
5.1 De thema's	45
5.2 Kijkmotieven.....	46
5.3 Het proces van betekenis geven.....	53
5.3.1 Aspiratie.....	54
5.3.2 Reality televisie	54
5.3.3 Authenticiteit	57
5.3.4 Associatie	64
5.3.5 Moralisatie	69
5.4 Commerciële waarden.....	74
HOOFDSTUK 6: CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN	76
6.1 Conclusie	76
6.2 Beperkingen van het onderzoek.....	78
6.3 Aanbevelingen vervolgonderzoek	78
LITERATUUR.....	80
BIJLAGE 1 - TOPICLIJST	90
BIJLAGE 2 - INTERVIEWS.....	92
Interview 1, Kiara	92
Interview 2, Esmeralda	104
Interview 3, Femke	112
Interview 4, Melanie.....	121
Interview 5, Rianne	131
Interview 6, Esther	138
Interview 7, Bibi	148
Interview 8, Sonja.....	163
Interview 9, Marije	173

Interview 10, Shirley.....181

VOORWOORD

Beste lezer,

Voor u ligt mijn Master thesis die ik heb geschreven ter afsluiting van de Master opleiding Media & Cultuur. De afgelopen maanden waren best stressvol vanwege de valse start die ik had gemaakt, maar gelukkig heb ik de thesis toch binnen het collegejaar kunnen afronden.

Voor het begeleiden of enige hulp bij het realiseren van deze Master thesis wil ik graag een aantal mensen bedanken. Allereerst mijn scriptiebegeleider, Tonny Krijnen, die altijd tijd voor mij vrij maakte, mij voorzag van goede tips en heeft geholpen met het aanbrengen van structuur. Daarnaast natuurlijk de geïnterviewden (Kiara, Esmeralda, Femke, Melanie, Rianne, Esther, Bibi, Sonja, Marije, Shirley) voor het op korte termijn vrij maken van tijd voor een interview bij hen thuis. En familie en vrienden die mij de laatste maanden hebben gesteund in de drukke periode.

Heel erg bedankt allemaal! Zonder jullie had ik deze Master thesis niet op tijd kunnen afronden.

Sanne Jansen

Dordrecht, augustus 2011

SAMENVATTING

Op de huidige Nederlandse televisie treft men een overvloed aan reality televisie. Een genre bestaande uit verschillende programmaformats waarin niet alleen reële gebeurtenissen een prominente rol spelen maar ook 'real life events' dramatisch geconstrueerd of gereconstrueerd worden (Van Bauwel & Carpentier, 2010). Een genre dat meestal goedkoop te produceren is en tevens goed aanslaat bij het publiek (Murray & Ouellette, 2004). In de overvloed aan reality televisie bevindt zich de docusoap *the Hills*, een programma van MTV, dat vooral populair is bij jonge vrouwen. Dit reality televisieprogramma bevat niet de programmaelementen die een reality televisieprogramma normaal gesproken populair maken bij het publiek, zoals: authenticiteit, spelelement, mogelijkheid tot stemmen, spanning, humor en intimiteit. Toch wordt dit programma graag bekeken. Maar waarom? Om dit te achterhalen wordt in deze Master thesis antwoord gegeven op de onderzoeksvraag: *Hoe verlenen Nederlandse jonge vrouwelijke kijkers tussen de 20 en 34 jaar betekenis aan het Amerikaanse reality televisieprogramma The Hills op MTV?* Om de onderzoeksvraag te beantwoorden zijn tien diepte-interviews afgenomen met liefhebbers van dit programma. Enerzijds, is aan de hand van eerdere onderzoeken volgens *uses and gratifications* gekeken naar de kijkmotieven voor dit programma. Anderzijds, naar de betekenissen die dit programma voor de respondenten heeft. Uit de analyse van het interviewmateriaal is naar voren gekomen dat vooral naar *the Hills* wordt gekeken ter ontspanning en vermaak. De respondenten hoeven er niet bij na te denken, het programma kijkt lekker weg op een avond of een zondagochtend. Daarnaast is het programma ook vermakelijk. Verschillende programmaelementen worden als vermakelijk ervaren: het drama, de ruzies, het roddelen en het leven in Hollywood. De voornaamste betekenis van *the Hills* is *aspiratie*. Hiermee wordt het verlangen bedoeld naar het hebben van bepaalde aspecten van de levensstijl van de personages uit *the Hills*. De respondenten willen niet ruilen met de personages, noch willen zij de personages zijn, maar zij vinden de spullen die zij bezitten, de feestjes die zij bezoeken en/of de bedrijven waar zij werken wel aantrekkelijk. Het programma biedt de respondenten een moment om even weg te dromen en na te denken over een leven met veel geld, luxe en roem. Iets wat zij ook wel graag zouden willen, maar dan wel in een andere context.

Trefwoorden: reality televisie, *the Hills*, MTV, betekenisgeving, *uses and gratifications*

HOOFDSTUK 1: INLEIDING

1.1 Introductie

“People can sit back and say it’s fake, but at the end of the day to me this is real because this is my life” (Heidi Montag, Entertainment Weekly)

In zomaar een willekeurige televisieweek in maart zap ik van het ene reality televisieprogramma naar het andere. Op de publieke omroep zijn: *Ik vertrek, Wie is de mol?, Man bijt hond, Memories, Flashback, Het Familiediner, De rijdende rechter, de echte co-assistent* en *24 uur met...* te zien. En op de commerciële zenders lijkt het aanbod oneindig. Op Net 5 verschijnt hun duurste productie ooit, de dagelijkse real life soap *Secret story*, waarin de winnaar, degene die zijn geheim tot het einde kan bewaren met € 100.000,00 naar huis gaat. En op de andere zenders verschijnen iedere dag ook vele programma’s waarin mensen gevolgd worden. Zij worden gevolgd op vakantie (*Oh oh Tirol, RTL 5, Jersey Shore, MTV*), op hun werk (*Herrie in het hotel, RTL 4*), in de zoektocht naar een nieuw huis (*Huizenjacht, SBS6*) of bij het vinden van een droombaan (*Mijn geheime missie, RTL 5*).

De overvloed aan reality televisie ontgaat ook de media niet. Op 17 maart kopt *NRC Next*: ‘TV-sterretjes zijn onze nieuwe burens, kennissen en vrienden – twaalf jaar na *Big Brother* is er meer reality-tv dan ooit’. En wijdt het vrouwenweekblad *Viva* in de week van 11 maart hier een artikel aan: ‘Om soap geholpen – hoe reality-tv de macht grijpt’. Er zijn vandaag de dag minder soaps op televisie, maar meer reality programma’s dan ooit.

Onder de noemer reality televisie kunnen vele verschillende soorten programma’s worden geschaard. Het draait in deze programma’s om ‘real life’ gebeurtenissen uit het leven van (doodgewone) individuen of groepen mensen. Voorvallen die uit het leven gegrepen zijn en al dan niet in een alledaagse omgeving worden geregistreerd (Mast, 2003, p. 7). Het is een genre dat vooral goed bekeken wordt door vrouwen, vanwege de drama en privéonderwerpen die er in centraal staan (Van Bauwel, 2010).

In de overvloed aan reality televisieprogramma’s die er bestaan, kijk ik zelf graag naar *The Hills*, dat dagelijks wordt uitgezonden op MTV. Uren kan ik kijken naar de dingen die de personages uit deze serie ondernemen en de gesprekken die zij met elkaar voeren. Eigenlijk gaat het nooit echt ergens over, geen spannende ondernemingen voor de personages noch diepgaande gesprekken en

zielenleed, toch blijf ik geboeid. Wat is het toch dat dit programma zo aantrekkelijk maakt en ik graag blijf kijken?

En niet alleen ik kijk. In de Verenigde Staten was de serie een kijkcijferkanon, dat ieder seizoen meer kijkers kreeg. Het eerste seizoen had gemiddeld 2,3 miljoen kijkers en het derde seizoen maar liefst 3,7 miljoen kijkers tussen de 12 en 34 jaar oud. 17% van deze kijkers waren vrouwen jonger dan 18 jaar oud en 49% waren vrouwen tussen de 18 en 34 jaar oud (Leppert & Wilson, 2008). In 2010 had dit reality televisieprogramma gemiddeld 31400 kijkers in Nederland. Relatief veel voor de kleine doelgroep waar MTV voor bedoeld is en het vroege tijdstip waarop dit programma destijds werd uitgezonden. In 2010 waren 72% van de kijkers vrouwen en 28% van de kijkers mannen. 74% van deze kijkers waren tussen de 13 en 34 jaar oud, 36% hiervan waren tussen de 13 en 19 jaar oud, 38% tussen de 20 en 34 jaar oud (Stichting Kijkonderzoek [SKO], 2011). Daarnaast kwam het programma zelfs op de 82^e plaats in de Amerikaanse top 100 van de best bekeken televisieseries van de afgelopen 25 jaar die door de Entertainment Weekly werd opgesteld (Entertainment weekly, 2008). Het programma heeft een eigen blog, www.thehillsblog.com en op Facebook heeft *The Hills* meer dan 3 miljoen leden. Ook zijn er op Hyves diverse fanpagina's ingericht voor liefhebbers van *The Hills*. Vanuit deze motivatie is *The Hills* centraal gesteld in dit onderzoek.

Het reality televisieprogramma *The Hills* volgt het wel en wee van de vriendinnen Lauren Conrad en Heidi Montag. Zij zijn van Laguna Beach naar Los Angeles verhuisd om daar aan de modeacademie te studeren. In zes seizoenen is hun leven te volgen. Op de Nederlandse MTV is dit programma nog dagelijks te zien tussen 10 voor 5 's middags en 10 voor half 6 's middags. Naast Lauren Conrad en Heidi Montag zijn de overige hoofdrolspelers uit de serie: Audrina Patridge, Whitney Port, Stephanie Pratt, Lo Bosworth, Brody Jenner, Justin Brescia en Spencer Pratt (vriend en later man van Heidi Montag). Het koppel Spencer en Heidi staat ook wel bekend als Speidi. In het vijfde seizoen stopt Lauren Conrad met de serie en wordt zij opgevolgd door Kristin Cavallari, eveneens bekend van de eerdere serie van MTV *Laguna Beach* (www.mtv.com). In de show staan vooral de relaties en vriendschappen die de personages hebben en de conflicten die daar weleens in ontstaan centraal. De hoofdrolspelers worden verder gevolgd in de dagelijkse dingen die zij doen; studeren, werken, winkelen, uit eten gaan, op vakantie gaan, feestjes bezoeken, bij familie op bezoek gaan etc. Korte gesprekjes over het werk, over of een relatie wel of niet werkt en over wat ze in het weekend gedaan hebben of gaan doen worden getoond.

The Hills is niet alleen een populair programma, maar ook om andere redenen een interessante casus voor onderzoek. Ten eerste omdat het een vorm van reality televisie is waarop discussies over authenticiteit, obsceniteit en het vervagen van grenzen tussen openbaarheid en

privéleven van toepassing zijn. De drie belangrijkste thema's in maatschappelijke en wetenschappelijke debatten over reality televisie. In paragraaf 2.3 zal in het theoretisch kader dieper worden ingegaan op betreffende thema's en hoe deze aansluiting vinden bij dit programma.

Een tweede argument waarvoor dit programma als een interessante casus kan worden gezien is dat bepaalde programma-elementen van *The Hills* niet overeenkomen met programma-elementen die andere reality televisieprogramma's juist zo aantrekkelijk maken voor het publiek. Te meer ook omdat het programma nergens over gaat terwijl het toch een succes is. Deze programma-elementen zijn in elk geval: authenticiteit, spelelement, mogelijkheid tot stemmen, spanning, humor en intimiteit.

In een interview met *NRC Next* stelt communicatiewetenschapper Maarten Reesink dat hoe echt een reality televisieprogramma overkomt op de kijker van groot belang is bij de populariteit ervan. 'We kijken naar reality televisie omdat wij opzoek zijn naar echtheid' (Bronzwaer, 2011, p. 4-5). Bij *The Hills* is dit niet echt van toepassing omdat de kijker uiteindelijk weet dat het programma niet echt is of in ieder geval deels niet echt is omdat de programmamakers in de laatste aflevering de set laten zien. Daarbij is hier ook veel aandacht voor geweest in diverse media.

Ten tweede heeft het programma geen spelkarakter zoals *De Mol* of *Expeditie Robinson* waarbij kandidaten (moeilijke) opdrachten moeten uitvoeren. En de spanning en groepsdynamiek gelden als motivatie om het programma te kijken (Crew, 2006, p. 68). *The Hills* is geen talentenshow, zoals *Idols* of *X-factor* waarbij de kijker kan meeleven met zijn favoriete kandidaat en invloed op het programma kan uitoefenen door op zijn favoriete kandidaat te stemmen (Bell, 2010). De beelden die we te zien krijgen zijn niet gruwelijk of beangstigend van situaties waarin wij liever niet terecht komen, zoals bijvoorbeeld in het programma *Blik op de weg*, waarin roekeloze automobilisten worden gevolgd door de politie. En over het algemeen ook niet zo emotioneel beladen zoals bijvoorbeeld een huwelijk of een geboorte (Hermes & Reesink, 2003, p. 223).

De personages zijn ook niet stereotype zoals Sterretje, Barbie en Jokertje uit *Oh Oh Cherso* en *Oh Oh Tirol* (programma over jongeren met vakantie) waarin platte uitspraken van de deelnemers en de activiteiten die zij ondernemen uitlopen op voor veel kijkers schandelijke maar toch hilarische televisiemomenten (Geelen, 2010, *De wereld draait door*). Ook waren de personages in eerste instantie doodgevoerd 'the girls next door' en geen iconische figuren, zoals de vrouwen uit *Footballers wives*, een programma waarin het leven van de vrouwen van rijke bekende voetballers wordt gevolgd (Biressi & Nunn, 2005, p. 145).

Echter zijn zij naar mate het programma vorderde wel iconische figuren geworden en te vinden op menig rode loper. Zou dat dan wellicht een reden zijn om te kijken? Het programma was alleen wel al sinds haar start populair en dus voordat de personages uit *the Hills* iconische figuren

waren geworden. In de Verenigde Staten zette het programma MTV zelfs weer opnieuw op de kaart voor kijkers tussen de 13 en 24 jaar oud (Spier, 2008). En in Nederland steeg het marktaandeel van MTV met 6% mede door het programma *The Hills* (MTV Networks).

Een laatste element dat naar voren komt in eerdere onderzoeken naar de aantrekkingskracht van reality televisie is (emotionele) identificatie. Het publiek kijkt graag naar personages in situaties waar zij zich maximaal mee kan inleven. Dit kan ook gelden voor andere soorten televisieprogramma's, zo lang de emoties van de personages overtuigend overkomen (Hermes & Reesink, 2003, p. 222). Maar het geldt vooral voor reality televisie omdat dat gaat over doodgewone mensen en zodoende realistischer overkomt op het publiek dan een soap. Met de personages uit *Big Brother* konden kijkers zich goed identificeren. Lief en leed werd met elkaar gedeeld en de personages waren volgens kijkers echt zichzelf (Pisters, 2000, Hautagankas, 2010). In *the Hills* blijven de gesprekken aan de oppervlakte. Zij praten over wat zij in het weekend gedaan hebben, welke mannen of vrouwen zij knap vinden of waar een nieuwe club wordt geopend. Hierdoor zou mogelijk identificatie geen rol kunnen spelen, de kijker krijgt tenslotte niet voldoende over de personages te weten om zichzelf hiermee te verbinden. Aan de andere kant zijn de situaties waarin de personages zich bevinden wel herkenbaar voor het publiek. Iedereen is wel eens verliefd, heeft ruzie of gaat wel eens uit eten. Zouden kijkers van *the Hills* zich daarom nu wel of niet met de personages of hun situaties kunnen identificeren?

The Hills bezit dus niet duidelijk de programma-elementen die een reality televisieprogramma normaal gesproken zo aantrekkelijk maken voor de kijker. Toch is dit programma populair en van groot belang voor MTV. Zowel in Nederland als de Verenigde Staten wordt het leven van *the girls next door* klaarblijkelijk graag gevolgd en dan met name door vrouwen. Maar waarom kijken zij zo graag naar dit programma? Wat is haar aantrekkingskracht? Vanuit deze motivatie is de volgende probleemstelling geformuleerd:

Hoe verlenen Nederlandse jonge vrouwelijke kijkers tussen de 20 en 34 jaar betekenis aan het Amerikaanse reality televisieprogramma The Hills op MTV?

De volgende deelvragen zijn hieruit ontstaan:

Hoe past The Hills binnen het kader van reality televisie?

The Hills vormt de casus voor dit onderzoek. Het is een reality televisieprogramma en daarom belangrijk om een beeld te scheppen over wat reality televisie is en wat erover geschreven wordt op wetenschappelijk niveau. Om deze deelvraag te beantwoorden zal gebruik gemaakt worden van

theoretische verdieping over reality televisie, welke eigenschappen heeft dit genre volgens theoretici? En welke eigenschappen heeft *The Hills* waardoor dit programma onder het reality genre valt? Ondanks dat dit programma niet de programma-elementen bevat die reality televisieprogramma's interessant maken voor het publiek, valt dit programma toch binnen het genre reality televisie.

Wat is er bekend over betekenisgeving aan reality televisie?

Alvorens de interviews worden opgesteld en afgenomen is het van belang om over theoretische verdieping te beschikken over betekenisgeving aan media in het algemeen en reality televisie in het bijzonder. Media zijn vol op aanwezig in de huidige maatschappij en hebben een behoorlijke invloed op het vormen van meningen of gevoelens over veel onderwerpen. Reality televisieprogramma's nemen een groot gedeelte van de programmering van publieke en vooral commerciële zenders in beslag. Hoe werkt het proces van betekenisgeving? En hoe kijken mensen naar reality televisie?

Hoe is gender van invloed bij de betekenisgeving aan media?

Jonge vrouwelijke kijkers staan centraal binnen dit onderzoek. Het is daarom van belang om eerdere onderzoeken aan te halen over de verschillen in betekenisgeving aan media door mannen en vrouwen. En de functie die media hebben voor vrouwen.

1.2 Maatschappelijke en wetenschappelijke relevantie

De populariteit van het reality televisiegenre bij het publiek, de media-aandacht en de discussies rondom dit genre benadrukken de maatschappelijke relevantie van dit onderzoek. Dit onderzoek zal op wetenschappelijk vlak een bijdrage leveren aan het debat over het publiek en reality televisie. Er is veel onderzoek gedaan naar de betekenisgeving aan reality televisie en gender en televisiekijken, maar niet specifiek naar het kijken van een reality televisieprogramma door vrouwen.

Deze studie is ook wetenschappelijk relevant omdat het een aanvulling is op bestaande theorie over betekenisgeving aan reality televisie en betekenisgeving aan media door vrouwen. Er is nog niet specifiek onderzoek gedaan naar betekenisverlening door vrouwen aan een reality televisieprogramma. Vanaf eind jaren '90 zijn vooral veel publicaties verschenen over het hoe en waarom van *Big Brother* en zijn opvolgers en het succes bij de kijkers (Kilborn, 2003; Reesink, 2000; Costera Meijer, 2000; Hill, 2005). Receptie en gender studies zijn gedaan door Ang (1985) die onderzocht hoe mannen en vrouwen betekenis verlenen aan de soapserie Dallas. En door Van Zoonen (1994) die in haar boek *Feminist media studies* in gaat op de verschillen in mediavorkeuren van mannen en vrouwen. In deze studies en andere studies komt naar voren dat vrouwen de

voorkeur geven aan verhaallijnen waarbij de nadruk ligt op de privésfeer, zoals romantiek en drama (Ang, 1985, Van Zoonen, 1994, Gray, 1994). Een recentere studie naar betekenisgeving aan *Goede Tijden Slechte Tijden (GTST)* door jonge vrouwen is gedaan door De Bruin (2000, 2005). Vooral studies naar de manier waarop vrouwen betekenis verlenen aan televisieprogramma's, zoals de studie van Ang (1985), zijn verouderd.

Om de hoofdvraag te beantwoorden is een kwalitatieve interviewstudie uitgevoerd. Door middel van diepte-interviews met tien jonge vrouwen die *the Hills* kijken. Om de betekenis van een populair reality televisieprogramma te kunnen begrijpen kan dit namelijk het beste aan het publiek gevraagd worden. Hoe gebruiken, ervaren en interpreteren zij het programma? (Van Zoonen, 1994, p. 106). Het is dus geen studie naar de waarheid van de betekenis, maar wat betekent een programma voor een persoon (Staiger, 2005, p. 2). Op empirische wijze wordt zodoende achterhaald wat de individuele overwegingen zijn om naar het reality televisieprogramma *the Hills* te kijken. Bij het bestuderen van betekenisgeving aan media bevind ik mij op het onderzoeksterrein van *Cultural studies*. Het publiek wordt binnen deze stroming beschouwd als actief en is geen passieve alles absorberende spons, die klakkeloos mediaboodschappen in zich opneemt (Croteau & Hoynes, 2003). Het heeft aandacht voor populaire cultuur, dat wil zeggen traditioneel lage vormen van cultuur, waaronder televisievermaak (De Bruin, 2005, p. 17).

Voor een wetenschappelijk onderzoek plaats kan vinden dient er een fundament opgebouwd te worden. Deze basis bestaat uit theorieën en argumenten rondom de centrale thematiek van het onderzoeksonderwerp. De volgende twee hoofdstukken bestaan uit het theoretisch kader. Hoofdstuk twee gaat over reality televisie. De centrale begrippen die in het tweede hoofdstuk besproken worden zijn: *reality televisie, obsceniteit, authenticiteit, vervagen van grenzen tussen privé en publiek domein en celebrities*. Het derde hoofdstuk heet 'Reality televisie en het publiek'. De belangrijke concepten en theorieën in het derde hoofdstuk zijn: *uses gratifications, het gebruik van reality televisie, mediagebruik door vrouwen, encoding decoding, betekenisgeving aan reality televisie, betekenisgeving aan media door vrouwen en de betekenis van celebrities*. De begrippen uit de theorie zijn vervolgens omgezet in gespreksthemata voor de tien interviews met jonge vrouwen die *The Hills* kijken (Wester, Renckstorf & Scheepers, 2006, p. 509). Hoofdstuk vier biedt inzichten in het methodologische gedeelte van dit onderzoek. In hoofdstuk vijf worden de resultaten gepresenteerd. In het zesde hoofdstuk worden aan de hand van de resultaten conclusies getrokken en aanbevelingen gedaan voor vervolgstudie.

HOOFDSTUK 2: REALITY TELEVISIE

In dit hoofdstuk worden eerdere theorieën aangehaald met betrekking tot de concepten: *reality televisie*, *obscentiteit*, *authenticiteit*, *vervagen van grenzen tussen privé en publiek domein* en *celebrities*. Het hoofdstuk is als volgt ingedeeld: in de eerste paragraaf wordt aandacht besteed aan wat reality televisie is en hoe dit is ontstaan. De tweede paragraaf gaat in op de discussies rondom reality televisie en het hoofdstuk wordt afgesloten met een paragraaf over roem die reality televisiesterren kunnen verkrijgen.

2.1 Reality televisie

Er bestaat geen eenduidige definitie van reality televisie. Verschillende theoretici (Van Bauwel, 2010; Hermes & Reesink, 2003; Hill, 2007; Leurdijk, 1999) benaderen dit genre op een andere manier. Voor de één is het een verzamelnaam voor uiteenlopende programmasoorten, voor de ander gaat het duidelijk over onverwachte en dramatische gebeurtenissen die zijn vastgelegd. Voor de één is het genre een positieve ontwikkeling en de ander uit hier kritiek op (De Bens, 1994; Dovey, 2000). Het genre is ontstaan in de Verenigde Staten ten tijde van een veranderende televisiemarkt en later ook over gewaaid naar Europa.

2.1.1 Definities, eigenschappen en vormen van reality televisie

De eerste reality televisieprogramma's werden omschreven als: 'een mengeling van journalistieke en dramatische conventies waarin onverwachte of dramatische gebeurtenissen uit het leven van gewone mensen of uit het werk van politieagenten, hulpdiensten, artsen, brandweer en andere publieke beroepen centraal staan' (Leurdijk, 1999, p.35). Dit waren programma's waarin ruwe beelden of reconstructies van interventies van politie- of andere hulpdiensten werden getoond. Programma's als *Rescue 911* van CBS en *America's most wanted* van FOX zijn hier voorbeelden van. (Hermes & Reesink, 2003). Kilborn (1994) noemt dat dergelijke reality televisieprogramma's drie eigenschappen hebben: beeldmateriaal is deels opgenomen met een lichtgewicht camera of afkomstig van bewakingscamera's, reconstructies worden gedramatiseerd en het beeldmateriaal wordt geknipt en geplakt om tot een aantrekkelijk programma gevormd te worden.

Later groeide het begrip reality televisie uit tot een bredere noemer met verschillende sub- en menggenres die allemaal aanspraak maken op de realiteit. In deze televisieprogramma's staan de levens van 'echte' personen centraal (Ogdon, 2006, p. 30). Van Bauwel & Carpentier (2010) omschrijven het genre reality televisie dan ook als een verzamelnaam voor uiteenlopende programmaformats waarin niet alleen reële gebeurtenissen een prominente rol spelen maar ook

'*real life events*' dramatisch geconstrueerd of gereconstrueerd worden. Er bestaat ook nog een bredere definitie van reality televisie. Hill (2007) heeft het over '*factual television*', oftewel feitelijke televisie, waar zij alles onder schaaft dat geen fictie is (Hill, 2007, p. 43).

De verschillende definities in oegenschouw nemend, zijn de twee belangrijkste eigenschappen van reality televisie die door theoretici genoemd worden: aanspraak maken op de realiteit en dat het gaat over doodgewone mensen. Situaties die uit het leven gegrepen zijn staan centraal en kunnen daarbij ook worden nagebootst of bewust worden gecreëerd, zo lang deze maar bij de kijker een hoge mate van betrokkenheid teweegbrengen. De vorm van het programma speelt daarbij een belangrijke rol. Schokkerige beelden opgenomen met een lichtgewicht camera kunnen bijvoorbeeld een bijdrage leveren aan de authenticiteit van een programma (Kilborn, 2003). Van Zoonen (2001) noemt ook nog een derde eigenschap. Reality televisie moet over privéonderwerpen gaan. De kijker wordt meegenomen in een verhaal over het persoonlijke leven van mensen. Deze eigenschappen sluiten nauw aan op het reality televisieprogramma *the Hills*. Dit programma maakt aanspraak op de realiteit omdat de serie gaat over het ware leven van de personages. De personages zijn geen beroemdheden maar doodgewone mensen uit Los Angeles. Privé-onderwerpen staan centraal zoals liefde, vriendschap en conflict.

Deze eigenschap sluit alleen niet aan wanneer de brede definitie van Hill (2007) wordt aangehouden, en ook het Nederlandse acht uur journaal (Ned1) wordt beschouwd als een reality televisieprogramma. In het nieuws worden tenslotte reflecties van de realiteit langs rationale lijnen getoond terwijl programma's met de nadruk op het persoonlijke leven van mensen de realiteit aan de kijker laat voelen (Hermes & Reesink, 2003, p. 222). Voor Hill (2007) is *popular factual* waar reality televisie volgens haar onder valt slechts een onderdeel van *factual television*. Wanneer deze definitie wordt aangehouden vallen wel heel veel soorten programma's binnen dit genre. Alles wat geen fictie is. Deze omschrijving is niet geheel duidelijk omdat het onderscheid tussen fictie en non-fictie problematisch is. Stijlvormen en verhaalconventies uit fictie-genres worden namelijk ook gebruikt door reality televisiemakers (Reesink, 2000, p. 41). Zoals close-ups van emotionele momenten. En in een docusoap lopen gescripte en niet gescripte scènes vaak door elkaar heen dus valt dit dan wel of niet onder *factual television*?

Naast de drie genoemde eigenschappen is het moeilijk om nog andere eigenschappen te noemen omdat reality televisie een mengvorm van televisiegenres betreft. Eigen aan reality televisieprogramma's is immers dat typische kenmerken aan andere genres worden ontleend en samengebracht (Mast, 2003, p. 4). Er zijn zelfs theoretici (Dovey, 2000; Glynn, 2000) die vanwege de mengvormen met andere televisiegenres zich überhaupt afvragen of reality televisie wel als een televisiegenre beschouwd mag worden. Aanspraak maken op de realiteit gebeurt ook binnen andere

genres. Filmbeelden kunnen levensecht overkomen op het publiek en een soap kan een goedkoop decor hebben maar de emoties van de personages kunnen wel overtuigend en dus realistisch genoeg zijn voor de kijker om zich mee te kunnen identificeren (Dovey, 2000; Glynn, 2000). Daarbij wordt de klemtoon in de definities gelegd op televisie, terwijl *'real life events'* een breder fenomeen is dat ook terugkomt in pers en radio (Biltereyst, Van Bauwel & Meers, 2000, p. 13). Dit wordt ook wel *First person media* genoemd, waar in de volgende subparagraaf dieper op wordt ingegaan.

Voor de meeste theoretici is reality televisie wel degelijk een apart televisiegenre. En reality televisie is ook een gebruikelijke benaming in de volksmond. Naast labels als *'factual popular'* en *'factual entertainment'* wordt deze term ook gebruikt binnen de televisie-industrie (Price, 2010, p. 452). Wel is het af en toe moeilijk te bepalen welke programmasoorten er nou precies onder vallen. In de ontwikkeling van reality televisie omschrijven Hermes & Reesink (2003) in hun boek *Televisiestudies* de volgende vormen van reality televisie: emotie-tv, de real life soap en de docusoap. In emotie-tv worden emoties van doodgewone mensen opgewekt in de lens van de camera. Bij dit televisieformat staat het inleven in de gasten en hun verhalen centraal. Het programma is erop uit om de emoties van de personages zo groots en meeslepend mogelijk in beeld te brengen (Hermes & Reesink, 2003, p. 225-226). Een voorbeeld van zo'n programma is *All you need is love*, waarin liefdes weer herenigd worden of mensen door middel van een videoboodschap hun liefde aan iemand verklaren.

In real life soaps als *Big Brother* (Veronica, 1999-2000), *De Bus* (SBS6 2000-2001), *Big Diet* (SBS6 2000-2001), *de Gouden Kooi* (Talpa/RTL 5, 2006-2008) en het nieuwe programma *Secret Story* (Net5, 2011) wordt een groep mensen die gecast is voor het programma 7 dagen per week 24 uur per dag gefilmd. Via kabeltelevisie of internet zijn de activiteiten van de deelnemers continu te volgen. De kijker kan de personages in het programma aanschouwen op de meest intieme momenten, alleen niet in hun natuurlijke omgeving (Hautagankas, 2010).

In de docusoap wordt een vaste groep mensen en hun dagelijkse belevenissen thuis, op school, op werk etc, gevolgd van de eerste tot de laatste aflevering. De dagelijkse activiteiten van de personages staan centraal maar soms wordt er ook in interviews teruggeblikt op eerdere afleveringen of wordt er gebruik gemaakt van reconstructies (Kilborn, 2003, p. 57). De nadruk bij deze formats ligt doorgaans in de herkenbaarheid en de identificatie met de gebeurtenissen en personages (Mast, 2003). De docusoap heeft ook typische kenmerken van de traditionele soap zoals; een in meer of mindere mate vastgestelde locatie met een natuurlijk karakter, meervoudige en gelijktijdig verlopende verhaallijnen, een focus op inter-persoonlijke relaties, dialoog en serialiteit (O'Donnell, 1999, p. 2-6).

The Hills kan een docusoap genoemd worden. De dagelijkse activiteiten en gesprekken van een groep mensen staan hier tenslotte in centraal. Er wordt alleen niet teruggeblikt in interviews op eerdere afleveringen, noch gebruik gemaakt van reconstructies. De kijker kan de belevenissen van de personages onopgemerkt observeren. Het gaat over gewone mensen die wonen en werken in Los Angeles, een vaste locatie met een natuurlijk karakter. Het programma heeft meervoudige en gelijktijdig verlopende verhaallijnen: terwijl Lauren, Lo en Audrina een nieuw huis zoeken, probeert Heidi hoger op te komen bij Bolthouse productions en twijfelt zij over haar verloving met Spencer. De focus wordt gelegd op inter-persoonlijke relaties: Lauren is bevriend met Brody en Brody is weer bevriend met Spencer die verloofd is met Heidi die de beste vriendin was Lauren. Ook is het een serie, ieder seizoen bestaat uit verschillende afleveringen (MTV, 2006-2010).

Naast emotie-tv, de real life soap en de docusoap noemen Biltereyst et al. (2000) nog de volgende vormen van reality televisie: verborgen camera- (*Banana split*) en opsporingsprogramma's met gedramatiseerde onderdelen (*Opsporing verzocht*) en feitelijke 'human interest'- programma's met de klemtoon op het alledaagse leven (*Man bijt Hond*). Deze verschillende vormen van reality televisie ontstonden in de Verenigde Staten en Europa binnen een veranderende industriële context.

2.1.2 De ontwikkeling van reality televisie

Deregulering van de overheid en toenemende financiële problemen leidde tot het aanpassen van productiestrategieën binnen de televisie-industrie. Televisiemakers kwamen er achter dat reality televisie formats goedkoop te produceren waren. Weinig onderzoek hoeft van te voren worden verricht, het is gemakkelijk in andere landen te verkopen en het is niet afhankelijk van dure acteurs en schrijftalent. Zodoende ontstonden er steeds meer soortgelijke programma's die goed aansloegen bij het publiek (Murray & Ouellette, 2004, p. 7).

De ontwikkeling van reality televisie wordt door sociale wetenschappers (Dovey, 2000; Biltereyst et al., 2000) ook wel geplaatst binnen de context van de ontwikkeling van *First person media*. Dit begrip verwijst naar een tendens waarbij mediaproducten de klemtoon leggen op de persoonlijke getuigenissen en subjectieve, autobiografische uitspraken. Dit gebeurt niet alleen op televisie, maar ook in de geschreven pers, radio en literatuur.

Vanuit een liberaal-pluralistisch perspectief wordt dit gezien als een positieve ontwikkeling. De burger krijgt meer macht, doordat zijn stem wordt gehoord via verschillende platformen. En dit leidt tot democratisering van het publieke discours. Reality formats geven burgers daarbij niet alleen een stem, maar bieden ook toegankelijke en begrijpbare informatie (Mast, 2003, p. 8-9).

Naast deze positieve benadering van reality televisie in de context van *First person media*, is hier ook veel kritiek op (De Bens, 1994; Dagelet & Van der Veen, 2000; Garmendia, 2000; Van der Molen,

1999). In de volgende paragraaf wordt daarom ingegaan op de verschillende kritiepunten met betrekking tot dit televisiegenre.

2.2 Discussies over reality televisie

Journalisten, schrijvers, priesters, psychologen, sociologen en communicatiewetenschappers hebben zich al over reality televisie gebogen. Het zou onethisch zijn, grof en gescript (Dagelet & Van der Veen, 2000; *De wereld draait door* 2010; Garmendia, 2000; Van der Molen, 1999). Aan de hand van de drie thema's obsceniteit, authenticiteit en de vervaging tussen privé en publiek domein worden in de volgende subparagrafen achtereenvolgens de verschillende discussies over reality televisie besproken.

2.2.1 Obsceniteit

De commercialisering van het omroepbestel heeft volgens sommige theoretici (De Bens, 1994; Dovey, 2000) geleid tot negatieve veranderingen in het media-aanbod. De Bens (1994) noemt de tendens naar *First person media* ook wel 'tabloidisering', de media bieden steeds meer entertainment aan wat het publiek dommer maakt. In reality televisieprogramma's in het bijzonder wordt vanuit een drang naar sensatie en spektakel steeds verder binnengedrongen in het privéleven van mensen. Het centraal stellen van de subjectieve stem leidt daarbij tot een gepersonaliseerd, gedramatiseerd en gefragmenteerd beeld van maatschappelijke thematieken, waarbij achtergrond, duiding en abstracte analyse door experts verdwijnen. Met tot gevolg dat de kijker een steeds beperkter en meer stereotiep beeld heeft van de problemen in de samenleving (Mast, 2003). Dovey (2000) omschrijft deze nieuwe terreinen als 'spaces filled by voices and celebrating their own freakishness' (p.4). De verhalen en beelden in de media, van individuen die grootse intimiteiten delen worden steeds gekker. Het publiek is er aan gewend geraakt dat het publieke domein een 'freakshow' is. De ontwikkeling van *First person media* zou verder leiden tot homogenisering van het media-aanbod.

Met de komst van *Big Brother* op de Nederlandse televisie eind jaren '90 en te zien was dat deelnemers seks met elkaar hadden, begon de vraag te rijzen: waar ligt de grens? Er heerst de angst dat reality televisie steeds meer grenzen op gaat zoeken en steeds ranziger wordt (Hermes & Reesink, 2003, p. 229). De eerste reacties op het programma *Big Brother* bestonden dan ook vooral uit verontwaardiging: 'Schaamteloze exploitatie van grootse intimiteiten' en '*Big Brother*, terug naar de gladiatorengevechten' (Dagelet & Van der Veen, 2000, p. 117). Op het recente reality televisieprogramma *Oh oh Cherso*, waarin een groep Haagse jongeren tijdens een vakantie in Chersonisos worden gevolgd, worden dezelfde kritieken op geuit. Zo sprak mediatycoon Joop van de Ende in het actualiteitenprogramma *De wereld draait door* zijn ongenoegen uit over dit programma.

Hij vindt het onpasselijk dat de hoofdrolspelers uit deze serie in een korte tijd sterren zijn geworden en het programma en hun taalgebruik te plat (*De wereld draait door*).

The Hills is niet grof zoals *Oh oh Cherso*, maar legt wel nadruk op emotie, drama en spektakel. Er is altijd wel een roddel, een conflict of een nieuwe liefde die opbloeit. Op het koppel Speidi wordt in Amerikaanse media ook met walging gereageerd. Weliswaar niet omdat het plat en vies is wat zij laten zien maar vanwege hun omhoog gevallen ego's. Heeft faam het koppel doorgedraaid? Spencer Pratt noemt zichzelf in de talkshow *the View* even groot als president Obama. In *Good morning America* wordt geschokt gereageerd op de tien plastische chirurgische ingrepen die de nog maar 23jarige Heidi Montag onderging in één operatie. In *The Insider* ontstaat ruzie omdat Spencer zich negatief heeft uitgelaten op Twitter over het uiterlijk van journalist Al Roker, 'he looks like he is about to die' zei hij. De talkshow hosts vonden dit veel te ver gaan (*The Insider*).

Op allerlei manieren wordt ook geprobeerd publiciteit te verkrijgen voor het programma en zo hoog mogelijke kijkcijfers te genereren. Over Lauren Conrad ging het gerucht de ronde dat zij een sekstape had gemaakt met haar vriend. Dit veroorzaakte ruzie tussen haar en Heidi en sindsdien spraken de twee elkaar niet meer (*The Hills*, seizoen 3, www.huffingtonpost.com, *The View*). De relatie 'Speidi' (Spencer Pratt en Heidi Montag) zou kort na het huwelijk alweer over zijn. Een verhaal dat achteraf niet waar bleek te zijn (www.huffingtonpost.com). Op diverse internetfora en via reactieformulieren op internetartikelen over Speidi wordt ook met afschuw op hen gereageerd. Hoe kunnen mensen die nergens goed in zijn zoveel geld verdienen en populair zijn? Enkele voorbeelden van reacties op hen op Youtube zijn: 'If there was a God, he would kill them both.' , 'Why don't they just fall down a well and not come back' en 'Spencer is such a hateful person and addicted to fame and influenced Heidi to become the same.' (www.youtube.com).

Kortom, veel drama rondom het programma en Speidi. Wat zullen kijkers van het programma hiervan vinden en reageren zij ook vol verbazing op Speidi? Is voor hen *Oh Oh Cherso* een zelfde soort programma? Of toch heel anders? Dit zal blijken uit de interviews. Naast de kritieken vanwege de drama en spektakel rond Speidi, worden er ook vraagtekens geplaatst bij de echtheid van het programma en de echtheid van de personages. Hier wordt in de volgende subparagraaf dieper op in gegaan.

2.2.2 Authenticiteit

De maatschappelijke en wetenschappelijke discussies omtrent de authenticiteit van het reality televisiegenre gaan zowel over de authenticiteit van het programma als over de authenticiteit van de personages. Er wordt binnen dit genre wel veel gebruik gemaakt van reconstructies en andere dramatische technieken om de kijker vast te houden, dus hoe 'echt' is reality televisie daadwerkelijk

(Biltreyst et al., 2000, p.15)? De eerste reality televisieprogramma's zoals *Rescue 911* en *America's most wanted* zagen er wellicht authentiek uit, maar bleken uiteindelijk een uiterst hybride product. Authentiek beeldmateriaal, afkomstig van bewakingscamera's of politieopnamen met camcorder werden in een breder verhaal geplaatst met verschillende personages. Echte misdadige handelingen en de bestrijding ervan werden gepresenteerd als een chronologisch lopend verhaal. En, geheel volgens de geijkte klassieke filmvertelling met een happy end (Biltreyst et al., 2000, p.18).

Staat (2000) stelt dat niets zo gemanipuleerd was als *Big Brother*. Personages werden getypecast en het programma werd door de makers gemanipuleerd vanwege de regels in het huis, de weekopdrachten, nominaties en de plotselinge verrassingen. *Big Brother* toont daarbij overeenkomsten met de traditionele soap. Beeldtaal werd ingezet om bekendheid met de situatie en de personages te genereren. Veel close-ups en two-shots werden gebruikt zodat gezichtuitdrukkingen van de deelnemers goed overkwamen op de kijker. Een techniek die ook in de soap wordt gebruikt (Haastrecht & Cram, 2000, p. 87).

Theoretici (De Kloet & Chow, 2000, Reesink, 2000) hebben ook hun twijfels over de echtheid van personages. Het eerste *Big Brother* huis had alles weg van een huiselijke omgeving met keurig ingerichte kamers. De bewoners gingen als zichzelf het huis in en er bloeide daadwerkelijk een liefde op tussen de deelnemers Bart en Sabine. Tegelijkertijd was dit privéterrein ook publiek bezit doordat de deelnemers 24 uur per dag gefilmd werden door verschillende camera's. De deelnemers waren er zich maar al te goed van bewust dat zij gevolgd werden door vele kijkers, in zo'n situatie is niemand 'echt' zichzelf (Reesink, 2000, p. 42). Volgens De Kloet & Chow (2000) maakten de deelnemers die het beste gestalte gaven aan zichzelf de meeste kans om het programma te winnen (De Kloet & Chow, 2000, p. 124).

The Hills heeft ook menigmaal ter discussie gestaan in diverse media met betrekking tot de authenticiteit van het programma en haar personages. In het programma wordt ook veel gebruik gemaakt van close-ups en two-shots net als in soaps. De camera staat altijd perfect en de personages kijken in de lens. De personages hebben daarbij altijd perfect gestyled haar en dragen altijd make-up. In veel afleveringen komt drama voor door plotselinge onverwachte ontmoetingen, is dat niet te toevallig? Alles is net te mooi en toevallig waardoor verschillende media (NY Post, Hollywoodlife) vraagtekens plaatsen bij de echtheid van het programma. Ook Pozner (2010) stelt in haar boek *Reality bites back* dat niets zo nep is als het programma zelf en de personages uit *The Hills*.

Bedenker van de serie, Tony Disanto, Senior Vice President Series Development and Animation van MTV USA (www.cencom.org), geeft in een interview met de website *Rethinkingmedia* ook toe dat een deel van het programma echt is en een deel geënceneerd. Welk gedeelte echt is en welk gedeelte geënceneerd laat hij aan de kijker over (Spier, 2008). In de laatste aflevering zoomt de

camera na het filmen uit na het afscheid tussen Brody Jenner en Kirstin Cavallari, die naar Europa vertrekt voor een tijdje om 'zichzelf terug te vinden'. Een omhelzing, Kirstin rijdt weg en Brody blijft alleen achter in een verlaten straat in Los Angeles. Een emotioneel moment. Dan zoomt de camera uit en krijgt de kijker te zien dat Brody helemaal niet alleen is in een verlaten straat in Los Angeles, maar omringt door crew en dat Kirstin haar auto om de hoek heeft geparkeerd. Fans reageren hier geschokt over op Twitter, Facebook en fansites: Was alles al die tijd al nep? (www.nydailynews.com).

Personage uit het programma, Audrina Patridge, geeft in een interview toe dat zij speciaal benaderd is voor de show om vriendinnen te worden met de hoofdpersonages Heidi Montag en Lauren Conrad. En reality televisiester Brody Jenner zei het volgende over het programma:

"I think the show has always battled with what's real and what's fake, and this ending was perfect because you still don't know what was real, what was fake and it's kind of like L.A. in a sense." (www.gossiponthis.com).

Wat echt is en wat nep is wordt bij *the Hills* door de makers en personages dus enigszins in het midden gelaten. Een deel is 'echt' en een deel is gescript. 'Echtheid' kan direct gekoppeld worden aan de scheiding tussen privé en publieke sfeer. 'Echt' zijn we hoe we privé zijn en publiekelijk laten we niet altijd onze ware emoties blijken (Reesink, 2000, p. 43). In de volgende alinea's wordt duidelijk hoe dit door reality televisie doorbroken wordt.

2.2.3 Het vervagen van grenzen tussen privé en publiek domein

In de Nederlandse samenleving bestaat er een duidelijke scheiding tussen privé en publiek domein. Dit is ontstaan met de komst van de burgerij, industrialisatie en urbanisatie. Vanuit een puriteinse ideologie uit de Victoriaanse tijd, werd de privésfeer gezien als een plek beheerd door vrouwen. Privé en publiek domein kregen zo hun eigen gedragsregels. Ratio en beheersing behoorden tot het publieke domein dat werd gedomineerd door mannen. Emoties en spontaniteit behoorden tot het privédomein. Doordat er nu een verscheidenheid aan reality televisieprogramma's te zien zijn wordt de diep gewortelde scheiding tussen privé en publiek domein doorbroken. Het dagelijkse leven wat mensen leiden is tenslotte te zien in dergelijke programma's (Van Zoonen, 2000, p. 29-30).

Aangezien het idee over de scheiding tussen privé en publiek domein diep geworteld zit in onze samenleving, zijn er naar aanleiding van reality televisieprogramma's meteen veel discussies ontstaan over schendingen van privacy. Beelden die door politie en hulpverleners werden opgenomen met camcorder zouden hier geen toestemming voor vragen (Biltreyst et al., 2000, p. 19). En in de meer emotioneel geladen programma's zouden subjectieve uitspraken, handelingen en

emoties van burgers die in de openbaarheid komen, hun leven drastisch kunnen veranderen en zelfs schaden. Vooral negatieve gevoelens zoals boosheid, haat en jaloezie kunnen destructief zijn (Aslama & Pantti, 2006, p. 171). Burgers moeten hier tegen beschermd worden bij wet omdat televisiemakers zich hier niet om bekommeren. Zij zijn slechts geïnteresseerd in kijkcijfers (Biltereyst et al., 2000, p. 31).

De discussie over privacyschendingen kwam in verschillende Europese landen ook ter sprake in de periode dat *Big Brother* werd uitgezonden. In Nederland luidde de kritiek dat het onmenselijk was om mensen op te sluiten in een huis omwille van voyeurisme en exhibitionisme (Mathijs, 2002, p. 312). Toen de Spaanse versie van *Big Brother* op de Spaanse televisie verscheen was er veel kritiek op de hoge inmenging in het privéleven van de deelnemers. Spaanse bisschoppen, intellectuelen en schrijvers beweerden dat de deelnemers objecten werden van een experiment dat niet meer was dan plat vermaak. Zij vonden dit niet moreel aanvaardbaar (Garmendia, 2000, p. 195). Ook in Duitsland, Portugal en Frankrijk ontstonden soortgelijke discussies, die doorgevoerd werden tot aan de politiek. Politici moesten uiteindelijk beslissen of het programma wel of niet uitgezonden mocht worden. Het programma was volgens velen mensenwaardig. En de kandidaten 24 uur per dag blootstellen aan een camera zou hen psychologisch kunnen schaden (Müller, 2000, p. 178).

Tegenwoordig worden discussies over het schenden van privacy minder gevoerd, aangezien programmamakers contracten juridisch beter hebben dichtgetimmerd en het publiek gewend is geraakt aan het reality genre. Dagelijks zijn tenslotte programma's te zien waarin het privéleven van doodgewone mensen publiekelijk wordt getoond (Crew, 2006). Ook de privélevens van de personages uit *The Hills* zijn publiekelijk geworden. De personages uit de serie zijn zichtbaar en herkenbaar geworden voor kijkers. Zij worden echter niet 24 uur per dag gefilmd waardoor ethische discussies met betrekking tot exhibitionisme niet van toepassing zijn. De personages worden namelijk niet overal gefilmd, zoals in de slaapkamer of op het toilet. Wel worden subjectieve uitspraken van hen publiekelijk en die kunnen hun maken of schaden. In de talkshow *The View* worden Spencer Pratt en Heidi Montag ook gewaarschuwd door Whoopi Goldberg dat hun exorbitante en arrogante gedrag in de media hen kapot kan maken en zij straks zonder werk zullen zitten als zij zo doorgaan. De discussie omtrent privacyschending in de trant van subjectieve uitspraken die deelnemers kunnen maken of schaden is dus wel van toepassing op *the Hills*. Al hoewel Speidi dit misschien ook wel bewust doen en expres negatieve aandacht naar zich toetrekken. Aan de andere kant denken zij misschien gewoon niet na bij wat zij doen. Moeten zij hier dan alsnog tegen beschermd worden? Wat zullen de respondenten hier van vinden?

Ondanks de waarschuwing van Whoopi Goldberg, zijn Speidi en de andere personages uit *the Hills* toch wel beroemdheden, ze worden herkend en gefotografeerd door de roddelpers. Ze hebben

faam terwijl zij geen zanger zijn of acteur. Door verschillende theoretici (Pisters, 2000, Turner, 2006, Bell, 2010) wordt onderscheid gemaakt in verschillende soorten roem. Een reality televisiester is anders dan een Hollywood acteur. In de volgende paragraaf wordt ingegaan op verschillende definities van roem.

2.3 Celebrities

Het woord Celebrity stamt af van het Latijnse woord *celebrem*, hetgeen beroemd betekent. Celebrity is volgens Bell (2010) een specifiek soort roem dat geproduceerd en gesteund wordt door media productie. Het is een sociaal en economisch concept, alsmede een tastbaar en fysiek persoon. Deze twee elementen zijn vervlochten en steunen op elkaar maar het zijn wel afzonderlijke entiteiten (Bell, 2010, p. 48). De roem van Speidi is een product van hun celebrity status. Zij zijn celebrities omdat zij zo verpakt worden door de media.

Volgens Turner (2006) heeft reality televisie een nieuwe twist gegeven aan de term 'celebrity'. Hij introduceert de term *DIY celebrity*, een *Do It Yourself celebrity*, waarbij de nadruk van de persoonlijkheid ligt op zijn 'gewoonheid' (Turner, 2006, p. 156). Door Rojek (2001) wordt hiervoor de term *celetoid* gebruikt. Reality televisiesternen zijn persoonlijkheden die de ene dag de media halen en de andere dag zijn vergeten. Zij vallen in dezelfde categorie als bijvoorbeeld artiesten die maar één hit scoren, winnaars van loterijen en maîtresses van publieke figuren (Rojek, 2001, p. 20). Volgens Turner (2006) kunnen zij echter wel de status krijgen van 'echte' celebrities mits zij continu media-aandacht blijven genereren (Turner, 2006, p. 156).

Reality televisiesternen worden door theoretici (Rojek, 2001, Turner, 2006) dus anders aangeduid dan filmsterren. Een groot verschil tussen beiden is dat filmsterren uit Hollywood onbereikbaar zijn voor het publiek. Zij verschijnen op het grote doek in bioscopen en zijn alleen te ontmoeten via exclusieve afspraken (Pisters, 2000, p. 133). Reality televisiepersoonlijkheden daarentegen zijn alledaags en toegankelijk, de deelnemers van de programma's uit *Big Brother* zijn zelfs 24 uur per dag te volgen. Zij stralen uit dat hun roem voor iedereen beschikbaar is, of omdat ze gewoon zichzelf zijn of omdat hun glamour gewoon met een beetje spaargeld te koop is in de winkels (Pisters, 2000, p. 141). Voor zowel reality televisiepersoonlijkheden als filmsterren geldt dat zij door media worden behandeld als 'echte' sterren. Hun privélevens is een gewild onderwerp. Beiden hebben ook commerciële waarden (Rojek, 2001).

Speidi is een voorbeeld van mogelijke snelle groei van sterrenstatus. Zij weten steeds de media naar zich toe te trekken met bepaalde handelingen die zij verrichten of uitspraken die zij doen. Vaak op een negatieve manier. Zo werd hun echtscheiding aan diverse media aangekondigd terwijl dit niet waar bleek te zijn. De overige personages uit *the Hills* zijn ook niet zomaar vergeten. Hoewel

het programma in 2010 eindigde, verschijnen zij nog op rode lopers en in tijdschriften en genereren zij ook op andere manieren bekendheid. Lauren Conrad lanceerde een eigen kledinglijn en schreef drie boeken over mode; 'L.A. candy', 'Sweet little lies' en 'Sugar and spice'. Tevens wordt er gesproken van de komst van een nieuwe reality serie met Lauren in de hoofdrol (MTV, 2010). En won Lauren in 2006 en 2007 de Teen Choice Award voor favoriete vrouwelijke reality televisiester (Leppert & Wilson, 2008). Co-star Heidi lanceerde ook een eigen kledinglijn en bracht in januari 2010 het album 'Superficial' uit. Ze heeft een bijrol in de film *Just go with it* met Jennifer Aniston en Nicole Kidman. Samen met haar man Spencer Pratt nam zij deel aan het programma *I am a celebrity get me out of here!* Waarin celebrities moeten overleven in de jungle en diverse opdrachten moeten uitvoeren. Veelvuldig zoeken zij ook gezamenlijk de media op. Audrina Patridge is sinds april de hoofdrolspeelster in een nieuwe reality televisieprogramma 'The Audrina show' dat te zien is op VH1, is model voor diverse kledingmerken en heeft een eigen fansite met een blog, foto's, kleding en beauty tips. Op de site staat hoe gekleed te gaan in de style van Audrina (www.audrinapatridge.com).

HOOFDSTUK 3: REALITY TELEVISIE EN HET PUBLIEK

Dit derde hoofdstuk is het laatste onderdeel van het theoretisch kader. In het tweede hoofdstuk is uiteengezet wat reality televisie is, in dit hoofdstuk wordt aandacht besteed aan de motieven om reality televisie te kijken en wat reality televisie voor kijkers betekent. Gender is een factor die mediagebruik en betekenisgeving aan media beïnvloedt en hier wordt derhalve ook aandacht aan geschonken. Daarnaast wordt in de laatste paragraaf toegelicht welke betekenissen celebrities hebben voor het publiek omdat de personages uit *the Hills* sterrenstatus hebben verkregen.

Binnen de communicatiewetenschap bestaan er stromingen die veel macht aan de media toekennen. Deze studies zijn gericht vanuit het gezichtsveld van de zender. De zender van de boodschap bepaalt het effect. Deze verschillende stromingen, die voornamelijk stammen uit de begintijd van massamedia studies, vatten De Boer & Brennecke (2003) samen onder de naam *almacht van de media-theorie*. Binnen deze studies wordt verondersteld dat er een direct verband bestaat tussen de inhoud van de boodschap verstuurd door de zender en de invloed daarvan op de ontvanger. Naast deze stromingen bestaan er ook benaderingen die minder macht aan de media toeschrijven en meer macht aan het publiek. Niet de zender bepaalt het effect van de boodschap maar de ontvanger. Het publiek wordt niet gezien als een homogene massa, maar als een groep individuen die actief media voor bepaalde doeleinden gebruiken en actief betekenis toekennen aan de media-inhoud (De Boer & Brennecke, 2003, p. 106). Binnen het gedachtegoed van een actief publiek zijn de *uses and gratifications* benadering en het *encoding decoding* model van Hall (1973) belangrijke representanten.

Binnen de *uses and gratifications* benadering staat de gedachte centraal dat het noodzakelijk is om te weten hoe en waarom mensen media gebruiken om de werking van media op mensen te kunnen doorzien (Vettehen, 1998, p. 6). Het gebruik van media wordt gerelateerd aan de behoeften die mensen willen bevredigen en de voldoening die zij hiermee denken te verkrijgen. De inhoud van de mediaboodschappen is marginaal binnen deze benadering, het gaat om de behoeften en verwachtingen vooraf aan de blootstelling tot media, de daadwerkelijke vormen hiervan en de wel of niet nagestreefde gevolgen van de blootstelling (De Boer & Brennecke, 2003, p. 107). Daarentegen richt het *encoding decoding* model van Hall (1973) zich op het interpreteren van mediaboodschappen, het proces dat tijdens het ontvangen van mediaboodschappen plaatsvindt. Een individu voelt zich betrokken tot media-inhoud tijdens blootstelling en dit leidt tot het interpreteren van mediaboodschappen. Een individu verleent betekenis aan een boodschap door te kijken, lezen en/of luisteren. Hij kan emoties ervaren of zich identificeren met een personage (De Boer &

Brennecke, 2003, p. 114). De betekenis die een mediaboodschap krijgt hoeft niet overeen te komen met de betekenis die de zender hieraan heeft gegeven. De eerste benadering richt zich op de keuze vooraf aan media blootstelling en de behoeften die bevredigd worden door deze keuze. Vaak worden binnen studies volgens de *uses and gratifications* benadering gestandaardiseerde vragenlijsten gebruikt waarop respondenten aankruisen welke motieven op hen van toepassing zijn. Bijvoorbeeld: 'ik kijk naar reality televisie omdat...'. De tweede genoemde theorie, *encoding-decoding*, gaat in op wat het publiek doet met media nadat de keuze is gemaakt. Vaak wordt dit achterhaald door middel van diepte-interviews omdat betekenisgeving een complex proces is. Hoe wel de twee theorieën van elkaar verschillen, is er ook enige samenhang tussen beide.

Studies naar betekenisgeving hebben namelijk hun fundamenteën in de *uses and gratifications* benadering (Vettehen, 1998, p. 7). Onderzoeken naar media en publiek gaan ook vaak over beide. Onderzoekers spreken over dagelijks mediagebruik en de betekenis daarvan. En termen als motief, functie en betekenis worden wisselend door elkaar gebruikt (De Bruin, 2001, Hermes, 1995, Hill, 2007, Van der Mooren, 2001). Mediagebruik en betekenisgeving aan media zijn ook nauw met elkaar verbonden. Een individu kan tenslotte een tijdschrift lezen uit motivatie om te ontspannen maar terwijl hij dit leest verleent hij actief betekenis door zichzelf met de personages op de foto's en in de verhalen te vergelijken (Van der Mooren, 2001). De motieven om het tijdschrift te lezen zijn dan ontspanning en referentiekader. En vanaf het moment dat het tijdschrift wordt gebruikt als referentiekader wordt ook betekenis aan de inhoud van het tijdschrift toegekend. Om duidelijk aan te geven dat er een verschil bestaat tussen mediagebruik en betekenisgeving aan media is er voor gekozen om dit in aparte paragrafen toe te lichten.

3.1 Het gebruik van media

Uses and gratifications is een communicatiewetenschappelijke onderzoekstraditie. Aanhangers bestuderen waarom en hoe het publiek media gebruikt. Media vervullen verschillende functies voor het publiek. De krant vervult meestal een informatieve functie en televisievermaak dient ter ontspanning. Deze functies kunnen individueel van elkaar verschillen. De één kijkt naar reality televisie ter vermaak en de ander uit gewoonte, omdat er toch 'niets beters te doen is' (Papacharissi & Mendelson, 2007). Mediagebruik is een individuele keuze maar wel afhankelijk van sociale factoren, waaronder geslacht. Mannen en vrouwen gebruiken media op verschillende manieren. Mannen kijken bijvoorbeeld liever naar sport en vrouwen meer naar dramaserieën en soaps (Gauntlett & Hill, 1999, p. 216). Vrouwen kijken naar sport als sociale activiteit, terwijl dit voor mannen een veel serieuzere aangelegenheid is. Zij leven mee met het verdriet tijdens verlies of opwinding en vreugde bij het winnen van een wedstrijd (Gantz & Wenner, 1991, p. 284). Mannen gebruiken het internet

vaker in hun vrije tijd dan vrouwen en ook voor verschillende doeleinden. Vrouwen gebruiken het internet meer voor sociale interactie en mannen meer voor informatievergaring en entertainment (Ono & Zavodny, 2003, Wolin & Korgaonkar, 2003). Kortom, gender is van invloed op keuzes voor een bepaald medium en de te bevredigen behoeftes.

3.1.1 Uses gratifications benadering

De *uses and gratifications* benadering bestudeert de sociale, psychologische en culturele oorsprong van behoeftes van mediagebruikers. Mensen gebruiken media omdat deze een functie voor hen vervullen, namelijk het bevredigen van behoeften (Vettehen, 1998, p. 6). De behoeften genereren weer verwachtingen die vervolgens leiden tot een individueel patroon van blootstelling aan de inhoud van media (Swanson, 1992). Op deze manier worden behoeftes vervuld, maar leidt de blootstelling aan media ook mogelijk tot niet bewust nagestreefde gevolgen (De Boer & Brennecke, 2003, p. 107). De *Uses and gratifications* benadering wordt in onderzoek veelvuldig gebruikt om functies van mediagebruik te achterhalen. Naast functies wordt ook wel gesproken over motivaties of gratificaties. Deze benadering is toegepast op een gevarieerd aantal gebruikscenari'o's van bijvoorbeeld radio, kabeltelevisie en het internet (Ruggiero, 2000). Het type onderzoeksontwerp is zowel kwantitatief als kwalitatief van aard.

Palmgreen, Wenner & Rosengren (1985, in De Boer & Brennecke, 2003, p. 110) noemen negen verschillende uitgangspunten van de *uses gratification* benadering. Ten eerste wordt, zoals eerder genoemd, uitgegaan van een actief publiek. Het publiek gebruikt media actief, om aan verschillende behoeftes te voldoen. Ten tweede ligt de keuze om een bepaald medium te gebruiken en zo tot een bepaalde gratificatie te komen bij de gebruiker. Het publiek kiest op basis van eigen behoeftes welke media zij willen gebruiken. Ten derde concurreren media met andere media om de gebruikers tevreden te stellen. Een programma zoals *the Hills* concurreert bijvoorbeeld met andere televisieprogramma's die rond hetzelfde tijdstip worden uitgezonden. Ten vierde geldt dat er een relatie bestaat tussen mediakeuze en de te bevredigen behoeftes. De mediakeuze kan verklaard worden uit de behoeften van het publiek en gebeurt niet op basis van toeval. Er wordt ten vijfde verondersteld dat mediagebruik een aantal verschillende behoeftes kan bevredigen, en dat de behoefte die bevredigd wordt niet altijd die hoeft te zijn die aanleiding heeft gegeven tot het mediagebruik. Een tijdschrift kan gekocht worden voor vermaak maar uiteindelijk als referentiekader dienen. Ten zesde kan aan de hand van de media-inhoud niet direct afgeleid worden welke behoeftes het medium bevredigt. Verschillende personen halen andere voldoening uit dezelfde media-inhoud. Een quiz op televisie kan gekeken worden om er wat van op te steken maar kan ook dienen voor ontspanning. Hoewel de niet te bevredigen behoeftes niet worden voorspeld,

worden wel de beperkingen in de mogelijkheden tot behoeftebevrediging bepaald. Mediakenmerken structureren de mate waarin behoeftes eventueel bevredigd kunnen worden. Het publiek kan bijvoorbeeld niet verwachten van een gameshow op de hoogte te blijven van actualiteiten. Ten achtste bestaan er drie mogelijke factoren die tot behoeftebevrediging kunnen leiden: media-inhoud, de blootstelling aan de media of de situatie waarin de blootstelling plaatsvindt. De inhoud van een krant kan dienen als informatievoorziening, maar de krant kan ook op zondagochtend gelezen worden ter ontspanning. Het moment waarop blootstelling plaatsvindt kan tot bevrediging leiden, wanneer partners bijvoorbeeld samen de krant doornemen en bespreken. Het laatste genoemde punt door Palmgreen et al. (1985, in De Boer & Brennecke, 2003, p. 110) is dat onderzoekers geen waardeoordelen over motivaties van mediagebruikers mogen hebben tijdens het uitvoeren van het onderzoek.

Volgens Palmgreen et al. (1985) is onderzoek volgens de *uses and gratifications* benadering op te delen in twee verschillende soorten: typologische studies en studies waarin de relatie tussen gezochte gratificaties en blootstelling aan media wordt bestudeerd. Typologische studies zijn gericht op het identificeren van verschillende types of soorten functies of motieven voor mediagebruik (Palmgreen et al., 1985). In dit onderzoek zullen de motieven voor het kijken naar *the Hills* achterhaald worden. Tijdens de kwalitatieve interviews met respondenten worden motieven voorgelegd uit eerdere studies naar gebruik van (reality) televisie. Deze studies, waaronder onder andere, Papacharissi & Mendelson (2007) zullen in de volgende subparagraaf worden besproken. Er wordt niet ingegaan op het vastleggen van associaties tussen de motieven van de kijkers en de manieren waarop zij worden blootgesteld aan verschillende media.

3.1.2 Motieven voor het kijken naar reality televisie

Papacharissi en Mendelson (2007) deden een kwantitatief onderzoek volgens de *uses and gratifications* traditie naar het kijken van reality televisie in het algemeen onder 157 studenten. Aan de hand van eerdere onderzoeken naar het gebruik van en de motieven om televisie te kijken, werden twaalf mogelijke motieven voor het kijken naar reality televisie opgesteld. Deze motieven zijn: ontspanning, gezelschap, vermaak, informatie, sociale interactie, gewoonte, tijdverdrijf, opwindend, ontsnapping, parasociale relatie, kijk op de wereld en voyeurisme. Uit dit onderzoek kwam naar voren dat reality televisie vooral wordt bekeken ter vermaak, uit gewoonte en als tijdverdrijf omdat er op dat moment niets beters te doen is. Opvallend aan de resultaten is dat voyeurisme het minst genoemde motief was om naar reality televisie te kijken. Dit terwijl voyeurisme juist vaak genoemd wordt als de aantrekkingskracht tot reality televisie. Zo stellen Hermes & Reesink (2003) bijvoorbeeld dat mensen graag naar reality televisie kijken omdat ze hen zo stiekem kunnen

observeren. Het zijn echte mensen die het publiek te zien krijgt, op soms kritieke of intieme momenten en in situaties die eigenlijk niet voor hun ogen bedoeld zijn (Hermes & Reesink, 2003, p. 223). Zoals bijvoorbeeld de intimiteit van een relatie in een programma als *Jouw vrouw, mijn vrouw*. Ook Hill (2005) stelt dat de 'see it happen' factor, daadwerkelijk meemaken hoe iets is, motiveert om naar reality televisie te kijken. Dit geldt voor programma's als *Kinderziekenhuis* en *112 Weekend of De politie op je hielen*.

De studie van Crew (2006) wijst eveneens uit dat voyeurisme het minst genoemde motief is om reality televisie te kijken. Hij vindt dit logisch omdat kijkers al lang gewend zijn aan het reality televisiegenre. Mogelijk speelt sociale wenselijkheid hier ook een rol bij. Mensen geven niet graag toe dat zij het interessant vinden om anderen te bespieden. In het onderzoek van Crew (2006) waarin het reality televisieprogramma *Survivor* centraal staat, komt naar voren dat kijkers het spelelement en de groepsdynamiek interessant vinden. Die maken het programma spannend (Crew, 2006, p. 71). Net als Crew (2006) concludeert Hautakangas (2010) dat kijkers van *Big Brother* vooral kijken voor het spelelement (wie wordt er deze keer weggestemd?). En het kijken naar de deelnemers die 'echt' zichzelf zijn maakt *Big Brother* interessant (Hautakangas, 2010, p. 237). Hoewel theoretici (De Kloet & Chow, 2000, Reesink, 2000) beweren dat het onmogelijk is om als deelnemer aan een reality televisieprogramma 'echt' jezelf te zijn, komt dit op de kijker toch anders over. Spanning is dus mogelijk een motief om naar reality televisie te kijken. En echtheid van personages en hun emoties spelen een rol bij de motieven identificatie en referentiekader.

Aangezien reality televisieprogramma's dichterbij het publiek staan dan fictie wordt reality televisie ook vaak gebruikt ter identificatie. Zo stelt Pisters (2000) dat dit komt doordat de programma's gaan over 'echte' mensen. Mensen die zich, soms letterlijk, blootgeven voor de camera en al dan niet in hun natuurlijke omgeving gefilmd worden (Pisters, 2000, p.137). Bij het gebruik van een reality televisieprogramma als identificatiemiddel vindt er een hogere mate van betrokkenheid plaats dan wanneer het programma slechts ter ontspanning dient (De Boer & Brennecke, 2003). Want wanneer de kijker zich kan identificeren geeft hij actief betekenis aan de inhoud van het programma. Wanneer een programma slechts wordt gekeken ter ontspanning doet de kijker mogelijk niets met de inhoud tijdens het kijken en daarna. Hoewel, zoals in de inleiding reeds genoemd, gespreksonderwerpen in *the Hills* vaak aan de oppervlakte blijven en de personages niet worden uitgediept is het wel mogelijk dat zij dit programma gebruiken om zich mee te identificeren omdat de situaties die zich voordoen herkenbaar zijn. Anderzijds is het ook mogelijk dat dit programma slechts ter ontspanning wordt gekeken, het programma heeft dan mogelijk geen betekenis voor de kijkers. Tijdens de interviews zal hier specifiek naar gevraagd worden.

Reality televisieprogramma's worden ook gebruikt als referentiekader. Het publiek trekt dan lering uit de programma's, door de situaties die zich voordoen in de programma's te zien zoals iets hoort te zijn. Zo blijkt uit de kwalitatieve interviewstudie van Skeggs, Thumim & Wood (2008) dat vrouwen het programma *Supernanny* gebruiken als referentiekader door de opvoedkundige tips die het programma biedt toe te passen op hun eigen kinderen. In de interviews zal ook expliciet gevraagd worden of het programma dient als referentiekader. Wellicht halen kijkers modetips of andere tips uit het programma, wellicht ook niet omdat kijkers het programma slechts kijken ter ontspanning.

Reality televisie is ook een gebruikelijk onderwerp voor sociale interactie. Over docusoaps of real life soap praten mensen met vrienden, familie en kennissen. Het is simpele televisie met een beperkt aantal hoofdpersonen, hoofdgebeurtenissen en hoofdonderwerpen. Deze hoofdpersonen moeten gezien worden in herkenbare gebeurtenissen, zoals afwijzing en toenadering. Het moet een tikkeltje pseudo-controversieel zijn, stof om over te bakkeleien zoals sport maar niet om ruzie over te krijgen. Wanneer reality televisie deze elementen bevat dan is het programma een succes bij het publiek (Van Ginneken, 2000, p. 110).

Volgens Biressi & Nunn (2005) is de parasociale relatie het voornaamste motief om reality televisie te kijken. Hierbij geldt dat de kijker veel te weten kan komen over de iconische personen uit de series en dat is haar aantrekkingskracht. De scheiding van traditionele structuren van macht en rijkdom (erfenis, scholing etc.) en de verbondenheid met de media maken de personages uit de reality televisieprogramma's en de programma's zelf immens populair bij het publiek. Het is rijkdom en populariteit die voor iedereen toegankelijk is. Aan iconische personen (uit reality televisieprogramma's) geeft de kijker betekenis. In de derde paragraaf wordt hier verder op ingegaan.

In verschillende studies naar het kijken van reality televisie komen dus uiteenlopende motieven naar voren om dit genre te kijken. Bovengenoemde motieven gelden mogelijk ook voor het kijken naar *the Hills*. Zal identificatie bijvoorbeeld een motief zijn om naar dit programma te kijken? Of wordt dit programma bekeken ter vermaak en ontspanning? In de kwalitatieve interviewstudies met de tien respondenten zullen bovengenoemde motieven: ontspanning, vermaak, sociale interactie, tijdverdrijf, gewoonte, spanning, identificatie, referentiekader, voyeurisme en parasociale relatie aan bod komen. De motieven informatie en kijk op de wereld zullen niet naar gevraagd worden omdat deze niet van toepassing zijn op een programma dat te boek staat als televisievermaak. Zoals in de voorgaande subparagraaf is uitgelegd, bepaalt media-inhoud tenslotte de beperkingen tot behoeftebevrediging. Van een televisieprogramma dat behoort tot entertainment wordt van het publiek niet verwacht hier kennis van op te doen. Gezelschap en

ontsnapping komen niet aan bod, tenzij kijkers hier uit zichzelf over beginnen, omdat geen van de eerdere studies naar reality televisie uitwijzen dat kijkers dit daarvoor gebruiken. Doorgaans geldt televisie als gezelschap ook voor ouderen die uit eenzaamheid de televisie aanzetten. Ontsnapping is meestal van toepassing op fictieve programma's, zoals sprookjes en science fiction verhalen, waarin de kijker even kan ontsnappen uit de werkelijkheid.

3.1.3 Vrouwen en mediagebruik

Gender is een factor die het gebruik van media kan beïnvloeden. In veel onderzoeken naar het gebruik van media specifiek door vrouwen worden vrouwenbladen, romans en televisiedrama of soaps centraal gesteld omdat deze gezien worden als typische genres voor vrouwen. Net als voor het kijken naar reality televisie geldt dat het mediagebruik van vrouwen verschillende motieven heeft. Mogelijk gelden deze motieven ook voor mannen, maar aangezien weinig mannen deze media gebruiken, dan wel toegeven dat zij deze media gebruiken, zijn deze studies niet op hen gericht. Vrouwen schamen zich ook dikwijls voor hun keuze voor roddelbladen, romans en soaps. Zij hebben het gevoel dat hun smaak minderwaardig is aan dat van mannen (Brunsdon, 1997; Hermes, 1995).

Hermes (1995) deed een lezersonderzoek naar vrouwentijdschriften en concludeert dat deze vooral worden gelezen om te ontspannen. Een tijdschrift bestaat uit korte artikelen en kan daarom makkelijk even neergelegd worden om vervolgens later weer verder te lezen. Het vult lege momenten en kost minder inspanning dan een boek. Vooral vrouwen met kinderen vinden dat ideaal. Andere motivaties om vrouwenbladen te lezen zijn: omdat ze goedkoop zijn, ze zijn bruikbaar als referentiekader, voor vermaak, om informatie te vergaren of ter emancipatie (Hermes, 1995, p.31-32). Van der Mooren (2001) trekt in een later onderzoek naar de rol van het vrouwentijdschrift *Yes* voor haar lezerspubliek een soortgelijke conclusie. *Yes* is bruikbaar voor vermaak, ontspanning en dient als referentiekader. Vrouwen vergelijken zichzelf met de personages en hun situaties in de verschillende verhalen in *Yes*. Ze trekken er lering uit door bijvoorbeeld de relatietips toe te passen op hun eigen leven. Een vierde functie, die niet in de studie van Hermes (1995) naar voren komt, van het tijdschrift *Yes* vervuld is sociale conversatie. Vriendinnen bespreken de mode die in het blad staat of andere rubrieken die hen opvallen. Kijkmotieven die leiden tot cognitieve activiteiten, zoals het gebruik van een vrouwentijdschrift als referentiekader, leiden er toe dat mediaboodschappen betekenis krijgen. Hier wordt verder op ingegaan in de volgende paragraaf.

Vanwege dalende oplagen van diverse tijdschriften en dit volgens veel journalisten lag aan de toename van gratis informatie online, deed Sanoma uitgeverij in 2005 onderzoek naar het mediagebruik van Nederlandse vrouwen. Uit dit onderzoek blijkt dat bij gebruik van media informatievergaring voor vrouwen een minder belangrijke rol speelt dan voor de gehele Nederlandse

bevolking. Tijdverdrijf is voor hen een belangrijk motief. Wat betreft het lezen van tijdschriften kwam in dit onderzoek naar voren dat vrouwen het belangrijk vinden er tips en adviezen in op te doen, dat ze eruit kunnen halen hoe ze bepaalde problemen kunnen aanpakken, dat ze er lege momenten mee kunnen vullen en de meningen van anderen kunnen lezen. Uit dit onderzoek blijkt tevens dat vrouwen enthousiaster en actiematiger omgaan met reclame dan de Nederlandse bevolking in het algemeen.

Radway (1984, in Brunson, 1997) concludeert in haar onderzoek naar vrouwen die Bouquet reeks romans lezen dat zij dit lezen om weg te dromen, om even te ontvluchten van de sleur van alledag. Vrouwen schamen zich ook hierbij voor hun smaak en gedrag. Zij legitimeren hun gedrag door te zeggen dat zij er veel van leren over andere landen (p. 150).

In eerdere studies naar soaps en vrouwen (Ang, 1985; Baym, 2000; Livingstone, 1990; Press, 1991) wordt geconcludeerd dat zij soaps gebruiken als referentiekader en ter identificatie. Soaps blijken een belangrijke plaats in te nemen in het leven van verschillende vrouwen. Aangezien *the Hills* ook valt onder het vrouwengenre zullen de veel voorkomende motieven, die grotendeels overeenstemmen met de motieven om reality televisie te kijken, ook aan bod komen tijdens de interviews. In de volgende paragraaf wordt duidelijk wat soaps voor vrouwen betekenen, alsmede de betekenissen die reality televisie hebben voor het publiek.

3.2 Betekenisgeving aan media

Studies naar betekenisgeving starten op het moment van de ontmoeting tussen medium en publiek. Deze studies naar het proces van betekenisgeving vinden hun oorsprong in het *encoding-decoding* model van Hall (1973). Hierbij wordt er vanuit gegaan dat verschillende personen mogelijk allemaal een andere betekenis kunnen geven aan een mediaboodschap. Twee veel voorkomende perspectieven in studies naar betekenisgeving aan media-inhoud, zoals bijvoorbeeld soaps, zijn: identificatie en afkeuring. Identificatie vindt plaats door de verhaallijnen te relateren aan het leven dat zij zelf leiden. En afkeuring, door er een afstandelijke blik op te werpen (Liebes & Katz, 1990). In het eerste perspectief beschouwt het publiek de mediatekst als de realiteit, zij vergelijkt zichzelf, leert ervan of vindt de media-inhoud herkenbaar. Vanuit het tweede perspectief wordt dit juist als onrealistisch gezien en uit zij kritiek op de mediaboodschappen die zij interpreteert. Wanneer een kijker kritiek uit gaat dit bijvoorbeeld over acteerprestaties of beweert hij dat de makers een bepaalde bedoeling hebben met het programma waar hij niet in zal trappen (De Bruin, 2005, p. 32).

Reality televisieprogramma's worden dus ook op uiteenlopende manieren geïnterpreteerd. Het uiterlijke make-over programma *The Swan* kan een kijker sociale technieken leren (Thomas, 2010) en de kijker kan meeleven met de emoties van de personages in *Big Brother* (Hill, 2005).

Gender is van toepassing op de manier waarop mediaboodschappen worden geïnterpreteerd. Een sportprogramma over worstelen betekent voor een man een spannend gevecht met een winnaar en een verliezer, maar voor een vrouw is het een manier om haar *gender* identiteit te versterken en te onderscheiden van een wereld van geweld. Of om het lichaam van een man te ontdekken en te leren over zijn normen, waarden en gedrag (Lemish, 1998, p. 843). Zoals in de inleiding van dit hoofdstuk duidelijk is geworden verschilt *encoding decoding* van *uses & gratifications*. *Encoding decoding* gaat namelijk in op wat het publiek doet met media-inhoud nadat de keuze voor een bepaald medium is gemaakt.

3.2.1 Encoding decoding model

Het *encoding-decoding* model van Stuart Hall (1973) stelt dat er twee centrale processen zijn die bepalen welke betekenis een mediaproduct heeft. Met *encoding* wordt de rol van de producent bedoeld die een mediaboodschap formuleert binnen zijn eigen kunnen en beperkingen. Sociaal-culturele achtergrond, sekse, leeftijd, organisatiestructuur en opleiding spelen hierbij een rol. Daar tegenover staat het proces van *decoding*, het publiek ontvangt een mediaboodschap en afhankelijk van haar achtergrondkennis en referentiekader interpreteert zij de boodschap op een bepaalde wijze. Zowel ervaringen in het dagelijks leven als hetgeen het publiek ziet en hoort in de media is van invloed op de betekenisgeving aan mediaboodschappen (Fiske & Hartley, 2003, p. 81). En met de interpretatie van media-inhoud construeert het publiek ideeën over zichzelf en anderen (De Bruin, 2005, p. 17). Zowel aan de *encoding* als de *decoding* kant ontstaan dus verschillende betekenissen van mediaproducten omdat mensen van elkaar verschillen (Hermes & Reesink, 2003, p. 33).

Hall (1973) stelt dat er drie verschillende manieren zijn om een mediatekst, zoals bijvoorbeeld een televisieprogramma, te lezen. Naast de dominante lezing bestaan er een onderhandelde en oppositionele lezing. De dominante lezing is de meest voor de hand liggende lezing en bestaat uit de boodschap die de producent bedoeld heeft. De onderhandelde lezing houdt in dat de kijker de boodschap van de producent wel begrijpt maar er ook deels zijn eigen interpretatie aan geeft die beter bij zijn situatie past. Bij een oppositionele lezing verwerpt de kijker de mediaboodschap (Hall, 1973, p. 17-18). Het volgende citaat maakt duidelijk waarom het interpreteren van mediaboodschappen een ingewikkeld proces is:

Hall (1973, in Morley 1986, p. 10): *'We are not viewers with a single identity, a monolithic set of preferences and repetitive habits of viewing... We are all in our heads several different audiences at once.*

Uit dit citaat blijkt dat een mediatekst bestaat uit verschillende elementen en doordat ieder gedeelte weer op een andere manier geïnterpreteerd kan worden, is betekenisgeving een lastig proces. Het ene gedeelte wordt wel gelezen zoals de programmamaker het bedoeld heeft, het andere gedeelte weer niet. Dit is per persoon ook weer verschillend. Van de dominante lezing wordt met name afgeweken bij aspecten van een programma die lastiger te begrijpen zijn, zoals humor en ironie bijvoorbeeld (Croteau & Hoynes, 2003, p. 271). Het model van Hall (1973) dient als basis voor vele onderzoeken naar het publiek (Staiger, 2005, p. 81-83).

3.2.2 Betekenisgeving aan reality televisie

Zowel theoretici als kijkers omschrijven reality televisie op verschillende manieren. In de studie van Hill (2005) waarin zij de resultaten van gehouden focusgroep discussies met Britse televisiekijkers beschrijft, blijkt dat reality televisieprogramma's worden verwoord als documentaires, real life documentaires of entertainment programma's over 'echte' mensen (Hill, 2005, p. 50). Er geldt hoe groter het entertainmentgehalte van het televisieprogramma des te minder echt het lijkt voor de kijker. Voor de kijker is het belangrijk om onderscheid te maken tussen verschillende televisiegenres. Wat feitelijk of fictie is, wat informatief of entertainment is krijgt zo betekenis (Hill, 2007, p. 58-59).

In eerdere onderzoeken naar betekenisgeving aan reality televisie (Crew, 2006; De Kloet & Chow, 2000; Hautagankas, 2010) komt naar voren dat kijkers het wel door hebben dat televisieproducenten beelden knippen, plakken en gesprekken zo manipuleren dat deze in een andere context komen te staan. Ook commerciële belangen en format regels worden herkend. Toch wordt dit niet door hen als dusdanig bekritiseerd. Crew (2006) stelt dat de personages in *Survivor* authentiek overkomen omdat het geen acteurs zijn, hun emoties echt zijn en er onverwachte gebeurtenissen plaatsvinden. Voor de kijker is vertrouwen belangrijk bij het bepalen of een deelnemer authentiek is of niet (Hautakangas, 2010, p. 237). De emoties die een deelnemer toont spelen hierbij een belangrijke rol (Aslama & Pantti, 2006). Volgens De Kloet & Chow (2000) dragen in *Big Brother* de lokale afkomst van de deelnemers, de homogene samenstelling van de deelnemers, de dagboekkamer waar de deelnemers moeten biechten en de af en toe slordige montage bij aan het feit dat dit programma als authentiek wordt ervaren (De Kloet & Chow, 2000, p. 126). En authenticiteit is belangrijk bij het kunnen identificeren met personages.

Naast identificatie, zijn het inleven in emoties en het gebruik van het programma als referentiekader ook manieren om actief betekenis te geven aan een programma. Soms leeft het publiek mee met gruwelijke beelden waarin we liever niet terecht willen komen en soms met gebeurtenissen die een emotionele lading hebben zoals een huwelijk of geboorte. De dramatische of emotionele beelden worden meestal ondersteund met een voice-over of in de vorm van interviews

of dialogen met de hoofdpersonages. Zo wordt de kijker in staat gesteld zich maximaal in te leven in de belevingswereld van de personages (Hermes & Reesink, 2003, p. 224). Wanneer de kijker hetzelfde heeft meegemaakt als wat hij ziet of wanneer hij zichzelf herkent in een personage geldt dat hij zichzelf identificeert met de situatie of het personage (Waardenburg, 2000, p. 145). Het gebruiken van media-inhoud als referentiekader leidt dikwijls tot een leereffect. In een interview met *NRC Next* benadrukt communicatiewetenschapper Irene Costera Meijer dat mensen veel leren van reality televisieprogramma's. Namelijk over liefde, vriendschap, ontrouw en opgroeien (Bronzwaer, 2011, p. 5). Het leereffect geldt bijvoorbeeld ook voor het opvoedkundige programma *Supernanny*, de tips die het programma biedt, worden vaak door moeders overgenomen (Skeggs et al., 2008, p. 10).

Op welke wijze kijkers van *the Hills* betekenis geven aan dit programma zal blijken uit de interviews. Mogelijk verbinden zij zich door zich te identificeren met personages, leven zij mee met hun emoties of gebruiken zij het programma als referentiekader. Of misschien doen zij dit wel helemaal niet? In de volgende subparagraaf wordt verder ingegaan op studies naar betekenisgeving aan media door vrouwen.

3.2.3 Vrouwen en betekenisgeving aan media

De meeste studies naar de betekenis van media voor vrouwen (Ang, 1985; Baym, 2000; Currie, 1999; Livingstone, 1990; Press, 1991) benadrukken het referentiële perspectief. Vrouwen passen media-inhoud toe op hun eigen leven, vaak door de media-inhoud te vergelijken met eigen situaties. In een studie naar betekenisverlening aan meisjestijdschriften door meisjes tussen de 13 en 17 jaar oud concludeert Currie (1999) dat zij de adviespagina's en verhalen over jongens en liefde gebruiken voor situaties in hun eigen relaties met vriendjes. Een gelijksoortige conclusie wordt getrokken door Van der Mooren (2001) die onderzocht wat het vrouwentijdschrift *Yes* betekent voor haar lezers. In een latere studie concludeert Gauntlett (2002) dat vrouwen die tijdschriften lezen zichzelf met de vrouwenbladen identificeren of de informatie verwerpen. Vrouwen kijken naar de foto's van goedgeklede mooie vrouwen en zien zichzelf daarin. Of zij verwerpen hetgeen zij zien en vinden de kleding, sieraden en andere accessoires in de bladen tekens van oppervlakkigheid (Gauntlett, 2002, p. 199).

Zoals in de vorige paragraaf reeds vermeld, staan in veel studies naar betekenisgeving aan media door vrouwen de soap centraal. Een typisch vrouwengenre. Net als het vrouwentijdschrift en reality televisie wordt de soap veelvuldig gebruikt ter identificatie, als referentiekader of om kritiek op te uiten (Ang, 1985; De Bruin, 2001; Van Zoonen 1994). Een bekende en veelvuldig geciteerde studie naar de betekenis van televisiedrama is *Watching Dallas* van Ang (1985). Ang (1985) deed

onderzoek naar de manier waarop mannen en vrouwen kijken naar de serie *Dallas* en toont aan dat identificatie met karakters van personages een belangrijk onderdeel vormt bij het kijken van dit programma. Mannen en vrouwen identificeren zich wel met andere situaties in het programma. Vrouwen geven de voorkeur aan verhaallijnen die focussen op relaties en familie. Mannen daarentegen geven de voorkeur aan verhalen die draaien om macht en geld (Ieng, 1985, p. 29). Kijkers van soaps leven zich in, in emoties en relateren de gebeurtenissen aan hun eigen leven. Er wordt kritiek op de personages geuit wanneer zij personages slecht vinden acteren (Van Zoonen, 1994, p. 118).

Betekenis aan soaps wordt ook verleend door er met anderen over te praten (De Bruin, 2005; Van Baym 2000; Livingstone 1990; Press 1991). Vrouwen beleven plezier door met anderen over de personages, verhaallijnen en acteerprestaties te discussiëren. Soaps zijn uitermate geschikt hiervoor vanwege de narratieve structuur, het wordt dagelijks uitgezonden en er zijn meerdere perspectieven in aanwezig waardoor zij kunnen bespreken wat de juiste is (De Bruin, 2005, p. 31).

Betekeningen die vrouwen geven aan media hangen dus samen met de inhoud van de verhaallijnen, de personages maar ook met genrespecifieke kenmerken. Zo draagt reality televisie bij aan de authenticiteit van personages en worden zodoende gebeurtenissen in reality televisieprogramma's eerder gerelateerd aan het eigen leven dan soaps. Dit geldt ook voor mannen, alleen kijken zij beduidend minder naar soaps, dramaseries en docusoaps, zoals *the Hills*. Mogelijk verwerpen zij ook eerder de inhoud doordat zij zich minder interesseren voor verhaallijnen over relaties en familie. Het uiten van kritiek op de inhoud van *the Hills* zal wel een onderdeel vormen van de interviews met de respondenten. Wat echt is en wat niet is dubieus bij dit programma waardoor mogelijk kijkers wel kritiek kunnen uiten op acteerprestaties van de personages of het programma zelf. Toch valt het programma wel binnen het reality genre omdat het een docusoap is. En reality televisiepersoonlijkheden zijn dus 'echter' dan acteurs, maar kunnen wel een celebrity status verkrijgen. Dit is ook gebeurd met de personages uit *the Hills*. Celebrities hebben een andere betekenis voor het publiek dan 'gewone' mensen. In de volgende paragraaf wordt dit duidelijk.

3.3 Betekenisgeving aan celebrities

In hoofdstuk twee zijn in de laatste paragraaf verschillende definities van celebrities besproken. Reality televisiepersoonlijkheden vallen in de categorie 'celetoid' of 'DIY celebrity' maar kunnen wel uitgroeien tot 'ware' celebrities als zij media-aandacht blijven genereren (Turner, 2006, p. 156). Zoals eerder genoemd, geldt dit ook voor de personages in *the Hills* die ook nu het programma ten einde is in bladen verschijnen of weer in nieuwe reality televisieprogramma's. Hoewel de manier waarop zij

roem hebben verkregen verschilt van dat van bijvoorbeeld acteurs of zangers hebben zij wel dezelfde waarden voor het publiek (Rojek, 2001).

Sterren vervullen vier verschillende rollen voor het publiek: zij representeren wat het betekent om een individu te zijn in onze consumptiemaatschappij, vervullen een voorbeeldfunctie, hebben commerciële waarden en zij verbinden mensen met elkaar. Ten eerste staan personen die (economisch) succes hebben verkregen en hiermee in de spotlights staan, model in de samenleving voor hun gedrag en denkwijze (Bell, 2010, p. 74).

Ten tweede heeft een ster een voorbeeldfunctie. Fans willen zich kunnen identificeren met hun idool of tegen hem op kijken. Fans voelen alsof het leven van de ster die zij enige tijd volgen ook verweven is hun leven (Staiger, 2005, p. 122). Om een imaginaire relatie op te bouwen met een ster moet hij charisma hebben of een andere kwaliteit die hem of haar geloofwaardig maakt. Het beeld van de ster is essentieel voor de sterrenstatus (Pisters, 2000, p. 135). Aangezien sterren een voorbeeldfunctie hebben zijn er verschillende manieren waarop mensen zich kunnen identificeren met hun idool. Volgens Jauss (1974, in Marshall, 1997, p.69) zijn er vijf verschillende manieren van identificatie met een ster. Ten eerste noemt hij associatieve identificatie, er is geen barrière tussen publiek en artiest. Ten tweede noemt hij bewonderenswaardige identificatie, de acties van de ster zijn een voorbeeld voor een gemeenschap. De ster wordt gezien als een held, zijn leven is fascinerend omdat hij in een andere wereld lijkt te leven buiten het kunnen van 'gewone' mensen. Dit geldt voor het leven van reality televisiesterren die zijn uitgegroeid tot ware sterren en daarmee dus ook voor de personages uit *the Hills*. Aan Heidi Montag werd niet voor niets gevraagd wat zij wilde uitstralen aan haar jongere fans na de plastische chirurgische ingrepen die zij onderging in de talkshow *Good morning America*. Ten derde noemt Jauss (1974, in Marshall, 1997, p.69) sympathieke identificatie, het publiek leeft mee met de ster en voelt een zekere mate van solidariteit. Dit geldt voor identificatie met veel van de reality televisiesterren omdat zij gewoon gevonden worden. Een vierde manier is zuiverende identificatie. Dit betreft een abstracte of esthetische relatie tot de ster, door bijvoorbeeld een moment van betrokkenheid te voelen door een morele uitspraak die een ster doet. Tot slot noemt Jauss (1974) nog de ironische modaliteit, waarmee hij ontkenning van enige vorm van identificatie met sterren bedoelt.

Naast het representeren van wat het betekent om individu te zijn in onze consumptiemaatschappij en het vervullen van een voorbeeldfunctie, hebben sterren ook commerciële waarden. De ster is ten eerste zelf een product. Een film waarin Tom Hanks de hoofdrol speelt heeft meer kans van slagen bij het publiek dan een film waarin een onbekende acteur de hoofdrol vervult. Dit wordt ook gestuurd door economische krachten, zoals marketingcampagnes (Bell, 2010, p. 78). Er bestaat een relatie tussen sterren en bepaalde consumptieartikelen, zoals

bijvoorbeeld kleding (Holmes, 2006). De reality hoofdpersonages uit *the Hills* hebben allemaal een eigen website waar producten worden aangeboden die zij bezitten of lijken op de producten die zij bezitten. Dit kan kleding zijn, zoals 'get my look' op de website van Audrina Patridge (www.audrinapatridge.com) of boeken op de website van Lauren Conrad (www.laurenconrad.com). De fan of consument lijkt zo een stukje persoonlijkheid of lifestyle van de ster te kunnen opnemen in zijn of haar leven (Pisters, 2000, p. 139). De sterren wakkeren zo consumptiegedrag aan. Want wie wil er nou niet leven als een ster? (Bell, 2010, p. 100).

Volgens Derakshani (2008) verkopen celebrities niet alleen producten maar verkopen zij ook ideologie. Zij zijn de personificatie van consumptie. Zij weten wat zij moeten kopen en waar, wat 'hot' is en wat 'not' is. Hun luxe levensstijl maakt hen symbool voor consumptie ansich (Derakshani, 2008, p. 30). De producten die de personages uit *the Hills* in de serie aanschaffen, wakkeren mogelijk kooplust aan (Biressi & Nunn, 2005). Lauren werkt in de serie bij *Teen Vogue* die stellen dat de oplage van het blad zijn toegenomen sinds het programma. Daarnaast zijn er ook kalenders, dvd's, cd's etc. uitgebracht naar aanleiding van de serie (Leppert & Wilson, 2008).

Ten vierde verbindt een ster mensen met elkaar. (DIY) sterren zijn vaak een onderwerp van informele gesprekken bij de koffieautomaat op de werkvloer (Turner, 2006). Celebrity roddels komen in de Verenigde Staten veel voor in de pers, in Nederland besteden de gratis kranten, *RTL Boulevard* en *Show Nieuws* ook dagelijks aandacht aan celebrities (www.secondsight.nl). Uit de interviews met de tien respondenten zal blijken of de personages uit *the Hills* door hen gezien worden als sterren en zo, ja welke functies zij zodoende voor hen vervullen. Bestaat er een parasociale relatie tussen de respondenten en de personages? En kopen de respondenten wel eens producten van *the Hills*? Of volgen zij de kledingstijl van de personages?

HOOFDSTUK 4: METHODE

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de wijze waarop de hoofdvraag beantwoord wordt. De hoofdvraag luidt: *Hoe verlenen Nederlandse jonge vrouwelijke kijkers tussen de 20 en 34 jaar betekenis aan het Amerikaanse reality televisieprogramma The Hills op MTV?* De bijbehorende onderzoeksmethode zal worden toegelicht en tot slot zal de wijze waarop de analyse is verlopen besproken worden.

4.1 Het onderzoeksontwerp: een kwalitatieve interviewstudie

Kwalitatief onderzoek wordt vaak ingezet voor vraagstellingen die zich richten op onderwerpen die te maken hebben met de wijze waarop mensen betekenis geven aan hun sociale omgeving en hoe ze zich op basis daarvan gedragen (Boeije, 2005, p. 27). Kwalitatieve vraagstellingen zijn ‘hoe’- of ‘wat’-vragen en gericht op het achterhalen van informatie over bijvoorbeeld ervaringen, strategieën, gevoelens, gedrag, percepties en motivaties (Evers & De Boer, 2007, p. 18). Aangezien in dit onderzoek wordt achterhaald hoe kijkers het programma *the Hills* interpreteren en welke betekenis dit programma voor hen heeft is dit onderzoek kwalitatief van aard. Mogelijk leidt het onderzoek tot nieuwe inzichten met betrekking tot reality televisie dat voornamelijk wordt bekeken door vrouwen.

In kwalitatief onderzoek is interviewen volgens Evers & De Boer (2007) de meest gebruikelijke dataverzamelingsstrategie. Kwalitatief interviewen heeft wetenschappelijke of praktijkgerichte pretenties. Evers & De Boer (2007) omschrijven het kwalitatieve interview als volgt:

‘Een kwalitatief interview is een vorm van informatieverzameling, waarbij de interviewer één of meer respondenten bevraagt op grond van een onderzoeksvraagstelling. Daarbij geeft de interviewer aan de respondenten ruimte voor uitwijding – in hun eigen woorden – over de door hen ervaren feiten, hun beleving, betekenisverlening en nuanceringen met betrekking tot het onderwerp van onderzoek en eventuele effecten daarvan op hun leven. De interviewer probeert daarmee de leefwereld van de respondenten te begrijpen en te doorgronden.’(Evers & De Boer, 2007, p. 27).

Er bestaan individuele interviews en groepsinterviews. En het interview kan gestructureerd, semigestructureerd of open (het diepte-interview) verlopen. Of sturing door de onderzoeker in meer of mindere mate aanwezig is, is afhankelijk van de structuur. Hoe meer thema’s of vragen van tevoren zijn geformuleerd, hoe gestructureerder een interview verloopt (Evers & de Boer, 2007, p. 49).

Voor dit onderzoek is gekozen om gebruik te maken van het individuele diepte-interview. Een belangrijke reden hiervoor is, is dat betekenisgeving een complex proces is en ik dit aan de hand van verschillende thema's in de diepte en details wil exploreren. Betekenisgeving is ook persoonlijk waardoor het open karakter van het diepte-interview goed aansluit. De respondent kan zo zijn gedachten en gevoelens de vrije loop laten gaan om zo tot zijn eigen betekenisgeving te komen (Baarda, De Goede & Vermeer, 2007). Dit is minder goed mogelijk in een semigestructureerd of gestructureerd interview omdat daar de vragenlijst een vast kader heeft die is opgesteld door de onderzoeker. Er is niet gekozen voor een focusgroep discussie omdat dat niet aansluit bij de onderzoeksvraag. Focusgroepdiscussies worden namelijk ingezet bij het achterhalen van subculturele opvattingen en perspectieven (Wester, Renckstorf & Scheepers, 2006, p. 541). Een voordeel van een diepte-interview is tevens dat er geen sprake is van interactie zoals in de focusgroep zodat de respondent zich vrij voelt om zijn eigen gedachtegang te volgen zonder 'groepsdwang'. In groepsdiscussies kunnen veel minder onderwerpen besproken worden dan tijdens een één op één face-to-face interviewgesprek (Bergsma, 2003).

Het diepte-interview wordt gehouden aan de hand van een topiclijst die bestaat uit onderwerpen en subonderwerpen die zijn opgesteld aan de hand van de centrale begrippen uit het theoretisch kader. De topiclijst bevat geen vaste vragen maar bevat wel de volgende vaste onderdelen: introductie, een eerste gespreksonderwerp/thema, de overige onderwerpen (met hun subonderwerpen) en een afronding (Wester et al., 2006, p. 515). De topiclijst met betrekking tot dit onderzoek bestaat uit de volgende topics: *uses and gratifications*, *reality televisie*, *authenticiteit*, *obsceniteit*, *privé-publiek domein*, *betekenisgeving en celebrities*. Deze topics bestaan ook weer uit subtopics. De topic *uses and gratifications* bevat alle mogelijke motieven om reality televisie te kijken, zoals besproken in hoofdstuk 3, paragraaf 3.1.2, de topic *reality televisie* gaat in op kenmerken van reality televisie en de kenmerken van *the Hills*, de topic *authenticiteit* op de echtheid van het programma, de personages en hun levensstijl, de topic *obsceniteit* over platheid en drama, het conflict over de sekstape van Lauren, het koppel Speidi en de plastische chirurgie van Heidi, de topic *privé-publiek domein* gaat in op het vervagen van grenzen tussen privé en publiek domein, de topic *betekenisgeving* gaat over de betekenissen die de respondenten geven aan het programma, identificatie, referentiekader, meeleven met emoties en kritiek komen hierbij aan bod, de laatste topic *celebrities* gaat over de betekenissen van celebrities. Deze topic is van toepassing op het programma *the Hills* omdat de personages zijn uitgegroeid tot sterren. De subtopics die aan bod komen onder deze laatste topic zijn: imago personages, sociale functie, voorbeeldfunctie en commerciële waarden. De gebruikte topiclijst is te vinden in de bijlage van deze Master thesis.

Er is geen vaste volgorde voor de topics tijdens het interview, maar wel dienen alle topics behandeld te worden. Er wordt overgestapt op een volgend topic wanneer het punt van verzadiging is bereikt en er geen vragen meer te bedenken zijn met betrekking tot het desbetreffende topic (Wester et al., 2006, p. 515). De topiclijst fungeert als leidraad en geheugensteun voor de interviewer en niet als vastgesteld interviewkader. Dit zorgt er meestal voor dat het interview soepeler verloopt en het voor de respondent meer als een gezellig gesprek aanvoelt dan een interview (Baarda, De Goede & Vermeer, 2007). De eerste vragen bestaan uit een aantal makkelijke vragen, zoals het opleidingsniveau en de leeftijd van de respondent. Daarna wordt overgegaan op de topic *uses and gratifications*.

Tijdens het interview wordt aflevering 1 'You know what you did' van seizoen 3 van *the Hills* bekeken. In deze aflevering geven Spencer en Heidi een housewarming. Heidi nodigt haar vriendinnen Lauren, Audrina en Whitney uit. Zij gaan echter niet naar het feestje omdat zij vermoeden dat de roddels over de sekstape van Lauren en haar ex-vriend Jason bij Heidi vandaan komen. Heidi is teleurgesteld dat haar vriendinnen niet op haar feestje zijn gekomen. De volgende dag op het verjaardagsfeestje van Frankie in club Les Deux komen Lauren en Heidi elkaar tegen. Dit eindigt in een ruzie wat het einde van hun vriendschap betekent. Er is gekozen om naar een aflevering te kijken omdat het laatste seizoen van *the Hills* vorig jaar ten einde kwam. Mogelijk hebben kijkers daardoor niet meer alle kennis over de serie paraat. De aflevering dient daarom als opfrisser. Alle hoofdpersonages komen in de gekozen aflevering naar voren. Daarnaast worden naar aanleiding van de aflevering ook vragen gesteld met betrekking tot de topics authenticiteit en obsceniteit. Vanwege het open karakter van het diepte-interview verschilt het moment waarop deze aflevering wordt laten zien. Dit is afhankelijk van hoe het gesprek verloopt. Er is gekozen om eerst een aantal (algemene) vragen aan de respondenten te stellen alvorens naar de aflevering gekeken is. Zoals; Waarom kijk je naar *the Hills*? Wanneer kijk je naar *the Hills*? En wat voor soort programma is *the Hills*? Dit om te voorkomen dat de respondenten slechts voorbeelden zouden aanhalen uit de getoonde aflevering.

Nadat de topiclijst was opgesteld is een proefinterview afgenomen. Een proefinterview is handig omdat er dan nieuwe topics bij kunnen komen of juist geschrapt kunnen worden. Manieren van doorvragen kunnen zo uitgeprobeerd worden (Wester et al., 2006, p. 516). In dit geval zijn er geen topics bij gekomen, wel heeft het inzichten gegeven in mogelijke antwoorden die respondenten geven en werd duidelijk waar expliciet over doorgevraagd moest worden. Duidelijk werd dat doorvragen met name noodzakelijk is bij het topic *betekenisgeving*. Betekenisgeving is een complex proces en respondenten zijn zich niet altijd even bewust van hun handelen. Daarbij geldt dat een valkuil bij het houden van interviews is dat geïnterviewden graag een goede indruk achterlaten. En

dat interviewers ja/nee vragen stellen in plaats van openvragen. Om achterliggende waarden van *the Hills* duidelijk naar voren te halen en duidelijk te krijgen hoe kijkers aspecten van de serie vertalen naar associaties met zichzelf is het daarom van belang om veel door te vragen, bij doorvragen antwoordt de geïnterviewde misschien toch de vraag waar hij eerder geen antwoord op wist of geen antwoord op wilde geven (Alvesson, 1993, p. 12). Evers & De Boer (2007) noemen verschillende verbale en non-verbale doorvraagtechnieken, waaronder: stimuleren door te hummen of te knikken, het herhalen van de vraag, de vraag te verduidelijken, ongericht expliciet doorvragen (Kun je daar iets meer over vertellen?), gericht expliciet doorvragen (Is dat het enige wat je er leuk aan vindt of is er meer?) en samenvatten. Van deze technieken is af en toe gebruik gemaakt tijdens de interviews met de respondenten, niet te vaak want dat kan mogelijk irritatie opwekken.

Na afloop van een interview is gereflecteerd op het eigen functioneren en de kwaliteit van het interview. Heb ik wel genoeg doorgevraagd? En zijn de interviewvragen wel op een neutrale manier gesteld? En was de respondent wel op zijn gemak? (Evers & De Boer, 2007, p. 38-39)? Dit is meegenomen bij een volgend interview zodat de daarop volgende hopelijk nog beter zou verlopen.

In totaal zijn voor dit onderzoek tien respondenten geïnterviewd. De tijdsduur van één interview was gemiddeld 30 minuten exclusief de getoonde aflevering van *the Hills* met een lengte van 20 minuten. De respondenten zijn geworven door middel van de sneeuwbal methode. Het principe hiervan is dat via enkele sleutelpersonen uit het netwerk van de onderzoeker een netwerk van potentiële respondenten wordt opgebouwd waaruit de onderzoeker kan selecteren. De selectie vindt plaats aan de hand van de kennis die is opgedaan in de literatuur (Wester et al., 2006). Zoals in de inleiding van deze Master thesis reeds duidelijk is geworden is voor dit onderzoek gekozen voor vrouwen tussen de 20 en 34 jaar oud. De jongste respondent was 20 jaar oud en de oudste respondent 31 jaar oud. Via de sneeuwbal methode zijn geen oudere kijkers gevonden die het programma geregeld kijken of hebben gevolgd. Het opleidingsniveau van de respondenten was voornamelijk hoog, HBO of WO geschoold. Slechts één respondent volgt een MBO opleiding. Vijf respondenten komen uit de Randstad en wonen in Amsterdam of Den Haag. En vijf respondenten wonen net daar buiten in Almere en Hoorn. In onderstaande tabel de namen van de geselecteerde respondenten, leeftijd en woonplaats.

Nr respondent	naam	leeftijd	woonplaats
1	Kiara	20	Almere
2	Esmeralda	25	Almere
3	Femke	27	Amsterdam
4	Melanie	29	Hoorn
5	Rianne	25	Den Haag

6	Esther	24	Almere
7	Bibi	25	Amsterdam
8	Sonja	31	Amsterdam
9	Marije	26	Almere
10	Shirley	23	Den Haag

(Tabel 1, gegevens respondenten)

De uiteindelijk geselecteerde respondenten waren geen vrienden of familieleden van de onderzoeker om de betrouwbaarheid van het onderzoek te garanderen. Hierdoor wordt zoveel mogelijk voorkomen dat respondenten gestuurd worden omdat ze de voornemens van het onderzoek al goed kennen of de onderzoeker afdwaalt naar gespreksonderwerpen die geen betrekking hebben tot het onderzoeksonderwerp.

Ook is op andere manieren de betrouwbaarheid van dit onderzoek zo goed mogelijk gewaarborgd. De objectiviteit van de onderzoeker is hierbij belangrijk. Deze dient tijdens het interviewen en de verwerking hiervan zo objectief mogelijk te zijn (Wester & Peters, 2004). De interviews voor dit onderzoek zijn afgenomen in de natuurlijke omgeving van de respondenten. Door het binnen treden van de onderzoeker in de natuurlijke omgeving van de respondent wordt deze verstoord. Om de verstoring tot een minimum te beperken is het van belang dat de geïnterviewde zich op zijn gemak voelt, door bijvoorbeeld de reden van komst duidelijk te communiceren, een luchtig praatje te maken vooraf aan het interview en duidelijk aan te geven dat er discreet wordt omgegaan met zijn gegevens (Bergsma, 2003, p. 20). Verder is er tijdens het interview te allen tijde doorgevraagd tot dat zijn antwoord duidelijk was. Er zijn geen antwoorden voor de respondent ingevuld (Wester & Peters, 2004). De tien afgenomen interviews zijn opgenomen met een voicerecorder op een Ipod en daarna letterlijk getranscribeerd. Dit houdt in dat elk gesproken woord uitgeschreven is, inclusief versprekingen en kromme zinnen. Er zijn geen zinnen aangepast in het op schrijven van de verkregen data (Wester et al., 2006).

Na het verzamelen van de data middels interviews wordt de data geanalyseerd. In de analyseprocedure is gebruik gemaakt van de Gefundeerde Theorie-benadering. Dit is een onderzoeksstrategie waarin het onderzoek in fasen verloopt en in elke fase doorloopt de onderzoeker een cyclisch proces van reflectie, waarneming en analyse (Wester & Peters, 2004). Onderzoek volgens de Gefundeerde Theorie-benadering heeft theorievorming als doel. Op dit punt wordt afgeweken van de Gefundeerde theoriebenadering. Ik vorm geen nieuwe theorie maar lever een bijdrage aan al bestaande literatuur over betekenisgeving aan reality televisie.

Vanuit de Gefundeerde Theorie-benadering wordt er geanalyseerd vanuit begrippen die in het theoretisch kader zijn uitgewerkt. Het interviewmateriaal wordt dus gericht gelezen vanuit de

onderzoeksvragen. Uit het materiaal worden relevante elementen gehaald en met elkaar vergeleken. Tijdens deze vergelijking van elementen uit het interviewmateriaal worden begrippen voorzien van inhoudelijke categorieën. Dit kunnen eventueel ook nieuwe categorieën zijn vanwege het explorerende karakter van kwalitatief onderzoek. Hierdoor dient het interviewmateriaal steeds opnieuw te worden gelezen, geïnterpreteerd en gecodeerd tot het punt van verzadiging is bereikt. Wanneer verzadiging is bereikt wordt overgegaan op de nieuwe fase (Wester et al., 2006, p.510-511).

4.2 Analyse

Wester & Peters (2004) noemen vier verschillende fasen in de analyseprocedure volgens de Gefundeerde Theorie-benadering. Dit zijn: exploratie, specificatie, reductie en integratie. In de eerste fase, exploratie, zijn de afgenomen interviews volledig getranscribeerd. In deze fase is ook globaal het interviewmateriaal geordend.

Na de exploratiefase noemen Wester en Peters (2004) de specificatiefase. In hoofdstuk twee zijn de verschillende discussies met betrekking tot reality televisie, zoals authenticiteit, obsceniteit en het vervagen van privé en publiek domein, besproken. En in hoofdstuk drie de kijkmotieven en hoe mensen betekenis verlenen aan media en celebrities. Dit vormde in de specificatiefase het kernpunt en de antwoorden op de interviewvragen zijn onder deze thema's onderverdeeld. Tussen de antwoorden op de interviewvragen is naar overeenkomsten en verschillen, dit wordt ook wel *selective coding* genoemd. Alle selecties zijn apart op één grote stapel komen te liggen om ze vervolgens onderling te verbinden in overeenkomstige categorieën. De trefwoorden en belangrijke zinnen worden 'in een proces van constante vergelijking, uitgezuiverd, verfijnd en vervangen tot dat zij verzadigd zijn.' (Wester et al., 2006, p. 519). Vanwege het exploratieve karakter van dit onderzoek is het mogelijk dat in deze fase ook nog nieuwe concepten ontstaan die niet zijn besproken in het theoretisch kader.

Daarna volgde de reductiefase. In deze fase is gezocht naar de rode draad binnen het interviewmateriaal; wat keert in ieder afgenomen interview terug? Het kernthema dat per besproken topic overall in de data terugkomt (Wester & Peters, 2004, p. 77).

Tot slot volgt de integratiefase. In deze fase staat normaal gesproken binnen de Gefundeerde Theorie-benadering de theorievorming centraal. Maar hierop wijk ik af van de Gefundeerde theorie-benadering. De thema's uit de exploratiefase worden in de laatste fase in relatie gebracht met het kernthema en onderling vergeleken. Welk thema komt het meeste terug en welke minder? Het materiaal wordt geordend volgens de omschreven relaties om zo de trend per relatie weer te geven, waar uiteindelijk in de laatste fase van het onderzoek de conclusies uit worden getrokken (Wester en

Peters, 2004, p. 78). In het volgende hoofdstuk worden de resultaten van dit onderzoek weergegeven. De invulling van de thema's wordt nader besproken en de relaties tussen deze thema's. Er wordt gekeken naar waarom liefhebbers van *the Hills* dit programma kijken en hoe zij betekenis verlenen aan dit programma.

HOOFDSTUK 5: RESULTATEN

5.1 De thema's

Uitgaande van een actief publiek is in dit onderzoek naar jonge vrouwen en het reality televisieprogramma *the Hills* zowel aandacht besteed aan waarom zij hier naar kijken alsmede welke betekenis dit programma voor hen heeft. Uit de analyse van de interviewvragen over het programma *the Hills* is als centraal thema naar voren gekomen: *aspiratie*. Het thema *aspiratie* gaat over bewondering en verlangen naar de levensstijl die de personages leiden. Daarnaast zijn uit de analyse de volgende subthema's naar voren gekomen: *kijkmotieven*, *reality televisie*, *authenticiteit*, *associatie* en *moralisatie*. In het eerste subthema *kijkmotieven* staat de motivering voor het kijken naar *the Hills* centraal. Waarom kijken de respondenten zo graag naar dit programma? Waarom kiezen zij voor *the Hills* en niet voor iets anders? De andere vier subthema's hebben betrekking op het proces van betekenisgeving aan het programma. Het thema *reality televisie* gaat over wat voor soort programma *the Hills* is voor haar kijkers. Het tweede thema *authenticiteit* gaat over wat volgens de respondenten feitelijk en fictie is in *the Hills*. Het derde thema *associatie* gaat over de verbinding die kijkers maken met het programma op verschillende vlakken. Het vierde thema *moralisatie* gaat over de oordelen die kijkers vellen over diverse onderwerpen die naar voren komen in *the Hills*, maar ook over de personages in het algemeen.

Door de verschillende subthema's heen loopt de rol die het referentiekader speelt bij interpretatie van mediaboodschappen. Het referentiekader is een persoonlijk uitgangspunt van waaruit iemand afmeet of iets goed of slecht is. Het referentiekader wordt gevormd door persoonlijke ervaringen en hetgeen een persoon ziet en hoort in de media. Vanuit dit referentiekader en de achtergrondkennis die mensen hebben wordt betekenis verleend aan mediaboodschappen (Fiske & Hartley, 2003, p. 81), zoals uitgelegd in subparagraaf 3.2.1. In dit onderzoek zijn op sommige besproken topics van de interview topiclijst verschillende reacties gekomen van respondenten. De verschillen in reacties op de thema's en de verschillen in voorbeelden die respondenten aandragen kunnen verklaard worden aan de hand van de verschillende referentiekaders. Ieder persoon heeft andere ervaringen en leest, ziet of hoort andere berichten in de media. Dit is van invloed op de wijze waarop nieuwe mediaboodschappen worden geïnterpreteerd. Onder de verschillende subthema's komen voorbeelden aan bod waarop mogelijk het verschil in referentiekader van toepassing is.

Daarnaast is er één onderwerp besproken tijdens de interviews dat minder relevant was voor de respondenten en zodoende minder goed aansluit bij één van de bovengenoemde subthema's.

Hier is slechts kort over gesproken. Dit onderwerp is de *commerciële waarden* van *the Hills* en de personages als *celebrities*. Dit onderwerp komt wel aan bod omdat uit de bestudeerde literatuur blijkt dat normaal gesproken commercie een belangrijke rol speelt bij het kijken naar reality televisie. Reality televisiepersoonlijkheden groeien namelijk vaak uit tot *celebrities*. Zij vervullen verschillende functies voor het publiek, zoals een voorbeeldfunctie en het verbinden van mensen met elkaar, maar zij hebben ook commerciële waarden. Zij zijn zelf 'producten', achter hen staan grote marketingcampagnes. Daarnaast verkopen zij ook ideologie, zoals besproken in de laatste paragraaf van hoofdstuk 3. Op de respondenten in dit onderzoek blijken de commerciële waarden van de personages uit *the Hills* een marginale rol te spelen.

De verschillende resultaten worden in de volgende paragrafen per thema beschreven en waar mogelijk zullen deze teruggekoppeld worden aan literatuur uit het theoretisch kader. Deze terugkoppeling met reeds bestaande theorieën en literatuur wordt gebruikt om te bepalen of de uitkomsten van het onderzoek in overeenstemming of in tegenstrijd zijn met de bestaande literatuur. Om de resultaten te verduidelijken worden deze geïllustreerd met citaten uit de interviews. Aangezien in het theoretische gedeelte van deze scriptie duidelijk onderscheid is gemaakt tussen kijkmotieven -de aanwijzingen om naar een programma te kijken- en betekenisgeving aan media, wordt deze onderscheiding ook aangehouden in de resultaten. Eerst volgt een paragraaf over kijkmotieven en daarna wordt ingegaan op de betekenisgeving aan het programma *the Hills*. Na afloop van het bespreken van de subthema's volgt tot slot een paragraaf over *commerciële waarden* omdat dit onderwerp niet aansluit binnen één van de subthema's.

5.2 Kijkmotieven

Het eerste thema kijkmotieven omvat de beweegredenen van kijkers om naar *the Hills* te kijken. De twee voornaamste redenen om naar dit programma te kijken zijn ontspanning en vermaak. Daarnaast spelen voor sommige respondenten tijdverdrijf, spanning, identificatie en voyeurisme een rol. De kijkmotieven ontspanning en vermaak werden in dat geval door de respondenten genoemd in combinatie met één van de randmotieven. Overige motieven die besproken zijn maar geen rol spelen bij het kijken naar dit programma zijn: parasociale relatie, referentiekader, sociale interactie en gewoonte. Deze motieven worden wel aan het einde van de paragraaf besproken omdat deze belangrijk zijn bij het kijken naar andere reality televisieprogramma's, zoals besproken in het theoretisch kader. Daarnaast geldt dat voor de motieven parasociale relatie en referentiekader sociale wenselijkheid (tijdens het interview) een rol kan spelen.

Er kan een tweedeling worden gemaakt in soorten kijkmotieven die van belang zijn bij het kijken naar *the Hills*. Ontspanning, tijdverdrijf en gewoonte zijn typische mediagebruikmotieven. De

één leest de krant om te ontspannen, de ander kijkt *the Hills*. Hetzelfde geldt voor tijdverdrijf en gewoonte. Mensen gebruiken verschillende media om de tijd door te komen. En houden verschillende gewoonten aan met betrekking tot mediagebruik. Bij het kijken naar televisie uit gewoonte gaat het meestal om programma's die al jaren lang op een vast tijdstip worden uitgezonden. Bij deze drie verschillende kijkmotieven speelt de inhoud van media een marginale rol. De andere kijkmotieven tijdens de interviews: vermaak, spanning, identificatie, voyeurisme parasociale relatie, referentiekader en sociale interactie liggen dicht bij betekenisgeving. Om bijvoorbeeld iets vermakelijk of spannend te vinden wordt wel gekeken naar de inhoud van het programma. En om zich te identificeren met een personage verbindt de kijker zich ermee. In de volgende alinea's worden achtereenvolgens de verschillende kijkmotieven met betrekking tot *the Hills* besproken.

Het motief ontspanning houdt in dat de respondent het programma ziet als een moment van rust, om te relaxen, hij is op zoek naar verstrooiing en wil even niet hoeven nadenken na een drukke dag. Uit de analyse van het interviewmateriaal komt naar voren dat kijkers van *the Hills* dit een programma vinden dat makkelijk is. Zij hoeven er niet bij na te denken, het kijkt lekker weg. Zo kijkt Sonja (31 jaar) naar *the Hills* in het weekend 's middags wanneer zij zich brak voelt na een avondje stappen en Esther (24 jaar) tussen het studeren door om even haar gedachte op nul te zetten. En Melanie (29 jaar) zegt ook dat zij dit programma 's ochtends kijkt omdat het makkelijk is.

Interviewer: Waarom kijk je naar The Hills?

Melanie: *Omdat het makkelijk is. Omdat het lekker weg kijkt en omdat je er niet al te veel bij na hoeft te denken.*

Interviewer: Op wat voor momenten kijk je?

Melanie: *Meestal kijk ik het op zondag. Als ik lekker op de bank aan het hangen was. En zaterdagochtend keek ik het wel vaak. Dan kwam het om een uur of elf. En dan zette ik de TV aan, en dan was er niet zo veel, maar er was wel The Hills. Haha. Dat vond ik echt heerlijk. Om dat te kijken.*

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Melanie (29 jaar) *the Hills* met name op zondagochtend kijkt en dat ze het 'lekker vindt weg kijken'. De respondenten kijken dit programma dus ter ontspanning omdat het makkelijke televisie is. Andere mensen kijken weer andere televisieprogramma's ter ontspanning.

Het kijkmotief ontspanning werd door de respondenten meestal genoemd in combinatie met het kijkmotief vermaak. Het motief vermaak gaat over het beleven van plezier aan het programma. Naar het programma kijken is een liefhebberij, een vorm van amusement. Ook Papacharissi & Mendelson (2007) concluderen in hun onderzoek onder studenten dat reality televisie vaak wordt gekeken ter vermaak. Alle respondenten in dit onderzoek vinden *the Hills* een leuk programma om naar te kijken. Er bestaan wel verschillen in de aspecten die zij als vermakelijk ervaren, wat mede

komt door de verschillende referentiekaders van waaruit de respondenten redeneren. Wat voor de één gemakkelijk is, hoeft niet gemakkelijk te zijn voor de ander. De aspecten die door de respondenten als gemakkelijk worden gezien zijn: het drama, de roddels, de ruzies en het leven in Hollywood. Voor de één is de drama gemakkelijk. Zo stelt Femke (27 jaar):

Interviewer: Waarom kijk je naar The Hills?

Femke: *Omdat het gemakkelijk is. En het is gewoon leuk om te zien hoe ze leven daar.*

Interviewer: En wat vindt je het leukste?

Femke: *Als ze ruzie hebben. Haha.*

Interviewer: Kan je een voorbeeld geven van iets wat je is bijgebleven?

Femke: *De Heidi en Lauren Bitchfight. En helemaal als ze gaan huilen. Dat is zo grappig! Dat doet Heidi nogal vaak.*

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Femke het leven in Hollywood en de ruzies gemakkelijk vindt om te kijken. En Rianne (25 jaar) zegt er het volgende over waarom zij *the Hills* een leuk programma vindt:

'Goeie vraag. Haha nou.. ja, aan de ene kant... ik weet niet. Gewoon, dat is gewoon.. Misschien dat elk meisje dat ook wel aan de ene kant leuk vindt, puur om die gossip een beetje te kijken. Dat is het wel zo'n beetje.. ja af en toe weet je, bitches die elkaar af zitten te zeiken. Dat vind ik op zich wel grappig.' (Rianne, 25 jaar)

Voor Rianne (25 jaar) maakt het roddelen *the Hills* een leuk programma om naar te kijken. Uit bovenstaande voorbeelden blijkt dus dat er verschillen bestaan in de aspecten die de respondenten leuk vinden om naar te kijken. Dat maakt dit kijkmotief anders dan het kijkmotief ontspanning. Er wordt namelijk aandacht gegeven aan de inhoud en wat als gemakkelijk wordt beschouwd kan van elkaar verschillen. Het kijkmotief ontspanning daarentegen bestaat niet uit verschillende aspecten.

Naast de twee hoofdmotieven ontspanning en vermaak zijn er nog een aantal randmotieven. *The Hills* wordt bijvoorbeeld ook gekeken als puur tijdverdrijf. Men heeft geen pertinente reden om de activiteit uit te voeren en men kijkt alleen gedaan als er niets beters te doen is. Dit motief wordt genoemd in combinatie met het motief vermaak. Het kijken naar het programma is wel een plezierige bezigheid maar wordt gedaan om de tijd door te komen omdat er op dat moment geen andere bezigheden zijn. Zoals eerder genoemd is dit net als ontspanning een typisch mediagebruikmotief en heeft het geen betrekking op de inhoud.

Tijdens de interviews kwam naar voren dat de respondenten wanneer zij eenmaal naar *the Hills* hebben gekeken, zij vaak meerdere afleveringen willen zien. Voor sommige kijkers is een motief om *the Hills* te kijken dan ook omdat het spannend is. Het motief spannend houdt in dat de kijker een gevoel van opwinding ervaart tijdens het kijken en wil blijven kijken omdat het aangrijpend of

boeiend is. Sommige respondenten ervaren dit gevoel vanwege de *teaser trailer* aan het einde van iedere aflevering. In deze *teaser trailer* zijn de hoogtepunten te zien uit de aflevering die volgt. De *teaser* maakt de kijker nieuwsgierig naar wat er in de volgende aflevering staat te gebeuren. Het motief spanning wordt genoemd in combinatie met de motieven ontspanning en vermaak.

Een derde randmotief is identificatie. Dit motief houdt in vereenzelviging, gelijkstelling, binding met de personages of de situaties waarin zij zich bevinden. Er wordt door de kijkers van *the Hills* herkend dat de gesprekken niet diepgaand zijn en er geen zware onderwerpen worden aangehaald. Dit wordt zelfs door hen bekritiseerd. Toch zijn er ook wel herkenbare situaties zoals het roddelen over anderen, de vriendschappen en de relaties met mannen. Met deze situaties identificeren personages zich. Zo stelt Shirley (23 jaar):

Interviewer: En waarom kijk je naar *the Hills*?

Shirley: *Gewoon, leuk, lekker makkelijke televisie waar ik mij bij kan ontspannen, je hoeft er niet veel bij na te denken en het is ook wel herkenbaar.*

Interviewer: Wat is er herkenbaar dan?

Shirley: *De situaties waarin de personages zich af en toe verkeren. Het stappen, de vriendschap, de relaties, dat soort dingetjes.*

Shirley (23 jaar) kijkt dus naast het motief ontspanning ook naar *the Hills* omdat het gaat over voor haar herkenbare situaties zoals uitgaan, vriendschap en relaties. Identificatie speelt voor haar dus een belangrijke rol bij het kijken naar dit programma.

Een laatste randmotief is voyeurisme. Dit motief houdt het begluren van anderen in, het zien van (intieme) momenten die eigenlijk niet bedoeld zijn voor de ogen van de kijker (Hermes & Reesink, 2003). Dit geldt voor kijkers bijvoorbeeld bij programma's waarin een geboorte van een kind, huwelijksproblemen of het leven van sterren te zien zijn. Stuk voor stuk momenten die je normaal niet snel te zien krijgt. Het kijkmotief voyeurisme wordt in interviews doorgaans niet snel genoemd door kijkers. Sociale wenselijkheid speelt hierbij een rol, het is niet stijlvol om anderen te begluren. Toch wordt wel tijdens de interviews door een aantal respondenten genoemd dat het interessant is om bij andere mensen naar binnen te kijken, hun problemen te volgen en te zien op welke manier zij leven. Bibi (25 jaar) kijkt deels naar *the Hills* vanuit een voyeuristisch motief, zij zegt hierover het volgende:

'... Een bekende filmster of zanger daar heb je toch een beetje nieuwsgierigheid van hoe ziet zo'n dag er dan uit van iemand. In dit geval waren het dan misschien compleet onbekende personen, althans in het begin, maar ze leven wel ook het leven van een celebrity met al dat geld en de status die ze dan hebben in de kringen waarin ze zich begeven en dat maakt het dan interessant om daar een kijkje in te nemen.' (Bibi, 25 jaar)

Bibi (25 jaar) vindt het interessant om een kijkje in het leven van iemand te nemen die leeft als een ster vanwege geld en status. Voor Bibi (25 jaar) zijn de personages uit *the Hills* dus door hun manier van leven ware sterren, waardoor zij voor haar dezelfde waarden hebben als zangers of acteurs. Net als respondent Marije (26 jaar) noemt zij dit kijkmotief in combinatie met vermaak en ontspanning. Andere respondenten noemen dit kijkmotief niet, ondanks dat ze wel aangeven de personages als *celebrities* te zien. Mogelijk speelt sociale wenselijkheid hier een rol bij. Een andere mogelijke reden waarom voyeurisme niet een veelvuldig genoemd kijkmotief is, is dat de er geen grootse intimiteiten in *the Hills* voorkomen. In het reality televisieprogramma *Mijn vrouw, jouw vrouw* krijgen kijkers bijvoorbeeld de intimiteit van een relatie te zien. Dit is in *the Hills* niet het geval. Ook kan het zo zijn dat het niet een veel genoemd motief is omdat voor het programma *the Hills* geldt dat de kijker zich ervan bewust is dat hij niet alles ziet van de levens van de personages. De meeste respondenten geloven dan ook dat de personages nog een heel ander leven buiten de serie hebben. Een groot gedeelte van het leven van de personages krijgt de kijker niet te zien. Dit komt bijvoorbeeld doordat er weinig aandacht in de serie is voor familie en werk. Iets wat volgens hen een groot gedeelte van tijdsbesteding normaal gesproken inneemt. Het is geen *Big Brother* waarin de kandidaten 24 uur worden gevolgd en waarin alles wat zij meemaken getoond wordt. Dat de personages een heel ander leven buiten de serie hebben spreekt de realiteitsclaim (het programma is volgens de meeste personages gebaseerd op de werkelijkheid) wel tegen. Dit wordt onder het subthema 'authenticiteit' besproken.

Tot slot zijn er nog vier motieven waar wel aandacht aan is geschonken tijdens de interviews maar die niet van toepassing zijn bij het kijken naar *the Hills*. Ten eerste speelt het motief parasociale relatie geen rol. Dit motief houdt in dat er gekeken wordt naar een programma vanwege de intieme band die een kijker voelt met een personage. Het kijkmotief parasociale relatie wordt door geen van de respondenten genoemd als kijkmotief. Niemand voelt zich echt intiem of vriendschappelijk met een personage of zich met meerdere personages verbonden. Ook wil niemand een van de personages uit *the Hills* zijn. Op de interviewvragen met betrekking tot het opbouwen van een parasociale relatie met personages zei Rianne (25 jaar) hierover het volgende:

Interviewer: Voel je je verbonden met een specifiek personage?

Rianne: *Wat bedoel je?*

Interviewer: Nou, dat je een personage kent, zijn leven volgt,...

Rianne: *Nee, daar zijn ze te vlak en inhoudsloos voor. Daarbij heb ik dat sowieso niet meer, vroeger misschien met de Spice Girls maar die tijden zijn voorbij. Haha. Toen ging ik echt Mel C imiteren en volgde alles over haar. Haha, best wel triest eigenlijk.*

Uit het citaat van Rianne (25 jaar) blijkt dat zij geen parasociale relatie heeft opgebouwd met een personage omdat zij hen te vlak en inhoudsloos vindt. Daarbij geeft zij aan dat haar leeftijd hier ook een rol bij speelt. Toen zij jonger was voelde zij zich verbonden met Mel C. van de Spice Girls. Nu ervaart zij dat niet meer zo met artiesten of personages uit televisieprogramma's. Kiara (20 jaar) spreekt wel over de parasociale relatie maar doet dit in de derde persoon enkelvoud en beweert net als Rianne dat alleen veel jongere meisjes daadwerkelijk zich verbonden voelen met een personage uit *the Hills* of het zelfs willen zijn. Dit komt niet overeen met de bestudeerde literatuur van Biressi & Nunn (2005) die stellen dat de parasociale relatie het voornaamste motief is om reality televisie te kijken. Zij stellen dat doordat de kijker veel te weten kan komen over de iconische personen in reality televisieprogramma's het publiek zich gemakkelijk met hen kan verbinden. Traditionele structuren van macht en rijkdom worden doorbroken. De personages bezitten rijkdom en populariteit die voor iedereen toegankelijk is en dat trekt aan. Voor het programma *the Hills* geldt dat door de respondenten rijkdom en daarmee de levensstijl van de personages wel aantrekkelijk wordt gevonden. Dit komt verder aan bod onder het thema aspiratie. Nauw verbonden met een specifiek personage voelen de respondenten zich echter niet. Behalve dat de personages vlak en inhoudsloos worden gevonden, zoals genoemd door respondent Rianne (25 jaar), is een andere mogelijke verklaring sociale wenselijkheid. Mensen willen niet altijd toegeven dat zij zich nauw verbonden voelen met een personage. De respondenten hebben namelijk wel allemaal een favoriet personage en volgen de personages ook in andere media. Dat doen kijkers niet wanneer zij zich niet verbonden voelen met personages. Daarbij suggereert het antwoord van Kiara (20 jaar) in derde persoon enkelvoud ook sociale wenselijkheid. Respondenten hebben namelijk de neiging om vragen die zij willen ontwijken te ontkennen of zij geven aan dat anderen dat doen maar zij niet (Evers & De Boer, 2007).

Een tweede motief dat geen rol speelt bij het kijken naar *the Hills* is het gebruiken van het programma als referentiekader. Met referentiekader wordt bedoeld dat het programma wordt gebruikt om wat goed is aan af te meten. Respondenten trekken geen lering uit *the Hills*, het programma heeft geen boodschap voor hen, noch voorziet het programma hen van tips. Zoals duidelijk wordt onder het thema moralisatie, hebben de respondenten ook een uitgesproken mening over de personages en hun levensstijl. Logischerwijs blijft referentie daarom uit omdat de respondenten de personages negatief beoordelen. De voornaamste reden die wordt gegeven om het programma niet als referentiekader te gebruiken is dat het leven in Hollywood totaal anders is dan in Nederland. Het is een leven in luxe, waarin personages op vakantie gaan in privévliegtuigen, rijden in dure auto's en winkelen bij chique modehuizen. Dit spreekt wel tot de verbeelding en er wordt

tegenop gekeken maar het wordt ook weer verworpen. Onder de thema's aspiratie en moralisatie wordt hier dieper op ingegaan. Uit het volgende citaat van Kiara (20 jaar) blijkt hoe zij de kleding van de hoofdpersoon beoordeelt:

Kiara: Nee, dat niet. Ik kijk wel hoe ze er uitzien maar zo loop ik dan niet dagelijks over straat hier in Nederland.

Interviewer: Waarom niet?

Kiara: Ja, altijd van die jurkjes met hele hoge hakken en grote zonnebrillen dat is heel mooi maar kan praktisch niet zo hier als je met de bus gaat en het koud is. Je ziet hier ook niet zulke mensen over straat lopen.

Kiara (20 jaar) geeft in bovenstaand citaat aan dat zij de kleding van de personages wel mooi vindt maar dat vanwege praktische overwegingen het niet mogelijk is dit te dragen. Dat het leven in Nederland heel anders is dan in het zonnige Californië speelt hierbij een rol. Een tweede mogelijke reden voor het uitblijven van herkenning en identificatie zijn de dramatische situaties die in het programma voorkomen, die meestal ontstaan door ruzies tussen personages. De respondenten kunnen zich hier niet in vinden. Zij vinden dit overdreven, waardoor zij afstand nemen van het programma. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat van Melanie (29 jaar) bij het bespreken van de levensstijl van de personages en of zij in hun schoenen zou willen staan:

'Nee, nee. De spullen die zij hebben zijn mooi maar voor de rest is hun leven zo overdreven en dramatisch. Nee, dat hoef ik niet hoor. Alsjeblieft, zou er depressief van worden.' (Melanie, 29 jaar)

Melanie (29 jaar) geeft in bovenstaand citaat aan dat het leven van de personages overdreven en dramatisch is. Zij zou niet zo willen leven en uit hier kritiek op. Zo distantieert zij zich van de personages in het programma.

Ten derde wordt het programma niet gebruikt voor sociale interactie. Geen van de respondenten bespreekt het programma bewust na afloop van een aflevering met vrienden, collega's of familie. Er wordt alleen over gesproken op het moment zelf als er gezamenlijk gekeken wordt of het komt sporadisch ter sprake, bijvoorbeeld als een personage in een blad staat. Dit is een opvallend gegeven omdat in eerdere onderzoeken naar voren komt dat reality televisie een gebruikelijk onderwerp is voor sociale interactie. Over docusoaps of real life soaps praten mensen met vrienden, familie en kennissen. Het is simpele televisie met een beperkt aantal hoofdpersonen en hoofdonderwerpen waardoor het makkelijke stof is om over te bakkeleien net zoals sport (Van Ginneken, 2000, p. 110). De respondenten uit dit onderzoek geven ook aan dat zij over andere programma's praten op het werk, waaronder dramaserieën of reality televisieprogramma's met een

spelelement, zoals *Holland's next top model*. Een mogelijke reden dat *the Hills* niet besproken wordt is dat de kijkers het programma ook deels afkeuren en het dom, makkelijk en niet van een hoog niveau vinden, zoals zal blijken onder het thema moralisatie. Wellicht dat schaamte hierbij een rol speelt, waardoor kijkers niet gauw over dit programma een gesprek met anderen aanknopen. Aan de andere kant vinden zij het programma toch wel heel vermakelijk. Een andere mogelijke reden zou de beperkte spanning kunnen zijn. Wanneer aan respondenten gevraagd wordt waar dit over gaat wordt genoemd dat het voornamelijk drama is en er veel in wordt geroddeld. *Holland's next top model* is daarentegen spannend omdat deelnemers ook weggestemd kunnen worden. Bibi (25 jaar) zegt hierover het volgende:

'Nou, het is niet dat... bijvoorbeeld voorheen met Hollands next top model dat dan op maandag op het werk besproken werd wie er nu weer uit was en wat er gebeurd was. Dat volgde alle collega's en dat was dan best spannend. Dat heb ik niet bij the Hills dan. Zo van had je laatst die aflevering gezien over dit en dit, dat niet, maar wel in z'n algemeenheid zo van ken je het programma en wat vind je ervan. En wat een debielen he? Maar toch wel leuk om te kijken. Meer zulke gesprekken.' (Bibi, 24 jaar)

Uit het citaat van Bibi (25 jaar) blijkt dat het kijken naar *Holland's next top model* spannend was vanwege het spelelement en zij dit daarom ook besprak met collega's. De gebeurtenissen in *the Hills* worden niet besproken. Het programma komt af en toe alleen in algemene zin ter sprake. Mogelijk wordt er over *the Hills* niet veel gesproken vanwege de beperkte spanning. Zoals in de inleiding van dit onderzoek gemeld, gebeurt er weinig in *the Hills* en blijven gesprekken aan de oppervlakte, waardoor het misschien niet interessant genoeg is om er iets over te vertellen.

Tot slot wordt het programma ook niet gekeken uit gewoonte. Hiermee wordt bedoeld het kijken naar iets dat de kijker gewoonlijk doet op een vast tijdstip. Het programma wordt heel wisselend bekeken: 's avonds en in het weekend, online of via televisie. *The Hills* is ook niet altijd op een vast tijdstip uitgezonden, zoals bijvoorbeeld de soapserie *Goede Tijden, Slechte Tijden*, dat dagelijks stipt om 8 uur 's avonds wordt uitgezonden op RTL 4. Een mogelijke verklaring dat *the Hills* niet uit gewoonte wordt gekeken is dus het wisselende uitzendschema. Nu de aanwijzingen om het programma *the Hills* te kijken zijn besproken, alsmede de motieven die niet van toepassing zijn, wordt in de volgende paragraaf ingegaan op de betekenissen die dit programma heeft voor de respondenten.

5.3 Het proces van betekenis geven

Uit de verzamelde data komen interessante uitspraken naar voren over wat *the Hills* met haar kijkers doet. Deze uitkomsten verschaffen een inzicht over de wijze waarop betekenisgeving plaatsvindt

bij de respondenten. Met deze paragraaf wordt getracht een bijdrage te leveren aan het beter begrijpen van betekenisgeving, iets waar veel onderzoeken binnen *Cultural Studies* over gaan. In de volgende subparagrafen worden de betekenissen die respondenten geven aan *the Hills* besproken aan de hand van het overkoepelende thema *aspiratie* en de subthema's; *reality televisie*, *authenticiteit*, *associatie* en *moralisatie*. Het referentiekader van de respondenten is van toepassing binnen de vijf thema's die naar voren zijn gekomen uit de analyse, hier zal op verschillende momenten naar verwezen worden.

5.3.1 Aspiratie

Een overkoepelend thema dat tijdens de interviews naar voren kwam is *aspiratie*. Het thema *aspiratie* verbindt de vier subthema's met elkaar en kwam tijdens de interviews continu naar voren. Dit thema gaat over het verlangen, het ambiëren of het streven naar het hebben van bepaalde aspecten van de levensstijl die de personages uit het programma *the Hills* bezitten. De respondenten willen niet ruilen met de personages, noch willen zij de personages zijn, maar zij vinden de spullen die zij bezitten, de feestjes die zij bezoeken en/of de bedrijven waar zij werken wel aantrekkelijk. Het programma biedt de respondenten een moment om even weg te dromen en na te denken over een leven met veel geld, luxe en roem. Iets wat zij ook wel graag zouden willen, maar dan wel in een andere context.

Het thema *reality televisie* is verbonden met het overkoepelende thema *aspiratie* doordat het reality aspect bijdraagt aan de positieve beleving van de levensstijl van de personages uit *the Hills*. Het subthema *authenticiteit* is verbonden met het thema *aspiratie* vanwege de twijfels die bestaan over wat wel of niet werkelijk is in het programma, alsmede over het leven dat de personages leiden. Het subthema *associatie* is verbonden met het thema *aspiratie* vanwege de bewondering voor de levensstijl van de personages. Tot slot, is het subthema *moralisatie* verbonden met het thema *aspiratie* omdat de respondenten ook een moreel oordeel vellen over de personages en hun levensstijl. In de volgende subparagrafen worden de subthema's besproken en wordt tevens geïllustreerd hoe de subthema's passen binnen het overkoepelende thema.

5.3.2 Reality televisie

Het thema *reality televisie* gaat over de manier waarop de respondenten het programma *the Hills* omschrijven. Wat voor soort programma is dit volgens hen? Zoals duidelijk is geworden in hoofdstuk 3, subparagraaf 3.2.2, worden *reality televisie* programma's uiteenlopend omschreven door kijkers. Kijkers noemen *reality televisie*; documentaires, real life documentaires of entertainment programma's die gaan over 'echte' mensen (Hill, 2005). Het plaatsen van een televisieprogramma in een bepaald genre is belangrijk voor kijkers want zo worden programma's van elkaar onderscheiden

en krijgt wat feitelijk of fictie is betekenis (Hill, 2007, p. 59). Het nieuws of een documentaire wordt eerder door het publiek als waarheidsgetrouw aangenomen dan een fictief programma, zoals een soap. Ditzelfde geldt voor reality televisie omdat het voor kijkers dichterbij het werkelijke leven staat.

The Hills kan in de categorie docusoap geplaatst worden, zoals in hoofdstuk 2 is besproken. Dit vanwege de kleine groep vaste mensen die wordt gevolgd en de overeenkomsten met de traditionele soap (Mast, 2003). Het programma *the Hills* wordt door de respondenten omschreven als: 'reality televisieprogramma', 'reality show', 'reality TV', 'real life television', 'real life serie', 'teenage real life soap' en 'real life soap'. Alle respondenten gebruiken de term 'reality' in hun omschrijving, hiermee suggereren de kijkers dat het programma echt is of deels echt is. Over wat echt is en niet echt is hebben zij wel hun twijfels over. Onder het thema 'authenticiteit' wordt hier dieper op ingegaan in de volgende subparagraaf. Waarom de respondenten dit programma omschrijven als reality komt doordat het gaat over 'echte' mensen. Dit komt overeen met het onderzoek van Hill (2005) over televisie en het publiek. Volgens de respondenten zijn de personages 'echte' mensen omdat zij geen rol spelen, maar zichzelf zijn. De personages hebben dezelfde naam in het programma zoals zij in werkelijkheid heten. De personages worden verder gevolgd in de dagelijkse dingen die zij doen. Esther (24 jaar) legt als volgt uit waarom *the Hills* 'reality' is:

Esther: Nou, ze doen in ieder geval alsof alles echt is en alsof dat echt hun leven is. En ik geloof ook wel dat het echt dingen zijn die in hun leven gebeuren...>> Het zijn wel de levens van die mensen. Het wordt op hun werk bijvoorbeeld echt gefilmd. Nou, op hun school dat mocht dus niet. Maar wel bij hun thuis, dus het is wel gewoon, zeg maar, in hun leven.

Interviewer: Dat is wel echt hun...?

Esther: Ik denk wel dat... dat dat wel in ieder geval zo begonnen is met echt. Dat ze wel dat werk doen wat ze dan ook doen. Ik denk dat, dat wel echt is. En Desperate Housewives dat is totaal anders. Dat is gewoon allemaal fictie.

Voor Esther (24 jaar) is het programma 'reality' omdat het over de daadwerkelijke levens gaat van de personages en de locaties waar gefilmd wordt ook echt tot hun leven behoren. De locaties zijn geen geënceneerde sets en de personages spelen geen rol volgens script. Uit de omschrijving van Esther (24 jaar) valt op te maken dat het noemen van kenmerken van het programma lastig is. Ze herhaalt zichzelf en komt moeilijk uit haar woorden. Dit geldt ook voor de andere respondenten bij het benoemen van kenmerken van reality televisie. Zo twijfelt Shirley (23 jaar) of de dramaserie *Greys anatomy*, over het reilen en zeilen in een Amerikaans ziekenhuis, niet ook een reality televisieprogramma is. Andere eigenschappen dan dat reality televisie gaat over het volgen van echte mensen worden ook niet benoemd door de kijkers. Dit is logisch aangezien reality televisie door veel theoretici (Hermes & Reesink, 2003, Van Bauwel & Carpentier, 2010) ook gebruikt wordt als een

verzamelnaam van uiteenlopende programmasoorten die allemaal aanspraak maken op de realiteit. Hierdoor zijn er verder geen eenduidige eigenschappen.

De respondenten die het programma als 'teenage real life soap' of 'real life soap' omschrijven geven aan dat het programma ook op een soap lijkt omdat programma is gebaseerd op een kleine groep mensen en het gaat over drama en intriges. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat van Sonja (31 jaar):

Interviewer: En waarom noem je het een soap?

Sonja: *Omdat het ook gaat over drama, intriges. Er zijn niet heel veel personages en iedereen heeft wel een beetje wat met elkaar te maken. Of ze kennen elkaar allemaal wel. Het is gewoon een beetje een Goede Tijden Slechte Tijden maar dan wel in het echt. Of er wordt gesuggereerd dat het echt is in ieder geval.*

Volgens Sonja (31 jaar) is *the Hills* dus naast reality ook een soap omdat er veel drama en intriges in voorkomen. De respondenten die het programma tevens omschrijven als een soap, vinden het programma ook gemakkelijk vanwege de drama. Zoals besproken onder het thema kijkmotieven bestaat het motief vermaak uit vier verschillende aspecten: het drama, de roddels, de ruzies en het leven in Hollywood. Deze respondenten kijken voornamelijk vanwege de drama naar dit programma en vinden sommige andere dramaserie en/of soaps ook interessant, waaronder bijvoorbeeld *Goede tijden Slechte tijden*.

Dit subthema *reality televisie* is verbonden met het overkoepelende thema *aspiratie* doordat de omschrijving van het programma als 'reality' bijdraagt aan de positieve beleving van de levensstijl van de personages. Doordat het programma 'reality' wordt genoemd, wordt de manier van leven in luxe eerder als mogelijk beschouwd dan bij een fictief programma. In het geval van *the Hills* versterkt het reality-gehalte van de serie zodoende het wegdromen hierbij. Over het verschil tussen *the Hills* en de traditionele soap zegt Bibi (25 jaar) bijvoorbeeld het volgende:

'...Normaal kijk je naar the Bold and the Beautiful en je denkt dit is gewoon hartstikke nep maar bij dit denk je het is misschien wel echt dus zo kan het dus ook echt zijn en laat eens zien wat ze allemaal beleven.' (Bibi, 25 jaar).

Volgens Bibi (25 jaar) kan het leven in *the Hills* dus mogelijk wel echt zijn en bij een soap is het duidelijk niet echt. Dat het leven van de personages mogelijk echt is wekt haar nieuwsgierigheid. Uit dit citaat kan worden opgemaakt dat het reality aspect van het programma het leven van de personages interessanter maakt dan wanneer het fictie zou zijn.

Het subthema *reality televisie* staat tevens nauw in verbinding met het volgende subthema *authenticiteit*. Bij de omschrijving van het programma als reality televisieprogramma geven de respondenten ook meteen aan dat zij niet zeker weten of alles echt is aan het programma. Welke aspecten van het programma wel echt zijn en welke niet blijft onduidelijk voor hen. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de drie bovenstaande citaten, waarin de respondenten laten doorschemeren dat door de makers weliswaar gesuggereerd wordt dat de serie echt is, maar dat zij over de echtheid van sommige zaken wel twijfelen.

5.3.3 Authenticiteit

Het thema authenticiteit omvat de ideeën van de respondenten over de gecreëerde televisiewerkelijkheid in *the Hills*. Zoals in de voorgaande subparagraaf reeds duidelijk is geworden wordt het programma op verschillende manieren omschreven maar gebruiken alle respondenten daar de term 'reality' bij. Daar waar het vorige thema inging op de vraag binnen welke categorie *the Hills* valt, gaat dit thema verder in op de visies van de respondenten rondom wat werkelijkheid is en wat fictie is in het programma. Hun kijk hierop heeft betrekking op het programma zelf, de personages en hun levensstijl. Zij beschouwen het programma als een mediaproduct met een set, een productieteam en een script. Soms trekken zij vergelijkingen met andere reality televisieprogramma's of soaps. Zij noemen gesprekken en handelingen van personages die als onwaarschijnlijk of onnatuurlijk worden beschouwd.

Zoals uit de onderzoeken van Crew (2006), De Kloet & Chow (2000) en Hautagankas (2010) blijkt dat kijkers wel degelijk door hebben dat televisiebeelden gemanipuleerd zijn om aantrekkelijke televisie te kunnen leveren aan het publiek. Kijkers van *the Hills* hebben dit ook door. Dit blijkt tijdens het interview uit de antwoorden op de vragen over wat echt is aan het programma en wat niet. Zo zegt Femke (27 jaar) hierover het volgende:

Femke: Ja. Ja, het zijn wel echte personages, het is wel gebaseerd op hun leven. Maar je weet ook op een gegeven moment wel dat, misschien zijn die ruzies wel plaatsgevonden, maar niet op dat moment. En dat ze het nu opnieuw doen en maken het natuurlijk net even wat smeüiger voor de kijker.

Interviewer: En hoe weet je dat?

Femke: Naja, dat heb je gewoon door. Als je kijkt en je denkt "Oh ze komen elkaar weer net toevallig weer tegen, die ene avond in die ene club. Yeah right. Nee, je weet dat sommige dingen gewoon... geschreven zijn.

Uit bovenstaande citaat blijkt dat Femke (27 jaar) constateert dat bepaalde scènes in het programma gespeeld zijn om het aantrekkelijker te maken voor de kijker en dat bepaalde ontmoetingen in scène

zijn gezet. In tegenstelling tot andere reality televisieprogramma's lieten de makers van *the Hills* in de laatste aflevering ook een set zien waar zij aan het filmen waren. Respondenten refereren ook naar deze aflevering om te onderbouwen dat zij niet geloven dat het programma geheel gebaseerd is op het werkelijke leven van de personages. Kiara (20 jaar) vertelt dit als volgt:

'Ik zat altijd te twifelen en de bevestiging was dat toen aan het einde van het seizoen, toen ze zo filmde en toen die doeken gingen. Zeg maar dat je zag dat ze op de set waren.' (Kiara, 20 jaar)

Uit bovenstaand citaat valt op te maken dat Kiara (20 jaar) de laatste aflevering zag van *the Hills* en er daardoor vanuit gaat dat het programma niet geheel realiteit is. Meer dan 50% van de respondenten zag de laatste aflevering en refereert hier ook naar bij het benoemen van wat echt is en wat niet aan het programma. Bij het omschrijven van de elementen die echt zijn aan het programma zelf en de elementen die niet echt zijn worden ook vergelijkingen gemaakt met andere reality televisieprogramma's. Het valt sommige respondenten op dat de personages niet gevolgd worden bij alles wat zij doen, real life soaps zoals *Big Brother* en *Secret Story*, waarin deelnemers 24 uur per dag opgesloten zitten in een huis en opdrachten moeten uitvoeren, worden daarom wel als andere soort programma's gezien. Er bestaan wel verschillen in hoe respondenten dit benaderen. Voor de één staat *Big Brother* of *Secret Story* dichterbij de werkelijkheid, voor de ander juist *the Hills*. Volgens Esmeralda (25 jaar) is dat juist *Secret story*, dit legt zij als volgt uit:

Interviewer: En neem *Secret Story*, is dat hetzelfde als *the Hills*?

Esmeralda: *Nee weer beetje anders. Dat is echter, hier zit meer een verhaallijn in dus dat wordt ook deels in scene gezet. Bij Secret Story kijk je de hele tijd het huis in.*

Interviewer: En waarom is dat echter dan?

Esmeralda: *Ja, omdat je dus alles ziet wat zij de hele dag doen. In the Hills worden ze niet 24 uur per dag gefilmd dus ze weten ook wanneer er geen camera's bij zijn.*

Voor Esmeralda (25 jaar) geldt dus dat *the Hills* minder dichtbij de werkelijkheid staat omdat er een verhaallijn is en de personages niet 24 uur per dag gefilmd worden. Marije (26 jaar) daarentegen benadrukt juist dat zij *the Hills* echter vindt dan *Big Brother* omdat *the Hills* momenten uit het leven van personages laat zien en 'in *Big Brother* zitten de personages in een kooitje'. Wat ervaren wordt als werkelijk en wat als fictie bij een programma kan dus per persoon verschillen. Deze verschillen kunnen verklaard worden door de uiteenlopende referentiekaders van de respondenten.

Uit de onderzoeken van Crew (2006) en Hautagankas (2010) blijkt ook dat hoewel kijkers zich ervan bewust zijn dat reality televisieprogramma's niet helemaal echt zijn, dit niet bekritisieren. De manipulaties van de programmamakers van *the Hills* weerhoudt de respondenten er niet van om

naar dit programma te kijken. Het realistische aspect maakt het programma wel leuker om naar te kijken, zoals ook genoemd onder het subthema *reality televisie*, wat beide ook verbindt. Het is weliswaar niet zeker dat het programma waarheidsgetrouw is en dat de locaties waar gefilmd wordt ook daadwerkelijk bestaan, maar het zou wel echt kunnen zijn. Een soapserie komt anders over op de respondenten omdat daar onmogelijke verhaallijnen in voorkomen volgens hen.

Een tweede onderdeel van het begrip authenticiteit in relatie tot *the Hills* is de authenticiteit van de personages. Dit heeft betrekking op hun karakters, de emoties die zij tonen en hun uiterlijk. Volgens Crew (2006) is het voor kijkers niet eens van belang of het programma echt is of fictie. In zijn onderzoek naar kijkers van *Survivor* toont hij aan dat juist het authentiek overkomen van personages belangrijk is bij de waardering van een reality televisieprogramma. De kijker wil echte tranen zien bij verdriet en echte woede bij een conflict. Ook Aslama en Pantti (2006) beamen dit in hun onderzoek over ware emoties in reality televisieprogramma's op de Finse televisie. Zoals besproken in hoofdstuk 3 van het theoretisch kader. Respondenten vinden veel van de personages in *the Hills* ook echt overkomen. Ook zeggen zij dat hun karakters dicht staan bij hoe de personages in het echt ook zijn. De respondenten hebben niet het gevoel dat de personages een rol spelen. Zo stelt Esmeralda (25 jaar) dat als ze in *the Hills* een rol zouden spelen je dit als kijker wel zou zien. Ze kijkt ook graag naar de soap *Goede Tijden Slechte Tijden* en vindt dat er veel geacteerder uit zien. En Rianne (25 jaar) reageert als volgt op de vraag hoe zij het zou vinden als alles geacteerd zou zijn:

'Nou, dan zou ik het wel heel goed geacteerd vinden. De emoties komen echt wel echt over als ze zo ruzie maken. Ik zou het denk ik niet erg vinden want ik heb het toch al gezien, maar het maakt het misschien wel iets minder interessant. Nu neem je echt een kijkje in iemands leven en als het allemaal geacteerd is tjaa, dan kan je ook een soap kijken.' (Rianne, 25 jaar)

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Rianne (25 jaar) de personages authentiek vindt overkomen doordat hun emoties echt zijn volgens haar. Wanneer zou blijken dat de personages zouden acteren dan zou het programma minder interessant zijn. Het authentiek overkomen van de personages is dus ook bij *the Hills* van belang. Dit citaat bevestigt zodoende ook het belang van het reality aspect bij de beleving van het programma zoals is uitgelegd onder het vorige thema.

Sommige situaties worden volgens de respondenten wel in scène gezet wat bijvoorbeeld leidt tot ontmoetingen die niet toevallig zijn. Zo is de ruzie tussen de personages Lauren en Heidi duidelijk in scène gezet om kleur aan het programma te geven. De respondenten zijn het hier allemaal over eens. De emoties naar aanleiding hiervan worden ook door alle respondenten overdreven gevonden, en komen daardoor niet of minder authentiek over. De respondenten die wel enigszins geloven in de authenticiteit van de emoties tijdens deze specifieke gebeurtenis brengen de

overdrevenheid ervan in relatie met de Amerikaanse cultuur. Volgens deze respondenten is de Amerikaanse cultuur veel overdrevenner dan de Nederlandse cultuur. Tijdens het interview met Shirley (23 jaar) zei zij bijvoorbeeld het volgende over de authenticiteit van de emoties van de personages:

'Het kwam wel echt op me over, door de manier waarop het gefilmd is en de meeste gebeurtenissen zijn ja, er gebeuren geen rare onmogelijke dingen in dus, ja, al zijn sommige reacties misschien wel wat overdreven maar ik heb altijd het beeld dat dat gewoon Amerikaans is dus, tjaa ik had wel het idee dat het echt was.' (Shirley, 23 jaar)

Volgens Shirley (23 jaar) zijn de gebeurtenissen en de daarmee gepaarde emoties wel authentiek. De overdrevenheid van sommige emoties wijdt zij aan de Amerikaanse cultuur. Daarnaast zijn er respondenten die beweren niet te geloven in de authenticiteit van de emoties en de ruzie tussen Lauren en Heidi gewoon slecht geacteerd vinden. Dit zijn eveneens de respondenten die het programma omschrijven als een soap en ook vooral voor de drama naar dit programma kijken. Toch geven diezelfde respondenten aan dat het programma ook reality is en de personages wel echt als zichzelf in het programma zitten en daarom niet een rol spelen. Zij zitten immers onder hun eigen naam in het programma. Hun echte levens worden gevolgd. Dat de ruzie slecht geacteerd is maar dat de personages echt zichzelf zijn en geen rol spelen, spreekt elkaar tegen. Dat de personages zichzelf zijn in het programma speelt voor deze respondenten dus ook wel degelijk een belangrijke rol bij het kijken naar *the Hills*.

Behalve dat de emoties van de personages voor de meeste respondenten echt lijken, komen de personages mede, over het algemeen, authentiek over doordat de respondenten informatie over hen verkrijgen via andere mediakanalen. Sommige respondenten kennen de achtergrond van de personages door de eerdere serie *Laguna beach* of andere televisieprogramma's. Ook lezen zij informatie over hen op internet en in tijdschriften. Zo wordt door de respondenten genoemd dat Spencer en Heidi (Speidi) buiten de serie ook een koppel zijn omdat zij hier over hebben gelezen of hen hebben gezien in een ander programma waarin zij precies zo zijn als in de serie. Op basis daarvan redeneren zij dat de personages daarom wel echt moeten zijn omdat het onmogelijk wordt geacht dat zij continu een rol zouden spelen.

Volgens De Kloet & Chow (2000) geldt eveneens dat personages die authentiek overkomen door ware emoties te tonen meer sympathie krijgen van kijkers dan personages die niet oprecht overkomen. In overeenstemming met de De Kloet & Chow (2000) blijkt dat kijkers de personages die extremere emoties tonen minder sympathiek vinden en daardoor minder oprecht overkomen. Zo vindt geen van de respondenten Spencer sympathiek overkomen door zijn exorbitante gedrag.

Volgens sommige respondenten gedraagt hij zich zo door de bekendheid die hij heeft verkregen.

Shirley (23 jaar) zegt hierover het volgende:

'Die Spencer ook wel, die vindt het volgens mij prachtig mooi dat hij bekend is en volgens mij gaat hij zich alleen nog maar raarder gedragen en, ja volgens mij wil hij ook naar buiten komen als zijnde beetje de klootzak zeg maar.'(Shirley, 23 jaar)

Volgens Shirley (23 jaar) is Spencer niet sympathiek en vindt zij hem daarom minder authentiek overkomen. Volgens haar kickt hij op de publiciteit die hij krijgt en naarmate de serie vordert gaat hij zich daardoor vreemder gedragen. Met betrekking tot de authenticiteit van de personages bestaan er tot slot nog wel twijfels over hun uiterlijk. Ze zien er altijd goed uit, hun haar zit goed, ze hebben altijd make up op, ook wanneer zij net uit bed komen. Dat wordt niet als realistisch beschouwd. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat van Esmeralda (25 jaar):

'Nou, hun haar zit altijd goed dat kan niet kloppen, altijd hebben ze make-up op ook als ze net wakker zijn en ook als ze een hele nacht hebben gestapt zien ze er nog goed uit.'(Esmeralda, 25 jaar)

Uit het citaat van Esmeralda (25 jaar) blijkt dat zij de uiterlijke kenmerken van de personages, waaronder haar en make-up, als onrealistisch ziet.

Een derde onderdeel van het begrip authenticiteit in relatie tot *the Hills* is de levensstijl van de personages. Hun levensstijl wordt als onwerkelijk beschouwd wanneer hier specifiek naar gevraagd wordt. Het zijn jonge mensen die in grote dure appartementen wonen en zij werken zelden en gaan veel uit en met vakantie. Dit is naar de maatstaven van de respondenten niet realistisch, zij werken zelf elke dag en kunnen niet iedere dag uitgaan of uit eten. De respondenten twijfelen of de personages daadwerkelijk zo'n leven leiden, want wie heeft al genoeg geld op zo'n jonge leeftijd om dat te kunnen realiseren? Sommige respondenten zoeken de verklaring hiervoor in het succes van het programma, sommigen geloven niet dat zij daadwerkelijk alles bezitten en anderen blijven twijfelen en geven aan het niet te weten of de personages daadwerkelijk zo'n leven leiden. Femke (27 jaar) wijdt de levensstijl en materiële bezittingen bijvoorbeeld aan de bekendheid die ze hebben verkregen door het programma, ondanks dat zij het niet als geheel realistisch ziet. Melanie (29 jaar) geeft aan dat zij niet gelooft dat de personages alle materiële bezittingen die te zien zijn in het programma ook daadwerkelijk bezitten. Zo zegt zij het volgende over de appartementen waar de personages wonen:

'Dat denk ik... Ja, dat denk ik eigenlijk ook niet echt. Dat denk ik niet. Nee. Dat is allemaal net effe te gestyled zeg maar. Ja, alles ziet er zo perfect tot in de puntjes uit. Het ziet er gewoon allemaal heel gestileerd uit dus ik kan het me bijna niet voorstellen.' (Melanie, 29 jaar)

Melanie (29 jaar) vindt de appartementen waar de personages wonen er mooi uit zien maar kan zich niet voorstellen dat zij daadwerkelijk daar wonen omdat zij het er te perfect uit vindt zien.

Hoewel het hebben van de levensstijl van de personages niet als realistisch wordt beschouwd spreekt deze levensstijl de respondenten wel aan. Op dit vlak raakt het subthema *authenticiteit* het overkoepelende thema *aspiratie*. De materiële kant van de levensstijl, de vakanties, het werk en de feestjes zijn aantrekkelijk, maar er wordt getwijfeld over de echtheid ervan.

De respondenten beweren dat het hen niet uitmaakt of het programma, de locaties en de personages en hun levensstijl daadwerkelijk echt zijn. Zo zeggen zij wanneer hier direct naar gevraagd wordt wanneer alles fictief zou zijn het programma wel nog steeds leuk zou zijn om naar te kijken. Marije (26 jaar) vindt het zelfs naïef om te denken dat het programma echt zou zijn:

Interviewer: Maakt het voor jou uit of het echt of nep is?

Marije: *Nee, maakt niet uit. Ik weet het ook gewoon niet, ik denk dat die huizen echt zijn maar misschien is het wel niet zo. Het zou wel leuk zijn als je echt naar die locaties zou kunnen gaan, die clubs ofzo, maar als het niet echt is vond ik het nog steeds een leuke serie. Ik zou het ook een beetje naïef vinden als je denkt dat alles echt is.*

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Marije (26 jaar) het leuker zou vinden als de locaties in *the Hills* echt zouden zijn. Maar als het niet echt zou zijn zou de serie nog steeds leuk zijn om naar te kijken.

Hoewel de respondenten in eerste instantie zeggen dat het hen niet uitmaakt of het programma echt of nep is, is authenticiteit van het programma, de personages en hun leven voor sommige respondenten wel belangrijk. De ruzie over de sekstape bijvoorbeeld wordt misschien als overdreven ervaren en is daarom minder herkenbaar waardoor het onwerkelijk overkomt. De één vindt dit drama leuk om naar te kijken, omdat het programma zo meer een soap of dramaserie is en authenticiteit in dat geval inderdaad minder belangrijk is. Anderen willen zich met de situaties waarin de personages zich bevinden kunnen identificeren. Voor hen is het wel belangrijk dat situaties dichtbij de realiteit staan. Toen ik aan Shirley (23 jaar) vroeg wat zij leuk vond aan de getoonde aflevering, zei zij hierover het volgende:

'Euhm, nou, ja ik denk de dingen die echt wat meer realistisch zijn, er zat bijvoorbeeld ook een stukje in dat ze uit waren geweest en aan het praten waren over wat er allemaal gebeurd was die avond en de volgende dag dat bijkletsen gezellig, ja dat herken ik wel en vind ik dan leukere stukjes dan zo'n ruzie. Zo'n opgeblazen roddel ja dan heb ik zoiets van of dat dan echt zo is en denk ik ook van ja allemaal wat te overdreven.' (Shirley, 23 jaar)

Uit bovenstaande citaat blijkt dat het realiteitsaspect van *the Hills* met name belangrijk is bij de momenten van herkenning. Het begrip authenticiteit hangt dus samen met identificatie. Alleen met situaties of gedragingen van personages die herkenbaar zijn kan een respondent zich identificeren. Ditzelfde geldt voor het meeleven met emoties. Kijkers leven alleen mee met emoties die echt op hen overkomen. Ziet een emotie er niet oprecht uit dan wordt hier kritiek op gegeven. Ondanks de twijfels dus over authenticiteit kunnen de respondenten zich wel identificeren met het programma. Bij het volgende subthema *associatie* wordt hier dieper op ingegaan.

Er bestaan veel verschillen tussen de respondenten over wat zij als 'echt' ervaren en wat niet. Dit heeft opnieuw te maken met de verschillende referentiekaders van de respondenten. In het geval van *the Hills* hangt wat als echt en niet echt wordt ervaren af van een paar zaken: informatie die de respondenten hebben verkregen via andere mediakanalen, het zien van de laatste aflevering of het zien van de *making of van the Hills* na afloop van het laatste seizoen. De respondenten die dit zagen geven met volle overtuiging aan dat een groot gedeelte van het programma niet echt is. De respondenten die dit niet zagen hebben meer twijfels over wat echt of niet echt is aan het programma en noemen niet één van deze drie punten. Wat betreft de authenticiteit van de personages, wordt de vriendschap tussen Lauren en Heidi als authentiek beschouwd door de respondenten die eerder het programma *Laguna beach* hebben gezien. Het is onmogelijk dat de vriendschap niet oprecht zou zijn want in het programma voorafgaande aan *the Hills* waren zij al vriendinnen. In *the Hills* groeien zij uit elkaar. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat van Femke (27 jaar):

Nee, want dat kwam nog van vroeger. Dat weet je omdat je ook Laguna Beach de serie hebt gezien. En dan weet je dat was echt hun leven vroeger. Dat was echt ja.

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Femke (27 jaar) de authenticiteit van de vriendschap tussen Lauren en Heidi verklaart aan de hand van het eerdere programma *Laguna Beach*. Andere respondenten die nooit eerder *Laguna beach* hebben gekeken, maar de vriendschap wel authentiek vinden overkomen baseren dit op de emoties van de personages. Zoals eerder genoemd wordt de ruzie rondom de sekstape als overdreven ervaren maar dit wordt geweten aan de Amerikaanse cultuur. De personages zouden nooit zo'n heftige ruzie kunnen maken als ze niet echt vriendinnen zouden zijn. De emoties komen op hen niet geacteerd over.

Tot slot sluit het subthema *authenticiteit* aan op het overkoepelende thema aspiratie in het uiten van twijfel over de echtheid van de levensstijl van de personages uit *the Hills*. De respondenten vinden deze levensstijl aantrekkelijk maar tegelijkertijd ook ongeloofwaardig. Zoals in bovenstaande

citaten duidelijk is geworden geven de respondenten aan dat verschillende elementen uit het programma niet kloppen. Uit het volgende citaat van Esmeralda (25 jaar) komt naar voren dat zij de levensstijl van de personages ongeloofwaardig vindt:

Interviewer: Hoe zou je hun levensstijl omschrijven?

Esmeralda: Een luizenleven haha. Op het werk kletsen ze alleen maar en verder gaan ze uit en met vakantie. Je ziet hun niet echt iets nuttigs doen ofzo.

Interviewer: is dat echt?

Esmeralda: Nee haha niet heel echt he. Maar het kan wel daar blijkbaar.

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Esmeralda (25 jaar) de levensstijl van de personages uit *the Hills* onrealistisch vindt omdat ze op het werk met elkaar kletsen, veel uitgaan en met vakantie gaan. Toch is deze levensstijl ook heel aantrekkelijk en wordt hier naar verlangd. Onder het subthema associatie zullen hier verschillende voorbeelden van worden gegeven.

5.3.4 Associatie

Het thema associatie gaat over de verbinding die de respondenten bewust of onbewust maken met *the Hills*. Verbinding met het programma wordt gemaakt op verschillende vlakken. De respondenten kunnen zich identificeren met situaties waarin personages zich bevinden. Zij uiten bewondering voor hun uiterlijk en levensstijl, of zij leven zich in, in gevoelens, gedachten en wensen van de personages. Dit doen zij door te bedenken wat zij zouden doen als zij in de schoenen zouden staan van de personages of door compassie te tonen. Op deze manier laten de respondenten zien wat voor mensen zij leuk vinden en het bepaalt hun positie ten opzichte van de situaties waarin zij verkeren en hoe zij daarmee omgaan. Het toont aan wat voor mensen zij zelf zijn.

Dit referentiële perspectief komt overeen met de studie van de Bruin (2005) naar jongeren en populair televisiedrama, waarin hij uitlegt dat de jongeren in zijn onderzoek zich op drie verschillende manieren associëren met de soap *Goede tijden Slechte tijden*: door gedrag en uiterlijk van personages te evalueren, door zich in te leven en zichzelf de levens van de personages te betrekken (De Bruin, 2005, p. 108). Het plaatsvinden van identificatie en meeleven met emoties komt ook overeen met andere eerder besproken onderzoeken uit het theoretisch kader. Zoals besproken in het theoretisch kader geven vrouwen betekenis aan media door wat zij zien aan hun eigen leven te relateren (Ang, 1985, Baym, 2000, Currie, 1999, Livingstone, 1998, Press, 1991). Zij herkennen zichzelf of hun naasten in situaties uit televisieprogramma's, tijdschriften of andere vormen van media. Bij reality televisie vindt identificatie eerder plaats dan bij fictie omdat de personages 'echter' overkomen. Met personages die dichtbij henzelf staan identificeren zij zich en bouwen zij soms een parasociale relatie op. Daarnaast komt in eerdere onderzoeken naar

dramaserie (Ang, 1985, Van Zoonen, 1994) ook naar voren dat vrouwen meeleven met de emoties van personages. Soaps of dramaserieën lenen zich hiervoor omdat deze de nadruk leggen op de menselijke gevoelswereld. Datzelfde geldt voor veel reality televisieprogramma's omdat de emoties daarin hoog kunnen oplopen.

Ten eerste kunnen de respondenten in dit onderzoek zich identificeren met de situaties waarin de personages zich bevinden. Wat herkenbaar is voor iedereen is het geroddel met vriendinnen. Alle respondenten voeren soortgelijke gesprekken met collega's of vriendinnen. Andere herkenbare aspecten die genoemd zijn, zijn: de levensfase waarin de personages zich bevinden, studie afronden en starten met de eerste baan, relaties met mannen en ruzies met vriendinnen. De voorbeelden die de respondenten geven verschillen vanwege de verschillende referentiekaders van waaruit zij refereren. Alle respondenten hebben andere dingen meegemaakt waardoor andere onderdelen herkenbaar zijn. Door de herkenning van de situaties worden deze aan hun eigen levens gerelateerd en denken zij na over hun eigen leven. Hebben de respondenten zelf een beter leven dan dat van de personages of niet? Uit het volgende citaat van Sonja (31 jaar) blijkt bijvoorbeeld dat zij het leven in *the Hills* dramatischer vindt dan haar eigen leven:

Interviewer: Zijn dat dan herkenbare situaties?

Sonja: *Ja en nee. Het geroddel wel, dat je denkt oh, wat zijn vrouwen toch erg. Dat vind ik wel een beetje herkenbaar maar ook wel weer helemaal niet want het is ook wel allemaal best overdreven. Dat je denkt zo ernstig zal het in het echte leven toch niet zijn. Zoveel drama.*

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Sonja (31 jaar) zich kan identificeren met het roddelen maar niet met de hoeveelheid ervan en het dramatische aspect van het programma. Ze trekt een vergelijking tussen het leven van de personages uit *the Hills* en het werkelijke leven en stelt dat het 'echte' leven minder dramatisch is. Ook Esmeralda (25 jaar) trekt deze vergelijking wanneer haar wordt gevraagd of zij het programma herkenbaar vindt:

'Ja, ik denk dan heb ik het zo slecht nog niet. Of ik zie Spencer en alle vriendinnen van Heidi die hem niet mogen en hoe die vriendschap kapot gaat. Nou, dat heb ik zelf ook wel meegemaakt en heb ook genoeg vriendinnen die een vriend hebben waarvan ik denk, waarom? En als je dan naar zo'n serie kijkt dan denk je ook aan de dingen uit je eigen leven.' (Esmeralda, 25 jaar)

Uit het citaat van Esmeralda (25 jaar) blijkt dat zij het element 'relaties' in het programma herkenbaar vindt. Tegelijkertijd vergelijkt zij haar leven met dat van de personages en constateert dat zij het beter heeft.

Tijdens de interviews is specifiek gevraagd of de respondenten zich konden identificeren met één van de personages. Alle respondenten antwoordden hier negatief op. Geen van de respondenten

herkent zichzelf in het karakter van een specifiek personage. Hier zijn drie mogelijke verklaringen voor te geven. Ten eerste kan dit komen doordat de personages niet worden uitgediept, gesprekken tussen personages blijven aan de oppervlakte, zoals ook reeds genoemd als mogelijke verklaring voor het uit blijven van het opbouwen van een parasociale relatie met een personage onder het thema kijkmotieven. De respondenten noemen de personages ook oppervlakkig, vlak of inhoudsloos. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat van Bibi (25 jaar):

Interviewer: Zou je met ze willen ruilen?

Bibi: nee, absoluut niet, nee, want ze zijn toch stuk voor stuk heel inhoudsloos eigenlijk, ook al blijf ik dan wel kijken naar ze omdat het wel heel vermakelijk is. Maar ik heb niet zoiets van ik wil Heidi zijn ofzo.

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Bibi (25 jaar) de personages inhoudsloos vindt. Ze wil niet zijn zoals Heidi. Ze heeft niets met dit personage en een parasociale relatie blijft ook uit. Een tweede mogelijke reden hiervoor is dat de levens van de respondenten in algemene zin te veel verschillen van dat van de personages. Kleine onderdelen uit hun levens zoals een ruzie met een vriendin zijn herkenbaar, maar het totale plaatje niet, waardoor identificatie uit blijft. Dit laatste wordt door veel van de respondenten genoemd als reden waarom zij zich niet kunnen identificeren met een personage, zo stelt Melanie (29 jaar):

Interviewer: Vergelijk je jezelf weleens met een personage?

Melanie: Nee, helemaal niet. Nee, het staat echt veel te ver van mijn leven af. Nee, ik kan het totaal niet met mijn leven vergelijken.

Uit bovenstaand citaat blijkt dus dat Melanie (29 jaar) zich niet kan identificeren met personages omdat hun levens te ver af staan van haar leven. Dit zou echter ook mogelijk een interview bias kunnen zijn. Een derde mogelijke verklaring is daarom dat respondenten sociaal wenselijke antwoorden geven met betrekking tot het identificeren met personages maar zich eigenlijk wel kunnen identificeren.

Hoewel de respondenten zeggen zich niet te kunnen identificeren met een specifiek personage hebben zij allemaal wel een favoriet personage. Bij het omschrijven van hun favoriete personage uiten zij bewondering voor hetgeen het personage bereikt heeft of hoe het personage eruitziet. Door hun mening te uiten over de personages geven de respondenten aan wat voor soort mensen zij leuk vinden en positioneren hiermee ook zichzelf. Het uiten van bewondering is een vorm van identificatie. Volgens de vijf verschillende manieren van identificatie met een ster van Jauss (1974, in Marshall, 1997, p. 69) vindt op deze manier namelijk sympathieke identificatie plaats. De

respondent voelt een zekere mate van solidariteit met het personage. Deze vorm van identificeren gebeurt met personages uit *the Hills* omdat zij te zien zijn bij hun dagelijkse bezigheden. Het is een manier van identificeren die vaak voorkomt bij het kijken naar reality televisieprogramma's, waarbij de personages iconische figuren zijn geworden. Femke (27 jaar) zegt bijvoorbeeld het volgende over personage Whitney:

'Ja, ik vond Whitney heel leuk omdat zij, ik vond haar best wel echt, en puur en ging niet heel erg mee in die roddel scene... en kwam ook behoorlijk ambitieus en gedreven over, dus dat ze op een gegeven moment ook haar eigen serie had vond ik ook heel leuk om te zien. Ik vond haar wel echt een persoonlijkheid.' (Femke, 27 jaar)

Femke (27 jaar) vindt het personage Whitney leuk omdat zij oprecht, ambitieus en gedreven is. En zo vindt Melanie (29 jaar) bijvoorbeeld Audrina een leuke en knappe meid omdat zij er stoer uit ziet en een leuke baan heeft bij een platenmaatschappij. Dit geeft dus aan wat voor soort mensen zij leuk vinden. De respondenten vinden een personage niet alleen maar 'leuk', 'aardig' of 'stom' maar tonen meer betrokkenheid bij de personages en hun leven wat blijkt uit de uitvoerige omschrijvingen van wie ze leuk vinden. Het zegt iets over wie zij zijn of willen zijn. Opnieuw bestaan er verschillen tussen de respondenten tot welke personages zij zich aangetrokken voelen. Dit heeft eveneens te maken met de verschillende referentiekaders van waaruit zij redeneren.

De respondenten leven ook mee met de emoties van de personages. Tijdens de interviews werden wensen, gevoelens en gedachten van personages besproken. Veelal werd gerefereerd naar de getoonde aflevering en werd de ruzie tussen Lauren en Heidi geëvalueerd. Andere situaties waarover medeleven wordt geuit zijn: de knipperlichtrelatie tussen Audrina en Justin, de relatie(problemen) tussen Spencer en Heidi en de plastische chirurgische ingrepen die Heidi onderging. Er bestaan verschillen tussen de respondenten in de momenten van meeleven hetgeen wederom te maken kan hebben met de verschillende referentiekaders van de respondenten.

Respondenten leven mee met gevoelens van personages door hun emoties in bepaalde situaties te bespreken en daar hun mening over te geven. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat van Sonja (31 jaar) waarin zij haar mening uit over de positie van Heidi tijdens de ruzie tussen haar en Lauren in club les Deux:

'Ja, ik heb wel met dat kind te doen. Dat Lauren en Audrina zo lachend weglopen en haar daar zo laten staan. En dan met ze tweeën tegen één schreeuwen dat is gewoon niet aardig. Ik had wel zoiets van oh, ah wat zielig voor dat meisje.' (Sonja, 31 jaar)

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Sonja (31 jaar) compassie toont voor de situatie van Heidi tijdens de ruzie. Ze vindt het sneu voor haar dat Lauren en Audrina zich tegen haar keren. Er zijn tevens respondenten die juist compassie tonen voor de situatie van Lauren. Zij vinden het naar dat Heidi zo'n roddel heeft verspreid als het waar is.

Op sommige momenten gaan de respondenten een stap verder in het verdiepen in de personages door zichzelf in hun situaties te verplaatsen. Op deze manier denken zij na over wat zij zouden doen als zij in een soortgelijke situatie terecht zouden komen. Zo relateren zij situaties uit *the Hills* aan hun eigen leven. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat van Kiara (20 jaar) waarin zij uitlegt wat haar mening is over de roddel rondom de sekstape:

Interviewer: Wat vind je van die ruzie over de sekstape?

Kiara: Ik vind wel dat Lauren een beetje... Kijk, Lauren had ook wel gewoon kunnen zeggen tegen Heidi, ze zegt niet specifiek eerst wat ze heeft gezegd. Ze zegt heel veel je weet precies wat ik heb gezegd en ze zegt dan niet dat het over die sekstape gaat en bij wie dat is aangekomen en dan denk ik, ik zou dat zelf niet zo doen dan. Ik zou haar er mee confronteren en dan niet in die club.

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Kiara (20 jaar) het niet eens is met het handelen van Lauren rondom de roddel over de sekstape en dit legt zij uit door aan te geven dat zij zelf anders zou reageren als een zelfde situatie zich voor zou doen.

Net zoals bij het voorgaande thema authenticiteit, speelt het referentiekader een belangrijke rol bij hetgeen waarmee zij zich associëren. Alle respondenten hebben andere dingen meegemaakt waardoor andere momenten uit het programma herkenbaar voor hen zijn. Shirley (23 jaar) en Esther (24 jaar) bespreken bijvoorbeeld als enige twee uitvoerig de knipperlichtrelatie tussen Justin en Audrina. Dit gegeven betrekken zij op zichzelf en zij herkennen zichzelf erin. En Rianne (25 jaar) herkent daarentegen weer andere dingen. Over situaties uit het programma die haar bekend voorkomen zegt zij het volgende:

'... Maar heb wel erge ruzies gehad met vriendinnen dat is dan wel weer herkenbaar, maar is wel van een ander kaliber.'

Voor Rianne (25 jaar) zijn de conflicten tussen de vrouwelijke personages dus het meest herkenbaar, ook al zijn de ruzies die zij mee heeft gemaakt wel anders. Geen van de andere respondenten geeft dit als een herkenbaar voorbeeld op, omdat zij klaarblijkelijk andere ervaringen hebben opgedaan in hun dagelijkse levens of het werd ten tijde van het interview niet genoemd omdat het niet als belangrijk moment uit hun leven werd geacht.

Het subthema *associatie* staat in relatie tot het overkoepelende thema *aspiratie* omdat de respondenten zich verbinden met de levensstijl van de personages wanneer zij hier bewondering

voor tonen. Het leven dat de personages uit *the Hills* leiden is een heel ander leven dan van de gemiddelde Nederlandse vrouw, namelijk een leven dat volgens Bibi (24 jaar) tot de verbeelding spreekt vanwege de luxe waarmee de personages zich omringen. Zij leiden een leven waarin zij onbezorgd geld uit kunnen geven, wonen in mooie huizen, rijden in dure auto's en gaan met vakantie naar exotische oorden in een privévliegtuig. Ze zijn jong en hebben al mooie banen of werken helemaal niet. Kiara (20) noemt dit de 'fabulous Hollywood life'. Alle respondenten bezitten graag de spullen die de personages bezitten. De één maakt opmerkingen over hun kleding, de ander over hun vakanties, huizen of auto's. Het materiële aspect van het leven van de personages werd door respondenten genoemd als kenmerk van het programma dat het aantrekkelijk maakt om er naar te kijken. Zo noemt Melanie (29 jaar) dat zij het volgende voornamelijk aantrekkelijk vindt aan de serie:

'...Mooie mensen kijken, inderdaad, en mooie omgeving en... echt het jetset leventje wat zij leiden. Shoppen bij de duurste modehuizen, rijden in een BMW cabrio en stappen in de hipste clubs. Dat eigenlijk.' (Melanie, 29 jaar)

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Melanie (29 jaar) het *jetset* leven dat de personages leiden aantrekkelijk vindt. *The Hills* biedt situaties die herkenbaar zijn voor de respondenten, maar laat hen ook nadenken over situaties waarin zij zelf niet zo snel terecht zouden komen, zoals een ruzie om een sekstape of het leiden van een *jetset* leven in Hollywood. Het programma toont een levensstijl die niet voorkomt in de kringen van de respondenten, maar die wel aantrekkelijk wordt gevonden. De respondenten leven zich ook in, in verschillende personages, wat hun de mogelijkheid biedt om situaties vanuit verschillende perspectieven te benaderen. Zo wordt de ruzie vanuit het perspectief van Lauren benaderd, maar ook vanuit het perspectief van Heidi. Voor deze ruzie en andere situaties in het programma heerst ook onbegrip en de respondenten vellen daar hun mening over. De onderwerpen uit *the Hills* waarover de respondenten een uitgesproken mening hebben, komen aan bod onder het subthema *moralisatie*.

5.3.5 Moralيسatie

Het thema *moralisatie* omvat de onderwerpen waarover de respondenten een uitgesproken negatief oordeel vellen. Respondenten oordelen over de vele plastische chirurgische ingrepen die Heidi onderging, over wat zij slecht gedrag vinden en over de levensstijl van de personages. Zij geven hun oordeel, maar vinden geen van de beelden te ver gaan om uit te mogen zenden. Het vellen van een oordeel biedt hen de mogelijkheid om hun positie te bepalen ten aanzien van morele vraagstukken en het gedrag van mensen dat zij afkeuren. Dit komt in algemene zin overeen met het voorgaande subthema waaronder ook werd ingegaan op het bepalen van de positie van de respondenten ten

aanzien van mensen waarmee zij zich wel associëren. Op beide manieren laten de respondenten zien wat voor mensen zij zelf zijn, wat zij goed gedrag vinden en wat niet. De moralisatiestijl sluit net als voorgaand subthema aan op de onderzoeksresultaten van De Bruin (2005) over betekenisgeving aan populair Nederlands televisiedrama. Hij concludeert tevens dat over bepaalde onderwerpen in televisiedrama, waaronder met name seksueel gedrag, kijkers een moreel oordeel vellen.

Ten eerste zijn de respondenten kritisch over de plastische chirurgie die de 23-jarige Heidi onderging. Door het vellen van een moreel oordeel over de operaties laten de respondenten niet alleen weten wat zij van het resultaat van de operaties van Heidi vinden, maar laten zij ook weten wat zij in algemene zin vinden van plastische chirurgie. De één reageert hier heel fel op en oordeelt hierover op een afstandelijke manier: plastische chirurgie is slecht punt uit. De respondent associeert zich niet met het personage. Eén van de kritische reacties hierover komt van Shirley (23 jaar), zij vindt de plastische chirurgie belachelijk:

'Belachelijk. Ja, echt gaat veel te ver. Ze heeft echt weet ik veel hoeveel operaties gehad. Alles aan d'r lichaam heeft ze aan gesleuteld en ja dat vind ik heel erg overdreven.' (Shirley, 23 jaar)

Uit het citaat van Shirley (23 jaar) valt op te maken dat zij negatief staat tegenover de plastische chirurgie die Heidi onderging. Andere respondenten reageren minder fel. Zij geven wel een moreel oordeel maar tonen ook medeleven met Heidi. Deze respondenten tonen meer betrokkenheid door zich te verdiepen in wat Heidi beweegt om tot plastische chirurgie over te gaan. Een mildere reactie komt van Rianne (25 jaar) die enigszins medelijden heeft met Heidi omdat zij de vele plastisch chirurgische ingrepen onderging, maar ook met haar moeder:

'Ja, sneu voor haar. Ziet er niet uit al die ingrepen. Die moeder helemaal over de toeren, dat begrijp ik wel als je je dochter in ene zo ziet die niet eens meer kan eten omdat alles te strak zit. Het ziet er ook gewoon echt niet uit. En dat ze dat moet ondergaan voor de showbizz. Tjaa, ze is blijkbaar heel onzeker. Dat is triest, ik heb met haar te doen.' (Rianne, 25 jaar).

Uit bovenstaand citaat blijkt dat de negatieve uitlating van Rianne (25 jaar) over het uiterlijk van Heidi wordt verzacht door het gevoel van medelijden met Heidi en haar moeder. Op deze manier worden de thema's associatie en moralisatie met elkaar verbonden. Rianne (25 jaar) leeft mee met de emoties van de personages, maar heeft ook een moreel oordeel over het resultaat van de operaties die Heidi onderging.

Een tweede punt waarover de respondenten een moreel oordeel hebben is het gedrag van sommige personages. Met betrekking tot het uiten van kritiek op gedrag kwamen tijdens de interviews met name de ruzie over de sekstape tussen Heidi en Lauren en het koppel Speidi ter

sprake. De roddel rondom de sekstape vinden de respondenten zwaar overtrokken. Het geschreeuw in de club is overdreven. En waarom wordt niet eerst geverifieerd of de roddel wel echt door Heidi is verspreid? Door het vellen van een oordeel geven de respondenten aan dit gedrag niet goed te keuren. Aan de andere kant bedenken zij ook hoe zij zouden reageren als zij in die positie zouden staan. Op deze manier betrekken de respondenten het voorval weer op hun eigen leven, zoals reeds is uitgelegd onder het subthema *associatie*. Enerzijds vellen zij dus een oordeel: de ruzie is zwaar overtrokken, anderzijds betrekken zij het op hun eigen leven door uit te leggen dat zij het ook niet leuk zouden vinden als er zo'n roddel over hen werd rondgebazuind.

Ook over Speidi hebben alle respondenten een uitgesproken negatief oordeel. Het is een 'belachelijk, onwerkelijk, geflipt of gestoord koppel'. Spencer wordt gezien als manipulatief en Heidi als onderdanig. Zij doet wat Spencer haar opdraagt en gaat niet tegen hem in. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het volgende citaat van Bibi (25 jaar) waarin zij antwoordt op de vraag wat zij van Speidi vindt:

'Dat is een heel onwerkelijk koppel. Volgens mij hadden mensen door hen ook zo gedacht van het is een show, het is niet echt, maar ze zijn tot de dag van vandaag nog steeds getrouwd, meen ik. Dus ja, blijkbaar is het toch wel echt. Maar wat ik van ze vind, tjaa, totaal geflipt, twee geflipte personen die elkaar hebben gevonden.' (Bibi, 25 jaar)

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Bibi (25 jaar) een uitgesproken negatief oordeel velt over het koppel Speidi. Bij het vellen van een oordeel associëren sommige respondenten zichzelf ook met het personage Heidi door onbegrip te uiten dat zij een relatie heeft met Spencer. Dit komt bijvoorbeeld naar voren in het volgende citaat van Shirley (23 jaar):

Interviewer: En wat vind je van Speidi?

Shirley: Ja, raar koppel.

Interviewer: Waarom?

Shirley: Nou, ja volgens mij hebben ze allebei wel wat steken los. Ik snap van haar niet dat zij met zo'n persoon als Spencer kan gaan. Hij is gewoon een arrogante eikel om het heel even zo te zeggen. Haha. Die heel veel aan zichzelf denkt en ja, van haar snap ik dan niet dat je zo heel veel van één persoon kan pikken en daar dan bij blijft en mee wil trouwen.

In het citaat van Shirley (23 jaar) komt naar voren dat zij Speidi een raar koppel vindt. Op de vraag waarom antwoordt zij dat zij denkt dat beide personen problemen hebben en dat zij het onwerkelijk vindt dat Heidi bij Spencer blijft. Ondanks de felle reacties van de respondenten blijken zij Speidi toch ook vermakelijk te vinden, want zij brengen jeu in het programma. Toen aan Rianne (25 jaar) werd gevraagd wat zij van Speidi vindt, zei zij hier het volgende over:

Interviewer: En wat vind je van Speidi?

Rianne: *Vaag. Maar wel om te lachen af en toe. Heel vreemd stel...*

Respondent Rianne (25 jaar) vindt het koppel Speidi dus vreemd maar zij moet ook om hen lachen. De relatieproblemen en onwerkelijke uitspraken van Speidi zijn de onderwerpen die sommige respondenten om te lachen vinden.

Hoewel, de respondenten de subjectieve stem van Speidi vermakelijk vinden, zijn er theoretici (De Bens, 1994, Dovey, 2000) die entertainment televisieprogramma's waarbij de subjectieve stem overheerst en waarin de nadruk ligt op drama binnen de intieme sfeer, juist als negatief beoordelen. Het centraal stellen van de subjectieve stem leidt tot een gepersonaliseerd, gedramatiseerd en gefragmenteerd beeld van maatschappelijke thematieken. Er is steeds minder ruimte in de media voor duiding en abstractie van experts. Op de televisie verschijnen steeds meer reality televisieprogramma's waarin er zomaar wordt binnengedrongen in de privélevens van mensen vanwege de drang naar sensatie en spektakel. Dit wordt ook wel 'tabloidisering' genoemd en is besproken in paragraaf 2.2 van het theoretisch kader. Aangezien subjectieve uitspraken in de media mensen kunnen schaden, zijn daarnaast sommige theoretici van mening dat burgers hier tegen beschermd moeten worden bij wet. Televisiemakers zouden zich slechts bekommeren om de kijkcijfers (Biltereyst et al., 2000, p. 31).

Aan de respondenten is gevraagd wat zij in het algemeen vinden van programma's gelijk aan *the Hills* en wat zij ervan vinden dat er in de privélevens van personages wordt binnengetreten. Slechts één respondent is van mening dat er wel erg veel reality televisie is over het leven van andere mensen. Zij kijkt naast *the Hills* geen andere reality televisieprogramma's. Zij is tevens van mening dat wanneer het gedrag van een personage uit de hand loopt hij tegen zichzelf beschermd moet worden en uit het programma gehaald moet worden. Zij vond dat dit bij Spencer aan het einde van het laatste seizoen het geval was. Aan de andere kant vindt zij de drama's rondom Speidi ook interessant om naar te kijken. Dit spreekt elkaar enigszins tegen. De andere respondenten laten zich niet negatief uit over reality televisie. Zij zien het ook niet als negatief dat privélevens worden binnengetreten in reality televisie. Volgens de respondenten is dit de eigen keuze van de personages waardoor zij het niet als onaanvaardbaar zien. De personages hebben er zelf voor gekozen dat hun privéleven aan de buitenwereld wordt getoond. Daarbij benadrukken de respondenten dat het programma ook niet bedoeld is voor kleine kinderen. Dat mild wordt gereageerd op het reality televisieformat kan komen doordat mensen er aan gewend zijn geraakt omdat er sinds de jaren '90 heel veel reality televisieprogramma's worden uitgezonden. Dat het privéleven publiekelijk wordt gemaakt, is gewoon goed geworden (Crew, 2006). De overige respondenten kijken ook allemaal naast *the Hills* naar andere reality televisieprogramma's.

Bij het vellen van morele oordelen over wat wel toelaatbaar is op televisie en wat niet, maken de respondenten ook vergelijkingen met andere reality televisieprogramma's. *The Hills* is niet plat of grof en er komt geen geweld of seks in voor en het is daarom aanvaardbaar. Er zijn volgens de respondenten veel ergere dingen die op televisie worden uitgezonden. Als voorbeelden van soortgelijke televisieprogramma's die de respondenten wel wat ver vinden gaan noemen zij: *De Gouden kooi*, *Echte meisjes in de jungle*, *Jersey Shore* en *Oh oh Cherso*. Daarin wordt geweld gebruikt, gescheld en er komt seks in voor. Toch wordt hier ook naar gekeken. Melanie (29 jaar) zegt bijvoorbeeld het volgende over *Jersey Shore*:

'Ja, bijvoorbeeld, ja daar kan ik ook wel weer van genieten, je hebt ook Jersey Shore, nou dat is, ja, dat is nog effe tien keer smakelozter zeg maar. En daar wordt gevochten en gigantisch gezopen en dat soort dingen.' (Melanie, 29 jaar)

Volgens Melanie (29 jaar) is *Jersey Shore* onsmakelijk vanwege geweld en overmatig alcohol gebruik. Toch kijkt zij, alsmede andere respondenten hier wel eens naar, omdat zij het vermakelijk vinden. Ook dit mag volgens de respondenten wel op televisie komen omdat de deelnemers aan het programma volwassen zijn en daar zelf voor kiezen. De respondenten hebben over dergelijke programma's dus wel een moreel oordeel maar kijken er ook graag naar. *The Hills* wordt dus niet ordinair gevonden, sommige andere reality televisieprogramma's wel. Maar ordinair of niet, zowel *the Hills* als de als plattere beoordeelde reality televisieprogramma's, worden door het merendeel van de respondenten graag gekeken. Over gedragingen van personages uit *the Hills* hebben de respondenten een uitgesproken moreel oordeel, over het vervagen van privé en publiek domein niet.

Tot slot, sluit het subthema moralisatie ook aan op het overkoepelende thema aspiratie. De levensstijl van de personages is een onderdeel dat het programma aantrekkelijk maakt voor de kijkers. Het feesten, dure kleding en mooie auto's spreken tot de verbeelding, zoals besproken aan het begin van deze paragraaf. Anderzijds, verwerpen zij de aantrekkelijkheid van de levensstijl ook weer meteen door de levensstijl oppervlakkig, inhoudsloos of eenzaam te vinden. In het interview is gesproken met de respondenten over wat zij wel en niet aantrekkelijk vinden aan het programma. De levensstijl werd aantrekkelijk gevonden maar tegelijkertijd ontkracht. Sonja (31 jaar) zei hierover het volgende:

'Ja, leuk leven maar ik denk wel dat het hele eenzame mensen zijn. Heel oppervlakkig allemaal. Alleen maar feestjes, shoppen en vakanties. En ze hebben geen echte vrienden want iedereen roddelt over elkaar. En de vriendschappen die je ziet lijken ook niet heel oprecht.' (Sonja, 31 jaar)

Uit bovenstaand citaat blijkt dat Sonja (31 jaar) het materiële aspect aan de levensstijl van de personages uit *the Hills* aantrekkelijk vindt, maar zij heeft hier ook een oordeel over: het lijkt haar ook een eenzaam bestaan. Nu alle subthema's besproken zijn, wordt in de laatste paragraaf *commerciële waarden* besproken.

5. 4 Commerciële waarden

Met *commerciële waarden* wordt de verkoop van producten van *the Hills* bedoeld zoals bijvoorbeeld de dvd's, kalenders en agenda's die naar aanleiding van het programma door MTV zijn ontwikkeld. Maar ook de ideologie die de personages verkopen, want zoals besproken in hoofdstuk 3 van het theoretisch kader, verkopen sterren ideologie. Zij weten wat 'in' is en wat niet. De trends die zij hierdoor zetten zijn een voorbeeld voor fans (Derkashani, 2008). En zij wakkeren kooplust aan (Biressi & Nunn, 2005, p. 145). Dit onderwerp gaat daarom tevens over het aanschaffen van tijdschriften, kleding of andere producten die kijkers kopen door het kijken naar de serie of door het zien van de personages in andere media. Bij de respondenten binnen dit onderzoek blijken *commerciële waarden* vrijwel niet van toepassing bij het kijken naar *the Hills*.

Over *the Hills* wordt niet uitvoerig gesproken met vriendinnen of collega's. Terwijl uit eerder onderzoek (Van Ginneken, 2000) blijkt dat reality televisie een programmagenre is waar veelvuldig over wordt gesproken met vrienden en collega's omdat het simpele televisie is. Over *the Hills* wordt eigenlijk alleen gepraat wanneer de tv aan staat en het programma bekeken wordt met anderen. Enkele opmerkingen werden wel gemaakt over de vele plastische chirurgische ingrepen die Heidi onderging omdat hier in veel media aandacht voor was. Een enkeling zocht uit nieuwsgierigheid verschillende voor en na foto's op internet op. Andere series, zoals *Desperate housewives* en *Holland's next topmodel* worden daarentegen wel besproken buiten de uitzending.

Wat betreft de commerciële waarden is het opvallend dat slechts één respondent de dvd's bezit en geen van de andere respondenten ooit iets heeft aangeschaft van *the Hills*. De meeste respondenten wisten ook niet eens dat er producten van *the Hills* bestonden. Maar nu ze hier wel van op de hoogte zijn hebben zij er nog steeds geen interesse in. De kledingstijl van de personages vinden de kijkers wel aantrekkelijk maar dit wakkert geen kooplust aan. Het merendeel van de respondenten ziet wel eens een interessant product in de serie voorbij komen maar is dit ook zo weer vergeten. Andere redenen die hiervoor worden gegeven zijn de hoge prijs of omdat het Nederlandse klimaat er niet geschikt voor is. 'Get Lauren's look' wordt wel opgemerkt in tijdschriften maar na het lezen daarvan ook zo weer vergeten of als niet gelijk aan de look van het personage beschouwd. Geen van de respondenten heeft ooit bewust iets gekocht omdat het leek op dat wat hun favoriete personage of een ander personage droeg. Opnieuw kan sociale wenselijkheid een rol

hebben gespeeld bij deze antwoorden. De meeste mensen beweren niet beïnvloed te worden door reclame.

Een derde opvallend punt is dat hoewel de kijkers graag naar het programma kijken zij de personages niet per se in de media volgen, hun websites bezoeken of via de website van MTV informatie over hen vergaren. Bij toeval komen de respondenten soms informatie over de personages tegen op www.nu.nl , www.telegraaf.nl of www.people.com en dat lezen zij dan wel, maar meer dan dat doen ze er niet mee. Zij zoeken niet bewust aanvullende informatie en er worden niet speciaal tijdschriften aangeschaft omdat de personages van *the Hills* er in staan. Dat sinds het succes van *the Hills* de personages ook commerciële waarden hebben heeft dus geen aanwijsbaar effect op de kijkers binnen dit onderzoek.

HOOFDSTUK 6: CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN

In dit laatste hoofdstuk worden de belangrijkste bevindingen besproken en wordt antwoord gegeven op de onderzoeksvraag: *Hoe verlenen Nederlandse jonge vrouwelijke kijkers tussen de 20 en 34 jaar betekenis aan het Amerikaanse reality televisieprogramma The Hills op MTV?* In de laatste paragraaf worden de beperkingen van dit onderzoek aangegeven en worden aanbevelingen gedaan voor vervolgonderzoek.

6.1 Conclusie

De motieven om naar *the Hills* te kijken zijn achterhaald door kijkmotieven uit eerdere onderzoeken volgens *uses and gratifications* aan de respondenten voor te leggen. De motieven ontspanning en vermaak blijken de voornaamste motieven om naar dit programma te kijken. Respondenten kijken naar *the Hills* omdat het een makkelijk programma is, het kijkt lekker weg en zij hoeven er niet bij na te denken. Voor alle respondenten is het kijken naar *the Hills* ook vermakelijk. Er wordt plezier beleefd aan het kijken naar dit programma, hetgeen logisch is omdat alleen liefhebbers van het programma zijn geïnterviewd. Wat als vermakelijk wordt beschouwd, verschilt wel tussen de respondenten. Dit heeft te maken met de verschillende referentiekaders waar vanuit zij redeneren. Ontspanning en vermaak zijn verschillende soorten kijkmotieven. Ontspanning is een typisch mediagebruik motief; vermaak daarentegen ligt dicht tegen betekenisgeving aan. Want door een programma vermakelijk te vinden, verbindt een kijker zich met de inhoud.

Met betrekking tot betekenisgeving aan dit programma is het overkoepelende thema *aspiratie*. De subthema's die in relatie tot dit overkoepelende thema staan zijn: *reality televisie*, *authenticiteit*, *associatie* en *moralisatie*. Het meest aantrekkelijke aan *the Hills* vinden de respondenten de luxe levensstijl van de personages. Het zomaar even met vakantie gaan in een privéjet, het wonen in grote appartementen, het vele uitgaan, het winkelen in dure modehuizen en het rondrijden in grote auto's zijn activiteiten die de respondenten niet ondernemen en waar zij de middelen niet voor hebben. Zij zouden deze levensstijl echter wel graag aan kunnen nemen. Het kijken naar het programma geeft hen zo de mogelijkheid om hierbij weg te dromen. Het reality aspect van het programma, speelt hier een belangrijke rol bij. Er bestaan misschien wel twijfels over of alles echt is aan het programma en daarmee ook het jetset leven dat de personages leiden, maar het zou wel echt kunnen zijn. Dit komt door de authenticiteit van de personages. De personages komen over het algemeen echt over op de respondenten. Zij treden immers onder hun echte naam in het programma op en Spencer en Heidi zijn werkelijk met elkaar getrouwd. Ook hun emoties zijn

echt. De respondenten maken vergelijkingen met soaps, waarin soms slecht geacteerd wordt. In *the Hills* gebeurt dit niet. Het belang van de oprechtheid van personages en hun emoties in reality televisie komt overeen met eerdere onderzoeken naar betekenisgeving aan reality televisie van Crew (2006) en Aslama&Pantti (2006). Doordat de personages als authentiek beschouwd worden, verbinden de respondenten zich ook makkelijker aan het programma en de personages in het programma. Ook al beweren de respondenten dat zij zich niet specifiek kunnen identificeren met een specifiek personage, hebben zij wel een favoriet personage. Ze uiten bewondering voor het uiterlijk en werk van hun favoriete personage. En ze leven zich in, in situaties, gevoelens, gedachten en wensen van verschillende personages. Alleen de emoties rondom de ruzie over de roddel over de sekstape tussen Lauren en Heidi wordt als te overdreven ervaren. Dit wordt voornamelijk geweten aan de Amerikaanse cultuur die als overdreven wordt gezien als de Nederlandse. Een roddel over een sekstape in Amerika is een schandaal, de nuchtere Nederlandse meiden in dit onderzoek denken: 'Waar maken zij zich druk om?' Daarnaast uiten de respondenten kritiek op de levensstijl van de personages. Hoewel, dit aantrekkelijk wordt gevonden is de levensstijl tegelijkertijd ook oppervlakkig, eenzaam of inhoudsloos. Zowel het uiten van bewondering voor personages uit *the Hills* en hun levensstijl, alsmede het vellen van een moreel oordeel hierover zegt iets over wie de respondenten zelf zijn. Wat voor mensen zij wel of niet leuk vinden en wat zij als goed en slecht gedrag ervaren. Door het nemen van een kijkje in deze levens in Hollywood Hills denken de respondenten na over hun eigen leven. Willen zij ook zo leven of toch maar liever niet vanwege de drama en oppervlakkigheid van de levensstijl? En hoe zou hun leven er uit zien als ze over dezelfde middelen zouden beschikken? Het programma laat hen nadenken over hun eigen identiteit en tegelijkertijd dromen zij even weg bij een leven in luxe.

Niet eerder kwam in een onderzoek naar betekenisgeving aan reality televisie *aspiratie* als voornaamste betekenis naar voren. *The Hills* is dus daadwerkelijk anders dan andere reality televisieprogramma's zoals verondersteld in de inleiding. Het heeft niet de programma-elementen: humor, spel, spanning, mogelijkheid tot stemmen en intimiteit. Het wordt daardoor door de respondenten ook anders ervaren dan andere reality televisieprogramma's. Authenticiteit wordt in de inleiding ook genoemd als element dat *The Hills* niet bezit, maar dit blijkt toch belangrijker dan verwacht. Het programma is dan wel gedeeltelijk in scene gezet, wat een groot gedeelte van de respondenten ook weet, maar de personages en hun emoties komen wel oprecht over. Dit is belangrijker voor kijkers dan dat het programma ook daadwerkelijk echt is. Ook het feit dat de kijkmotieven parasociale relatie, referentiekader, sociale interactie en gewoonte geen rol spelen bij het kijken naar *the Hills* en bij andere reality televisieprogramma's wel belangrijk zijn, duidt erop dat *the Hills* een ander soort reality televisieprogramma is. Het wetenschappelijke debat over

realitytelevisie en het publiek wordt zo verbreed doordat een reality televisieprogramma ook gekeken kan worden vanwege *aspiratie*.

6.2 Beperkingen van het onderzoek

Naar aanleiding van dit onderzoek kan niet gegeneraliseerd worden vanwege het beperkte aantal interviews dat is gehouden. Betekenisgeving is een individueel proces en afhankelijk van verschillende factoren waardoor interviews met tien compleet andere personen mogelijk tot een ander resultaat zal leiden. De respondenten waren bijna allemaal hoogopgeleid en de gemiddelde leeftijd was 25 jaar oud. Mogelijk heeft dit ook de resultaten vertekend, interviews met bijvoorbeeld jongere kijkers en lager opgeleiden leidt mogelijk tot andere resultaten.

Een tweede beperking, die veel naar voren komt bij het verrichten van kwalitatief onderzoek, is de subjectieve houding van de onderzoeker. Hoewel ik mijn uiterste best heb gedaan een zo objectief mogelijke houding aan te nemen, kan het niet anders zijn dat ik op enkele momenten tijdens de interviews suggestieve vragen heb gesteld. Het is moeilijk om tijdens het diepte-interview dat een open karakter heeft en moet overkomen als een gezellig gesprek, geheel objectief te blijven. Dit vergt meer oefening. Ondersteuning van een kwantitatieve dataverzameling zou de data sterker maken. Een aanvulling zou bijvoorbeeld een enquête kunnen zijn die gebaseerd is op vragen uit het diepte-interview. Met een enquête kan een grotere groep mensen bereikt worden, waarna wel gegeneraliseerd kan worden.

Een derde beperking is de keuze voor het programma *the Hills*. Hoewel bewust is gekozen voor dit programma, omdat het weinig overeenkomsten heeft met andere populaire reality televisieprogramma's waar veel onderzoek naar is gedaan, bedient dit programma slechts een niche publiek. Het wordt dan ook niet tijdens prime time uitgezonden op één van de best bekeken televisiezenders in Nederland. MTV is een jongerenzender en richt zich uitsluitend op jongeren tot 34 jaar. De uitkomst van het onderzoek zou versterkt worden wanneer *aspiratie* ook geldt voor het kijken naar andere soortgelijke reality televisieprogramma's waarin celebrities een belangrijke rol spelen.

6.3 Aanbevelingen vervolgonderzoek

Een aanbeveling voor vervolgonderzoek is het uitvoeren van een breder onderzoek naar soortgelijke reality televisieprogramma's, die wel op één van de grote commerciële televisiezenders worden uitgezonden. Wanneer in een vervolgonderzoek meer reality televisieprogramma's centraal worden gesteld, kan gekeken worden of *aspiratie* slechts een overkoepelend thema is bij het kijken naar *the Hills* of dat dit thema ook naar voren komt bij het kijken naar andere realitytelevisieprogramma's. De reality televisieprogramma's in het vervolgonderzoek mogen dan ook niet de programma-elementen

bevatten die veel bekeken reality televisieprogramma's hebben. Zoals reeds genoemd in de inleiding zijn dit: authenticiteit, spelelement, mogelijkheid tot stemmen, spanning, humor en emotie. Voorbeelden van dergelijke programma's zijn *The Kardashians* (Net 5) en *De Pfaffs* (RTL 4). *The Kardashians* is ook een docusoap waarin het leven van drie zussen wordt gevolgd die wonen en werken in Los Angeles. Eén van de zussen, Kim Kardashian, is bekend geworden omdat zij vriendin is met Paris Hilton. In *de Pfaffs* wordt het leven van de Belgische profvoetballer Jean Marie Pfaff gevolgd. Gelden voor deze programma's dezelfde kijkmotieven en geven kijkers deze programma's dezelfde betekenissen?

The Hills is een Amerikaans programma en door de respondenten is tijdens de interviews ook veelvuldig gerefereerd aan 'iets typisch Amerikaans', waarmee de drama, overdrevenheid over een sekstape en de levensstijl bedoeld werden. Een vervolgonderzoek zou daarom uit een vergelijkend onderzoek kunnen bestaan tussen Nederlandse vrouwelijke kijkers en Amerikaanse vrouwelijke kijkers. Bestaan er veel verschillen tussen de betekenisgeving van Nederlandse en Amerikaanse kijkers ten aanzien van dit programma? Is een roddel over een sekstape voor Amerikaanse kijkers bijvoorbeeld wel schokkend? En wordt daar bijvoorbeeld anders op het aspect drama gereageerd? Wanneer een vervolgonderzoek bestaat uit een vergelijkend onderzoek kan gekeken worden of aspiratie tevens als thema terugkomt bij Amerikaanse kijkers of dat zij dit programma juist heel anders interpreteren. Het onderzoek is dan een aanvulling op bestaande literatuur over betekenisgeving aan media en de rol van culturele achtergrond, zoals bijvoorbeeld het onderzoek van Liebes & Katz (1993) naar betekenisgeving aan een aflevering van *Dallas* door mensen met verschillende nationaliteiten.

LITERATUUR

Alvesson, M. (1993). Beyond neo-positivists, romantics and localists – a reflexive approach interviews in organization research. *Institute of Economic Research Working Paper Series*. Geraadpleegd op <http://www.lri.lu.se/pdf/wp/1999-3.pdf>

Aslama, M. & Pantti, M (2006). Talking alone: reality TV, emotions and authenticity. *European Journal of Cultural Studies* 9 (2), 167-184.

Baarda, B., Goede, de, M. & Van der Meer-Middelburg, J. (2007). *Basisboek enquêteren*. Amsterdam: Wolters-Noordhoff.

Bakker, P. & Scholten, O. (2005). *Communicatiekaart van Nederland* (5e druk). Amsterdam: Kluwer.

Barker, C. (2008). *Cultural studies: theory and practice* (3e druk). Los Angeles: Sage.

Bauwel, van, S. (2010). The spectacle of the real and whatever other constructions. In S. Van Bauwel & N. Carpentier (Red.). *The transgression of reality, genre, politics, and audience* (pp. 23-37). Lanham: Rowman & Littlefields publishers inc.

Baym, N. (2000). *Tune in, log on: soaps, fandom and online community*. Londen: Sage.

Bell, C. (2010). *Celebrity, commodity and reality television*. Jefferson: McFarland & Company inc. Publishers.

Bergsma, M. (2003). Betrouwbaarheid en validiteit van kwalitatief georiënteerde operational audits. Geraadpleegd op <http://www.iaa.nl/Sitefiles/PDF/betrouwbaarheden%20Validiteit.pdf>

Bilteyst, D., Bauwel, van, S. & Meers, P. (2000). *Realiteit en fictie: tweemaal hetzelfde?* Brussel: Koning Boudewijnstichting.

Biltereyst, D. (2004). Reality TV, troublesome pictures and panics. Reappraising the public controversy around Reality TV in Europe In: S. Holmes & D. Jermyn (Red.). *Understanding reality television* (pp. 91-111). Londen: Routledge.

Biressi, A. & Nunn, H. (2005). Reality TV – realism and revelation. Londen: Wallflower Press.

Blumler, J. G. (1979). The role of theory in uses and gratifications. *Communications research* 6 (1), 9-36.

Boeije, H. (2005). *Analyseren in kwalitatief onderzoek. Denken en doen*. Amsterdam: Boom Onderwijs.

Boer, de, C. & Brennecke, S. (2003). *Media en publiek – theorieën over media-impact* (5e druk). Amsterdam: Boom.

Brody Jenner reveals alternative endings on MTV's the Hills (g.d.). Geraadpleegd 14 maart 2011, op de website van Gossiponthis, <http://gossiponthis.com>.

Bronzwaer, S. (2011, maart 17). TV-sterretjes zijn ons nieuwe burens, kennissen en vrienden – 12 jaar na Big Brother is er meer reality-tv dan ooit. *NRC Next*.

Bruin, de, J. (2001). Dutch television, ethnicity and girls interpretations. *International communications Gazette* 63 (1), 41-56.

Bruin, de, J. (2005). *Multicultureel drama? Populair Nederlands televisiedrama, jeugd en etniciteit*. Amsterdam: Otto Cramwinckel.

Brunsdon, C. (1997). Screen tastes: soap opera to satellite dishes. Londen: Routledge

Center for Communications. Geraadpleegd op 5 maart 2011.

<http://www.cencom.org/ecom-prodshow/402.html>

Costera Meijer, I. (2006). *De toekomst van het nieuws*. Amsterdam: Otto Cramwinckel.

Crew, R. E. (2010). Viewer interpretations of Reality Television: How real is survivor for its viewers? In D.S. Escoffery (Red.). *Portrays on representation and truth – how real is reality TV?* (pp. 61-78) Jefferson: Mc Farland & Company Inc. Publishers.

Croteau, D. & Hoynes, W. (2003). *Media society – industries, images and audiences* (3^e druk). Thousand Oaks: Pine Forge.

Currie, D. (1999). *Girl talk: adolescent magazines and their readers*. Toronto: University of Toronto Press.

Dagelet, D. & Veen, van der, S. (2000). *Big Brother* in de pers: van verguisd naar bejubeld? In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van met multimediaconcept* (pp. 117-120). Amsterdam: Boom.

De wereld draait door. Cast oh oh Cherso (8 sept. 2010) Geraadpleegd op http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Video-detail.628.0.html?&tx_ttnews%5Btt_news%5D=18706&tx_ttnews%5BbackPid%5D=626&tx_ttnews%5Bcat%5D=148&cHash=1dd9159cbf4157c72aec919d05461a52

De wereld draait door. Britt Dekker over *Echte meisjes in de jungle* (1 april 2011). Geraadpleegd op http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/Video-detail.628.0.html?cHash=3bc2faccd7f8f9d51a180d428caaacd1&tx_ttnews%5Bcat%5D=148&tx_ttnews%5Btt_news%5D=21641

Deery, J. (2004). *Reality TV as advertainment*. *Popular Communication* 2 (1), 1-20.

Derakshani, T. (2008). Our celebrity madness: a reflexion of consumerism. In T.J. Fitzgerald (Red.). *Celebrity culture in the United States* (pp. 29-32) New York: H.W. Wilson.

Dovey, J. (2000). *Freakshow: first person media and factual television*. Londen: Pluto Press.

Dyer, R. (2006). Stars as images. In P. D. Marshall (Red.) *The celebrity culture reader*. Londen: Routledge

Evers, J. & Boer, de, F. (2007). Het kwalitatieve interview: kenmerken, typen en voorbereiding. In J. Evers (Red.), *Kwalitatief interviewen: kunst en kunde* (pp. 23-47). Den Haag: Lemma.

Fiske, J. & Hartley, J. (2003). *Reading television* (7e druk). New York: Routledge.

Gantz, W., & Wenner, L. A. (1991) . Men, women, and sports: Audience experience s and effects. *Journal of Broadcasting and Electronic Media* 35, pp. 233-243.

Garmendia, M. (2000). Gran Hermano in Spanje. In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van met multimediaconcept* (pp. 195-198). Amsterdam: Boom.

Gauntlett, D. (2002). *Media, gender and identity – an introduction*. Londen: Routledge.

Geelen, J.P. (2010, sept 9). Sterretjes. *Volkskrant*. Geraadpleegd op <http://opinie.volkskrant.nl/artikel/show/id/6590/Sterretjes>

Haastrecht, A. & Cram, M. (2000). Big Brother: soap opera of telenovela? In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van met multimediaconcept* (pp. 78-89). Amsterdam: Boom.

Hall, S. (1973). Encoding and decoding in the television discourse. Stencilled occasional paper. Birmingham: Centre for contemporary cultural studies.

Hau, L. (2007, nov 13). Celebrity holiday megaspenders. Geraadpleegd op http://www.forbes.com/2007/11/08/celebrity-holiday-spending-biz-media-cx_lh_1108celebspending.html

Hautakangas, M. (2010). Trans-audiencehood of Big Brother. Discourses of fans, producers, and participants. In: S. Van Bauwel & N. Carpentier (Red.). *The transgression of reality, genre, politics, and audience* (pp. 229-251). Lanham: Rowman & Littlefields publishers inc.

Heidi Montag: Jennifer Aniston Banned Me From 'Just Go With It' Premiere. Geraadpleegd op 16 mei 2011, op de website van Huffingtonpost, http://www.huffingtonpost.com/2011/02/10/heidi-montag-jennifer-ani_n_821430.html

Hermes, J. (1995). *Reading women's magazines*. Cambridge: Polity Press.

Hermes, J. & Reesink, M. (2003). *Inleiding televisiestudies*. Amsterdam: Boom.

Hill, A. (2005). *Reality tv – audiences and popular factual television*. Londen: Routledge.

Hill, A. (2007). *Restyling factual TV*. Londen: Routledge.

Hoek, M (2000). Het intellectuele niets.

In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van met multimediaconcept* (pp. 24-27). Amsterdam: Boom.

Holmes, S. (2006). When will I be famous? In D.S. Escoffery (Red.). *Essays on representation and truth – how real is reality TV?* (pp. 7-26). Jefferson: Mc Farland & Company Inc. Publishers.

Joines, J.L., Scherer, C.W., Scheufele, D.A. (2003). Exploring motivations for consumer web use and their implications for e-commerce. *Journal of consumer marketing* 20 (2), 90-108.

Kehily, M. J. & Nayak, A. (2008). Global femininities: consumption, culture and the significance of place. *Discourse: Studies in the Cultural Politics of Education* 29 (3), 325-342.

Kijkcijfers. Geraadpleegd op 5 maart 2011, op de website van Stichting Kijkonderzoek, www.kijkonderzoek.nl

Kilborn, R. (1994). How real can you get: recent developments in reality television. *European Journal of Communication* 9 (4), 421-439.

Kilborn, R. (2003). *Staging the real – factual TV programming in the age of Big Brother*. Manchester: Manchester University Press.

Kloet, de, J. & Chow, Y. (2000). Bekijk het maar! In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van met multimediaconcept* (pp. 120-130). Amsterdam: Boom.

Lemish, D. (1998). 'Girls can wrestle too'. Gender differences in the consumption of a television wrestling series. *Sex roles* 38 (11), 833-850.

Leppert, A. & Wilson, J. (2008). Living the Hills life. *Genders* 48. Geraadpleegd op http://www.genders.org/g48/g48_leppertwilson.html

Leurdijk, A. (1999) *Televisiejournalistiek. Over de multiculturele samenleving*. Amsterdam: Het Spinhuis.

Liebes, T. & Katz, E. (1993). The export of meaning: cross-cultural readings of Dallas. Cambridge: Polity Press.

Littlejohn, S. W. (1999). *Theories of human communication* (6e druk). Belmont: Wadsworth.

Livingstone, S. (1990): *Making Sense of Television*. Oxford: Pergamon

Marshall, P. D. (1997). *Celebrity and power: fame in contemporary culture*. Minneapolis: University of Minnesota Press.

Marwick, A. & Boyd, D. (forthcoming 2011). To See and Be Seen: Celebrity Practice on Twitter. *Convergence*.

Mast, J. (2003). Reality tv in Vlaanderen: een controversieel fenomeen? PSW paper. Universiteit Antwerpen.

Mathijs, E. (2002). Big Brother and critical discourse – the reception of Big Brother Belgium. *Television New Media* 3 (3), 311-322.

Montag: 'I almost died' after plastic surgery. Geraadpleegd op 24 mei 2010, op de website van MSNBC News, <http://today.msnbc.msn.com/id/34945195/ns/today-entertainment/>

Mooren, van der, A. (2001). *Wat een meisje weten moet – een studie naar Yes en haar lezeressen*. Nijmegen: Katholieke Universiteit Nijmegen.

Morley, D. (1986). *Family television: cultural power and domestic leisure*. Londen: Comedia Publishing Group.

Müller, E. (2000). Big Brother in Duitsland. In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van het multimediaconcept* (pp. 176-186). Amsterdam: Boom.

Murphy, J. (Producent). (2010). *Good morning America*. Geraadpleegd op http://www.youtube.com/watch?v=puRF_UqcwWQ

Murray, S. & Ouellette, L. (red.) (2004). *Reality tv: remaking television culture*. New York: New York University Press.

O'donnell, H. (1999), *Good Times, Bad Times: soap operas and society in Western Europe*. Londen: Leicester University Press.

Ogdon, B. (2006). The psycho-economy of reality television in the “tabloid decade”. In D.S. Escoffery (Red.). *Essays on representation and truth – how real is reality TV?* (pp. 26-41). Jefferson: Mc Farland & Company Inc. Publishers.

O'keefe, B. & Baker, S. (2010, Jan 22) Heidi Montag after surgery: 'I wanted to die'. *ABCNews*. Geraadpleegd op <http://abcnews.go.com/Nightline/heidi-montag-died-extensive-plastic-surgery/story?id=9623829>

Ono, H. & Zavodny, M. (2003). Gender and the internet. *Social science quarterly* 84 (1), 111-121.

Papacharissi, Z. & Mendelson, A.L. (2007). An exploratory study of reality appeal: uses and gratifications of reality TV shows. *Journal of broadcasting and electronic media* 51 (2), 355-370.

Pisters, P. (2000). Bedekt met sterrenstof: dromen zijn geen bedrog. In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van het multimediaconcept* (pp. 132-143). Amsterdam: Boom.

Pozner, J. (2010). *Reality bites back – the troubling truth about guilty pleasure TV*. Berkeley: Seal Press.

Press, A.L. (1991). *Women watching television: gender, class and generation in the American television experience*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

Price, (2010). Reinforcing the myth: constructing Australian identity in realityTV. *Media & Cultural Studies* 24 (3), 451-459.

Reality TV formats. Geraadpleegd 5 maart 2011, op de website van Eyeworks, www.eyeworks.tv.

Reesink, M. (2000). Big Brother: hyperrealiteit of teken van de tijd?
In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van met multimediaconcept* (pp. 40-49). Amsterdam: Boom.

Rojek, C. (2001). *Celebrity*. Londen: Reaction books.

Salomone, G. (2010, Jan 21) Heidi Montag plastic surgery nightmare: 'I almost died after my procedure'. *NY Daily News*. Geraadpleegd op http://articles.nydailynews.com/2010-01-21/gossip/17945494_1_plastic-surgery-buttocks-augmentation-procedure

Skeggs, B., Thumim, N. & Wood, H. (2008). 'Oh goodness, I am watching reality TV' – how methods make class in audience research. *European Journal of Cultural Studies* 11 (1), 5-24.

Speidi's break-up could be a publicity stunt for The Heidi Show. Geraadpleegd op 20 april, op de website van Celebrity-mania, <http://www.celebrity-mania.com/news/view/00013353.html>

Spencer Pratt and Heidi Montag confrontational on the Insider. Geraadpleegd op 20 april, op de website van Youtube, <http://www.youtube.com/watch?v=TeAeZLXwE6c>

Spier, M. (2008, Nov. 10). Tony DiSanto: de man die MTV weer hip maakte. Geraadpleegd op <http://www.rethinkingmedia.nl/2008/11/10/tony-disanto-de-man-die-mtv-weer-hip-maakte/#more-1418>

Staiger, J. (2005). *Media reception studies*. New York: New York University Press.

Stelter, B. (2008, 27 maart). 'The Hills' draws 4.8 million on TV, 1.8 million online [Weblog message]. Geraadpleegd op *Mediadecoder blogs*, <http://mediadecoder.blogs.nytimes.com/2008/03/27/the-hills-draws-48-million-on-tv-18-million-online/>

Swanson, D.L. (1992). Understanding audiences: continuing contributions of gratifications research. *Poetics* 21 (4), 305-328.

Swim10346 (2011, 10 februari). Re: Spencer Pratt and Heidi Montag confrontational on the Insider [weblog message]. Geraadpleegd op Youtube, <http://www.youtube.com/watch?v=TeAeZLXwE6c>

The New Classics: TV – the 100 best shows from 1983 - 2008. Geraadpleegd op 5 maart 2011, op de website van Entertainment weekly <http://www.ew.com/ew/article/0,,20207339,00.html>

The Hills (seizoen 1 t/m 6). Geraadpleegd op 1 maart 2011, op de website van MTV, www.mtv.com

The View – Spencer Pratt & Heidi Montag (15 juni 2009). Geraadpleegd 14 maart 2011, op Youtube, <http://www.youtube.com/watch?v=aEZYQyu252o>

Thomas, T. (2010). Lifestyle TV: Critical attitudes toward 'Banal' programming. In: S. Van Bauwel & N. Carpentier (Red.). *The transgression of reality, genre, politics, and audience* (pp. 275-297). Lanham: Rowman & Littlefields publishers inc.

Turner, G. (2006). The mass production of celebrity: 'celetoids', reality TV and the 'demotic turn'. *International Journal of Cultural Studies* 9 (2), 153-165.

Vena, J. (2010, Sept. 27). Lauren Conrad's road back to reality TV. *MTV* Geraadpleegd <http://www.mtv.com/news/articles/1648787/lauren-conrads-road-back-reality-tv.jhtml>

Vettehen, P.H. (1998). *Conceptualisering en operationalisering van het begrip 'motief' in uses and gratifications onderzoek*. Ubbergen: Tandem Felix.

Waardenburg, A. (2000) Big Brother Vips: sterrenbeelden.

In I. Costera Meijer & M. Reesink (Red.). *Reality soap! Big Brother en de opkomst van met multimediaconcept* (pp. 144-146). Amsterdam: Boom.

Wester, F. & Peters, V. (2004). *Kwalitatieve analyse. Uitgangspunten en procedures*. Bussum: Coutinho.

Wester, F., Renckstorf, K. & Scheepers, P. (Red.). (2006). *Onderzoekstypen in de communicatiewetenschap* (2^e druk). Alphen aan den Rijn: Kluwer.

Wink, C. (2008, 18 juli). Moe van de celebrity overload. *Secondsight* Geraadpleegd op www.secondsight.nl

Zanten, van, J. (2011, maart 11). Om soap geholpen – hoe reality-tv de macht grijpt. *Viva*, 50-54.

Zoonen, van, L. (1994). *Feminist media studies*. Londen: Sage Publications.

Zoonen, van, L. (2001). Desire and resistance: Big Brother and the recognition of everyday life. *Media society* 23 (5), 669-677.

BIJLAGE 1 - TOPICLIJST

Topiclijst Interview

Achtergrondinformatie respondent

Leeftijd

Opleidingsniveau

Welke seizoenen heb je allemaal gezien?

Hoe vaak kijk je gemiddeld per week naar *the Hills*?

Uses and gratifications

Gebruik reality televisie

Kijkmotieven: vermaak, ontspanning, gewoonte, referentiekader, sociale interactie, voyeurisme, parasociale relatie, identificatie, tijdverdrijf, gewoonte.

Reality televisie

Kenmerken reality televisie

Kenmerken *the Hills* (Wat voor soort televisieprogramma is *the Hills*? Waarom? Welke kenmerken maken dit programma tot zo'n soort programma? Als je *the Hills* in één woord moet omschrijven hoe zou je dat dan doen? Welke thema's komen in dit programma naar voren?)

Authenticiteit

Echtheid programma (Waar gaat de aflevering over die je net gezien hebt? Is dit volgens jou de werkelijkheid en waar blijkt dat uit?)

Echtheid personages (Hoe zou jij het voorkomen van de personages omschrijven (karakters, levensstijl etc.)? Zijn zij daadwerkelijk zo en hoe weet je dat? Waren zij altijd al zo? Of zijn ze veranderd door de serie? Heb je het gevoel dat je ze kent?)

Echtheid levensstijl

Obsceniteit

Conflict sekstape (Wat vind je ervan dat een ruzie over een sekstape op televisie komt?)

Platheid

Speidi

Plastische chirurgie

Privé – publiek domein

Vervagen privé/publiek domein (denk je dat het privéleven van de personages heel erg is veranderd door de serie? Waar uit blijkt dat? Is hun hele privéleven publiekelijk of hebben ze nog een leven naast de serie?)

Betekenisgeving

Referentiekader

Kritiek

Meeleven emoties

Identificatie

(Voorbeeldvragen: Waar gaat *the Hills* verder over volgens jou? Wat vond je het leukste? Wat vond je minder leuk? Heeft de aflevering een boodschap en wat is die volgens jou?)

Celebrities

Imago personages *the Hills* (Wie is je favoriete personage? Waarom?)

Sociale functie (Verkrijg je weleens informatie over de personages via andere media? Welke verhalen heb je gevolgd? Waarom? Praat je hierover met vriendinnen? Welke onderwerpen bespreken jullie dan?)

Voorbeeldfunctie (Zou je graag in de schoenen staan van je favoriete personage? Waarom wel, niet?)

Commerciële waarden (Heb je weleens iets van *the Hills* gekocht? Via de website van MTV of website van de personages?)

BIJLAGE 2 - INTERVIEWS

Interview 1, Kiara

Naam respondent: Kiara

Leeftijd: 20 jaar

Opleidingsniveau: MBO 4 (Johan Cruijff College)

Woonplaats: Almere

Heeft alle seizoenen van the Hills wel 10 keer gezien, kijkt nu gemiddeld twee keer per week omdat het op MTV wordt uitgezonden.

Over Heidi: Wat ziet ze er anders uit dan op het einde he?

S: Waarom kijk je graag naar the Hills?

K: *Omdat ik het wel leuk vind eigenlijk.*

S: Wat vind je er leuk aan dan?

K: *Gewoon.*

S: wat trekt je dan aan tot het programma?

K: *Het Hollywoodleventje in Amerika. Hoe het er daar aan toe gaat, hoe hen denken, wat ze meemaken, hoe ze moeten doen.*

S: wat bedoel je moeten doen?

K: *Het fabulous life*

S: Wat bedoel je precies?

K: *Het beroemde leventje dat ze leiden.*

S: Zijn ze beroemd dan?

K: *Nou, niet meteen maar ze maken wel carrière in de showbizz en dat lijkt mij ook wel leuk.*

S: Maar wat bedoel je dan precies met het beroemde leventje terwijl ze niet meteen beroemd zijn?

K: *Nou, hoe ik er naar kijk, hoe zij zich presenteren denken zij wel dat zij al beroemd zijn.*

S: En zou je dan graag in hun schoenen willen staan? Wil je ook zo zijn?

K: *Nee. Nou kan ik me niet voorstellen is gewoon heel anders.. maar aan de andere kant ja, nou.. misschien.*

S: wat is het dan?

K: Ik vind het gewoon wel leuk om te zien hoe hun carrières gaan, dat soort dingen. Ik zou ook wel zoals Heidi van die evenementen willen organiseren. Dat is denk ik wel heel leuk om in zo'n business te zitten. Maar ik wil niet zo als haar zijn dan hoor.

S: Nog andere dingen?

K: Die gekke gestoorde relaties en gewoon het verhaal.

S: Wat is voor jou de verhaallijn?

K: carrière maken in Hollywood, rijk worden en allemaal leuke dingen doen.

S: Wat is nou voor jou echt de reden om hier naar te kijken?

K: Mijn redenen euhm, ja...

S: Je komt thuis en je hebt de keuze om van alles te doen en dan...

K: Ja, nou dan heb ik eigenlijk gewoon ff niks te doen en dan doe ik de tv aan en dan lekker zitten en dan blijf ik kijken. Gewoon omdat ik het leuk vind.

S: Vergelijk je jezelf met hen?

K: Nee dat niet.

S: En wanneer kijk je?

K: s avonds als ik thuis kom uit school. Of af en toe zo'n weekend break en dan kijk heel lang achterelkaar.

S: Kijk je dan alles de hele dag door?

K: Nou, niet alles, al zou ik het wel willen want het is gewoon verslavend. Je moet blijven kijken omdat je wilt weten wat er in de volgende aflevering gebeurt.

S: waarom dan? Vind je het spannend?

K: Ja, ik wil graag weten hoe het met die en met die afloopt.

S: Kan je een voorbeeld geven?

K: Met het huwelijk van Speidi of Lauren nou wel of niet zou komen enzo.

S: Spannend dus om er achter te komen wat er in de volgende aflevering gebeurt?

K: Ja precies ja datte.

S: En euhm..Kijk je tegen ze op?

K: Nee hoor het is een hele andere wereld en het is ook maar een serie.

S: Een serie?

K: Ik dacht eerst wel dat het hun echte leven was maar nu niet meer. In het begin dacht ik het , maar eigenlijk is het gewoon nep.

S: Waarom dan? Hoe weet je dat zo zeker?

K: Ik zat altijd te twijfelen en de bevestiging was dat toen aan het einde van het seizoen, toen ze zo filmde en toen die doeken gingen. Zeg maar dat je zag dat ze op de set waren.

S: Voordat je die laatste aflevering had gezien dacht je wel dat het echt was?

K: Nou af en toe, want je had ook zo'n speciale aflevering en toen zeiden ze nee het is allemaal echt of betrouwbaar en Heidi en Spencer zijn nog steeds getrouwd offe toen zeiden ze dat ze gingen scheiden..

S: Wie zeiden dat?

K: Dat zeiden ze zelf in de aflevering.

S: ok

K: Spencer wilde opeens toch weer wel trouwen en camera's moesten weer rennen. Een heel gedoe allemaal en toen dacht ik nou zo'n groots feest, ze zijn echt bij elkaar..

S: Ze zijn echt..??

K: Ze zijn echt een koppel en ze zeiden allemaal dat het echt was.

S: Wie is allemaal? Wat bedoel je precies?

K: Ja, ik bedoel dus hun levens, je volgt de levens van hun..

S: aha humm..... En dat zijn echt hun levens denk je?

K: Nou, ik denk het nu niet. Het is gewoon een serie, je zag allemaal sets zo aan het einde. Dus ja kan niet echt zijn he

S: Maar waarom dacht je eerst dan dat het wel echt was?

K: Ja, nou weet ik niet... Het zijn wel echte plaatsen en zo en het lijkt niet dat ze acteren zeg maar want het zijn ook normale dingen die zij doen en in televisieseries denk je wel nou, dit kan echt niet gebeuren dat iemand eerst met die trouwt en dan met die en allemaal in dezelfde familie enzo en hier hebben ze echt werk want Bolthouse bestaat echt..

S: Je ziet ze dus echt werken?

K: ja

S: Praat je weleens met andere over een aflevering?

K: Nou, niet echt.. Nou, wel in het begin van het eerste seizoen toen was het helemaal hot the hills, maar nee nu niet meer.

S: Heb je het nooit over de personages? Of tegen vriendinnen: 'hey heb je dat gezien in de serie?'
Over wat ze doen?

K: Nou over Heidi en Spencer zeg ik weleens dat die Spencer echt gestoord is.

S: dat bespreek je met anderen?

K: Ja, nou dan zeg ik tegen Kim ofzo, nou als ik Heidi was zou ik nooit met zo'n Spencer gaan.

S: Waar bespreek je dat?

K: met vriendinnen als we aan het kijken zijn tijdens de aflevering maar niet daar buiten hoor.

S: je kijkt ook weleens samen?

K: Jawel.

S: Wat is the Hills voor programma voor jou?

K: Nou, gewoon entertainment.

S: Wat voor soort programma is het?

K: Huh?

S: in termen van, jongens tegen de meisjes is een gameshow, net als ik hou van Holland en zo heb je meer programmasoorten..

K: Dit is een.. zo'n soort real life serie gebeuren...

S: Waarom?

K: Omdat je een groep mensen hebt en die volg je zeg maar, een vriendengroep is het en het is hun leven wat er gebeurt... Je hebt Heidi, lauren, Audrina die zijn zeg maar hoofdpersonen en ja je volgt de leventjes van hun en hun vrienden.

S: Ok het is voor jou dus real life, maar in een soap volg je toch ook levens van mensen of niet?

K: Ja.

S: wat is dan het verschil?

K: Ja nou het lijkt allemaal zo echt toch.

S: het is echt?

K: ja, nou heb ik me nooit zo echt in verdiept enzo of het nou echt is en hoe dat allemaal gaat. Ik weet wel dat het entertainmentbedrijf waar Heidi werkt echt bestaat. De clubs bestaan echt. In een soapserie bestaan die dingen niet echt.

S: Ze komen op echte plaatsen?

K: Ja

S: En is het ook echt hun leven?

K: Dat zou ik eigenlijk niet weten...

S: Zullen we anders eerst even een aflevering kijken en dan vertel jij wat echt is oké?

K: Ja

AFLEVERING KIJKEN 20 MIN.

S: En kende je deze aflevering?

K: ja tuurlijk.

S: Vind je die ook leuk?

K: Ja, alles vind ik leuk toch er aan.

S: Een serie?

K: Ik dacht eerst wel dat het hun echte leven was maar nu niet meer. In het begin dacht ik het , maar eigenlijk is het gewoon nep.

S: Waarom dan? Hoe weet je dat zo zeker?

K: Ik zat altijd te twifelen en de bevestiging was dat toen aan het einde van het seizoen, toen ze zo filmde en toen die doeken gingen. Zeg maar dat je zag dat ze op de set waren.

S: Voordat je die laatste aflevering had gezien dacht je wel dat het echt was?

K: Nou af en toe, want je had ook zo'n speciale aflevering en toen zeiden ze nee het is allemaal echt of betrouwbaar en Heidi en Spencer zijn nog steeds getrouwd offe toen zeiden ze dat ze gingen scheiden..

S: Wie zeiden dat?

K: Dat zeiden ze zelf in de aflevering.

S: ok

K: Spencer wilde opeens toch weer wel trouwen en camera's moesten weer rennen. Een heel gedoe allemaal en toen dacht ik nou zo'n groots feest, ze zijn echt bij elkaar..

S: Ze zijn echt..??

K: Ze zijn echt een koppel en ze zeiden allemaal dat het echt was.

S: Wie is allemaal? Wat bedoel je precies?

K: Ja, ik bedoel dus hun levens, je volgt de levens van hun..

S: aha humm..... En dat zijn echt hun levens denk je?

K: Nou, ik denk het nu niet. Het is gewoon een serie, je zag allemaal sets zo aan het einde. Dus ja kan niet echt zijn he

S: Maar waarom dacht je eerst dan dat het wel echt was?

K: Ja, nou weet ik niet... Het zijn wel echte plaatsen en zo en het lijkt niet dat ze acteren zeg maar want het zijn ook normale dingen die zij doen en in televisieseries denk je wel nou, dit kan echt niet gebeuren dat iemand eerst met die trouwt en dan met die en allemaal in dezelfde familie enzo en hier hebben ze echt werk want Bolthouse bestaat echt..

S: Je ziet ze dus echt werken?

K: ja

S: Ok. En de personages, hoe zijn zij? Hoe komen zij over? Hoe is hun voorkomen?

K: Nou, ik denk dat zij wel vinden dat ze heel wat zijn, echt zo'n fabulous life.

S: Denk je dat?

K: Ja, dat komt zo op mij over.

S: En hun levensstijl en karakters? Hoe zijn die? Kan je daar iets over vertellen?

K: Nou, het is in ieder geval geen middenklasse, echt rijk he, dan gaan ze net studeren en dan rijden ze wel in een hele dure auto en dan denk je huh hoe betalen ze dat? En dure tassen, kleding, schoenen.... Je moet daar toch eigenlijk hard voor werken en kan je niet zomaar hebben als je nog niet hebt gestudeerd.

S: En zijn zij daadwerkelijk zo?

K: Ik denk het niet helemaal. Nou op mij komt het over dat er wel af en toe wordt geacteerd.

S: En hun karakters?

K: Dat is wel van hun zelf.

S: kan je eens omschrijven hoe de personages zijn dan.

K: Hoe ze dan bij mij overkomen...Nou Spencer is heel erg egoïstisch, die wil alles naar zijn hand draaien...

S: Heidi?

K: Nou die loopt achter... dat is meer een meelopertje, die wil niet alleen zijn.

S: Lauren?

K: Die heeft haar woordje klaar. En die is gewoon zo. Door beelden in elkaar te plakken kan iemand wel erger overkomen dan hoe die is.

S: Dat hun karakters overdrijven? Dus euhm.. over Heidi zeg je bijvoorbeeld dat ze niet voor zichzelf opkomt en is ze dan daadwerkelijk van zichzelf zo of zegt iemand tegen haar dat ze zo moet doen?

K: Nee die is zo. Is een onzeker typetje.

S: En Spencer is ook echt zo? Of weet hij dat hij op televisie is en daarom zo doet?

K: Nou, euhm ik denk dat hij wel iets erger het maakt.

S: Waren ze altijd zo?

K: Spencer wel maar Heidi weer niet.

S: Die is veranderd?

K: Ja die is heel erg veranderd in the Hills.

S: Door de camera's? Door ouder worden?

K: Door Spencer denk ik en door de camera's. Toch wel iets ja.. zij luistert heel erg naar die Spencer, doet alles watie zegt.

S: Hij heeft haar veranderd?

K: Ja, in de serie wel ja.

S: Maar je zegt ook dat het wel hun leven is?

K: Jawel, maar ze zijn ook beroemd geworden door the Hills.

S: En de andere personages? Audrina? Whitney?

K: Audrina hetzelfde en Whitney en Lauren maar die zijn er ook later weer uit gegaan.

S: Die spelen geen rol?

K: Nee.

S: Alleen Spencer zeg je dus?

K: Ja.

S: Waarom dan?

K: Ja, nou lijkt mij gewoon het type voor, hij is een beetje raar en arrogant. Ik vind hem egoïstisch, hij vindt zichzelf heel wat, echt heel erg leuk zeg maar. En dat heb je zeg maar ook vaak bij van die mensen die zichzelf heel erg leuk vinden dat je niet hun ware persoonlijkheid ziet omdat ze altijd te goed willen overkomen. Die doen er een schepje bovenop. Hij is overdreven.

S: Ok. Waar gaat de aflevering over die we net hebben gezien? Wat is het centrale thema?

K: Nou, gaat heel erg over de ruzie tussen Lauren en Heidi dat Heidi heeft lopen roddelen over Lauren.

S: Is dat waar?

K: Ik denk zelf dat het door Spencer komt en dat Heidi dan gewoon haar mond houdt. Heidi gaat niet tegen Spencer in.

S: Wat vind je van die ruzie over de sekstape?

K: Ik vind wel dat Lauren een beetje... Kijk, Lauren had ook wel gewoon kunnen zeggen tegen Heidi, ze zegt niet specifiek eerst wat ze heeft gezegd. Ze zegt heel veel je weet precies wat ik heb gezegd en ze zegt dan niet dat het over die sekstape gaat en bij wie dat is aangekomen en dan denk ik, ik zou dat zelf niet zo doen dan. Ik zou haar er mee confronteren en dan niet in die club.

S: Vind je die ruzie onterecht?

K: Ik vind het logisch dat Lauren boos wordt.

S: Wat vind je ervan dat zo'n ruzie op televisie komt?

K: Ja, nou mij hoeft dat niet te gebeuren hoor. Maar, ja het is wel weer iets om naar te kijken. Oh, wat zal er nu gebeuren met die ruzie? Het verhaal blijft zo gewoon meer entertainment. En de meeste mensen hebben wel iets dus.

S: Meer entertainment?

K: ja, sensatie dus.

S: Maar vind je het goed of slecht dat zo iets op tv komt?

K: Nou, ik vind het niet erg. Het is niet heel erg ofzo.

S: Dit is niet erg. Wat is dan wel erg volgens jou?

K: Nou, er wordt niet in gevloekt.

S: Vloeken mag niet op tv?

K: Nee en agressiviteit ook niet.

S: Maar dat heb je toch veel in films en series?

K: Ja.

S: Dat kan wel?

K: Ja.

S: Waarom is dit dan anders?

K: Ja, nou dit is meer zo'n reality soap en dan denk ik van ja, jongere meisjes kijken hier ook naar.

S: En dit over die sekstape kan wel voor jonge meisjes?

K: Ja, die gaan zich er naar gedragen.

S: Waar naar?

K: Ik denk dat die jongere meisjes die willen ook zo zijn, die gaan het gedrag kopiëren. In Nederland is het niet zo. Zo'n leven van elke dag uitgaan, een beetje winkelen ja, ik kan het niet zo goed uitleggen maar dit is echt puur Amerika dit.

S: In Amerika gaat iedereen elke dag uit?

K: Nee, dat is vanaf 21 jaar. Drinken vanaf 21 jaar. Ja, dan gaat iedereen wel elke dag ergens heen.

S: Zo'n sekstape dat mag wel op televisie komen maar geweld niet?

K: Nee, je moet geen vechtende meisjes op televisie laten zien. Nee dat vind ik echt niet kunnen.

Want ze zijn een voorbeeld. Dat denken jongere meisjes, zo van ik wil wel een Heidi zijn.

S: En jijzelf hebt dat?

K: Nee absoluut niet. Alleen 14jarigen enzo die kijken ook.

S: Ken je jonge meisjes die kijken?

K: Nee maar je hoort het wel overal.

S: Oh, ja wat dan?

K: Als je in de bus zit ofzo.

S: Die hebben het hier over?

K: Ja zulke dingen bijvoorbeeld over the Hills enzo.

S: wat hoor je dan?

K: Over wat ze gezien hebben, die doen alsof het echt is. Heb je gehoord over Heidi enzo.

S: En jij niet?

K: Nee waarom zou ik dat doen.

S: Vind je the Hills plat of grof?

K: Nee valt mee.

S: En in vergelijking tot andere programma's? Kijk je meer van dit soort programma's?

K: Ja, je hebt dus The City en nou, wat ik ook wel heb gezien maar dat is echt reality, net iets anders zoals Basketball wives, net zoiets als Voetbalvrouwen maar dan over ex-vrouwen van basketballers.

S: wat is anders dan?

K: dat is wel heel erg gewoon. Die gaan van alles doen, een soort vriendenkring hebben ze..

S: wat is er erg aan dan?

K: Omdat daar heel veel wordt gevloekt, gevochten, heel veel agressiviteit erin.

S: Maar je kijkt er wel naar?

K: ja.

S: En een Nederlandse variant zoals oh oh Cherso?

K: dat kijk ik niet. Nog nooit gezien alleen voorstukjes in de reclame.

S: Wat denk je daar van?

K: het lijkt me heel erg asociaal en dom gewoon.

S: en the Hills dus niet?

K: Ik bedoel dus oh oh Cherso een paar zo niet intelligente jongeren die alleen maar gaan feesten wat is daar nou weer leuk aan. Dat wil je toch niet kijken.

S: Daar kijken wel veel mensen naar hoor. Wat is het verschil met dit dan?

K: De personages zijn ouder. Het is eigenlijk gewoon een normaal leventje maar dan wel luxe.

S: Hoe oud zijn ze in the Hills dan? En in Oh oh Cherso?

K: 18 in Oh Oh Cherso en in the Hills in ieder geval boven de 21 en die zijn gewoon veel volwassener met banen en auto's enzo.

S: Ok. Wat is er nog meer anders?

K: Je ziet over het werk, als ze thuis zijn, je ziet niet alleen maar gefeest.

S: Wat gaat the Hills in het algemeen over?

K: Het leven in Hollywood.

S: Terugkomende thema's?

K: Veel over met Lauren en Whitney over fashion shows en magazines en ja..

S: Kijk je misschien ook omdat je mode interessant vindt?

K: Nou, niet zo zeer dat ik het interessant vind maar ik vind het wel leuk om te zien, leuk werk, mooie spullen en duur. Ik zou ook wel bij Elle ofzo willen werken hoor.

S: Doe je ook mode tips op?

K: Nee dat niet. Ik kijk wel hoe ze er uitzien maar zo loop ik dan niet dagelijks over straat hier in Nederland.

S: Waarom?

K: ja, altijd van die jurkjes met hele hoge hakken en grote zonnebrillen dat is heel mooi maar kan praktisch niet zo hier als je met de bus gaat en het koud is. Je ziet hier ook niet zulke mensen over straat lopen.

S: Dan wil ik het nog even over Speidi hebben. Wat vind je daar van?

K: Nou hun twee samen dat vind ik echt verschrikkelijk. Ja wat kan ik er over zeggen... Ik snap niet dat er zo'n koppel kan bestaan. Meestal denk je van die leuke stelletjes in films die perfect bij elkaar passen maar dit is echt alleen maar gezeur. Heidi pikt alles wordt eventjes boos en dan weer klaar.

S: het is wel een echt koppel?

K: ja dat wel maar geen leuk koppel.

S: Waarom? Vanwege geruzie?

K: Spencer overheerst Heidi dat vind ik zielig.

S: En Heidi heeft later plastische chirurgie laten doen. Wat vind je daar van?

K: echt echt echt verschrikkelijk. Ziet er niet uit. Dat komt ook door Spencer denk ik weer.

S: Heeft die dat tegen haar gezegd?

K: Nou dat heeft ze wel zelf beslist maar ja alsnog weet je.. als een vrouw dat zegt dan zegt een normale man niet je moet dat maar gauw gaan doen, maar hij moedigt dat wel aan. Dan vindt hij zn vriendin niet mooi. Ik vind dat dan ook wel zielig voor haar, ze heeft weinig zelfvertrouwen.

S: En dat komt door Spencer?

K: En ook het Hollywood leven ze vergelijkt zich met anderen in Hollywood die mooier zijn denk ik.

S: kan je je het voorstellen dat ze dat heeft gedaan?

K: Dat ze er mooier uit wil zien snap ik wel maar ze is wel echt lelijker geworden.

S: heb je voor en na foto's weleens gezien?

K: ja echt compleet anders is ze en niet mooi vind ik het. Had ze beter niet kunnen doen.

S: is het leven van de personages heel erg veranderd door dit programma?

K: ja denk het wel hoor.

S: Hoe dan?

K: ze worden herkend en meer geld

S: Zie je ook verschillen tussen hen in het 1e seizoen en laatste seizoen?

K: Heidi wel..

S: hebben ze nog een leven naast de spotlights of is hun privéleven altijd in the spotlights?

K: Ik denk dat er naast wel ook iets is, ze worden niet de hele tijd gefilmd.

S: Waar wij niks van weten?

K: ja.

S: wat voor dingen dan? We zien toch hun huis, waar ze heen gaan etc.? Maar er is nog meer?

K: Ja, maar ze doen wel meer en andere dingen en misschien vrienden die niet op tv willen komen hebben ze misschien ook. En ze doen ook dingen die niet interessant zijn voor de kijkcijfers misschien

boodschappen ofzo, ja weet niet wat de productie daarvan denkt. Het is in ieder geval een deel van hun leven.

S: En waar denk je het eerste aan terug na de aflevering die we net hebben gezien?

K: Ja, gewoon wat er is gebeurd.

S: wat vind je het leukst?

K: ja, aan deze aflevering nou ik denk gewoon het feestje van Frankie.

S: waarom?

K: Omdat daar wel even wat in gebeurt, als Spencer en Heidi binnenlopen. Het houdt je wel even in de tv, het is spannend want je wilt weten wat er precies gaat gebeuren. En die brief dan denk ik wat zou daar in staan. En waarom doet Heidi alsof ze niks weet.

S: De ruzie is dus het leukste?

K: Ja.

S: Denk je dan ik heb ook wel eens zo'n ruzie gehad?

K: nee nooit juist. Maar ik denk wel nou, Lauren zeg het nou maar wat er is. Gewoon zeggen.

S: wat vond je minder leuk?

K: Euhm..nou, bijvoorbeeld onzinstukjes. Audrina op haar werk na die uitnodiging die ze kreeg dat ze met een collega dat gaat bespreken en die collega zie je verder nooit weet je niet wie die is. En hoe kent zij Heidi nou weer. Gewoon onzin informatie ook want je kent het verhaal al.

S: dat is saai?

K: Ja niet boeiend, je weet het al dus waarom nog een keer filmen.

S: Ok. En heeft de aflevering een boodschap?

K: Nou.

S: Betekent het iets?

K: Nee niks, gewoon een serie. Verder niks.

S: Zou je er na nog over praten?

K: nee niet boeiend genoeg, denk je niet aan. Waarom wel?

S: Wie is je favoriete personage?

K: lauren en Brody.

S: Waarom?

K: Euhm ja.

S: Wat trekt je aan aan Lauren?

K: Zij is ook wel de hoofrolspeelster en doet de stem in het begin en is een leuke spontane meid. Ze houdt van feesten, kan met iedereen over weg. Ok nou Heidi niet meer. Ja..

S: Is ze knap?

K: ja.

S: Zou je er zo uit willen zien graag?

K: nou ik wil haar niet zijn maar haar kleding wil ik wel, wil er wel zo bijlopen.

S: Nog andere dingen die je leuk vindt?

K: ja, nou het enige vind ik dan dat ze gek doet over Heidi en die vriend die ze niet mag maar verder is ze wel heel leuk en aardig.

S: Lijk je op haar?

K: Nee.

S: Is ze heel anders dan jij bent?

K: Ja, meer outgoing denk ik in het middelpunt. Ik doe dat zelf bijvoorbeeld alleen als ik moet optreden met dansen of sportaerobics maar ik ben niet zo'n leidertje van een groepje en ik hoef dat ook niet.

S: En Brody?

K: Ik vind het wel een leuk stel, samen met Lauren. Hij is ook zo'n leider en heel knap is hij.

S: En die had je graag als vriend gehad?

K: Ja hahaha... wel op zich. Ik zeg weleens tegen een vriendin 'ik wil wel zo een Brody' en we kijken weleens of we lookalikes zien maar die zijn er niet veel hoor haha.

S: Verkrijg je weleens informatie over hen of andere personages uit the Hills via andere media?

K: Nou weleens als Lauren op de cover staat bijvoorbeeld van een blad of ja op de rode loper, ze loopt in zo'n jurk van die designer. Maar ik lees nooit interviews eigenlijk.

S: En als je haar dan ziet op de rode loper bespreek je dat weleens met iemand dan?

K: Nee dat niet echt of ze moet dan bij mij zijn toevallig ofzo maar niet achteraf.

S: Heb je weleens iets van the Hills gekocht? Weleens de websites van de personages opgezocht?

K: Nee nooit. Weleens kleeft je als Lauren ofzo gezien en van andere bekende mensen maar ik vind de lookalike jurkjes van Topshop er nooit op lijken dus dat ga ik dan ook niet kopen. Ik vind het nooit mooi hehe Wat zij hebben is wel mooi.

S: En als je veel geld zou hebben zou je wel dingen kopen zoals van hen?

K: Ja dat zou ik wel graag willen.

S: Dit waren mijn vragen. Wil je nog iets toevoegen?

K: Nee hoor.

Heel erg bedankt voor het interview!

Interview 2, Esmeralda

Naam respondent: Esmeralda

Leeftijd: 25 jaar

Opleidingsniveau: HBO (is docent)

Woonplaats: Almere

Heeft alle seizoenen van *the Hills* op dvd en kijkt af en toe een marathon.

Quote: Hoe langer ik er over nadenk, hoe meer ik denk waarom kijk ik dit?

S: Waarom kijk je naar the Hills?

E: Ja gewoon als ik zin heb of als er langs zap op tv.

S:Waarom kies je daar dan voor?

E: ja het is gewoon leuk om naar te kijken.

S: Wat vind je er leuk aan?

E: Drama.

S: Kan je voorbeelden geven?

E: het is altijd drama haha. Zoveel ruzie altijd drama.

S: En dat is leuk?

E: Ja, haha.

S: Vergelijk je jezelf ermee dan?

E: Ja. Dat is ook drama haha.

S: Haha. Nee echt serieus?

E: Ja ik denk dan ik heb het zo slecht nog niet. Of ik zie Spencer en alle vriendinnen van Heidi die hem niet mogen en hoe die vriendschap kapot gaat. Nou dat heb ik zelf ook wel meegemaakt en heb ook genoeg vriendinnen die een vriend hebben waarvan ik denk, waarom? En ja als je dan naar zo'n serie kijkt dan denk je ook aan de dingen uit je eigen leven. Ik vergelijk dingen uit mijn eigen leven zeg maar met wat ik zie. Soms hoor, niet altijd. Of dan zie je de plastische chirurgie van Heidi en dan denk je my god haha.. nou gelukkig zie ik er niet zo uit. Daarna was ze nog lelijker. Haha.

S: Blijf je thuis om dit programma te kijken?

E: Nee dat absoluut niet, maar een marathon af en toe is wel lekker.

S: Wanneer kijk je dan?

Gewoon lekker op de bank hangen s avonds, lekker niks doen met chips.

S: Haal je tips uit het programma?

E: Nee het is juist zo lekker dat Je er niet bij na hoeft te denken. Dat is zo fijn op zo'n moment.

S: In wat voor categorie valt dit programma?

E: Wat bedoel je?

S: Nou, is het een gameshow, soap etc.?

E: Euhmm... het is een reality programma.

S: Suggereer je daar ook mee dat het echt is?

E: Het zou echt kunnen zijn. Ik zeg niet dat het echt echt is dat geloof ik niet helemaal.

S: Wat voor kenmerken heeft een reality programma volgens jou?

E: Het leven volgen van mensen, kijken wat zij doen.

S: Van willekeurige mensen?

E: Ja.

S: het kan iedereen zijn?

E: Ja in principe wel.

S: waarom wil je dan het leven volgen van deze mensen?

E: Nou, ja dat hadden net zo goed ook anderen kunnen zijn. Maakt mij niks uit.

S: Je vindt het sowieso leuk om het leven van mensen te volgen?

E: Ja eigenlijk wel.

S: Maakt niet uit wie? De buurman? De bakker?

E: Nee.

S: Kijk je nog veel andere reality dan?

E: Ja, soms. Secret story. The City. The Bachelor.

S: En neem secret story, is dat hetzelfde als the Hills?

E: Nee weer beetje anders. Dat is echter, hier zit meer een verhaallijn in dus dat wordt ook deels in scene gezet. Bij secret story kijk je de hele tijd het huis in.

S: En waarom is dat echter dan?

E: Ja, omdat je dus alles ziet wat zij de hele dag doen. In the Hills worden ze niet 24 uur per dag gefilmd dus ze weten ook wanneer er geen camera's bij zijn.

S: laten we nu eerst een aflevering kijken.

E: Ok.

AFLEVERING KIJKEN

S: Ok. En als je hier naar the Hills kijkt wat is dan volgens jou echt en wat niet?

E: Nou hun haar zit altijd goed dat kan niet kloppen, altijd hebben ze make up op ook als ze net wakker zijn en ook als ze een hele nacht hebben gestapt zien ze er nog goed uit.

S: dat klopt niet?

E: Nee.

S: En is dan alles in scene gezet?

E: Weet ik niet, denk het niet.

S: Maar als je dan terugblijkt op deze aflevering denk je dan dat het echt gebeurd is?

E: Jawel, maar dingen zijn wel overdreven en ook lekker toevallig dat ze elkaar tegenkomen in die club. En toevallig heeft Heidi een brief bij zich dat soort dingen. Dat zouden ze best van te voren hebben geweten de producenten dan. De verbaasde reacties zijn wel echt denk ik. Tenminste het komt niet geacteerd over. Dan zouden ze wel heel goed kunnen acteren.

S: Is het verder wel echt hun leven dat we volgen?

E: Ja ze wonen echt daar enzo. De plekken waar ze komen.

S: En de karakters?

E: ja dat is ook niet gespeeld. Audrina is de dommige, niet zo snugger hehe, Heidi naïef en tuttig en schijnheilig, Lauren de gangmaakster en populair en eerlijk, Spencer is een arrogante sukkel en Brody is een leuke vlotte jongen en Justin is weer een womanizer. Er is van alles wat in de serie dat is niet gespeeld maar misschien wel zo bij elkaar gekozen. Als iedereen hetzelfde is in de serie is het natuurlijk veel saaier. Ze zullen zich ook wel bewust zijn van de camera lijkt me.

S: Hoe zou je hun levensstijl omschrijven?

E: Een luizenleven haha. Op het werk kletsen ze alleen maar en verder gaan ze uit en met vakantie. Je ziet hun niet echt iets nuttigs doen ofzo.

S: is dat dan echt?

E: Nee haha niet heel echt he. Maar het kan wel daar blijkbaar.

S: Denk je dan ik zou ook wel zo in hun schoenen willen staan?

E: Nou zo heb ik er niet over nagedacht. Misschien wel dat ik daar zou willen wonen ofzo.

S: Je vergelijkt jezelf wel?

E: dat hangt een beetje af per aflevering natuurlijk. Maar er komen dus wel herkenbare situaties soms in voor maar het leven is ook wel weer heel anders, veel luxer.

S: wat vind je van de personages?

E: Dus goed bij elkaar gezocht allemaal verschillende karakters.

S: En zijn ze altijd zo geweest de personages? In seizoen 1 en 6 hetzelfde?

E: Je ziet ze wel opgroeien. Whitney maakt carrière bijvoorbeeld. Maar echt de persoonlijkheden veranderen niet.

S: Dus in alle seizoenen zo'n beetje hetzelfde?

E: ja nou Lauren speelt niet in alle seizoenen en tjaa, Heidi laat zich ombouwen en wordt beetje meer een snob terwijl ze van het platteland komt eigenlijk dus wel iets anders maar verder niet hoor. Ze heeft ook geld om die ingrepen te doen enzo.

S: Dus dat komt door de serie?

E: ja denk het wel het was toch de girl next door eerst. Ja ze was zo naïef meisjes jaja, die wordt wel echt arroganter naarmate de serie... Maar kan natuurlijk ook invloed zijn van Spencer.

S: De anderen dus niet?

E: Nee niet echt.

S: heb je het gevoel dat je de karakters kent? Ken je ze door en door doordat je veel ziet van hun leven?

E: Een beetje. Niet door en door. Je weet wel op een gegeven moment hoe iemand op een bepaalde situatie zal reageren omdat je wel ze hoort praten over dingen enzo.

S: Zie je steeds meer van ze?

E: Jawel.. Zoals dat Kirstin niet te vertrouwen is bijvoorbeeld, die liegt veel en dat zie je of gaat er met de vriend van iemand vandoor.

S: Maakt het voor jou uit of het echt of nep is de serie?

E: Als het helemaal gescript zou zijn dan zou het veel nepper overkomen, bepaalde gezichtsuitdrukkingen kan je niet acteren dat wordt dan misschien achter hun rug om dan bepaald maar de reacties zijn wel echt.

S: Je zag een conflict over een sekstape wat vind je daarvan?

E: Ja, ik weet even niet meer wat er aan vooraf ging maar ik denk dat het van Heidi en Spencer komt.

S: Kies je partij als je er naar kijkt?

E: Oh nee hoor, ik denk alleen maar zo van nou lekker om naar te kijken hehe.

S: Wat is dat dan?

E: Ja, toch onverwachts, sensatie ofzo. Spanning. Hehe...euhm... eigenlijk is het best stom. Haha hoe meer ik in dit interview kom hoe meer ik denk Jezus, waarom kijk ik eigenlijk? Haha.

S: En toch blijf je kijken he. Wat is dat dan?

E: Ja als je kijkt dan denk je toch weer oh, ja hoe zat dat ook alweer met die. Er zijn heel veel verschillende verhaallijnen van verschillende mensen en altijd wel wat dus even kijken hoe het verder gaat. Worden ze weer vriendinnen? Je denkt het wel, komt het nou weer goed, er is toch altijd een happy end? En daar wacht je dan op. Zo is het met al die verhalen. Oh, ja en dit en oh, ja.

S: En bij een soap dan?

E: Oh, daar heb ik dat ook wel bij maar dat is dan nepper. Altijd diezelfde families en als iemand terug uit de dood is opgestaan dan denk je ja, hoor dat kan dus niet. En ze acteren soms ook slecht in GTST bijvoorbeeld. En je kan het missen en dan snap je het ook nog. In the Hills gebeuren best wel veel dingen in een aflevering. Ook omdat het zoveel verschillende personages zijn en contact hebben en onderling relaties hebben..

S: En dat is anders dan in een soap?

E: Nee niet echt dat is nep. In een soap heb je toch meer die families en dit is een vriendengroep dat is anders.

S: En dit is dan leuker dan een soap?

E: Ja veel.

S: Waarom?

E: Ja gewoon echter niet zo geacteerd komt het over. Echte situaties en reacties.

S: Als je naar een soap kijkt dan denk je dit kan niet echt?

E: Ja, dat heb ik heel vaak dan en bij dit niet. Bij een soap denk ik oh wat raar verzonnen dit weer.

The Hills lijkt gewoon echter.

S: Het lijkt of het is?

E: Het is en het lijkt ook echter. Ja natuurlijk geforceerd met dingen over ontmoetingen dan die zogenaamd onverwachts zijn maar wel gepland zijn om iets uit te lokken.

S: wat vind je ervan dat zo'n ruzie over een sekstape op de televisie komt?

E: Maakt me niks uit eigenlijk, wel sneu voor haar denk ik dan vooral als haar oma ook kijkt tjaa..

S: En in het algemeen? Kan zoiets op televisie?

E: Ja, hoor maakt mij niet uit.

S: wat zou wel te ver gaan?

E: ja, een orgie ofzo haha. Ja gewoon naakte mensen en seks dat kan niet. Maar je mag er wel over praten waarom niet? Je weet ook niet of het waar is, het kan verzonnen zijn.

S: Als je the Hills vergelijkt met andere reality televisieprogramma's vind je het dan grof?

E: Zoals wat?

S: Oh oh Cherso ofzo? Ken je dat?

E: Nou, dan is the Hills heel beschaafd, Oh oh cherso is ordinair, dit niet, dit is gewoon een manier van leven die je ziet. Het gaat niet alleen over feesten, maar ook over werk en andere dingen.

S: Maar je zei wel dat ze op het werk niet veel doen?

E: Nee ja dat is zo.

S: Waar gaat het voor jou over the Hills?

E: Mode, uitgaan, relaties, vriendschap.

S: dat zijn ook de onderwerpen die jij leuk vindt?

E: Ja

S: Kijk je ook nog andere soortgelijke programma's?

E: Zoals the Hills?

S: Ja

E: Euhm wat heb je nog meer, ja the City dat is een vervolg.

S: Zijn er niet andere programma's die je kijkt en die er op lijken?

E: Nee niet echt. Die zullen er wel zijn maar weet ff niet...

S: Wat vind je van het koppel Speidi?

E: Het is een belachelijk koppel en ik verbaas me over hoe ze zijn en hoe arrogant Spencer is en hoe Heidi achter hem aanloopt en hoe zij ruzie met iedereen maken en hoe leeg ze zijn. En dan vooral Spencer en Heidi wordt ook zo. Maar, ja het is ook wel weer leuk om naar te kijken want anders zou het saai zijn het programma zonder hen. Ze zijn wel gewoon grappig, lekker de boel op stoken. En in hun relatie gebeurt ook veel en wordt veel in gejankt. Dat is leuk om naar te kijken. Dat Spencer die vriendinnen niet mag zorgt ook weer voor confrontaties enzo.

S: Zijn het allemaal herkenbare situaties in de serie? Dingen die jezelf ook meemaakt?

E: Misschien soms, het is wat extremer.

S: Wat vind je van de plastische chirurgie van Heidi?

E: Ik vond het vooral een mooi stuk dat die moeder zei ik vond je ervoor echt knapper en dat ze toen ging janken. Jezus, wat dacht je dan. Ja, net goed hoor. Het ziet er gewoon echt niet uit.

S: heeft het iets met het programma te maken dat ze dat heeft gedaan?

E: jawel komt wel voort uit Hollywood leven en Spencer. En ze is ook zo naïef en onzeker dus ja ze wordt arrogant door die Spencer en ja toen heeft ze zichzelf veranderd. Ze moet van zichzelf knapper worden maar is totaal mislukt.

S: Is hun hele privéleven publiekelijk? Zie je alles?

E: Nee, je ziet ze nooit in bed of onder de douche.

S: Ze hebben nog een leven daar buiten of zijn dit onderdelen van hun leven?

E: delen van hun leven gewoon.

S: Heeft het programma heel erg hun leven veranderd?

E: Ja, nou ik denk dat zij naar de afleveringen gaan kijken dat ze misschien wel dingen anders gaan zien over andere personages en dingen gaan snappen reacties enzo. Ze horen ook over hoe mensen over hun praten enzo dat zal hun priveleven wel beïnvloeden.

S: En is dat te zien?

E: Nee. Weet ik niet eigenlijk. Dat ze bekender zijn geworden enzo merk je niet echt maar ja wat het verder met hun doet dat weet je niet.

S: En wat denk je verder van de aflevering die we net gezien hebben?

E: Ja, euh, ja ik wil eigenlijk niet 1 aflevering zien, ik wil verder kijken, weten hoe het afloopt. Een paar achter elkaar zien, anders is het te kort.

S: Wat vond je het leukste van deze aflevering?

E: De blik van Lauren als Heidi binnenloopt op het feestje.

S: Waarom?

E: Je verwacht wel dat het gaat gebeuren en het is gewoon grappig Heidi denkt oh leuk feestje en doet vrolijk maar de stemming bij de andere meiden is niet echt vrolijk hehe. Ze kijken boos naar haar enzo. Dat vind ik een mooi moment. Een mooooooooi moment. Spanning, sensatie.

S: wat was minder leuk?

E: Euhm ff denken... herhalingen van die roddels. Ja weet je wat ik heb gehoord van die en dan aan iemand anders weer, dan denk ik ja heb ik al gehoord, beetje too much drama.

S: Is het wel herkenbaar die roddels?

E: Jawel haha.

S: wat vind je van de gesprekken tussen personages?

E: Vlak. Niet zo diepgaand.

S: Maar je zei wel eerder dat je de personages kent?

E: Maar het gaat wel altijd over...Ja, je weet op een gegeven moment wel hoe ze zullen reageren omdat je wel een beetje weet dat Spencer gemeen is en Heidi naïef maar je kijkt niet echt diep in hun ziel ofzo of hoe zeg je dat... je kent ze misschien niet door en door... je weet hoe ze reageren op bepaalde personen. Sommige lopen weg, andere gaan de confrontatie aan. Maar de inhoud van gesprekken ja die is niet diepgaand, heel simpel allemaal.

S: Maar ken je ze goed?

E: Nee, niet heel goed dus ja maar wel een beetje. Je kan ze wel inschatten.

S: Dus je kent de personages door bepaalde situaties?

E: Ja, nou ook door gesprekken, die zijn niet diepgaand maar dat hoeft ook niet. Je ziet ook blikken van ze of tranen . De gespreksstof is gewoon altijd wel hetzelfde.

S: En dat is?

E: Altijd iemand anders, roddels. Humm hehe. Eigenlijk bestaat het programma gewoon uit roddels.

S: Vind je dat ook leuk aan het programma?

E: Euhm blijkbaar ja. Als het niet de hele tijd herhaald wordt.

S: is het programma emotioneel?

E: Het maakt me niet emotioneel maar je ziet ze wel vaak janken, het gaat wel over hun emoties.

S: Heeft de aflevering die we gezien hebben volgens jou een boodschap?

E: Nee.

S: Niks?

E: Nee, moet dat dan? Roddel nooit over de ander? Eh? Was dat de verborgen boodschap? Kom uit voor je daden?

S: Wie is je favoriete personage?

E: Heidi en Spencer

S: Waarom?

E: Die hebben zo'n vreemde relatie en dat maakt het spannend. Ik denk de hele tijd ok nou ga je bij hem weg maar, nee hoor. Ze doet het maar niet haha.

S: Dat is leuk?

E: ja want je leeft mee, zo van daar reageer je toch niet zo op wat een muts en dan maak ik me gewoon druk er om hehe.

S: Verkrijg je weleens informatie van de personages via andere media?

E: Nee.

S: Nooit?

E: nee, lees ik nooit echt, interesseert me ook niet echt zo.

S: praat je weleens over personages met anderen?

E: Nee. Nou misschien weleens met een vriendin gezien of met m'n zusje een enkele keer maar niet dat we het echt bespreken. Misschien terwijl je kijkt wel 'Oh, leuke zonnebril heeft die op.' Zoiets. Of je vertelt even wat er eerder is gebeurd als ze het niet gezien heeft maar meer niet.

S: Zou je graag inde schoenen willen staan van je favoriete personage?

E: HELL NO! HAHA. Nee.

S: Geen een van de personages?

E: Nou, nee. Nou, misschien soms, altijd leuk om rijk te zijn en leuke feestjes, alles ziet er zo mooi uit waar ze heengaan maar je komt zo dicht in iemands leven dat je ook ziet van nee, zij hebben sores, iedereen heeft dat wel. Het is altijd wat bij iedereen en dan liever mn eigen sores dan die relatiesproblemen. Bah.

S: Met niemand zou je dus willen ruilen maar wel op die plekken willen komen?

E: ja precies.

S: heb je weleens iets gekocht van the Hills via de website ofzo?

E: nee, nooit.

S: weleens zoiets in bladen zien staan? Dress like..?

E: Nee niet van the Hills perse.

S: maar je hebt wel de dvd's?

E: Ja, dat wel maar via marktplaats ofzo gekocht voor minder. 25 euro per dvd vind ik dan wel iets te duur voor dit, zo vaak ga ik het ook niet kijken.

S: Dat was het. Heb je nog iets toe te voegen?

E: Nee hoor. Ik vond het alleen heel moeilijk want ik weet zelf ook niet goed waarom ik kijk. Is niet echt reden voor. Ik vind het gewoon leuk om van die drama te kijken.

S: Ok. Heel erg bedankt voor het interview

Interview 3, Femke

Naam respondent: Femke

Leeftijd: 27 jaar

Opleidingsniveau: WO (recruiter)

Woonplaats: Amsterdam

S: Welke seizoenen heb je allemaal gezien?

F: Ik weet zeker de eerste drie. En een beetje uhm... een beetje van de rest door elkaar op televisie gezien als ik niks te doen had.

S: En kijk je het per week gemiddeld, hoe vaak kijk je het?

F: Hangt er van af wanneer het op TV is. Ik heb de eerst drie seizoenen echt op mijn laptop gekeken want toen vond ik het nog fascinerend, toen kwam het nog niet hier op TV. En daarna gewoon wanneer het hier op TV kwam.

S: Waarom kijk je naar The Hills?

F: Omdat het vermakelijk is. En het is gewoon leuk om te zien hoe ze leven daar.

S: En wat vindt je het leukste?

F: Als ze ruzie hebben. Haha.

S: Kan je een voorbeeld geven van iets wat je is bijgebleven?

F: De Heidi en Lauren Bitchfight. En helemaal als ze gaan huilen. Dat is zo grappig! Dat doet Heidi nogal vaak.

S: En zie je dat dan als een soort leedvermaak? Zoiets?

F: Ja, aan de ene kant kan je ook wel... kan je het wel een soort van... je eigen leven daarin terugzien, van je eigen situaties. Dus het is wel een soort van persoonlijk. Maar aan de andere kant staat het ook heel ver van me af. Wat sommige dingen weer hilarisch maakt.

S: Welke dingen staan dan ver van je af?

F: Het is heel overdreven, en ik bedoel, die ruzie ging om een sekstape. Ja, dat gebeurt hier niet.

Maar dat maakt het wel gewoon weer interessant omdat het best wel extreem is, maar uiteindelijk draait het toch weer om twee meiden, die weet ik veel hoeveel jaar bevriend zijn, en daardoor elkaar

niet meer spreken, uiteindelijk door een jongen. Dus dat is wel weer het deel waardoor je het kan begrijpen, maar het gaat wel weer heel ver. Maar dat maakt het juist entertaining.

S: Je zegt die sekstape, dat gaat heel ver, dat zou niet hier kunnen?

F: Ja, in ieder geval niet in... nee.

S: In jou kringen zou dat niet voor kunnen komen?

F: Nee.

S: En wanneer kijk je het?

F: Op zondag als het regent en ik heb echt niks beters te doen.

S: Gewoon om te...?

F: Ja, gewoon om, om lui te zijn. En, en... ja, gewoon om te relaxen.

S: En vergelijk je jezelf wel eens met personages?

F: Nee, nee niet echt.

S: Praat je wel eens over afleveringen met anderen?

F: In het begin wel. In het begin vond ik het nog echt heel interessant. Op een gegeven moment werd het... toen die Lauren er uit was, toen vond ik het een beetje te lang door gaan. Maar dan denk ik dat je daar niet alle series voor hebt. Die eerste drie seizoenen zijn leuk, en boeiend, maar op een gegeven moment ken je dat wel en dan is er weer wat nieuws wat interessant is.

S: En met wie praat je dan daar over?

F: Met m'n vriendinnen die net zoveel van die oppervlakkigheid houden als ik. Haha. In elk geval niet... of ja, in elk geval met mijn zusje, die het echt vreselijk vindt dat ik daar naar kijk.

S: En denk je er weleens aan, erover na om in hun schoenen te staan? Kijk je tegen hun op?

F: Nee, absoluut niet. Wel tegen hun kledingkast, maar dat is het.

S: Dus gewoon de spullen die zij hebben?

F: Ja. Ja. Ja, wel dat leventje, dat je denkt ook, inderdaad, zoals ik ook zei, alles is mooi en mooie kleren en mooie auto's en mooie huizen, maar aan de andere kant denk je van; gelukkig zijn ze nog steeds niet.

S: Oké. En... uhm. Als wat voor soort televisie programma omschrijf je dit? Wat voor soort programma is het?

F: Je denkt reality TV, maar eigenlijk is het... je weet ook wel dat... dat bijna meer dan de helft in scene is gezet. Uhm. Ja. Ja, ik dacht reality TV, maar toch niet helemaal. Ik weet het ook niet.

S: Oké.

F: Meer een soort soap.

S: Maar toch wel met een reality touch?

F: Ja. Ja, het zijn wel echte personages, het is wel gebaseerd op hun leven. Maar je weet ook op een gegeven moment wel dat, misschien zijn die ruzies wel plaatsgevonden, maar niet op dat moment. En dat ze het nu opnieuw doen en maken het natuurlijk net even wat smeùiger voor de kijker.

S: En hoe weet je dat?

F: Naja, dat heb je gewoon door. Als je kijkt en je denkt "Oh ze komen elkaar weer net toevallig weer tegen, die ene avond in die ene club. Yeah right. Nee, je weet dat sommige dingen gewoon... geschreven zijn.

S: Oké, dat weet jij zeker?

F: Ja.

S: Daar ben je zeker van?

F: Dat heb ik van people.com ook. Haha.

S: Oké, en dat is een hele betrouwbare bron?

F: Ja, komt nog net niet op CNN, dus dan maar op people.com.

S: Oké. En welke dingen heb jij dan... zijn voor jou dan niet echt? En welke elementen zijn dan...?

F: Nou ik als... als ze echt die ruzies hebben en je ziet ze echt huilen en echt die verdriet of die... die boosheid. Dan ben je wel een hele goeie acteur heb je dat gespeeld, dus je weet wel dat die gevoelens echt zijn. Uhm. Ja wat nep is, je ziet ook gewoon dat er bepaalde... ja... vriendschappen zijn die misschien niet echt bevriend zijn, maar meer... ja... ze horen bij de cast van The Hills, dus ze gaan met elkaar om. Dat heb je op een gegeven moment ook wel door. Dat er allemaal van die feestjes zijn, waar ze toevallig allemaal weer bij elkaar komen, terwijl de helft elkaar gewoon... weet je, niet kan uitstaan.

S: Dat merk je door hoe ze met elkaar omgaan?

F: Ja. Ja, dat je denkt van als je elkaar allemaal heel graag mag, dan... dan, ten eerste heb je al die ruzies niet, maar ze gaan wel allemaal naar dezelfde feestjes, dus ja. Ze komen natuurlijk bij die feestjes bij elkaar zodat er weer wat gebeurt, zodat wij weer wat spannends hebben om... om te bekijken.

S: En welke kenmerken vindt jij dan dat het maakt tot reality?

F: Nou het feit dat het wel... weet je... het zijn wel echte meiden, ze zijn wel eerlijk over hun achtergrond, over waar ze vandaan komen. Uhm. En bepaalde vriendschappen zijn wel echt, en daar hebben ze het op gebaseerd. En, nou ja, en met wat ik net ook zei, heel veel dingen worden dan uitvergroott. Uhm. Sommige mensen worden bij elkaar gebracht, zodat er dingen gaan ontstaan, en ik denk dat sommige ruzies, of sommige... weet je, als ze weer gezellig met elkaar gaan lunchen, ja dat hebben ze niet met elkaar afgesproken en vervolgens tegen de TV, film crew gezegd van; "oh wij gaan even lunchen, gaan jullie ook mee?" Nee, dat gebeurt dan andersom.

S: En waarom noem jij het een soap?

F: Nou, omdat het ook wel gaat over drama, intriges, ruzies enzo, net zoals in the bold and the beautiful. Dit is dan alleen echter.

S: Dan gaan we nu even kijken naar een aflevering.

Opmerkingen tijdens aflevering: Redbull zal wel een sponsor zijn. En: wat irritant dat Whitney how are you doink zegt.

S: Als je deze aflevering nu zo hebt gezien, wat is dan voor jou wat echt is?

F: Naja, de gevoelens. Je merkt wel dat ze natuurlijk echt boos is en dat het best wel een echte vriendschap en dat er dingen zijn gebeurt waardoor ze nu uit elkaar zijn gegroeid. Dus die emotie, dat is wel echt.

S: Oké, want net zij je dat ze ook mensen bij elkaar proberen te brengen...

F: Ja, zoals die scene in die club. Dat je denkt van; "ja oké, dat weet je natuurlijk nooit zeker, maar je merkt wel dat gewoon heel vaak mensen elkaar toevallig tegen komen, overal.

S: Ja, oké, maar je zei ook van... uhm... dat ze niet allemaal bevriend zijn dat dat dan ook, zeg maar zo is gecreëerd, dat ze vrienden zijn geworden. Maar geldt dat dan ook voor Heidi en Lauren bijvoorbeeld?

F: Nee, want dat kwam nog van vroeger. Dat weet je omdat je ook de laguna beach de serie hebt gezien. En dan weet je dat was echt hun leven vroeger. Dat was echt ja.

S: Dat is wel echt. En welke relaties zijn dan niet echt?

F: Naja, dat zie je nu nog niet maar verder in die andere seizoenen, dan merk je dat steeds meer... uhm... ja hoe heten die, zus van Spencer gaat in ene met iedereen om. Eh... ze prob... ze hebben op een gegeven moment nieuwe personages nodig die ze dan ergens vandaan halen en die dan ook met iedereen omgaan. Die ook allemaal weer bij elkaar op feestjes komen terwijl ze elkaar eigenlijk niet uit kunnen staan. Ik heb ook ergens gelezen dat Audrina speciaal benaderd is om vriendinnen te worden met Lauren enzo. En misschien zijn ze later wel echte vriendinnen geworden, in het begin waren ze dat niet. Het komt in ieder geval niet altijd even natuurlijk over.

S: Oké. En uhm... Als je naar deze aflevering kijkt wat zijn dan de niet echte scenes?

F: Uhm... weet ik niet echt.

S: Alleen dat ze elkaar dan toevallig tegen komen, dat...

F: Ja, misschien, ja.

S: Oké. Maakt het uit, voor jou, om het leuk te vinden als je...

F: Naja, ik vond het veel echter in het begin. Euhm... en dat is ook de reden dat ik een beetje ben afgehaakt en dat ik de andere seizoenen niet zo goed heb gevolgd. Omdat je steeds merkt dat het

meer in scene wordt gezet dan, dan in het begin. Dus ja, ik vindt dat wel belangrijk. Dat het redelijk realistisch is, ja. Zo groot mogelijk ook op de waarheid is gebaseerd.

S: Dat maakt het leuker?

F: Ja.

S: Waarom?

F: Ehm... ja, voor je inlevingsvermogen. Anders zit je eigenlijk in principe een soort As The World Turns te kijken. Dat is ook wel vermakelijk, maar... maar dit... The Hills is nog leuk omdat het op echte personages is gebaseerd. Dus dit is interessanter als het zo dicht mogelijk bij de waarheid blijft.

S: En dat heb je dan minder met een soap als As The World Turns?

F: Ja.

S: Oké, Uhm. En de personages komen die allemaal echt op jou over?

F: Naja, Spencer, ik heb geen idee, uh, of hij heeft gewoon echt een kronkel in zijn hoofd of dit een act is die, uh, die hij doet omdat het interessant is voor televisie. En dat hij daarom bekend mee wordt of berucht zeg maar. Dat hij daar op kickt weet ik niet.

S: Wat denk je zelf?

F: Naja, omdat je... dat weet je... nu en omdat het seizoen afgelopen is dat hij gewoon voor geen meter spoort. Dus dan denk je van; Ja misschien is hij wel echt zo, maar in het begin toen ik het keek dacht ik van; Naja iemand kan toch niet zo zijn, dat zal wel inderdaad... uh.... Ja... wat erger worden gemaakt of op bepaalde manieren worden geknipt en geplakt zodat het zo... lijkt.

S: En, en andere personages?

F: Ja, ik vindt Lauren en Whitney, vindt ik wel heel... ja... natuurlijk wel echte... echte meiden.

S: Audrina?

F: Ja, oppervlakkig. Beetje een delletje, maar... ja, heel onzeker komt ze over.

S: Maar wel echt?

F: Ja.

S: En Heidi?

F: Ja, dat is gewoon een heel beïnvloedbaar meisje, en dat merk je een beetje doordat ze in die... die beetje soort ziekelijke relatie is beland. Ehm... Dus in het begin zeker, en op een gegeven moment merk je dat ze... ja, gewoon die roem niet aan kan. En dat zee en soort van doordraait.

S: Oké, dus en dat komt dan door...

F: Dit heb ik dan nu in deze aflevering is zij nog wel een beetje dat lieve onschuldige meisje, en je merkt gewoon met de seizoenen mee dat ze daar steeds meer van afwijkt en dat zij in die roem...

S: En dat is alleen zij?

F: Voornamelijk wel ja.

S: Oké. En dat komt dan door het programma?

F: Ja, ik denk dat alles wat het met zich mee brengt.

S: Oké. En zie je dat ook echt terug in de afleveringen?

F: Ja. Ja, zeker. Ik bedoel, hoe ze praat, hoe ze doet, hoe ze zich laat verbouwen.

S: Ehm... Heb je het gevoel dat je de personages kent?

F: Ja, tot op zekere hoogte. Je weet bepaalde verhaallijnen. En bepaalde aspecten daar van. En een persoonlijkheid, ik denk dat ze daarvan een redelijk goed beeld kunnen schetsen.

S: En zijn er grote verschillen tussen de personages?

F: Qua persoonlijkheid?

S: Qua hoe ze zijn. Qua hoe ze over komen.

F: Naja, ik denk dat je ze wel, als je ze allemaal in hokjes moet plaatsen, ze allemaal wel een beetje in dezelfde categorie kan stoppen. Maar ja, natuurlijk, het zijn andere mensen dus ze hebben wel andere manieren van doen. Maar ja, het zijn allemaal dezelfde achtergrond en zelfde levensstijl. Niet hele grote drastische verschillen.

S: En welke thema's komen er in The Hills naar voren?

F: Voornamelijk vriendschap, liefde en het volwassen worden. Gewoon een beetje de hele fase van student afzijn en dan naar een soort het werkend leven die begin twintigers, drie- vierentwintigers fase. Waar ze in zitten.

S: Is dat ook iets wat jou aantrekt?

F: Ja, omdat toen het net... Ze zijn ongeveer qua leeftijd ongeveer dezelfde leeftijd, toen dat uit kwam zat ik in diezelfde fase, wat het dan leuk maakt naar te kijken. Ik bedoel, als ik... ik denk was ik tweeëndertig toen dit uit kwam, was het een stuk minder interessant, denk ik. Omdat het verder, weet je, van je af staat. En op het moment dat die serie uit kwam, ja dan is het gewoon heel vergelijkbaar omdat je in diezelfde levens fase zit.

S: En dan vergelijk je je eigen leven met dat van...

F: Nee, dat niet. Nee, nee. Nee.

S: Dat niet?

F: Nee. Maar het is wel gewoon herkenbaar. Kijk ik woon niet daar en maak niet precies dezelfde dingen mee. Maar vooral toen ik de eerste seizoenen volgden zat ik ook aan het einde van m'n studie, werkte ik, had ik ook wel relaties die niet spoorden, en deelde ik dat ook met vriendinnen enzo... tjaa, het is niet hetzelfde precies en ik wil hen ook niet zijn maar de globale dingen zoals liefdesverdriet en vriendschap zijn wel herkenbare onderwerpen die ook op mij van toepassing zijn. Je zit dan in die zelfde levensfase, dus dan is dat gewoon leuker om naar te kijken dan naar oude mensen ofzo.

S: Oké. En het conflict over... ehm... die sekstape. Hoe denk je daarover, over die ruzie?

F: Ja, nee, ja, ik begrijp Lauren wel heel erg als het waar is dat hun dat het gerucht in de wereld hebben geholpen, dan zal ik inderdaad ook op zo'n manier reageren. Als dat iemand is die al jaren lang je beste vriendin is. Dus, uhm... Dat is inderdaad wat het dan weer echt maakt, want je ziet wel echt een bepaalde emotie, dat het heel oprecht is, die boosheid en die woede en die teleurstelling.

S: En wat vindt je ervan dat zoiets op televisie komt? Zo'n ruzie over een seks-tape?

F: Ja. *zucht* Ik zou dat zelf nooit willen dat vanuit mijn eigen leven op TV komt of dat ik zelf in zo'n serie zou spelen. Maar, uhm... Ja, het is vermakelijk.

S: Oké. En in algemene zin? Dat zoiets of televisie komt, een ruzie over seks. Vindt je dat kunnen?

F: Ja, ik bedoel, de sekstape wordt niet getoond, het gaat over iets wat, het gaat totaal niet op in, dus... Ja, waarom niet?

S: En wat voor dingen zouden van jou er niet in mogen? In zo'n soort programma.

F: Ik zou het niet kunnen weten.

S: Alles?

F: Naja, uhm... Er zijn natuurlijk grenzen met bepaalde dingen, maar, uhm... een beetje een gezonde afspiegeling van hun leven, ja. Ik bedoel, je hoeft niet voor mij een seks scene er in te stoppen daar hoef ik niet, daar kijk je die serie niet voor. Maar, uhm... ja gezonde ruzie en, uh... als ze met een jongen staan te zoenen, ja dat maakt het interessant, maakt het boeiend.

S: Waarom vind je dat denk je leuk om te zien?

F: Omdat het herkenbaar is. Iedereen wel heeft wel eens een keer ruzie, weet je. Jij bent ook wel eens een keer een leuke jongen tegen gekomen met het uit gaan en je wisselt nummers uit of je staat te zoenen. Ja, dat is gewoon herkenbaar.

S: En vindt je The Hills plat in vergelijking tot andere reality televisie programma's?

F: Nee, als je vergelijkt met Jersey Shore of een... nee dan vindt... Het begon, of laat ik zeggen het begon niet heel plat, nee. Ik denk dat het steeds verder van de realiteit is gaan staan. En dat het steeds... misschien wat platter is geworden, maar dat komt omdat denk ik dat het voornamelijk om Spencer en Heidi draaide, en die waren gewoon behoorlijk ordinair.

S: In wat voor opzicht?

F: Naja, gewoon hun gedrag en het feit dat ze alleen maar liepen te ruzie te maken en te schelden en... en die plastic surgery en... ja gewoon het komt gewoon over als een behoorlijk neppe relatie en om een meisje die gewoon heel erg beïnvloed word door haar vriend.

S: En dat vindt je dan te ver gaan?

F: Niet te ver gaan, het is gewoon niet interessant omdat het niet realistisch of herkenbaar is.

S: En wat vindt je verder van Speidi, van het koppel?

F: Ja, gewoon heel zielig, heel sneu. In het begin wat het nog een klein beetje grappig, op een gegeven moment denk je van dit is gewoon echt heel zielig, ze hebben allebei professionele hulp nodig. Meisje is zo ongelofelijk onzeker dat ze tien cosmetische ingrepen in een keer hebt laten doen. Nja, gigantisch laten verbouwen, waardoor, doordat... en hij is een ongelofelijke narcist. Ja.

S: Kijk je dan op ze neer?

F: Nee, niet neer. Maar wel met een soort medelijden.

S: Dus dat zijn in ieder geval niet jou favoriete personages?

F: Nee, daar heb ik niks mee.

S: Wie zijn wel...?

F: Ja, ik vond Whitney heel leuk omdat zij, ik vond haar best wel echt, en puur en ging niet heel erg mee in die roddel scene... en kwam ook behoorlijk ambitieus en gedreven over, dus dat ze op een gegeven moment ook haar eigen serie had vond ik ook heel leuk om te zien. Ik vond haar wel echt een persoonlijkheid.

S: Denk je dat hun privé leven heel erg verandert is door de serie?

F: Ja. Je staat constant in de schijnwerpers, je kan niet meer normaal over straat... je hebt een hele andere carrière dan wat ze zouden hebben zonder die... zonder de bekendheid.

S: Zie je dat ook terug?

F: Naja, ze krijgen wel daardoor bepaalde kansen die ze anders niet hadden gehad.

S: Ook in de serie?

F: Ja.

S: Kan je een voorbeeld noemen?

F: Naja, dat ze dat... weet je... dat ze intern zijn en dat ze in ene naar Parijs gaan. Ja. Dat is natuurlijk wel omdat het ook voor waar ze werken heel interessant is om als een soort reclame... en dat het voor ons weer vermakelijk is dat ze naar Parijs gaan. Dus ik denk dat het... en een andere grijze muis die daar ook op kantoor zal rondlopen die kans niet had gekregen. Ja, en ze hebben wel bepaalde mogelijkheden gekregen omdat ze bekend zijn.

S: En zie je dit als delen uit hun leven, de serie? Of hebben ze ook nog een heel ander leven naast...

F: Ja, ik denk dat ze wel een heel ander privéleven hebben daarnaast. Je ziet natuurlijk scènes en een aflevering is een aantal scènes wat over een aantal weken wordt opgenomen. Dus daar zijn, gebeuren ook heel veel dingen dat we niet te horen krijgen. En ik denk ook dat ze gewoon, weet ik veel, nieuwe relaties of liefdes ofzo, dat ze dat bewust niet op nemen, omdat ze nog wel iets voor zichzelf kunnen bewaren.

S: En wat vindt je van de gesprekken tussen de personages?

F: Ja, gewoon heerlijk Amerikaans. Een beetje oppervlakkig maar wel boeiend om naar te kijken. Je ziet dan bepaalde emotie wat je gewoon herkent en wat wel echt is. En verder, ja het gaat niet echt onwijs over iets. Maar dat maakt het juist leuk.

S: En als je naar deze aflevering heb... wat vond je het leukste aan de aflevering die we net hebben gezien?

F: Ja, de ruzie. Dat je merkt dat ze gewoon teleurgesteld is in hun vriendschap. En hoe dat zich afwikkelt.

S: En wat vond je minder leuk?

F: Ja, gewoon die hele Spencer, Heidi, dat feestje, ja dat vond ik gewoon niet boeiend. Omdat ik hun gewoon niet heel boeiend vindt. Aan de ene kant ook weer wel, maar je merkt gewoon.... 'tis gewoon zo'n wazige dude, ja daar kan je gewoon niets mee.

S: Waarom dan?

F: Ik heb gewoon niks met hen. Ik vind ze niet leuk.

S: Hoe zo het programma zijn als zij er niet in zouden zitten denk je?

F: Minder drama denk ik. Maar ik kijk niet voor hen zeg maar. Ik vind de andere personages veel mooier en leuker van karakters.

S: Heeft de aflevering een boodschap, denk je?

F: Ja, misschien een soort waarde van vriendschap en hoe dat redelijk makkelijk op het spel kan zetten.

S: En de serie in het algemeen?

F: Echt een boodschap, nee. Weet je, series als Teen Mom of Sixteen and Pregnant, dat heeft echt wel een boodschap. Omdat ze laten zien van de gevolgen van bepaald roekeloos gedrag. En nee, dit is denk ik te breed en de doelgroep is... heeft het net even te goed voor elkaar dat het meer vermakelijk is dan echt een boodschap in.

S: Wat bedoel je met doelgroep.

F: Gewoon de personages.

S: Wie is je favoriete personage van de mannen?

F: Justin Bobby. Haha. Justin Bobby is gewoon onbereikbaar, mysterieus en heel sexy. En hij heeft een motor. Haha.

S: En zoek je wel eens informatie over hun op via andere media?

F: Ja, ik zit heel... elke dag op people.com, omdat ik eigenlijk... dan ben ik op nu.nl en CNN en dat wissel ik dan af en dan vind ik oké, nu mag ik weer een beetje oppervlakkig zijn en mag ik op people.com. En dan komen wel inderdaad verhalen over van alles en nog wat.

S: Zoals?

F: Naja, inderdaad dat Heidi weer niet tevreden is met haar cup dubbel G en dat ze nog weer wil laten vergroten of dat ze gaan scheiden of dat Lauren een nieuwe vriend heeft, maar die komt ook weer niet op de nieuwe serie. En dat Audrina haar eigen serie aan het opnemen is. En dat soort dingen.

S: En zoek je ook wel bewust dingen over hen op?

F: Nee. Dat gaat mij net even te ver.

S: En praat je dan, als je net wat hebt gelezen, praat je daar dan over?

F: Als het dan heel erg fascinerend is wel.

S: En waar moet het dan over gaan?

F: Naja, ik vond die tien cosmetische ingrepen in een keer best heftig.

S: En dan ga je wel die foto's opzoeken, en...?

F: Ja, dan ga je wel... ja. Moet je dit 'ns zien. Kijk hé, dit ziet er toch niet uit, dat laat je toch niet doen? Ja, zo iets.

S: Zijn er nog andere verhalen die je hebt gevolgd van andere personages?

F: Hoe bedoel je?

S: Nou, over hun leven of wat je dan via andere media hebt vergaard?

F: Nee, niet echt.

S: Heb je wel eens iets van The Hills gekocht?

F: Nee.

S: Ben je wel eens op die persoonlijke websites geweest?

F: Nee. Ik ga gewoon naar de algemene sites.

S: Dit waren mijn vragen. Heb je zelf nog iets toe te voegen?

F: Nee, eigenlijk niet.

S: Dankjewel.

Interview 4, Melanie

Naam respondent: Melanie

Leeftijd: 29 jaar

Opleidingsniveau: HBO (consultant)

Woonplaats: Hoorn

S: Waarom kijk je naar The Hills?

M: Omdat het makkelijk is. Omdat het lekker weg kijkt en omdat je er niet al te veel bij na hoeft te denken.

S: Op wat voor momenten kijk je?

M: Meestal kijk ik het op zondag. Als ik lekker op de bank aan het hangen was. En zaterdag ochtend keek ik het wel vaak. Dan kwam het om een uur of elf. En dan zette ik de TV aan, en dan was er niet zo veel, maar er was wel The Hills. Haha. Dat vond ik echt heerlijk. Om dat te kijken.

S: Heb je ook wel eens dan op je laptop of zo gekeken, gedownload?

M: Nee. Echt alleen maar op TV, op MTV.

S: Wat vindt je het leukste?

M: Hoe bedoel je dat?

S: Wat vindt je het leukste aan de serie?

M: Aan de serie... Mooie mensen kijken, inderdaad, en mooie omgeving en... echt het jetset leventje wat zij leiden. Shoppen bij de duurste modehuizen, rijden in een BMW cabrio en stappen in de hipste clubs. Dat eigenlijk.

S: Zou je er voor thuis blijven?

M: Nee.

S: vergelijk je jezelf wel eens met personages?

M: Nee, helemaal niet. Nee, het staat echt heel ver van mijn leven af. Ik kan het totaal niet met mijn leven vergelijken.

S: En situaties? Vergelijk je situaties die zij meemaken?

M: Nee.

S: Emoties?

M: Naja, kijk, emoties die zij hebben die zal ik ook wel hebben. Maar niet echt die situaties waar zij in verkeren.

S: Staat te ver van je?

M: Ja, dat staat echt te ver van me af.

S: Waar licht dat dan aan?

M: Ja, zij hebben sowieso een heel ander leven. Het lijkt wel alsof ze, als ik net ook al zei, alsof ze helemaal niet werken en alleen maar gaan lunchen en uitgaan. Alleen maar leuke dingen doen. Naja, in mijn leven... Haha ...wordt er gewoon gewerkt. Ik ga ook wel uit, maar ook wel niet in zo'n setting, naar echt een club, dat doe ik ook nooit. En het is allemaal net iets te mooi en gelikt wat het onwerkelijk maakt. In een limo naar een club, winkelen bij Dior en Chanel en elke dag uiteten, tjaa, dat doen alleen heel rijke mensen toch?

S: De omgeving is anders?

M: Ja, de omgeving is heel anders. Heel ander uitgaans leven.

S: Maar denk je er wel eens over na om hoe het zou zijn om in hun schoenen te staan?

M: Nee. Nee. De spullen die ze hebben zijn mooi maar voor de rest is hun leven zo overdreven en dramatisch, nee, dat hoef ik niet hoor. Alsjeblieft, zou er depressief van worden.

S: Als je The Hills moet omschrijven, wat voor soort programma is het dan?

M: Het heet volgens mij officieel reality TV. Maar... het is niet echt. Het is niet honderd procent echt. Dus ik vind het meer een soap. Niet in de traditionele zin van het woord. Maar omdat je gewoon weet dat... dingen in scene zijn gezet, is het eigenlijk een mix tussen reality en een soap.

S: En welke elementen zijn dan van reality en welke elementen zie jij d'r in van een soap?

M: Ja, ik denk dat... zeg maar situaties worden in scene gezet, dus dat vind ik meer soap. Maar de personages zijn wel wie ze zijn... dus de naam die ze hebben, zo heten ze ook in het echt. Dus het is wel gebaseerd op die personen ook.

S: En zijn zij ook echt zichzelf?

M: Ja dat vind ik heel moeilijk om te zeggen. Ik denk niet helemaal, nee. Omdat je gewoon weet dat delen in scene zijn gezet. Dus ik denk niet dat ze... ja overal zijn camera's bij. Dus ik kan me gewoon niet voorstellen hoe je dan compleet jezelf kan zijn.

S: Is er dan een script?

M: Dat denk ik wel.

S: En dan voor welke delen dan? Of voor alles?

M: Nou ik denk voor heel veel. Ik denk niet dat ze hun overal gaan volgen. Dat kan ik me niet voorstellen. Ik denk wel dat ze echt afspraken maken, van dan en dan gaan we filmen, dit is de situatie.

S: En dan moeten zij zich aan bepaalde teksten houden?

M: Dat vind ik moeilijk om te zeggen. Dat idee heb ik niet zo heel erg, dat ze echt zin voor zin... dat dat scripts zijn. Dat denk ik niet. Ik denk wel de situaties die worden geënceneerd. Maar niet woord voor woord.

S: En wat is het reality aspect?

M: Ja, dat het dus de mensen die d'r in voor komen, de personages, dat zijn wel echte mensen. En ze hebben ook geen andere naam, ze spelen niet een totaal ander persoon dan ze zelf zijn. Dus het is wel gebaseerd op hun.

S: Wonen ze echt in die huizen waar ze wonen?

M: Dat denk ik... ja dat denk ik eigenlijk ook niet echt. Dat denk ik niet. Nee. Dat is allemaal net effe te gestyled zeg maar. Ja, alles ziet er zo perfect tot in de puntjes uit. Het ziet er gewoon heel gestileerd uit dus ik kan het me bijna niet voorstellen.

S: Dat zij zo leven?

M: Ja. Dat dat hun eigen huizen zijn, dat denk ik niet.

S: Dus eigenlijk het enige wat echt is, is dat ze niet een rol spelen?

M: Ja, precies. Naja, voor een deel. Het is niet dat ze een totaal ander... anders persoon spelen. Ze hebben ook, net als ik al zei, ze heten ook echt zo in het echt. Ze hebben ook geen andere namen.

S: Zullen we maar even naar een aflevering gaan kijken dan?

M: Ja, leuk.

S: En in die aflevering die je net hebt gezien, wat is dan voor jou dan d'r allemaal nep aan? Kan je dat zien, of denk je daar niet bij na als je er naar kijkt?

M: Het is eigenlijk heel stom, want ik denk toch dat het allemaal in scene is gezet. En toch kijk je daar naar. En zoals in bladen, zoals de Privé, etc. dan weet je ook dat het allemaal bullshit is. En mensen lezen dat wel, dat snap ik nooit. Terwijl eigenlijk dit een beetje het zelfde is. En daar kan ik dan wel naar kijken. En dan kan je nog soort van dat je er in op gaat. Weet je wel, dan had ik wel eens met een vriendin er bijvoorbeeld over "wat een eikel die Spencer" terwijl je eigenlijk weet, ja dat is allemaal zo aangedikt, dat is allemaal gespeeld. En dan ga je daar toch nog op die manier over hebben, alsof het dan echt is. Heel gek vind ik dat, hoe dat werkt in dit geval. Aan de ene kant weet je dat het nep is, en aan de andere kant...

S: Dus het maakt niet uit voor jou?

M: Nee in dit geval dus blijkbaar niet, nee.

S: Als jij de producent tegen komt en die zegt "ja, eh, nee hoor, die Spencer, dat is gewoon een acteur en die hebben we..."

M: Ja.

S: Dat maakt niet uit?

M: Nee, maakt mij niet zo veel uit. Ik vind het puur vermaak.

S: Wat zijn dan de leukste dingen? Wat vind je het allerleukste er aan?

M: Ja...

S: Als je bijvoorbeeld naar deze aflevering, die we net hebben gezien, kijkt?

M: Ja, wat ik leuk er aan vind... ja wat ik grappig er aan vind is dat ze inderdaad... allemaal op dezelfde plekken komen en dan elke keer weer die confrontatie. Dat er mensen die elkaar niet kunnen luchten dan, ja, allemaal naar dezelfde club gaan. En een deel zit daar dan al op die bankjes en dan "oh, daar heb je Heidi" en dan... ja, dat vind ik echt prachtig. En dan kijken hoe die reacties zijn. En hoe dat dan gaat, ja dat vind ik leuk er aan. En ook als ze bijvoorbeeld gaan lunchen, en dan

hebben ze elkaar echt helemaal niks te vertellen, en dan valt het gesprek ook, negen van de tien keer valt het stil. En dan zitten ze elkaar zo schaapachtig aan te kijken, dat vind ik zo grappig. En dan houden ze dat shot nog effe vast en dan gaat het alweer verder en dan denk ik; “ja, het is zo oppervlakkig. Die hebben elkaar eigenlijk helemaal niks boeiends te vertellen.”

S: En is dat dan omdat ze acteurs zijn, of is dat gewoon...

M: Ik denk dat dat misschien ook wel aan geeft dat ze niet een compleet script krijgen, want anders hadden ze wel wat te zeggen. En... ja... ja ik denk dat dat er echt wel mee heeft te maken dat het, ja, allemaal in scene is gezet.

S: Zijn er herkenbare situaties voor je?

M: Nah, nee. Nee. Nee.

S: Puur vermakelijk.

M: Ja.

S: Denk je dat de personages verandert zij naarmate de seizoenen vorderen?

M: Nou... een personage zoals Heidi die heeft natuurlijk een hele grote verandering doorgemaakt. Aan het begin was ze een beetje the girl next door, vriendinnetjes met Lauren en was ze nog puur natuur. En naarmate de serie, naja, vervolgde heeft ze allerlei ingrepen laten doen en ging ze dus met die Spencer is ze gewoon honderdtachtig graden veranderd.

S: Door de serie of door Spencer?

M: Ja dat vind ik dus echt lastig, want volgens mij was het ook zo dat ze in het echt getrouwd waren. Dus dan is het wel weer deels echt. Dus dat vind ik heel moeilijk om te zeggen. Ja, ik denk dat als die serie er niet was geweest ze een stuk minder... veel anders had gelopen, met Heidi bijvoorbeeld.

S: Dat conflict van die sekstape, wat vindt je daar van?

M: Ja, ik snap eigenlijk niet zo goed, dat heb ik dan een beetje gemist, maar hoe het nou zeg maar bekend werd dat die geruchten bij Heidi vandaan kwamen. Maar daar wordt dan wel gelijk helemaal van uit gegaan, ook door Lauren, en dat vind ik een beetje onrealistisch. Maar goed, misschien heb ik dat deel net gemist, zeg maar... hoe zij dat... hoe zij daar achter is gekomen.

S: Het is toen in Laguna beach terecht gekomen dat Lauren en Jason een sekstape hadden en haar ouders hoorden dat toen en aangezien Spencer een hekel aan Lauren heeft, werd gezegd “oh dat zal wel van Spencer komen...”

M: Ja ik vind het echt onwijs dramatisch en over trokken reacties. Volgens mij was die hele sekstape er helemaal niet. Toch? Die hebben we nooit gezien, of die d’r nou wel of niet was. En dat je dan gelijk die conclusies trekt zonder je verhaal te verifiëren. Ja, dat vind ik een beetje vreemd.

S: En wat vind je d’r van dat zoiets op televisie komt?

M: Zo’n conflict?

S: Ja.

M: Ja, smeug. Heerlijk. Haha

S: Is het leuk om naar te kijken?

M: Ja.

S: En je vindt het wel in algemene zin, vindt je dat ook goed dat zoiets of TV komt?

M: Ja, ik bedoel je kijkt er met een bepaalde bril naar, dus ik vind het prima. Ik neem het allemaal niet te serieus, ik neem het allemaal vrij luchtig op, dus... Nee, ik ben daardoor niet geschocked of wat dan ook.

S: Zijn er dingen die je niet vindt kunnen die op TV komen?

M: Uhm... Nee, dat vind ik nog wel mee vallen met The Hills. Ik vind niet dat er dingen zijn gebeurt die niet door de beugel kunnen of heel dermate onsmakelijk zijn dat het op TV komt. Nee.

S: En met andere soortgelijke programma's?

M: Ja, bijvoorbeeld, ja daar kan ik ook wel weer van genieten, je hebt ook Jersey Shore, nou dat is, ja, dat is nog effe tien keer smakelozeg zeg maar. En daar wordt gevochten en gigantisch gezopen en dat soort dingen.

S: En dat vindt je niet kunnen?

M: Maar aan de andere kant... Ja kijk die mensen kiezen er zelf voor om zo'n show te doen, dus, ja vind ik eigenlijk ook wel kunnen.

S: Gewoon in algemene zin mag dat gewoon op televisie komen?

M: Ja hoor.

S: Maakt allemaal niet uit. En wat vindt je van Speidi?

M: Speidi?

S: Spencer en Heidi?

M: Zo zit ik er nog niet eens in. Haha. Duhh.. Dat wordt zo wel in de media genoemd inderdaad het koppel Speidi haha. Hilarisch. Ja dat, dat is gewoon zo'n vreemd stel, passen echt totaal niet bij elkaar. Dat is echt zo bij elkaar neergezet. Die Spencer die lijkt wel... ja echt een psycho. Die spoort echt voor geen meter.

S: Vind je het leuk?

M: Ja, ik vind het echt leuk om naar te kijken.

S: Stel zij zouden er niet in zitten, zou je dan nog naar die serie kijken?

M: Jawel. Jawel. Maar goed dat maakt het nog net even smeugiger denk ik. Die hele situatie... d'r is natuurlijk ook wel veel op hen gebaseerd in ieder geval. Heel veel draait daar wel om. Dus ja, misschien toch wel zou ik het jammer vinden als dat er niet meer in zit.

S: En de plastische chirurgie van Heidi, hoe denk je daar over?

M: Hoe bedoel je het?

S: Ja, wat vind je daar van?

M: Dat zij al die ingrepen... ja zonde. Had niet hoeven wat mij betreft.

S: Heb je ook die aflevering gezien?

M: Nee. Ik heb wel een aflevering gezien waar zij dan dingen heeft laten doen en dan gaat ze naar haar ouders toe, en dan moet die moeder huilen, die moeder vindt het best wel shockerend. Kan ik me wel voorstellen als dat je dochter is. En dat vond ik eigenlijk wel heel aandoenlijk, Toen dacht ik ja dat is echt. Dat heeft ze ook echt laten doen. En die tranen van die moeder zijn ook echt. Dat... ja... moet ik zeggen dat ik dat best wel aandoenlijk vond.

S: Voor die moeder?

M: Voor die moeder. Ja. En eigenlijk ook wel voor Heidi. Ja. Dat je... dat je zo aan jezelf laat sleutelen, laat een soort van onzekerheid zien.

S: En dat vond je zielig voor haar.

M: Ja, dat ook wel sneu voor zo'n meisje.

S: En denk je dat veel van de privélevens van de personages zijn veranderd?

M: Ja dat denk ik wel. Tuurlijk, zodra je bekend wordt staat je hele leven denk ik op z'n kop.

S: Zie je dat ook terug?

M: Buiten de serie om?

S: Hm hm. Of in de serie?

M: Nou je ziet wel buiten de serie om dat zij bijvoorbeeld ook worden uitgenodigd voor awards, weet ik veel, MTV awards dit of... ja... met dat soort openbare gelegenheden. Denk, ja die waren daar niet geweest als ze, als die hele serie niet bestond. Maar voor de rest, buiten de serie om... ik volg hun verder niet.

S; En in de serie, is dat ook terug te zien?

M: Nah, ik denk in het geval van Heidi wel ja. Die krijgt dan een heel ander leven. Maar of dat, ja, door de serie komt... ja. Ik vind het wel heel lastig want je weet niet precies waar de scheidingslijn ligt tussen wat is echt en wat is... ja... in scene gezet voor de serie.

S: Dat weet je niet?

M: Nee. Dat weet je uiteindelijk als kijker... kom je daar niet achter.

S: Maar het gevoel wat jij daar bij hebt, jij denkt dat Heidi, die is wel verandert, en andere personages?

M: Nou, die vind ik wel redelijk stabiel. Door de serie heen. Ja, die zijn eigenlijk wel het zelfde gebleven naar mijn idee.

S: Oké. Maar denk je dat ze nog een heel ander leven buiten dit hebben?

M: Ja, dat denk ik wel. Ja.

S: Dus er is wel veel dat...

M: Ik denk zij... ook, kijk, zij zullen zelf ook... mensen al hun vrienden en familie die ze al hadden natuurlijk voor de serie... dus er zullen d'r genoeg zijn die er niks mee te maken willen hebben. Die buiten beeld willen blijven. En daar zullen de personages ook natuurlijk wel mee om gaan, met hun familie en met hun vrienden van buiten de serie om. Dus ik denk dat dat twee verschillende wereldjes zijn.

S: Waar gaat The Hills verder over, volgens jou?

M: Helemaal nergens over.

S: Wat zijn de thema's?

M: Thema's? Je ziet vriendschap, liefde... persoonlijke drama's eigenlijk. Niet hele erge drama's. Ik bedoel, er gaat niemand dood, er is niemand ernstig ziek, maar meer op het gebied van vriendschap en liefde. Dat eigenlijk.

S: Is dat ook wat het leuk maakt?

M: Ja, ik denk dat dat... mensen graag naar kijken. Andermans sores. Haha

S: Terug op deze aflevering. Wat vond je het minst leuke daar aan?

M: Ja het minst boeiende vindt ik, bijvoorbeeld dan Audrina op haar werk het dan weer gaat hebben over problemen met haar collega. Ik denk, ja dat hadden we al gezien. Dus... niet zo boeiend.

S: En het leukste?

M: Ja, de ruzie. Haha. Ja ik vind het altijd het grappigste als ze in de club daar... daar gebeurt het allemaal. Dat vind ik heel mooi om naar te kijken. De confrontaties.

S: En wat vindt je van de gesprekken verder tussen de personages?

M: Ja... echt mega oppervlakkig. Aan de ene kant, en aan de andere kant, kijk als het op die vriendschap aangaat, ja dan is het wel wat minder oppervlakkig, dan gaat het wel ergens over.

S: Kan je voorbeelden geven?

M: Ja, bijvoorbeeld... naja dan die ruzie tussen Lauren en Heidi.

S: Dat is niet oppervlakkig?

M: Dat is niet... dat vind ik niet heel oppervlakkig, nee. Maar als ze, weet ik veel... ja... gaan lunchen dan hebben ze elkaar altijd zo weinig te vertellen... dan... ze hebben het niet over de zwaardere thema's in het leven. Laat ik het zo zeggen. Het gaat niet over de oorlogen en de honger en... ja... over andere dingen. Over het werk hebben ze het nooit. Over wat ze nou eigenlijk doen op hun werk vertellen ze nooit aan elkaar. Ja, wat er gebeurd is op het werk, het is allemaal wat is er gebeurd buiten het werk om, in het privéleven. Met vriendjes en vriendinnetjes, en die mag die niet en die mag die niet, ja. Echt een beetje middelbare school niveau. Haha.

S: En wie is je favoriete personage?

M: Nah, heb ik niet. Nee, die heb ik niet. Ik vind Audrina wel... ja dat vind ik nog wel een beetje een stoere... stoere chick. Zij werkt volgens mij ook bij een platenmaatschappij en dat vind ik, dat spreekt me dan wel aan. En ze is ook niet zo'n drama queen.

S: Maar ze werkt daar, want je zei net van "ja eigenlijk werken ze niet".

M: Ja dat is eigenlijk ook alleen maar het beeld wat je dan krijgt van iemand, oh tof ze werkt bij een platenmaatschappij. En zij gaat ook wel eens, weet je wel, dat ze naar bandjes moet kijken en dat soort dingen. Maar ja, in dat opzicht zou ik nog kunnen zeggen van, oh ja dat zou ik nog ook wel leuk vinden.

S: Je ziet wel iets van d'r werk?

M: Ja, daar, bij haar zie je wel heel af en toe nog wel iets van inderdaad. Ja, ook wel bij die andere meiden als ze naar van die shows gaan en dat soort dingen. Dat ze kleertjes moeten uitzoeken en dat soort dingen. Maar dat vind ik gewoon niet zo heel boeiend. Maar.. ja bij Audrina heb ik nog net effe wat meer affiniteit mee. Met de muziek business een beetje.

S: En zie je haar dan wel werken?

M: Nou, ik zie haar altijd achter de receptie zitten en ze gaat wel eens bandjes kijken, maar dat ziet er ook meer uit als fun dan als werk.

S: Niet echt... 't is niet echt haar... is 't wel echt...

M: Ik weet helemaal niet eens wat ze daar precies doet, eigenlijk. Het lijkt wel alsof ze daar de receptioniste is. Haha

S: En van de mannen?

M: Ja, Justin vind ik gewoon een lekker ding. Haha

S: Ook toen hij nog lang haar had?

M: Ja... ja ik weet niet, was gewoon echt inderdaad zo'n onbereikbaar mysterieus type. En dat trekt denk ik heel veel vrouwen wel.

S: En praat je dan ook wel eens over hem met andere mensen?

M: Ja, heb ik wel eens... maar ja, dan ook wel vrij oppervlakkig. Gaat het eigenlijk alleen maar over hoe lekker die is. Haha Ja.

S: En over Audrina, bijvoorbeeld?

M: Nee.

S: Lees je wel eens informatie over hun via andere bronnen?

M: Nee.

S: Dus naast de serie heb je nooit hun in een blad gezien of cover...?

M: Jawel, dat wel eens gezien. Maar niet echt gelezen, ook. En ook nooit echt zelf hun opgezocht op internet.

S: Of wel eens die dingen als 'get Audrina's look', bijvoorbeeld, doe je dat wel eens?

M: Nee.

S: Nooit gezien?

M: Nee.

S: Heb je wel eens iets van The Hills gekocht?

M: Nee. Ik zou niet eens weten wat ze verkopen.

S: Via de site...?

M: Nee.

S: De Dvd's

M: Nee.

S: Via de websites van de personages?

M: Nee.

S: Zou je in de schoenen willen staan van je favoriete personage?

M: Nee.

S: Geen enkel aspect van haar leven?

M: Ja... Haha. mooi huis, mooie auto's, mooie kleren.

S: Dus de dingen die zij heeft, die zou je wel willen hebben.

M: Ja, zou ik wel willen hebben ja.

S: Maar niet willen ruilen?

M: Nee.

S: Dit waren eigenlijk al mijn vragen. Wil jij nog iets vertellen over the Hills?

M: Nou, nu ik er zo over nadenk is het gewoon fijn om naar mooie mensen te kijken die in een mooie omgeving wonen. En in de show zit totaal geen humor, echt totaal niet. Er is nooit een leuke grap. Ze vertellen ook nooit grappen aan elkaar. Nou dat komt toch in een vriendschap altijd wel voor, humor? Best gaar eigenlijk. Haha.

Interview 5, Rianne

Naam respondent: Rianne

Leeftijd: 25 jaar

Opleidingsniveau: WO (verkoopster ZARA)

Woonplaats: Den Haag

Heeft alle seizoenen van *the Hills* gezien op MTV of online.

Quote: 'Wat zag Heidi er toen nog normaal uit zeg'

S: Waarom kijk je naar The Hills?

R: Uhm... Puur als tijdverdrijf, eigenlijk. Gewoon puur omdat ik... Ik kijk het meestal omdat ik niks anders te doen heb. Niet perse dat ik het echt aflevering na aflevering ga volgen. Ik kijk het meestal ook niet in de goeie volgorde. Maar meestal als het op TV is dan kijk ik het meestal wel gewoon echt.

S: En wat voor dagen?

R: Uhm... Ja, dagen dat ik niet werk. Meestal omdat het... meestal 's middags herhalingen uitzenden. Of af en toe dan is het gewoon een hele dag zo'n marathon van MTV. Dan ga ik het wel gewoon wel helemaal zitten kijken, als ik gewoon helemaal niks te doen heb, dan doe ik dat wel.

S: En wat voor momenten zijn dat dan, is dat in het weekend...?

R: Ja, dat is meestal in het weekend ja.

S: Wat vind je er dan leuk aan, aan The Hills? Waarom blijf je kijken?

R: Goeie vraag. Haha Nou... ja, aan de ene kant... ik weet niet. Gewoon... dat is gewoon... misschien dat elk meisje dat ook wel aan de ene kant leuk vindt puur om die gossip een beetje te kijken. Dat is wel een beetje... ja, af en toe weet je, bitches die elkaar af zitten te zeiken. Dat vind ik op zich wel grappig.

S: Is het herkenbaar?

R: Hmm, nee niet heel erg omdat zij wel echt... gewoon... ja, in hoeverre dat echt ook echt zo is, dat is natuurlijk weer een ander verhaal. Maar dat ze wel echt ontzettend veel geld te besteden hebben... je ziet ze eigenlijk bijna nooit werken, afgezien van Lauren en Whitney. En als ze zitten te werken dan zitten ze gewoon te kletsen. Dus, uhm... ja, heel herkenbaar is het op zich niet. Maar dat is misschien ook wel het leuke er aan, dat ze gewoon een beetje glamour leventje leiden en dat ze altijd naar de... echt naar stoere discotheken gaan en vette parties en heel veel vrienden. Ja, gewoon...

S: En kijk je dan tegen ze op? Tegen die personages?

R: Nee, maar ik kan ook niet zien... zeggen dat ik op ze neer kijk ofzo. Meer, uhm, neutraal. Denk ik. Ik vind het wel dat ik soms zit te kijken van "oh ze hebben wel leuke kleding aan en leuke combinaties. Maar echt dat ik tegen die mensen opkijk? Nee.

S: Maar dan denk je wel ook; dat zou ik ook wel willen?

R: Dat, eh, als ze iets dragen... ja dat denk ik dan misschien op het moment maar vervolgens vergeet ik het meteen. En dat herinner ik me daarna ook echt niet meer. Daar ga ik niet te lang er over na zitten denken, van "oh dat wil ik later ook nog es hebben. Nee dat denk ik niet.

S: Maar op dat moment denk je wel d'r eens aan?

R: Op dat moment denk ik wel van "ja dat vind ik wel leuk. Wat leuk en eigenlijk leuk om te hebben." Weet je, maar dat is eigenlijk een beetje als dat je langs een winkel loopt en... naja... goed dan koop je het misschien niet direct, maareh... stel dat je langs een winkel loopt en je hebt geen geld dat je denkt "oh dat is wel leuk en... naja... dan vergeet ik het later toch weer. Tenzij het echt heel erg leuk is. Maar dat heb ik bij The Hills dus niet, bij The Hills dus vergeet ik het.

S: En denk je d'r wel eens aan hoe het zou zijn om in hun schoenen te staan?

R: Nee, eigenlijk niet. Daar heb ik zelf nooit over nagedacht.

S: Praat je wel eens over een aflevering met anderen?

R: Nou niet perse over een aflevering, maar ik heb wel eens, moet ik toegeven, over bepaalde personages met iemand gepraat. Bijvoorbeeld dan had ik het met me zus zitten kijken en dan... en, naja, soms komen zij zelf natuurlijk ook gewoon... in het... een beetje in het nieuws, roddel sites, etc. of op een gegeven moment dan wat was gebeurt met die Heidi en Spencer en dat was dan ontzettend veel in de media... maar goed, dan moet ik toegeven dat ik daar wel over heb zitten roddelen, van nou wat een belachelijk mens, wat ze allemaal laat doen aan d'r lijf. Maar... ja... meer op dat niveau eigenlijk.

S: Wat voor soort programma is The Hills? ...Wat voor soort televisie programma? Is het een gameshow, is het een... wat voor soort programma?

R: Ja, het wordt geprofileerd als real life serie... maar het is wel gestuurd. Dat wordt er op zich niet bij gezegd, maar dat... ja... dat is natuurlijk allemaal wel gestuurd, het is wel bekend ook over de... bij die personages dat zij gewoon wel een beetje een bepaalde rol moeten gaan spelen.

S: En welke kenmerken heeft het programma dat het tot zo'n real life programma maakt volgens jou?

R: Misschien een beetje de camera voering... is soms niet altijd heel erg dicht op die personages. Gewoon de manier van praten, dat... het lijkt niet scripted weet je wel, dat het niet op een script is gezet. Je ziet ze wel echt gewoon een conversatie voeren zoals je je dat voorstelt dat dan Amerikaanse meisjes een beetje zitten te roddelen. Bijvoorbeeld in zo'n eettentje. Daardoor lijkt het wel echt. En plus dat ze gewoon gevolgd worden echt in hun dagelijkse bezigheden. En wat ze dan

doen en wat er dan gebeurt met hun vrienden, etc. Het is niet dat je een bepaalde verhaallijn echt volgt. Je volgt gewoon hun leven.

S: Dat maakt het tot een real life serie?

R: Ja. Eigenlijk zou ik nog zeggen van; ja dat is meer een real life serie dan een...

S: Is dat dan... in andere series, volg je dan niet het leven van mensen? In een soap serie of andere...?

R: Ja, oke. Maar dan is het bijvoorbeeld in een soapserie is het zo duidelijk geënceneerd, met belichting en met make-up en alles. Zij zijn natuurlijk altijd tot in de puntjes verzorgd. Maar, ja, ik weet niet. Gewoon door hoe het... door de setting, de camera voering lijkt het meer echt dan bijvoorbeeld een soap. Maar soap is natuurlijk heel erg extreem. En, naja, d'r zit natuurlijk ook altijd een beetje bij een serie zit er een ander soort muziek soms wel achter. Ja.

S: Bij dit niet?

R: Hier zit ook wel muziek bij, maar gewoon... weet je, op een andere manier. Het komt gewoon echter over dan een soap. Ze doen dagelijkse dingen en in een soap gaat iedereen met elkaar en zijn de verhaallijnen vreemder, dan staat iemand op uit de dood of is iemand lesbisch en dan weer hetero. Dit is gewoon een normaal rijkeluisleventje.

S: Ok, dus in een real life serie..?

R: Wordt het leven van een groep mensen gevolgd.

S: Zullen we even naar een aflevering kijken?

S: Als je kijkt naar de aflevering die we net gezien hebben, is dit dan echt volgens jou?

R: Het komt wel heel echt over, omdat het gaat over dagelijkse dingen, dingen die iedereen weleens meemaakt, een ruzie met een vriendin, een avondje stappen. Maar ik weet dat een deel niet echt is, daar heb ik over gelezen.

S: waar heb je daar over gelezen?

R: Ja, via MSN nieuws ofzo of via nu.nl de achterklap, zoiets.

S: En wat is dan nep volgens jou aan de aflevering die we net hebben gezien?

R: ja, misschien over het brengen van die uitnodiging naar Audrina voor lauren dat de productie dat heeft gezegd dat ze dat moet doen. En misschien moeten ze wel op bepaalde locaties afspreken, want de camera staat ook altijd perfect maar ze lezen geen script op. In een soap zoals as the World turns zie je duidelijk dat het een set is omdat het altijd dezelfde locaties zijn. Bij the Hills niet.

S: En zijn de personages zichzelf?

R: Ik denk het wel, al hoewel sommigen wel erg extreem zijn, zoals Heidi en Spencer die draaien echt een beetje door maar dat kan ook door roem komen. De andere personages komen in ieder geval wel normaal op mij over.

S: Waarom zijn Heidi en Spencer extreem?

R: Ja, Heidi met die plastische chirurgie, Spencer die heeft woedeaanvallen en is gewoon heel onaardig en verstoot al z'n vrienden op een gegeven moment.

S: En spelen ze dat dan?

R: Ik denk het toch niet, ik denk Heidi in ieder geval in het begin niet en misschien later wel meer en Spencer ook..... Of het is gewoon echt een eikel, ik weet het niet... Ik denk eigenlijk wel dat de personages gewoon zichzelf zijn en er is misschien een deel van hen wat wij niet zien maar ze spelen geen rol. Ze hebben ook gewoon dezelfde namen. Lauren is niet Maria in het echt ofzo.

S: Zou je het erg vinden als je er achter zou komen dat alles nep is?

R: Nou, dan zou ik het wel heel goed geacteerd vinden, die emoties komen echt wel echt over. Als ze zo ruzie maken. Ik zou het denk ik niet erg vinden als het zo zou zijn want ik heb het toch al gezien, maar het maakt het misschien wel iets minder interessant. Nu neem je echt een kijkje in iemands leven en als het allemaal geacteerd is tjaa, dan kan je ook soap kijken.

S: Wat vond je het leukste aan de aflevering die we net hebben gezien?

R: The bitchfight is wel grappig en gewoon de club waar ze heen gaan, ziet er mooi uit, leuk feestje en ze dragen ook allemaal leuke kleding daar let ik ook op.

S: Wat vond je grappig aan the bitchfight?

R: Gewoon dat hele you know you did it, you know you did it, dat rare hysterische geschreeuw haha.

S: Komt het je bekend voor?

R: Nee, niet echt. Zou ik nooit zo doen. Maar heb wel erge ruzies gehad met vriendinnen dat is dan wel weer herkenbaar, maar is wel van een ander kaliber. Bij dit denk ik maak je toch niet zo druk.

S: Wat vind je minder leuk aan deze aflevering?

R: De roddel wordt continu herhaald, beetje saai. Die vertelt weer aan die en die weer aan die. Audrina weer aan een collega. En Heidi weer haar verhaal aan een collega, vermoeiend zoveel keer hetzelfde verhaal.

S: En wat vind je ervan dat zo'n sekte op televisie komt?

R: Ja, nou gewoon, wel zielig als het echt waar is dat een vriendin dat zou doen maar eigenlijk weet je het na deze aflevering helemaal niet dus tjaa, dan denk ik weer stel je niet zo aan. Ga eerst de waarheid achterhalen voor je iemand beschuldigd.

S: En wat vind je er in het algemeen van dat zo iets op televisie komt?

R: Ja, moet kunnen, je ziet er ook niks van, van die hele sekstape dus waarom niet?

S: Vind je the Hills plat of ordinair?

R: In het begin vond ik van niet, later met dat hele gedoe rondom Spencer en Heidi en die ruzies, die eruzies waarin lijkt alsof Spencer Heidi wat wil aandoen en dan wordt er veel geschreeuwd dat vind

ik wel ver gaan voor een reality show maar het is lang zo erg niet als Jersey Shore of Oh oh tirol, dat is veel ordinaarder.

S: The Hills is niet ordinair?

R: Nou, begin niet, later dus meer maar niet in vergelijking tot andere programma's dus.

S: Kijk je veel andere reality shows?

R: Niet heel veel, kijk als ik kijk mee met m'n zusje die het leuk vindt.

S: Maar wat maakt the Hills dan anders volgens jou?

R: ja, gewoon een mooi leventje leiden zij en oh oh tirol is meer gewoon gefeest, gezuip en ordinaire taal. The Hills is van een hogere klasse vind ik. En ze werken ook gewoon, het gaat over vriendschappen en liefde maar ook over carrière. Ook al zie je ze nooit echt heel hard werken hihi, maar ze hebben wel banen. Die in Oh Oh Tirol zijn gewoon gekke Hagenezen, deze mensen hebben meer stijl en klasse.

S: En wat vind je van Speidi?

R: Vaag. Maar wel om te lachen af en toe. Heel vreemd stel. Snap niet dat zij met hem gaat. Heidi was op zich nog wel een leuke meid maar heeft zich helemaal laten beïnvloeden door die jongen. En ja dat die nog steeds bij elkaar zijn, tenminste dat lees je dan, dan denk je oke, het is wel een echt stel maar ze zijn wel heel vaag en mediageil.

S: Wat vind je dan precies vreemd?

R: De ruzies. De plastische chirurgie dat Heidi ondergaat krijg je ook een beetje het idee van dat zij dat doet voor Spencer omdat hij op blonde bimbo's valt. Ze zijn alleen maar met hun uiterlijk bezig en uitgaan en gewoon oppervlakkig. En Heidi ziet haar familie niet meer en Spencer spreekt zn zus niet meer, e vervreemden van anderen. Maar aan de andere kant vind ik het ook wel weer gemakkelijk als Spencer praat over dat hij Jezus heeft gevonden, dan denk ik come on... Haha.

S: Jezus?

R: ja, ze zijn heel gelovig, dat vind ik dan weer niet passen bij hun obsessie met geld en kleding en media-aandacht.

S: Omdat?

R: Dat is gewoon tegenstrijdig.

S: En wat vind je van de plastische chirurgie die Heidi onderging?

R: Ja, sneu voor haar. Ziet er niet uit al die ingrepen. Die moeder helemaal over de toeren, dat begrijp ik wel als je je dochter in ene zo ziet die niet eens meer kan eten *omdat alles te strak zit*. Het ziet er ook gewoon echt niet uit. En dat ze dat moet ondergaan voor de showbizz. Tjaa, ze is blijkbaar heel onzeker. Dat is triest, *ik heb met haar te doen*.

S: denk je dat personages ook nog een heel leven buiten het programma hebben?

R: de serie is een deel van hun leven wat je ziet en er zal vast meer zijn wat we niet zien. Maar ik denk niet een compleet ander leven.

S: Dus ze wonen echt op die locaties en zijn echt bevriend?

R: ik denk van wel en dat ze daarnaast nog wel andere vrienden hebben die niet in beeld willen komen.

S: Is hun leven heel erg veranderd door de serie?

R: Volgens mij wel. Ik denk niet dat ze de baantjes hadden gekregen als ze niet bekend waren en dan zouden ze ook niet op rode lopers en in bladen te zien zijn. Dus ja is wel veranderd.

S: Zie je dat terug in de serie?

R: Nee, daar zie je eigenlijk niks van. Rode loperfeestjes enzo van filmpremières dat zie je niet in de serie.

S: Voel je je verbonden met een specifiek personage?

R: Wat bedoel je?

S: Nou, dat je een personage kent, zijn leven volgt,...

R: Nee, daar zijn ze te vlak en inhoudsloos voor. Daarbij heb ik dat sowieso niet meer, vroeger misschien met de Spice Girls maar die tijden zijn voorbij. Haha. Toen ging ik echt Mel C imiteren en volgde alles over haar. Haha, best wel triest eigenlijk.

S: Identificeer je jezelf met een bepaald personage uit de serie?

R: Nee, ook niet want je krijg niet echt hun diepere gevoelens te weten, het is allemaal vrij vlak dus ik leef niet echt met één persoon mee ofzo. Ik kijk meer voor de leuke spulletjes en mooie feestjes en vakanties. Als ik bijvoorbeeld naar House kijk, dat vind ik een heel leuk programma, maar daar komen dan echt ernstig zieke mensen in voor of dan weten ze niet wat iemand heeft die in het ziekenhuis ligt nou dat is dan heel spannend en leef je echt met gevoelens mee, zal iemand beter worden of toch doodgaan? Ja, en the Hills is gewoon heel oppervlakkig, lekker ontspannen, geen poeha. Hier krijg je niet echt diepe gevoelens van karakters te weten.

S: En als je zo'n ruzie ziet leef je dan mee met emoties van de personages?

R: Nou, misschien een beetje, zo'n bitch fight bijvoorbeeld, maar ik vind het aan de andere kant ook weer komisch om te zien terwijl zo'n bitchfight tussen vriendinnen niet leuk is natuurlijk. Maar het is in the Hills zo dramatisch weergegeven dat het toch ook een beetje lachwekkend is.

S: Wat zijn de belangrijkste onderwerpen uit the Hills?

R: Liefde, ruzie, conflict en uitgaan.

S: Heeft de aflevering die je hebt gezien een boodschap?

R: Nee, volgens mij niet. Vriendschap kan voorbij gaan misschien dat? Maar ik denk dat het gewoon puur vermaak is hoor.

S: Verkrijg je weleens tips uit the Hills?

R: Haha zoals wat? Nou misschien over shopping, want de kleding is leuk maar ja kan het toch momenteel niet betalen dus dan houdt het toch op. Maar verder niet hoor. Als ik naar Californie zou gaan zou ik wel willen kijken of zo'n club bijvoorbeeld echt bestaat. Lijkt me heel mooi daar.

S: Wie is je favoriete personage?

R: Ik denk Whitney vanwege haar carrière en ze ziet er leuk uit.

S: Zou je in haar schoenen willen staan?

R: Nou, ik zou niet willen ruilen maar de baan lijkt me leuk en haar kleding is mooi, haar haar, dat wel maar ben ook tevreden met m'n eigen leven.

S: En wie van de mannen?

R: Denk Justin, vanwege z'n uiterlijk en is niet zo'n patsertje als die anderen. Beetje zo'n nonchalant type, leuke kleding. Ja wel mooie man.

S: Verkrijg je weleens informatie over the Hills via andere media?

R: Euhm, ja dan via msn.com ofzo of via nu.nl, en die foto's van Heidi heb ik opgezocht van voor en na. Verder niet.

S: Welke verhalen heb je gevolgd?

R: Die plastische chirurgie dus, maar komt ook in de serie voor, euhmm... ja dat het huwelijk over zou zijn tussen Spencer en Heidi heb ik gelezen. Over de lancering van de kledinglijn van Lauren en verder niet geloof ik. Is me anders niet bijgebleven in ieder geval.

S: En bespreek je dat dan weleens met iemand?

R: Die plastische chirurgie wel, dat was te bizar en verder misschien als ik het op het moment zelf lees, hey heb je dat gezien, maar verder dan dat ook niet.

S: Heb je wel eens iets van the Hills gekocht?

R: Zoals?

S: Van de website ofzo?

R: Nee, wist niet eens wat ze verkopen. Oh, ja dvd's maar die heb ik niet, zonde van het geld want op internet kan je het gratis kijken. Verder zou ik ook niks van the Hills hoeven eigenlijk.

S: En via andere kanalen? Bijvoorbeeld via de website van een personage?

R: Nee, nooit op geweest.

S: En heb je weleens in bladen zien staan: get Lauren's look ofzo?

R: Oh, vast wel maar dan denk ik altijd leuk, maar koop ik het toch niet omdat ik het vergeet zoals ik al eerder zei.

S: Zou je wel de spullen die zij hebben willen kopen?

R: Oh, jawel hoor, vind de kleding mooi, dus als ik geld had had ik dat zeker gedaan.

S: Wil je nog iets toevoegen verder? Dit waren namelijk al mijn vragen.

R: nee hoor.

S: Bedankt voor het interview.

Interview 6, Esther

Naam respondent: Esther

Leeftijd: 24 jaar

Opleidingsniveau: WO (studente klinische psychologie)

Woonplaats: Almere

Heeft alle seizoenen van *the Hills* gezien online en kijkt af en toe een marathon.

S: Waarom kijk je naar The Hills?

E: Ik keek er naar omdat er af en toe zoveel drama in is, dat ik "oh wat is mijn eigen leventje toch lekker rustig." Haha Nee, het is echt meer een tijdverdrijf. Als ik moest leren, maar d'r geen zin in had, dan ging ik maar The Hills kijken op MTV.nl

S: En wat vind je er leuk aan?

E: Weet ik niet eigenlijk. 't Is gewoon voornamelijk dat het af en toe gewoon zulke domme... domme mensen zijn allemaal. Ik weet niet wat ik er zo leuk aan vind. Het is gewoon je gedachten op nul zetten en...

S: Kan je bijvoorbeeld een aflevering voor je halen van... ja, kan je een voorbeeld geven van dat je denkt; oh ja dat vond ik een leuke aflevering, en waarom?

E: Op zich niet dat vond ik dan leuke aflevering... maar wel bijvoorbeeld dat ik dan op internet had gezien dat die Heidi d'r hele gezicht weer, nog een keer heeft laten verbouwen. Ik dacht "nou dat moet ik zien." En die aflevering is me ook wel bij gebleven. Want wat zag dat kind er uit zeg.

S: Maar is dat dan een soort van leedvermaak?

E: Ja, op zich, dat was wel echt leedvermaak ja. Maar dat ik ook denk "hoe kun je zelf zo dom zijn." En verder waarom ik het keek, het was niet dat ik voor de TV ging zitten als het uitgezonden werd en dat ik dan moest kijken. Het is meer dat ik dan op internet, als ik dan niks te doen had of ik wilde iets anders te doen hebben, dat ik dan een paar afleveringen op internet ging kijken.

S: Waarom kies je dan voor The Hills en niet...?

E: Ja, The Hills en onder andere dat soort debiele programma's. Net als Jersey Shore. Moet met veel schaamte bekennen dat ik dat ook heb gekeken op internet.

S: En hoezo schaam je je daar dan voor?

E: Nou, dat is echt een debiel programma. Dat is gewoon echt... die mensen zijn echt, gewoon een beetje raar. Als je daar naar gaat kijken en je zorgt ook nog voor dat die mensen geld verdienen door jou, dat is best wel erg.

S: En The Hills niet?

E: The Hills is net nog wel... dat is net gewoon zo'n soort van soap, maar dan zogenaamd echt.

S: Wel zogenaamd echt?

E: Ja, ik denk niet dat alles echt is. Vaak ook dan... ze lopen sowieso niet een hele week mee met die mensen met de camera groep. Ik denk niet dat het allemaal echt is.

S: En hoe weet je dat?

E: Hoe weet ik dat? Nou, bij de laatste aflevering, daar staan ze gewoon voor een weggrij schermpje. En dan doen ze net alsof ze... alsof iemand weg rijdt in de sunset en is het gewoon een scherm.

S: En was je teleurgesteld toen je dat zag?

E: Nee hoor.

S: Maakt je niks uit?

E: Nee. Ik bedoel, het is ook maar... het is niet alsof ik een band voelde met die karakters of zo. Dat ik sowieso dacht "oh het is allemaal echt. Wat spannend." Nee.

S: Maakt niet uit. Je zegt het is gewoon vermaak.

E: Ja, het is gewoon vermaak.

S: En wat voor soort... hoe zou jij The Hills omschrijven? Wat voor programma is het?

E: Een soort teenage real life soap.

S: En wat zijn de kenmerken daar van?

E: Wat zijn de kenmerken daar van? Nou, liefde en baantjes en romantiek en liefdesverdriet... en feesten, alles wat eigenlijk in de tienerwereld...

S: Dat zijn de onderwerpen die er in voorkomen. Maar dat zou toch ook in een... Ik weet niet of je Gossip Girl kent?

E: Nee, dat heb ik nooit gekeken.

S: Dat is dan... of Desperate Housewives. Dat is dan een... is dat dan het zelfde?

E: Nee, dat... sowieso, nee, is dat... Gossip Girl dan misschien wel, maar dat heb ik niet gekeken, maar Desperate Housewives bijvoorbeeld is echt... echt gemaakt. Echt... wel heel erg over the top, waarvan je weet; d'r is een script geschreven en... sowieso is dat een hele andere leeftijds... de acteurs zijn een hele andere leeftijds categorie. Maar de kenmerken, wat bedoel je dan met de kenmerken?

S: Nou, als je dan zo dat programma zo noemt, van nou dat zijn de onderwerpen die er in voor komen. Maar waarom is het een real life soap?

E: Nou, ze doen in ieder geval alsof alles echt is en alsof dat echt hun leven is. En ik geloof ook wel dat het echt ook dingen zijn die in hun levens gebeuren, maar ik denk wel dat er steeds wel weer is van; oh, oh, oh, willen jullie dat nog eventjes met de camera d'r bij nog effetjes na doen? Hoe dat is gegaan. En dat ze zo'n lunch hebben en dan gaan zitten, dan denk ik dat is niet helemaal real life. Dat ze echt voor de camera... maar het is wel... het zijn wel de levens van die mensen. Het wordt wel op hun werk bijvoorbeeld echt gefilmd. Nou op hun school dat mocht dus niet. Maar bij hun thuis, dus het is wel gewoon, zeg maar, in hun leven.

S: Dat is wel echt hun...?

E: Ik denk wel dat dat... dat dat wel, in ieder geval zo begonnen is met dat zij echt... dat ze wel echt dat werk doen wat ze dan ook doen. Ik denk dat dat wel echt is. En Desperate Housewives dat is totaal anders. Dat is gewoon allemaal fictie. Dat is allemaal verzonnen. Kijk, iemand zal wel ook echt die baan hebben die zij doen, maar zij zelf doen in het echte leven niet die dingen die ze in de serie doen.

S: Dus ze spelen niet een rol, het is wel echt hun leven?

E: Ja.

S: Wat vond je van de aflevering?

E: Drama. Haha.

S: wat vond je het leukste?

E: Naja, het was niet echt een leuke aflevering.

S: Waarom niet?

E: Omdat het gewoon... ja, ik weet niet, misschien omdat ik het nu terug kijk en ik heb het andere al gezien. Maar, het was sowieso niet nieuw meer, dus ik wist al wat er ging gebeuren, dat er een ruzietje kwam tussen die twee. Dat vond ik het leukst.

S: Als je dit geen leuke aflevering vindt, wat vond je dan, als je terug denkt, wat vond je dan wel een leuke aflevering?

E: Wat vond ik wel en leuke aflevering? Als ze op vakantie gingen, bijvoorbeeld, naar Cabo of ergens anders in Mexico. Daar had ik echt "wat een leven, dat wil ik ook. Oh, dan pakken we even de private jets van die en die, en dan gaan we even lekker op vakantie met z'n allen."

S: Het jetset leventje?

E: Ja, toen dacht ik; nou, dat zou wel chill zijn. Lijkt me toch ook wel leuk.

S: Je zou ook wel zo'n leventje...?

E: Nee, ik zou niet zo'n leventje willen, maar ik zou wel... wanneer ik dan zo'n vliegtuig zou kunnen pakken en dan gewoon 'ns op vakantie gaan. Zonder het hele jaar daarvoor hoeft te werken.

S: Die aflevering dus over vakanties dat vindt je leuk?

E: Ja, dat vond ik wel leuk. Het is alweer een tijd geleden dat ik het heb gezien, ik had het misschien effe moeten opfrissen. Wat is nog meer leuk? Nah, gewoon, ik vond het wel leuk om te kijken als het gewoon niet al te veel drama was. Op zich, die drama is ook wel grappig om te zien, 't is toch wel een beetje dommig af en toe en ik kan er wel om lachen, als dit waarschijnlijk de eerste keer zag vond ik het wel grappig. Toen die twee meisjes ruzie kregen. Maar nu, nee niet.

S: Wat vind je er lollig aan?

E: Ja, gewoon, dat ze niet gewoon tegen elkaar zeggen waar het om gaat. Dat het de hele tijd is; "je weet wat je hebt gedaan. Oh ik weet echt niet. Jawel je weet wat je hebt gedaan." Ja, zeg het gewoon. Zeg gewoon meteen wat je probleem is, dan is het klaar.

S: Dus te veel drama?

E: Ja, deze aflevering was wel erg veel drama.

S: Wat voor dingen vind je nog meer leuk? Dus de vakanties...

E: De vakanties... god... ja, nou wijs me er toch op dat het op zich helemaal niet zo leuke serie is. Haha. Wat is nog meer leuk? Ja, als ik dan echt moet gaan nadenken dan... 't is wel grappig om te zien hoe ze veranderen. Dat ze langzaam volwassen worden. En die Audrina had wel een leuke baan. Die ging op een gegeven moment bij een platen label werken en dan ging ze bandjes bekijken en zo. Nou, leuk. Vond ik wel leuk om te zien. Wat is nog meer leuk... ja ik weet het niet. Eigenlijk is het echt verstand op nul en gewoon kijken. Ik weet echt niet wat er zo leuk aan is.

S: Als je deze aflevering ziet, is dat dan waargebeurd?

E: Weet ik niet. Weet ik echt niet.

S: Komt het echt over op je?

E: Nee. Als ik nu terug keek denk ik; dit is wel een beetje nep.

S: Wat is er dan nep aan?

E: Gewoon, hoe ze af en toe keken. Vooral bijvoorbeeld als je kijkt naar die housewarming party van dat meisje, van die Heidi, dat ze dan heel de tijd zo naar de deur staat te kijken en dan gaan ze weer even inzoomen op de deur; "En Lauren komt niet." En dan weer naar de deur en weer dat ze over de schouder naar de deur staat te kijken. Dan denk ik; ja hoor, zo vaak zal ze echt niet naar de deur hebben gekeken op d'r eigen house warming party.

S: Nog andere dingen waarvan je denk; nou dat is niet...?

E: Nou, eventjes naar het balkon lopen met z'n tweeën, om even een gesprekje voor de camera te gaan houden over hoe vervelend je het vindt dat zij d'r niet is, maar dat je wel zo blij bent dat je vriendinnen bent met dat meisje. Ik denk van, nou, nee. Ze zal dat vast wel zeggen, maar niet op die

manier. Ik dat veel wel in scene is gezet of erger is gemaakt om het wat leuker te maken voor de kijkcijfers.

S: En personages, komen die echt over?

E: Als ik denk aan die Amerikaanse meisjes dan denk ik het wel ja. De paar Amerikaanse meisjes die ik ken zijn ook wel een beetje zo overdreven. *raar geluidje* Beetje... blond.

S: Kun je daar voorbeelden van geven?

E: Kan ik daar voorbeelden van geven? Ja, d'r zit bijvoorbeeld een Amerikaanse uitwisselingsstudente... zat twee jaar geleden bij mij op school. En die praatte ook de hele tijd met "Oh my god! And I was like like." Dus ja, dat herken ik wel heel erg uit The Hills.

S: De manier waarop ze praten?

E: De manier waarop ze praten, best wel overdreven en het komt vaak ook gewoon een beetje fake over. Bijvoorbeeld ook als je kijkt hoe Amerikanen bijvoorbeeld je groeten in winkels of gewoon sowieso je groeten. Dat is gelijk "Hello! How are you?" en dan verwachten ze eigenlijk niet eens dat je een antwoord geeft, dat je van zegt; "ja, gaat heel erg goed hoor. Hoe gaat het met jou dan?" dat verwachten ze eigenlijk niet eens. Dus vaak is het heel erg overdreven vriendelijk. En een beetje over the top, maar er zit niet heel veel achter heb ik het idee.

S: En de karakters van de personages, zijn zij zichzelf of spelen ze een rol?

E: Bij Sommige hoop ik het niet zeg. Zoals die Spencer. Als hij echt zo is, is het echt een lul.

S: Maar, wat denk je?

E: Ik weet het niet. Zou dat meisje echt met hem getrouwd blijven als het echt zo'n domme lapzwans is?

S: Vindt je het een lapzwans?

E: Ja. Haha.

S: Zou je daar geen beschuitje mee willen eten?

E: Nou, nee. Liever niet. Jij wel dan?

S: Nee, dat niet. Maar wat denk je dat hij altijd al zo was of dat ie door de serie dan zo is geworden of... speelt hij echt een rol?

E: Nou, ik denk dat bij alle personages uit die serie dat ze wel door de serie anders zijn geworden. Want sowieso kregen ze opeens heel veel aandacht van de media, naar rode loper feesten en zo, dus 't is bij sommige waarschijnlijk wel een beetje in de bol geschoten.

S: Zie je dat ook terug in de serie, naarmate de serie vordert?

E: Nah, die Heidi sowieso, daar zie je het heel erg. Die is echt van een beetje normaal meisje een feest beestje naar een zogenaamde stoeipoes en... allemaal rare ideeën over kristallen en weet ik veel wat. Ja die is echt wel.

S: Wat dan?

E: Nah, weet ik niet. Ik had een aflevering gezien, daar ging ze samen met die Spencer... zaten ze tegen iedereen te zeggen dat ze bepaalde kristallen moesten hebben, want die waren dan zuiverder dan iets en dat was dan weer goed voor iets en dan... heel vaag. Denk... drie jaar geleden aan het begin van die serie had ze dat waarschijnlijk niet gezegd. Maar dat weet ik niet hoor. Weet ik niet zeker.

S: Heb je het idee dat ze een beetje zijn doorgedraaid?

E: Ja. Dat idee heb ik wel. Die Heidi in elk geval. Die is van een gewoon normaal meisje ineens helemaal omgebouwd, dat ik denk; nou jij bent echt... klopt iets niet helemaal.

S: Wat vindt je van die plastische chirurgie die ze heeft ondergaan?

E: Nou, veels te ver. Kijk, als je per se iets aan jezelf wil veranderen, oké dat moet kunnen. Maar als je tachtig operaties... oké dat overleef je niet, maar als je tien operaties aan je gezicht laat doen dan denk ik; nee, dat is een beetje gestoord.

S: Vindt je het zielig voor haar?

E: Ja, heel zielig.

S: En waarom denk je dat ze dat heeft gedaan?

E: Omdat ze heel onzeker is over zichzelf.

S: En heeft de serie daar wat mee te maken?

E: Weet ik niet. Ik denk het niet. Ik denk dat ze sowieso in haar dat wel al een beetje heeft gezeten. En dat hele gedoe wat al heel lang in de media is geweest van... in de bladen staat alles hoe je perfect moet zijn en als je dat niet bent dan voel je je minderwaardig of zo. Zoiets zal ook wel mee spelen. Dat zij in Hollywood in het mooie mensen wereldje zit en ook perfect wil zijn. En niet echt vrienden heeft, in ieder geval in de serie lijkt dat zo te zijn. Dan word je nog onzekerder denk ik.

S: En wat vindt je van Speidi? Het koppel Spencer en Heidi.

E: Tja, ja, ieder wat wils he. Die Spencer is raar en hij beïnvloedt Heidi en dat is sneu.

S: Stel, zij zouden niet in de serie zitten. Zou dat dan nog steeds een leuke serie zijn om naar te kijken?

E: Mwah, ik denk dat het wel minder zou zijn. Want een heel groot deel ging toch wel ook over die ruzie tussen Heidi en Lauren. En je zag ook echt toen Heidi uit de serie ging... sorry, toen Lauren uit de serie ging, dat het wel een stuk saaier werd eigenlijk.

S: En wat vindt je gewoon van Spencer en Heidi? Dat koppel?

E: Ja, dat zorgt op zich wel voor dat het grappig is om naar te kijken. Omdat het zo'n bizar koppel was, en hij allemaal van die rare dingen deed steeds.

S: Praat je wel eens over The Hills met andere mensen?

E: Nee.

S: Of over Spencer en Heidi.

E: Nee. Nou ik heb wel eens, omdat een meisje op school die ging een of andere... moest een of andere presentatie geven voor sociale psychologie geloof ik. En toen ging ze ook iets over een real life... zogenaamd reality shows ging ze wat laten zien, toen ging ze ook een plaatje laten zien van hoe die Heidi veranderd was gedurende de serie. Dus, ja, toen heb ik daar over gesproken. Maar het is niet dat ik zo maar met iemand gesprekken over The Hills zat te voeren. Alleen toen zij die plastische chirurgie had gedaan en mensen waarvan ik wist dat ze die serie ook wel kende, toen... daar heb ik het wel over gehad. Maar verder eigenlijk...

S: Wat zei je dan?

E: Nah, dan was van; heb je dat meisje die Heidi Montag gezien? Heidi Monster, ha ha ha. Zei ik; ja. En veel verder dan dat ging het eigenlijk niet.

S: Wat vind je van een conflict over een sekstape?

E: Ja, ik had daar dus niet zoveel van meegekregen. Als het is gebeurd, is het wel lullig.

S: Voor wie?

E: Voor die Lauren.

S: En wat vind je er van dat zo'n ruzie op televisie komt?

E: Nah, als jij hebt besloten om je leven op televisie te laten zien, dan hoort dat er ook bij. Ik bedoel, daar teken je dan voor.

S: Dus dat kan wel?

E: Ja, vind ik wel. De dingen die je niet wilt zeggen, die kan je nog altijd voor jezelf houden. Ik bedoel, als dat allemaal op internet staat dan is het voor de wereld toch al bekend, toch? Als ze overal gaan neerzetten; ja, seks-tape van die en die hohoho. Waarom dan niet ook op TV, dan kan je het misschien nog een beetje recht praten ook.

S: Vind je The Hills plat, vind je het grof?

E: Nou, nee. Ik vind het wel meevallen. Ik heb veel grovere dingen gezien op TV. Ik vind het nog best wel netjes hoor, d'r zit geen naakt in of dat soort dingen.. Niet heel veel gevloek en getier. Weet ik eigenlijk niet, zit er veel gevloek en getier in? Nou, valt volgens mij wel mee. Het is een beetje oppervlakkig, maar volgens mij is het niet echt plat.

S: Het gaat niet te ver?

E: Nee hoor.

S: Wat vindt je er oppervlakkig aan?

E: Nah, het gaat niet veel dieper dan simpele baantjes lekker feesten en een luizenleventje en wat drama, maar 't gaat niet echt wat dieper.

S: Is dat ook wat het programma aantrekkelijk maakt, denk je?

E: Nou, misschien wel ja. Denk het wel.

S: Lijkt het je ook leuk om dan ook zo te leven?

E: Nee, dat hoeft van mij niet.

S: Maar de feestjes...?

E: Nou de vakanties, dat lijkt me fijn. Haha

S: De vakantie dan.

E: Ja. Maar hun leven zou ik niet willen hoor, nee.

S: Zijn er andere programma's op televisie die je wel te grof vindt?

E: Nou, Jersey shore is wel ordinair en andere programma's met gevloek en veel seks enzo.

S: En mag dat dan wel of niet op TV komen van jou?

E: Jawel, waarom eigenlijk ook niet. Het is wel grof maar ook wel grappig soms en mensen die het te ver vinden gaan zappen maar weg.

S: Welke thema's komen naar voren in The Hills?

E: Hoe bedoel je thema's?

S: Welke onderwerpen. Waar gaat het over voornamelijk? Wat is het hoofdonderwerp.

E: Het tienerleven. Jonge volwassenen leven. Dus werken, wonen, vrienden, vriendinnen, tijdsbesteding, liefde, haat.

S: Vind je jezelf op een personage lijken?

S: Vind ik mijzelf op een personage lijken, nee. Echt op geen van alle personages. Misschien eentje die helemaal achterin in een club stond een keertje of zo. Verder, nee.

S: Heb je wel eens dezelfde dingen meegemaakt of vergelijkbare situaties die je terug zie?

E: Vast wel. Weet ik niet.

S: Voorbeeld.

E: Weet ik niet.

S: Is het mogelijk om zo'n leven te leiden? Wat zij leiden.

E: Als je genoeg geld hebt om elke avond een beetje uit te gaan dan... of elke middag te lunchen op een terras, ja dan kan het. Het kan denk ik als je en rijkeluikindje bent.

S: Wat vindt je van de gesprekken tussen de personages?

E: Nah, sommige gesprekken zou ik ook wel met iemand anders kunnen voeren hoor, die ze af en toe hebben.

S: Voorbeeld?

E: Tijdens een lunch; "weet je wat die en die toen en toen heeft gedaan. Huh, oh ja echt waar?" zoiets.

S: Roddels?

E: Roddels. "En wat heb jij gister gedaan? Oh ik ben daar en daar geweest." Het zijn best normale gesprekken, toch?

S: Vergelijk je jezelf wel eens met een personage?

E: Nee. Ik lijk er niet op, dus dan ga ook niet... ik wil er ook niet op lijken. Het is niet dat ik mezelf daar aan ga spiegelen. Nee.

S: Staat het te ver van je af?

E: Nee, op zich niet. Want je kan je er wel in inleven en hoe het zou zijn. Maar ik ga me er niet mee vergelijken. Nee. En waarom niet? Ja. Ik weet niet, het is nooit in me op gekomen. Om mezelf met hun te vergelijken.

S: Haal je wel eens tips uit het programma? Mode tips of andere soorten tips?

E: Nee.

S: Leef je mee met emoties? Ja, tuurlijk. Ik denk dat dat het ook wel leuk maakt af en toe. Niet in grote diepgang, maar als er bijvoorbeeld iets gebeurt is, wat dan wat meer lijkt op wat jou zelf is overkomen. Ik ben sowieso heel makkelijk met het inleven met emoties. Laat mij een filmpje zien wat zielig is en dan vind ik het gelijk ook heel zielig. Dus ik ben wel extreem met me inleven.

S: Kan je voorbeelden geven uit The Hills?

E: Uit deze aflevering?

S: Ja, uit deze of uit ander afleveringen. Wat je bij staat. Wat in je op komt.

E: Naja, zoals bijvoorbeeld die Audrina dan met die Justin waar ze dan al die tijd mee gaat. En elke keer dan laat ie 'er weer zitten. Dan vind ik het echt zielig voor haar. Dan denk ik ook echt; ben je nou zo dom dat je steeds bij hem blijft? Dat is wel iets waar ik me dan kan in leven, dat vind ik dan wel zielig voor d'r.

S: Wie is je favoriete personage?

E: Dat weet ik niet. Die heb ik niet echt. Denk ik.

S: Mannen die je knap vindt?

E: Nee, eigenlijk helemaal niet. Raar he? Waarom kijk ik het dan? Nee, nee.

S: Van de vrouwen ook niet?

E: Nou, het zijn geen lelijke meisjes hoor. Maar niet dat ik denk; zo zou ik later ook willen zijn.

S: Dus niet eentje waar je meer affiniteit mee hebt dan de ander?

E: Nee.

S: En waar heb je absoluut niks mee?

E: Spencer. Helemaal niks mee. Gedrag is niks, uiterlijk is niks, hoe hij praat is niks, nee.

S: En de andere?

E: Welke ik ook een beetje raar vond, ik weet niet meer hoe zij heet. Die ene vriendin van, die is ook blond...

S: Lo?

E: Ja Lo. Die vond ik een beetje tuttig altijd. Ik snapte haar niet helemaal, daar had ik ook niet zoveel mee.

S: En anderen? Heidi, Lauren, Audrina...?

E: Nou, Heidi die vond ik wel grappig, maar... beetje een raar mens. Lauren... ja, die was wel oké. En Audrina was wel oké. Dat was misschien nog wel het leukste... waren misschien nog wel de leukste personages om naar te kijken omdat er ook veel van terug kwam en Heidi. De rest was gewoon wat minder in beeld, minder belangrijk.

S: Denk je dat de personages hele andere levens buiten de serie hebben?

E: Dat denk ik niet. Ik denk dat we een deel van hun leven zien en er zullen personen in hun leven voorkomen die niet in beeld willen. De familie van de meeste personages zie je bijvoorbeeld niet terwijl ze die wel hebben lijkt mij. Ze worden niet 24 uur per dag gefilmd zoals in de gouden kooi enzo dus er zal nog wel een groot deel buiten de ogen van de kijker plaatsvinden lijkt mij.

S: En verkrijg je wel eens informatie over personages via andere media?

E: Nou, dat van die Heidi dus he. Want die komt elke keer op MSN vandaag met haar foto's, hoe ze veranderd is en... nog meer? Nee verder niet eigenlijk. Die Heidi is eigenlijk de enige die steeds in het nieuws komt met... dingen.

S: En heb je wel eens speciaal over haar opgezocht?

E: Nee.

S: Dat kom je dan gewoon tegen?

E: Ja. Dat is dan... dat van die plastische chirurgie bijvoorbeeld, dat komt dan op zo'n site als MSN vandaag of zo. Dat dan zo'n foto weer kom van; huh? Effe kijken. En zo rol je daar dan verder in. Maar ik heb nooit iets over ze opgezocht, zo van; goh, wat zouden ze voor werk doen of waar wonen ze, foto's kijken, dat soort dingen heb ik nog nooit gedaan.

S: Heb je wel eens iets van The Hills gekocht?

E: Nee. Nog nooit.

S: Via de website of zo van de... website van de personages? Daar dingen opgezocht?

E: Ik koop eigenlijk nooit dingen via internet. Behalve Wehkamp vroeger, maar ik heb eigenlijk nog nooit echt kleding via internet gekocht. En helemaal niks van personages.

S: Heb je wel in bladen iets zien staan van dress like Audrina, dat je dat...?

E: Nee. Maar dan moet ik eerlijk zeggen dat ik niet zo vaak van die bladen koop.

S: Of op internet, of via andere kanalen?

E: Nee. Ik ben geen hardcore fan, ik heb nog nooit wat van ze gekocht.

S: Zijn zij doodgewone mensen in jouw ogen?

E: Ja, eigenlijk wel maar dan wel rijk. En ze hebben wel meer een celebrity status gekregen door het programma. Audrina presenteerde bijvoorbeeld MTV awards deels en je ziet ze op rode loper feestjes. En Heidi speelt nu opeens ook in een film.

S: Is dat belangrijk bij het kijken van dit programma?

E: Huh?

S: of het uitmaakt of ze bekend zijn of niet?

E: Nee, zoals ik eerder zij het is puur tijdverdrijf. Reisjes zijn leuk, Hollywood is mooi, daar gaat het mij om. Ik zie hun niet als beroemdheden ofzo.

Interview 7, Bibi

Naam respondent: Bibi

Opleidingsniveau: WO (advocate)

Leeftijd: 25 jaar

Heeft alle seizoenen gezien.

Kijkt graag naar de marathons op MTV op zondag of af en toe 's avonds.

S; Waarom kijk je graag naar the Hills?

B: Omdat het gewoon vermakelijk is. Het is gewoon hele leuke televisie en van een hoog niveau. Haha. Nee, nee. Ok waarom is het leuk? Moeilijk. Eigenlijk zijn het gewoon nietszeggende meiden maar ze hebben een bepaald leven dat tot de verbeelding spreekt.

S: Wat bedoel je daar precies mee?

B: Ze leiden gewoon een luxe eventje wat aan de ene kant niet heel onrealistisch is voor hier in Nederland maar het ziet er allemaal wel mooi uit, de clubs, de feestjes, de auto's, de kleding enzo.

S: En denk je er dan aan hoe het zou zijn om in hun schoenen te staan?

B: Nou, het is eigenlijk allemaal zo onwerkelijk. Ze hebben een leven eigenlijk zo van dat gebeurt je nooit dus ik denk er niet aan om in hun schoenen te staan of dat ik mij dat inbeeld dat ik het ben ofzo. Maar het is gewoon leuk om te zien hoe die mensen daar leven. Het is een heel ander leven dan dat ik leidt, met hard werken voor weinig geld haha. En zij kletsen alleen maar op hun werk en hebben wel veel geld om altijd naar feestjes te gaan en dure vakanties.

S: Zou je niet met ze willen ruilen?

B: Nee, absoluut niet, nee, want ze zijn toch stuk voor stuk heel inhoudsloos eigenlijk, ook al blijf ik dan wel kijken naar ze omdat het wel heel vermakelijk is maar ik heb niet zoiets van ik wil Heidi zijn ofzo.

S: Maar in de trant van de dingen die ze doen, de spullen die ze hebben?

B: Ik zou wel heel graag naar van die gave feestjes willen gaan in Hollywood, maar ja wel als mezelf dan he. En dan lekker shoppen en niet denken aan het limiet van mijn bankrekening. Maar niet hun liefdesleven bijvoorbeeld en het sociale leven dat zij leiden.

S: Ok dat niet.

B: Nee, dat niet nee.

S: Dus eigenlijk alleen in materiële zin?

B: Ja en wat ik dus zei zo'n feestje ofzo lijkt me ook heel leuk. Tuurlijk dat lijkt mij wel gaaf om daar een keer naar toe te mogen. Dat je met zo'n limo wordt afgezet voor de deur en dan naar binnen naar een heel gaaf feest. Dus niet alleen de spullen die zij bezitten. Dat niet. Maar verder het leven

dat zij leiden, de sociale contacten die zij hebben dat eh.. hoe heet die gast ook alweer.., nou dat zou nou niet een goede vriend van me kunnen zijn ofzo. Haha dat zeker niet.

S: Welke gast bedoel je dan?

B: Nou, die blonde, ehh Spencer haha.. Of Brody idemdito.

S: Trekken die personages je niet aan?

B: Het zijn gewoon m'n types niet om bevriend mee te raken.

S: Ok. En blijf je voor het programma thuis?

B: Ik blijf er niet voor thuis maar ik zou er wel dingen voor laten. Als ik ergens naar toe moet dan denk ik niet ohh nee, the Hills komt ik kan niet weg. Maar het is wel zo dat ik weet dat ik wel wat huishoudelijke dingen mag gaan doen of nog iets voor m'n werk ofzo maar dan ga ik toch nog maar een aflevering kijken en nog één. Dan blijf ik er zo in hangen.

S: Is dat dan alleen als je al aan het kijken bent?

B: Nee ook als ik weet dat het komt. Dat ik dan wel weet the Hills komt straks, prima ik ga lekker relaxen en niet dingen doen die eigenlijk moeten. De tv gaat gewoon aan klaar.

S: Praat je weleens over een aflevering met anderen? Of over de personages?

B: Nou, het is niet dat... bijvoorbeeld voorheen met Hollands next top model dat dan op maandag op het werk besproken werd wie er nu weer uit was en wat er gebeurd was. Dat volgde alle collega's en dat was dan best spannend. Dat heb ik niet bij the Hills dan. Zo van had je laatst die aflevering gezien over dit en dit, dat niet, maar wel in z'n algemeenheid zo van ken je het programma en wat vind je ervan. En wat een debielen he? Maar toch wel leuk om te kijken. Meer zulke gesprekken.

S: Waarom noem je ze debielen?

B: Ja net wat ik zei, het zijn toch wel vrij inhoudsloze mensen dus het zijn mensen waarvan je denkt ja, jullie, ze hebben niet echt vooraan gestaan met intelligentie. Hehe.

S: Waar blijkt dat uit dan?

B: Uit dingen die ze zeggen.

S: kan je voorbeelden noemen?

B: Euhmmmm.... Nou, een concreet voorbeeld zo één twee drie kan ik niet noemen. Maar bijvoorbeeld wel zo'n ruzie tussen Lauren en Heidi dat je echt denkt get over it haha. Ja.

S: Dat ze zich druk maken?

B: Ja, inderdaad zo van waar maak je je in godsnaam druk om. Meer zo.

S: En met wie kijk je?

B: Met m'n vriend Regis.

S: Wat vindt hij ervan?

B: Nee grapje, die vindt het absoluut niet leuk en die loopt altijd weg als ik het op zet dus eigenlijk kijk ik voornamelijk alleen. Maar we hebben zoals je ziet niet een heel groot huis hier in Amsterdam dus tjaa, soms lukt het hem dan niet om niet te kijken maar hij maakt wel veel opmerkingen over dat hij al die vrouwen vreselijk vindt en dat ze allemaal hetzelfde zijn enzo.

S: Wat voor soort programma is the Hills? Hoe zou jij het omschrijven?

B: Euhm, ja wel een soort van real life television, of hoe heet het... Het is niet zo'n soort programma als Big Brother ofzo want je weet dat ze een script hebben. Kijk ze spelen wel zichzelf maar ik weet niet hoe noem je dat euhmmmm... ik weet niet meer hoe je dat noemt, real life television.

S: Suggereer je met de definitie real life ook dat het echt is wat je ziet?

B: Wat ik zeg, ik weet dat het niet echt is, dat ze een script hebben en ook wel dingen zijn die ze op dat moment moeten doen omdat er dan een camera bij is. Maar het is wel hun leven en ik denk ook wel dat het huis waar het wordt opgenomen ook echt hun huis is. Ze spelen ook niet een karakter zeg maar. Ze spelen wel zichzelf. Maar ik denk wel dat er ook heel veel dingen zijn die niet echt zijn.

S: En welke kenmerken heeft real life television volgens jou?

B: Dat het over personen gaat die niet een rol spelen en dat het ook echt hun leven is. Ze zijn zichzelf. Lauren is niet eigenlijk Kathleen ofzo. Zij is wel Lauren maar in dit geval is het denk ik wel zo dat zij af en toe dingen moet doen of moet zeggen, Bij Big Brother is dat weer heel anders. Dan nemen ze gewoon op wat je dan de hele dag aan het doen bent.

S: En in een programma als Big Brother is er dan in mindere mate bemoeienis van producenten?

B: Ik denk het wel. Die mensen zijn misschien wel goed bij elkaar gezocht, zoals die gekke Kelly bijvoorbeeld die eigenlijk een man is maar ze nemen wel gewoon op wat er in dat huis gebeurt de hele dag. De meiden in the Hills worden niet de hele dag gevolgd.

S: Ok. En waar gaat the Hills volgens jou over? Welke thema's?

B: De thema's zijn vriendschap en liefde.

S: Is dat ook iets wat jij er heel leuk aan vindt?

B: euhhh... Ja, ja grootste gedeelte wel ja. Dat je toch wel benieuwd bent, wie euhh zullen ze nou weer... Het is eigenlijk heel raar want het is een hele selecte groep. Het zijn eigenlijk maar een stuk of 6, 7 mensen. En op de een of andere manier hebben ze wel allemaal iets met elkaar gehad. Het is wel heel beperkt qua... Ze gaan eigenlijk het kringetje rond, het is eigenlijk een soort van...

S: Lijkt het volgens jou dan op een soap?

B: ja, eigenlijk wel ja. Het is een real life soap. Ja dat is het.

S: Ok dan gaan we nu even naar een aflevering kijken.

S: Had je deze aflevering eerder gezien?

B: Ja, heel vaak eigenlijk al.

S: wat vind je van deze aflevering?

B: Het is een hele belangrijke aflevering voor de serie want op die ruzie wordt nog voort geborduurd en hierin wordt duidelijk waar de ruzie omgaat en vanaf dan spreken ze niet meer met elkaar. Die hele show is er vervolgens wel op gebaseerd eigenlijk op die ruzie tussen Heidi en Lauren.

S: wat vond je het leukste aan deze aflevering?

B: Dat ze ruzie maken eigenlijk.

S: Is dat dan spannend?

B: Ja, entertaining, spannend. Volgens mij heb ik de eerste keer dat ik the Hills zag deze aflevering veel later gezien en had ik allemaal afleveringen gezien die later afspeelden, over hoe die ruzie voort kabbelt en wat ze over elkaar vertellen en dan denk je bij jezelf wat is er nou eigenlijk gebeurd tussen hen? En dan zie je uiteindelijk deze ruzie en dan weet je het nog steeds niet want er schijnt iets gezegd te zijn op het internet maar of die Heidi of Spencer dat verspreid hebben weet je niet. En later heb ik ook in de media gelezen ergens op internet dat er helemaal nooit een sekstape is geweest dus tjaa of dat Heidi nou wel of niet iets heeft gezegd en een roddel heeft verspreid is niet helder maar toch is die Lauren heel erg boos.

S: Vind je dat onterecht dan?

B: Nu heb ik het goed bekeken en dan denk ik ja moet je niet eerst even verifiëren of het wel echt zo is. Maar toen ik het volgens mij de eerste keer zag dacht ik wel van tjaa, Lauren heeft gelijk en ik zou ook wel boos zijn als zo iets mij zou overkomen door een vriendin. Dat komt denk ik ook wel omdat ik

andere afleveringen die later plaatsvinden eerder heb gezien en daarin wordt Spencer steeds gekker en Heidi ook wel dus misschien komt dat dan doordat ik gewoon minder sympathie voor hen voel.

S: Wat vind je van zo'n ruzie over een sekstape?

B: wat bedoel je precies?

S: Ja, wat vind je ervan? In dit programma. Kan dit? Of is het te plat?

B: Als het echt zo is dat zij een nasty rumor heeft verspreid dan is dat niet cool over een vriendin. Het is mij niet helder of het nou Heidi was of iemand anders. Of Spencer ofzo.

S: En in het algemeen dat zoiets op televisie komt?

B: Wat bedoel je?

S: Een ruzie over een sekstape, kan dat op televisie?

B: Ja, tuurlijk waarom niet, die sekstape laten ze toch niet zien. Dat vind ik zeker kunnen.

S; Zijn er andere dingen die niet zouden kunnen?

B: Nou, een fragment van die sekstape. Haha. Misschien dat dat een beetje ver gaat maar ik vind dit niet aanstootgevend ofzo.

S: Vind je the Hills grof? Plat?

B: Nee, absoluut niet.

S: Zijn er andere reality televisieprogramma's die je weleens kijkt waarvan je dat wel vindt?

B: Ja, zeker.

S: Zoals?

B: De Gouden Kooi natuurlijk. Ik weet niet in hoeverre dat reality televisie is. Volgens mij ook wel. En dat is wel heel plat.

S: Waarom?

B: Gescheld en seks enzo.. Kijk, Amerikanen hebben wel een beetje zo'n sensor, of hoe heet dat, censuur, er over zonder al te veel scheldpartijen en dat soort dingen. En dat heb je bij Gouden Kooi en Echte meisjes in de jungle wel.

S: Vind je dat dan niet kunnen op televisie?

B: Nou ik vind het wel kunnen, het hangt er wel vanaf hoe laat je het uitzendt, ik vind niet dat kleine kinderen dat hoeven te zien. Maar als volwassenen moet je daar wel naar kunnen kijken. Ik vind het juist ook iets dat Nederland siert dat gewoon alles op televisie gezegd mag worden zonder gebleep.

S: Vind je dat soort programma's dan ook leuk om naar te kijken?

B: Euhm, over het algemeen wel.

S: Vanwege?

B: Welke programma's bedoel je eigenlijk?

S: Die je net noemde De Gouden Kooi en Echte meisjes in de jungle bijvoorbeeld. Vind je dat leuk om naar te kijken en waarom?

B: Ja, vanwege het euhh dat het vrij excentrieke personen zijn die alles zeggen en vreemde opmerkingen maken dat is gewoon leuk om te zien natuurlijk. Of nou, ja natuurlijk ik vind het leuk. Het is leedvermaak. Al die mensen die in het programma zo uit hun dak gaan dat je denkt van Jezus. Misschien omdat je het zelf niet snel zou doen dat je niet in een scheldtirade zou uitbarsten en dat je het andere mensen wel leuk vindt om te zien doen.

S: Maar dat gebeurt dus niet in the Hills?

B: Nee absoluut niet.

S: is dat dan om hele andere dingen leuk om te zien?

B: Nou, the Hills is ook gewoon drama hoor. De ruzie tussen Heidi en Lauren geeft je aan het programma. En Spencer wordt ook steeds gekken in z'n gedrag naar mate de serie vordert. Het is dan wel geen gescheld en seks enzo wat er in voorkomt maar wel drama op een andere manier dan in Echte meisjes in de jungle. En the Hills is ook dicht tegen echt aan. Het is daadwerkelijk een deel van hun leven en Echte meisjes in de jungle meer een show, moeten ze opdrachten uitvoeren enzo.

S: En als je terugkijkt op de aflevering die we zojuist hebben gezien, is dat dan waar gebeurd?

B: Ja, de context, de strekking maar er zijn vast heel veel elementen later toegevoegd om het grootser te maken, het op te blazen. De strekking dus dat Heidi en Lauren vriendinnen waren en ze om bepaalde redenen uitelkaar zijn gegroeid dat is denk ik wel waar maar door de programmamakers is het verder wel ingekleurd.

S: kan je dan voorbeelden van elementen noemen die door de makers zijn ingekleurd? Of verzonnen?

B: Nou dan die Heidi die bij Audrina haar werk naar binnenloopt om uitnodigingen te geven voor haar en Lauren dan denk ik als je iemand wilt uitnodigen bel diegene dan op of verstuur de uitnodigingen of breng het zelf bij diegene langs thuis. Waarom op het werk bij Audrina? En ze zit ook nog toevallig eens op haar plek en daarna moet ze de post wegbrengen. En Audrina gaat vervolgens naar een collega om dit voorval te bespreken daar zie ik gewoon dat het gewoon geregisseerd is.

S: Hoe zie je dat dan?

B: Omdat Heidi binnen komt lopen en precies op dat moment staat de camera er en Heidi loopt weer weg en de camera staat weer ergens anders bij een collega. En die collega reageert ook zo van oh, ja meen je dat nou dat ziet er gewoon niet natuurlijk uit.

S: Het gesprek?

B: De hele scene zeg maar. Precies staat de camera dan bij de entree, dan weer daar dat klopt niet. En Heidi had ook gewoon Lauren zelf kunnen uitnodigen als dat haar beste vriendin was. Waarom via Audrina? Dat is raar. Dan zoek je gewoon de spanning in zo'n show op.

S: En de personages zijn ze echt?

B: Ja. Ik denk wel dat veel personages echt zijn. Ik denk wel dat die Frankie bijvoorbeeld echt een vriend is van die Brody maar ik denk ook wel dat heel veel personages bewust aan elkaar gekoppeld worden dus eigenlijk niet echt een vriendin zijn. Als er bijvoorbeeld een feestje wordt gegeven komen precies alle meiden, de hoofdpersonages, binnenlopen en dan denk je precies die karakters die in the Hills spelen gaan allemaal naar de verjaardag van Frankie en geen anderen. Misschien hebben ze toch wel meer vriendinnen maar die zie je dan niet. Die zijn niet interessant dan voor die show of zijn niet bekend en worden niet genoemd dan.

S: Ok maar als je naar de personages kijkt, bijvoorbeeld een Lauren, is zij echt zo of speelt zij een rol?

B: Ik denk dat zij voor een groot gedeelte wel echt zo is.

S: Dus de karakters zijn gewoon zichzelf?

B: Ik denk dat zij wel zichzelf zijn met daarbij het element van de show erbij dus dat ze af en toe dingen moeten doen van de regie om de jeu erin te houden. De regisseur wil af en toe dingen zien die interessant zijn voor de kijkers. Maar ik denk wel dat ze zichzelf spelen.

S: Allemaal?

B: Ik heb mn twijfels af en toe bij die Spencer.

S: Waarom?

B: Omdat het wel een heel apart persoon is. Je denkt af en toe echt dit is een socio een euhh.. psychopaat hehe echt een geflippte kerel.

S: Waar blijkt dat dan uit?

B: Niet zo zeer uit deze aflevering dan. Hij kan opeens heel boos worden en hele vreemde dingen zeggen. Opeens valt hij z'n zus af en zegt hij allemaal nare dingen over haar. En zo extreem dan in ene, omdat zij met Lauren omgaat. Dat is overigens wel apart dat zij in ene vriendinnen is met Lauren. Dat is dan ook geregisseerd denk ik dan. Maar, goed hoe Spencer reageert en manipuleert denk je af en toe gewoon die is goed voor een mental institution. Die spoort niet die gast.

S: Omdat hij uit z'n dak gaat?

B: Ja, precies. Dat gebeurt misschien in het echte leven ook wel maar dit gaat wel heel ver.

S: En je zei net ze spelen zichzelf? Maar als je speelt dan speel je toch een rol? Of hoe bedoel je dat?

B: Nou, er zijn natuurlijk wel camera's bij dus ze zullen heus wel dingen doen buiten beeld van de kijker. Maar met ze spelen zichzelf bedoel ik eigenlijk dat ze gewoon de persoon zijn die ze zijn en hun emoties komen ook echt over, anders zouden het wel heel goede acteurs zijn.

S: En waren alle karakters al vanaf het begin zo of heeft het programma hen veranderd?

B: Euhm, dat weet ik eigenlijk niet. Spencer is pas in the picture gekomen door Brody want die waren vrienden euhm, maar die Lauren bijvoorbeeld die ken je ook al uit Laguna Beach, die is daardoor denk ik wel wat meer gevormd want volgens mij was het in Laguna Beach nog een heel onschuldig meisje en die is in the Hills wel echt een diva. Dat kan door de serie komen maar, ja mensen worden ook ouder dus dat kan ook daarmee te maken hebben.

S: Dus het komt niet op jou over dat ze naarmate de seizoenen vorderen zij meer een rol spelen?

B: nee, nee. Ja, nou dan zou ze de rol van een diva spelen want in Laguna Beach was het nog een meisje maar nu is het wel echt een diva, iets meer een bitch misschien dat ze dat van de regisseur moet doen maar dat weet ik niet. Het komt niet zo over op mij in ieder geval.

S: maakt het voor jou uit of het echt of nep is de serie? Of maakt het niet uit voor je in de beleving van het programma?

B: Euhm. Als je het nu zou zeggen alles is nep maakt het niet zoveel uit maar als je het van te voren zou zeggen dan zou het wel iets minder sjeu hebben, het feit dat het echt is geeft wel een extra dimensie dat je denkt, oh leuk, het is iemands echte leven. Terwijl als het gewoon een show was zoals the Bold and the Beautiful waarvan je weet dat het allemaal gespeeld is, misschien dat het toch wel minder kijkers, minder aantrekkingskracht zou hebben.

S: Omdat je bij iemand naar binnen kan kijken?

B: ja, omdat je echt een kijkje krijgt in iemands leven waarvan je denkt ok.. Normaal, kijk je naar the Bold and the Beautiful en je denkt dat is gewoon hartstikke nep maar bij dit denk je dit is misschien wel echt dus zo kan het dus ook echt zijn en laat eens ff zien wat ze allemaal beleven.

S: betrek je het dan meer op je eigen leven? Of meer inlevingsvermogen?

B: Nee, dat niet zo zeer maar je stelt bijvoorbeeld wel, om nog een keer the Bold en the Beautiful als voorbeeld te nemen, waar je the life van the rich and famous ziet en dan denk je maar ja dat is een show dat kan niet, dat wordt verzonnen. En je vraagt je dan af hoe zouden die mensen zich dan echt in het leven begeven. Een bekende filmster of zangeres daar heb je toch een beetje nieuwsgierigheid

van hoe ziet zo'n dag er dan uit van iemand. In dit geval waren het dan misschien compleet onbekende personen, althans in het begin, maar ze leven wel ook het leven van een celebrity met al het geld en de status die ze dan hebben in de kringen waarin ze zich begeven en dat maakt het dan interessant om daar een kijkje in te nemen.

S: En wat vind je van Speidi?

B: Dat is een heel onwerkelijk koppel. Volgens mij hadden mensen door hen ook zo gedacht van het is een show, het is niet echt, maar ze zijn tot de dag van vandaag nog steeds getrouwd, meen ik. Dus ja, blijkbaar is het toch wel echt. Maar wat ik van ze vind, tjaa, totaal geflipt, twee geflipte personen die elkaar hebben gevonden.

S: Stel zij zouden niet in de show zitten, zou de show dan nog leuk zijn?

B: Weet ik eigenlijk niet, ik denk het wel want er zijn ook nog wel andere karakters die leuk zijn. Die Lauren is natuurlijk ook wel een excentriek karakter en dan Brody en nu heb je dan weer Kirstin die dan weer terug is. Dan heb je Speidi niet perse nodig voor de sjeu. Kirstin zorgt ook voor ophef als ze terug is, als mannenverslindster. Ik denk niet dat je ze dus nodig hebt, andere personages maken het programma ook leuk.

S: Wat vind je van de plastische chirurgie die Heidi heeft ondergaan?

B: Ja verschrikkelijk natuurlijk, lelijk heel erg.

S: Heb je daar weleens over gesproken met anderen?

B: Ja, volgens mij wel, ik weet niet meer met wie. Maar ze stond ook in de Cosmo volgens mij. Ik weet niet meer precies met wie. Maar toen ik dat net hoorde ging ik wel even die voor en na foto's opzoeken. Dat soort operaties doen mensen die op leeftijd zijn, al dat opspuiten en facelifts enzo en niet een jong meisje van 23 dus ja dat is dan wel heftig nieuws eigenlijk. En in principe was het ook nog eens een leuk jong meisje, geen draak ofzo dus tjaa vervolgens doet ze allemaal dingen met zichzelf waarvan je denkt, waarom? Is dat nou nodig? Zie je er nou bete ruit? Nou ik denk het niet. Wat beweegt zo iemand om zo jong zo iets te doen?

S: Vind je het zielig voor haar?

B: Nee, ze kiest er zelf voor, dus lekker zelf weten.

S: Waarvoor denk je dat ze het heeft gedaan?

B: Uit onzekerheid.

S: Heeft het met het programma te maken?

B: Euhm, dat zou kunnen ja, ik weet eigenlijk niet. Ik denk eigenlijk misschien ook wel door Spencer. Want in het stukje wat ik zojuist heb gezien zegt Heidi ook ik wil niet meer dat je met Playboymodels omgaat dus tjaa, als hij daar op valt. Zij is door alle operaties ook op weg daar naar toe te gaan, echt een bimbo uiterlijk dus ja, aangezien zij zo beïnvloedbaar is misschien heeft Spencer er dan wel mee te maken.

S: Denk je dat hun hele privéleven publiekelijk is of hebben ze ook nog een leven hier naast?

B: Euhm, ik denk niet een leven hier naast. Wel dingen die buiten beeld blijven. Dat blijkt ook wel uit de interactie met hun familie, die is minimaal en iedereen heeft gewoon een broer of zus en moeder of nou, ja niet iedereen natuurlijk. Ik denk dat er heel veel... En ook op hun werk, je ziet dan Lauren wel zitten daar maar denk dat er heel veel dingen zijn die niet getoond worden. Ik denk niet een leven daarnaast. Het is een selectieve blik in hun leven. Het gaat gewoon over liefde en sociale contacten en sommige dingen zijn daarom niet interessant voor de serie, zoals familie en het arbeidsleven.

S: Ok. Wat vind je van de gesprekken tussen de personages?

B: Ja, van een hoog niveau. Nee, het gaat eigenlijk altijd maar om één ding, ruzie en mannen. Het gaat over, eigenlijk nergens over. Inhoudelijk zijn het geen interessante gesprekken maar het gaat over de anderen. Als ze het ergens over hebben gaat het over mannen of over andere personages uit de show.

S: Is dat herkenbaar?

B: Hoe bedoel je?

S: Herkenbare situaties die overeenkomen met je eigen leven?

B: Euh, de inhoudsloze gesprekken?

S: Ja, dat je denkt: oh, ja dat doe ik ook op zondagmiddag met vriendinnen.

B: Clubhoppen in les Deux.. euhmm.. ja roddelen is iets wat iedereen wel kent toch? Het is hartstikke leuk om over andere mensen te praten. Dat merk je ook als je één gekke collega hebt en je praat met andere collega's over die collega's dan is dat natuurlijk interessant. Roddelen is iets dat bijna iedereen doet bij tijd en wijle. Dat is entertaining ja.

S: Wat vond je het minst leuke aan deze aflevering?

B: Ik denk het minst leuke is dat ik 'm al vaker heb gezien, op een gegeven moment is het dan wel klaar. Dan is het gewoon herhaling. Ja, euhh... ik weet niet.

S: Wat vond je echt een hele leuke aflevering?

B: Euhmm... poeh. Weet ik ook niet. Ik kan geen voorbeeld noemen. Het zijn stuk voor stuk vrij vlakke afleveringen, er zijn niet echt hoogtepunten. Je moet gewoon achterelkaar kijken. Nu kan je van de aflevering die we net hebben gezien wel zeggen dat het hoogtepunt de ruzie is. Maar alle afleveringen na deze ruzie zit wel een kleine piek. Maar er is niet echt een bepaald hoogtepunt waar die show naar toe werkt.

S: Wat denk je dan als je zo'n marathon kijkt want dan de trigger is om te blijven kijken?

B: Ja, omdat elke aflevering...Je krijgt iedere keer ook zo'n teaser voor de volgende aflevering... en in die teaser zit weer een element wat je toch wel wilt zien een ruzie, discussie, romantiek, iets waarvan je denkt wat gaat daar gebeuren.

S: Wie is je favoriete personage?

B: Euhm, m'n favoriete personage, euhmm... jai k denk toch wel Lauren.

S: Waarom?

B: Omdat het om haar draait. Ze hebben niet voor niets voor haar gekozen als hoofdrolspeelster. Ik denk wel dat zij... misschien ook wel die Spencer, die idioot.

S: Waarom?

B: Hij is grappig, zorgt voor ophef.

S: En Lauren, vind je haar knap?

B: Lauren vind ik wel heel knap, de mooiste wel van het stel... Ze heeft ook wel het meeste te vertellen, of het interessant is dat is een tweede..Zij is het meeste aanwezig. En ze heeft mooie kleding. Ze springt er het meeste uit. Ja, een mooi meisje.

S: En van de mannen dan?

B: Ja, spencer om z'n karakter en niet z'n looks. En euhm...

S: Vind je dat er mooie mannen in voor komen?

B: nee, niet mijn types.. zet 'm eens op pauze...

DEURBEL

S: Verkrijg je weleens info over personages via andere media?

B: Ja, ze komen ook weleens in het nieuws. Ze krijgen wel aandacht. Als ik naar nu.nl of de telegraaf site ga dan wordt er wel over ze geschreven. Ze zijn echt sterren, ze hebben echt een sterrenstatus bereikt.

S: Nog via andere kanalen?

B: Eigenlijk kanalen waar ik gewoon voor nieuws kijk of perezilton blog heb je dan ook nog wel, kanalen voor gossip over wat er beleefd wordt in sterrenland. En dan komen ook die figuren naar voren.

S: Zoek je speciaal iets over hen op?

B: Nee, niet zoeken speciaal... of nou ja ik heb weleens op Lauren en Heidi gegoogled voor foto's maar niet stelselmatig.

S: Welke verhalen heb je allemaal gevolgd?

B: Ja, de plastische chirurgie, en dat Speidi zou gaan scheiden en euhmm... ja dat lees ik dan wel in de achterklap op nu.nl maar het is niet dat ik daar dan meer over opzoek.

S: Praat je hier dan over met anderen?

B: nou, nee.

S: Vind je jezelf op een personage lijken?

B: Qua uiterlijk?

S: Of karakter.

B: Euhm, nee eigenlijk nee, ik zie geen overeenkomsten, ook niet in m'n omgeving.

S: Dus je identificeert je niet met een karakter?

B: Nee absoluut niet.

S: Of zijn er gelijkenissen in dingen die je hebt meegemaakt? Zoals een ruzie met vriendinnen of een relatie die stukliep om dezelfde redenen? Ik noem maar wat.

B: Nee, iedereen heeft weleens ruzie met een vriendin natuurlijk en dan kijk ik hoe reageerde ik en hoe reageert Lauren daarop. Misschien onbewust maar ik doe alles wel heel anders.

Iedereen heeft weleens een nieuwe vriend of iemand in z'n omgeving, ik ken wel meisjes die in een slechte relatie zitten en dat toont dan misschien overeenkomsten een beetje met Speidi en hun huwelijksproblemen maar, ja aan de andere kant is het toch wel weer heel anders hun leven daar. Ik weet niet misschien zijn de globale dingen wel herkenbaar.

S: En waar gaat the Hills voor jou over?

B: Jongeren die een leven leiden van the rich and famous en de problemen die zij hebben.

S: Heb je weleens iets van the Hills gekocht?

B: Gadgets?

S: Via de website van MTV ofzo of de dvd's? Of...?

B: Haha een kalender. Nee, niks eigenlijk.

S: En via sites van de personages?

B: Ook niet. Weet wel dat Lauren een eigen kledinglijn heeft maar ben daar nooit naar gaan zoeken ofzo. Ik koop sowieso niet veel via internet, via H&M af en toe and that's it.

S: En heb je weleens in bladen zien staan bijvoorbeeld: get Laurens look of dergelijke?

B: Jawel en dan denk ik ook wel, leuk is dat zeg en Lauren heeft ook gewoon mooie kleding en ik zou graag de dingen kopen die zij heeft. Maar als ik het in een blad zie staan dan denk ik weleens even onthouden maar dan haal ik het eigenlijk ooit. Vergeet het gewoon weer.

S: Dit waren al mijn vragen. Wil je zelf nog wat toevoegen?

B: nee, hoor.

S: Dankjewel!

Interview 8, Sonja

Naam respondent: Sonja

Leeftijd: 31 jaar

Opleidingsniveau: WO (jurist)

Woonplaats: Amsterdam

S: Wanneer kijk je the Hills en welke afleveringen heb je allemaal gezien?

R: Nu zie ik the Hills bijna niet meer, maar vorig jaar heb ik heel veel gekeken.

S: Heb je alle seizoenen gezien?

R: Ik denk het wel maar nooit in de juiste volgorde. Het laatste seizoen is in ieder geval met Kirstin Cavallari en dan is Lauren eruit. Het leukste vind ik het gedeelte om te kijken over het huwelijk met Spencer en Heidi, echt een wacko is dat.

S: En wanneer keek je?

R: Als ik aan het uitbrakken was. Haha.

S: na een stapavond?

R: Ja, volgens mij kwam het op zondagochtend en dan keek ik het.

S: En waarom keek je het?

R: Euhm, ja waarom, dat weet ik eigenlijk niet...ja euhh.. ik vond het wel grappig om te zien.

S: Wat vond je er dan grappig aan?

R: Ik zat altijd al te denken, zal dit nou echt zijn of niet? Moet het nou gewoon lijken alsof het echt is en is alles gewoon in scene gezet? Of hoe zit dat? Dat vond ik wel fascinerend.

S: Hield dat je dan constant bezig terwijl je keek?

R: Ja, eigenlijk wel, ja wat is echt.

S: En welke dingen vind je verder leuk aan het programma?

R: Nou, waarom ik dacht dat het niet echt kon zijn was omdat al die mensen allemaal heel erg knap zijn en dat kan toch niet want iedereen heeft toch wel een lelijke of minder mooie vriend of vriendin in zijn omgeving die heel aardig is. En in dit programma is iedereen gewoon mooi. Hoe kunnen dat nou allemaal knappe mensen bij elkaar zijn. Dat gevoel was het een beetje, ik vond het vreemd.

S: En wat trekt je aan in het programma? Wat vind je er leuk aan?

R: Ja, euhmm... al die problemen, lekker ontspannen, lekker domme TV...

S: Zijn er specifieke onderwerpen die je leuk vond?

R: Ja, de problemen dus, de drama.

S: Welke problemen dan precies?

R: Ja, over relaties eno en vriendschappen.

S: Zijn dat dan herkenbare situaties?

R: Ja en nee. Het geroddel wel, dat je denkt ow, wat zijn vrouwen toch erg. Dat vind ik wel een beetje herkenbaar maar ook wel weer helemaal niet want het is ook wel allemaal best overdreven. Dat je denkt zo ernstig zal het in het echte leven toch niet zijn. Zoveel drama.

S: Hoe bedoel je?

R: Nou, de reacties zijn net even iets heftiger. En dan wordt in eens een vriendschap verbroken om een roddel en dan denk ik wel, pfft stel je toch niet zo aan. Of de angst voor vriendjes om Kirstin die terug is. Dan denk ik doe toch niet zo onzeker over je relatie. Maar misschien is dat ook wel omdat ze een stuk jonger zijn dat ik me daarom niet echt in hun situaties kan plaatsen. Haha best triest eigenlijk, volgens mij is deze serie ook gewoon voor jongeren en dan kijk ik er naar. Haha. Wat erg zeg. Maar op zondagochtend is er gewoon niks anders. Echt waar.

S: Denk je er weleens aan hoe het zou zijn om in hun schoenen te staan?

R: Euhmm, nee ik zou dat in ieder geval niet willen dat iedereen alles maar van je ziet op TV en hoe je domme opmerkingen uitvergroot worden.

S: Maar hun levensstijl spreekt dat je aan?

R: Ja, ik zou dat niet willen. Tuurlijk denk je er wel over na hoe fijn het zou zijn om gewoon lekker naar die winkels te gaan en te shoppen en niet na te denken over je bankrekening.

S: Dus de materiële kant spreekt je wel aan?

R: Ja, maar ik denk wel dat het hele eenzame mensen zijn. Heel oppervlakkig allemaal. Alleen maar feestjes, shoppen en vakanties. En ze hebben geen echte vrienden want iedereen roddelt over elkaar. En de vriendschappen die je ziet lijken ook niet heel oprecht.

S: Hoe weet je dat?

R: Dat weet ik niet. Dat denk ik.

S: Dat komt zo op je over?

R: Ja.

S: Kan je dan voorbeelden noemen?

R: Ze voeren gewoon geen diepgaande gesprekken. Ze roddelen alleen of hebben het over mannen, spullen. Niet over wat echt in ze omgaat volgens mij. En een voorbeeld tjaa, euhmm... Spencer zegt tegen zijn zus bijvoorbeeld dat haar vriend niet genoeg voor haar opkomt en dan maakt ze het meteen uit. Nou, dat is raar want een liefdesrelatie gaat niet uit om zo iets lijkt me en zeker niet als je kleine broertje alleen maar zit te stoken.

S: Praat je weleens met anderen over the Hills?

R: Nou, nee niet echt. Misschien weleens een keer over die plastische chirurgie, dat was wel heftig. Maar verder niet hoor. Desperate housewives wordt wel altijd besproken op kantoor met een andere collega, maar dit verder niet.

S: En met wie keek je?

R: In m'n eentje in bed.

S: Wat voor soort programma is the Hills volgens jou?

R: Een real life soap. Tenminste dat denk ik want ik weet nog steeds niet of het echt is of niet.

S: En welke kenmerken heeft een real life soap volgens jou?

R: Euhm, ja, euh, het moet een blik geven op het dagelijks leven van die mensen. Zo'n real life soap.

S: En waarom noem je het soap?

R: Omdat het ook gaat over drama, intriges, er zijn niet heel veel personages en iedereen heeft wel een beetje wat met elkaar te maken. Of ze kennen elkaar allemaal wel. Het is gewoon een beetje een goede tijden slechte tijden maar dan wel in het echt. Of er wordt gesuggereerd dat het echt is in ieder geval.

S: En waarom vergelijk je het precies met goede tijden slechte tijden?

R: Nou, vanwege de drama dat is in het echte leven niet zo. Of dat is er wel maar delen van hun leven dat geen drama is wordt gewoon niet uitgezonden ofzo.

S: Welke thema's komen voornamelijk naar voren in the Hills? Waar gaat het over?

R: Volgens mij gaat het vooral over vriendschap, materiële zaken zoals shoppen, stappen. Je ziet weinig dat ze aan het werk zijn en geld aan het verdienen zijn. Je ziet ze alleen maar het uitgeven, ze zijn alleen maar leuke dingen aan het doen.

S: Ok. Shoppen, vriendschap..?

R: Ja, drinken en vermoedens van drugsgebruik. Ja en vriendschap dus hoe dat ook verkeerd kan gaan. En roddels. Ze roddelen veel over elkaar.

S: Dan gaan we nu even naar een aflevering kijken.

S: Had je deze aflevering al eerder gezien?

R: ja, volgens mij alleen deels.

S: Wat vond je ervan?

R: Ja, drama.

S: waarom?

R: Vanwege de ruzie natuurlijk.

S: Vond je dit een leuke aflevering in vergelijking tot andere afleveringen?

R: Ja. Tjaa hetzelfde.

S: wat vond je het leukste aan deze aflevering?

R: Euhm, de leukste scene tjaa, het is niet echt leuk want het is alleen maar drama dus.

S: Maar is de drama ook waarom je hier naar kijkt?Of vind je dat een minder leuk onderdeel?

R: ja, ik weet het eigenlijk niet. Als je zo vraagt wat is de leukste scene dan is het eigenlijk wel raar om te zeggen want het is niet allemaal leuk wat er gebeurt. Dus maar toch kijk ik het dus kennelijk vind ik toch wel iets intrigerends aan.

S: Maar is dat dan drama?

R: ja dat zal wel de drama zijn dan denk ik maar dit is niet leuk. Het is wel misschien leuk om naar te kijken maar het is niet leuk als zo'n meisje verrot wordt gescholden.

S; Wie?

R: Heidi.

S: Vind je het zielig voor haar dan?

R: ja, ik heb wel met dat kind te doen. Dat Lauren en Audrina zo lachend weglopen en haar daar zo laten staan. En dan met ze tweeën tegen één schreeuwen dat is gewoon niet aardig. Ik had wel zoiets van ohh, ahh wat zielig voor dat meisje.

S: En die roddel is niet zielig voor Lauren?

R: Nou, ik had niet met haar te doen omdat die anderen zo met z'n tweeën stonden. En iedereen ging ook in die club naar praten over Heidi en ze had nog wel een brief geschreven voor Lauren die

aardig bedoeld was en dan reageert ze zo boos op en ze zegt in eerste instantie niet eens wat er is. Heel naar vond ik dat. En die anderen twee lopen lachend weg dus zo verdrietig zijn ze dan niet lijkt mij

S: Wat vond je het minst leuke aan deze aflevering?

R: Ja, euhm.. dat gepraat over niets. Een beetje boring.

S: kan je een voorbeeld geven?

R: Nou, die zinnnetjes met de hele tijd het woordje 'like' en weer 'like' en dan proberen ze heel intelligent te doen wat ze volgens mij niet echt zijn, dat vind ik vermoeiend.

S: kan je dan specifiek uit deze aflevering een fragment noemen? Of uit een andere aflevering?

R: Ja, dat Heidi die meiden gaat uitnodigen en dan loopt Audrina als ze weg is meteen naar achter en dan gaat ze dat vertellen aan een collega. Dan denk ik come on. Die ander heeft meteen een mening erover terwijl zij haar niet eens kent. Tenminste die collega komt verder helemaal niet in de serie voor. Beetje triest.

S: En heeft de aflevering een boodschap volgens jou?

R: Nee, absoluut niet, het is gewoon televisievermaak. Er is geen achterliggende boodschap, dat denk ik niet.

S: Ok. En euhmm... wat vind je van de gesprekken verder tussen de personages?

R: ja, heel erg oppervlakkig dus.

S: Kan je nog voorbeelden noemen?

R: Nou, het is echt alleen maar roddelen, verder niet. Of het gaat over hoe goed ze dan zijn maar verder alleen maar praten over de ander. Ze zijn even vriendinnen en dan wordt iemand weer onderuit gehaald. In deze aflevering zijn Lauren en Audrina close maar later, volgens mij seizoen 4, krijgen die ook weer ruzie wat uiteindelijk resulteert in de verhuizing van Audrina. En tjaa, die ruzie ging ook weer nergens over. Lauren riep Audrina in een club en die reageerde niet snel genoeg ofzo. En toen hebben ze heel lange tijd samen gewoond maar niet elkaar gezien of gesproken tot een verjaardagsuitje naar Las Vegas. Ook van Frankie trouwens. Hehe die zie je dus blijkbaar iedere keer met z'n verjaardag.

S: Het roddelen over de ander is dat herkenbaar? Of andere situaties?

R: Jawel, vrouwen praten best vaak over anderen maar dit is wel gemener allemaal vind ik. Het is wel voorspelbaar wat er gebeurt.

S: Leef je mee met hun emoties?

R: Jawel, want anders zou ik het toch ook niet zielig vinden voor Heidi dat ze haar uitlachen in die club, toen op dat moment nadat ze die brief hebben gegeven. Maar voor de rest niet echt.

S: Vind je jezelf op een personage lijken? Qua uiterlijk of situaties waar diegene zich in bevindt?

R: Nee, absoluut niet, heel ander leventje leiden zij.

S: Denk je dat het mogelijk is om een leven te leiden zoals zij?

R: Nee, dat geloof ik echt niet eigenlijk...

S: Waarom niet?

R: ja, wat ik zei al, al die knappe meiden bij elkaar dat geloof ik gewoon niet. Het gros lijkt niet te werken of wat dan ook, die is alleen maar aan het stappen of winkelen of op vakantie aan het gaan. En als ze al op hun werk zijn dan is het een hoop geklets. En die Audrina lijkt bij de receptie te zitten dus hoe kan je dan zo'n rijk leventje leiden?

S: Zijn de personages niet realistisch of hun levensstijl? Of beiden?

R: Nou die meiden die omringd zijn door alleen maar mooie mensen daar geloof ik niet in nee.

S: Maakt dat het leuker om naar te kijken?

R: Daardoor is het gewoon minder herkenbaar, ik kan het niet vergelijken met de wereld waar ik in leef.

S: Als je nu deze aflevering hebt gezien wat is er volgens jou echt aan en wat niet?

R: Wat er echt aan is is dat vrouwen van nature altijd wel een mening ergens over hebben en ook wel graag dat delen met anderen dat lijkt me wel echt.

S: Zijn er verder dingen in scene gezet in de aflevering die je hebt gezien?

R: Ja, dat denk ik wel.

S: wat denk je dat in scene is gezet?

R: Dat dat meisje Audrina zit te werken en dat Heidi daar dan komt. En toevallig zit zij ook op d'r plek en is niet de post aan het wegbrengen or whatever. Toevallig ligt er een stapeltje post.

S: Zijn de grote lijnen wel echt hun leven?

R: Ja, dat weet ik dus niet, ik zou het wel sneu vinden als dat echt hun leven zou zijn.

S: Maakt het voor jou uit om het leuk of minder leuk te vinden als het allemaal nep zou zijn?

R: nee, maakt me niks uit. Wat ik al zei ik vind het puur vermakelijk om te kijken als ik in bed lig op zondagochtend. En er zit ook gewoon wel een beetje een verhaallijn in.

S: wat is dan de verhaallijn?

R: Ja, nou..iedere gebeurtenis... het loopt wel zeg maar. Iedere aflevering draait wel ergens om dus in die zin is het gewoon een serie die je volgt. Er gebeurt altijd wel iets, ook al is het niet iets heel groots. Er wordt wel naar een soort van climax toegewerkt. Ik kijk daarom ook alleen als ik brak ben want inderdaad zo heel boeiend is de serie nou ook weer niet. Het moet gewoon niet te ingewikkeld zijn dan. Haha.

S: Dus echt of niet echt maakt niet uit? Maar het houdt je wel bezig?

R: Ja, het houdt me wel bezig inderdaad.

S: En de personages zijn die echt zo of spelen zij een rol?

R: Vind ik een goeie. Ik denk wel dat zij een rol spelen.

S: Allemaal?

R: Ja, ja.

S: Hebben zij dan buiten dit programma een heel ander leven?

R: ja. Ik denk van wel. Volgens mij zag ik die Audrina, die presenteerde de MTV Awards, daar komt dan niets over naar voren in the Hills terwijl dat me dan best wel een belangrijk onderdeel van je leven vormt als je dat mag doen lijkt me. Maar aan de andere kant zij Spencer en Heidi volgens mij wel weer echt getrouwd en die zie ik dan weleens in interviews ofzo en dan doen ze net zo gek als in de serie dus of dat dan ook een act is tijdens zo'n interview of dat ze echt zo zijn... tjaa... heel moeilijk... Ik denk wel dat er nog dingen zijn van hen die we in ieder geval niet zien. Misschien kan Spencer ook wel een aardige lieve rustige jongen zijn buiten de camera's om, who knows...

S: Heeft de serie de personages erg veranderd?

R: Ik denk het wel, als je dan zo'n meisje ziet, die Heidi, dat vind ik dan het meest sprekende voorbeeld. Zij heeft zichzelf helemaal laten verbouwen ik denk wel dat dat dan ook door die serie komt. Ze zit in Hollywood en is kennelijk erg onzeker. Dat zegt ze volgens mij ook in die aflevering waar ze naar haar moeder gaat die schrikt en moet huilen als ze haar kind ziet. En dan zegt ze, dat die haar niet begrijpt omdat zij in de bergen woont dus tjaa, dan is ze kennelijk toch wel ergens tegen haar gezegd dat je in Hollywood het perfecte uiterlijk moet hebben.

S: En andere personages?

R: Ja, ik weet dat niet zo goed. Die Spencer is ook vast komen te zitten geloof ik doordat hij helemaal is ontspoord.

S: Heb je dat ergens gelezen?

R: Ja, in de nu.nl achterklap geloof ik. Dus dan denk je weer als je dat leest dat hij echt zo is zo vervelend als in de serie. Hij wordt in z'n huwelijk ook steeds manipulatiever maar of hij dat niet al was, ik weet het niet zo goed. Volgens mij wordt hij wel steeds gekker.

S: Hoe bedoel je gekker?

R: Ja, gewoon waanideeën, manipulatief, niet goed voor zijn vrouw. Opeens krijgt hij hele erge woedeaanvallen, dat soort dingen.

S: Nog andere personages?

R: Nou, dus Heidi en Spencer zie ik dan echt alleen steeds extremer worden in hun gedrag en Heidi dan ook qua uiterlijk maar van de andere personages kan ik het niet zo goed zeggen. Daar zie ik niet echt grote veranderingen in. Ze worden natuurlijk wel ouder naarmate de serie vordert maar echt dat de serie de andere personages heeft veranderd, nee dat zie ik niet echt duidelijk terug.

S: Bestaan er grote verschillen tussen de personages of lijken zij erg op elkaar?

R: Volgens mij heb je wel wat stokers er tussen zitten, bijvoorbeeld die Audrina, maar het is een beetje standaard denk ik. Iemand die de boel opstoott, iemand met een grote waffel en wat meelopertjes.

S: En deze aflevering die we net hebben gezien ging deels over de sekstape van Lauren, wat vind je daarvan?

R: Van die sekstape?

S: Ja, kan dat op televisie?

R: Ja, dat verkoopt natuurlijk, seks verkoopt, dat maakt zo'n serie spannend voor mensen om naar te kijken.

S: Vind je dat zo iets te ver gaat?

R: Nou, als alles in scene is gezet dan moet het kunnen. En zo niet, dan denk ik ook van ja, je doet mee met zo'n programma dan weet je ook dat er dingen van je op tafel komen te liggen en getoond worden aan de rest van de wereld. Daar moet je dan ook niet over gaan lopen zeuren, daar teken je dan gewoon voor.

S: En in het algemeen dat zulke dingen op tv komen?

R: Real life soaps?

S: Nee, zo'n conflict over een sekstape, vind je dat te grof? Ordinair?

R: Nee, wat ik erger vind is zo'n Spencer die langzamerhand gek wordt, of hij lijkt gek te worden, Als dat echt is dan moet zo iemand op een gegeven moment tegen zichzelf beschermd worden. Dat vind ik ethischer minder verantwoord dan over sekstapes praten. Er wordt ook daar niets van laten zien. En Spencer dan dat is gewoon erg. Net als die Charlie Sheen, die van alles roept optv onder invloed van drugs. Dan denk ik wel is er dan geen vriend, vriendin of ouders die hem even tot de orde kunnen roepen? Dat vind ik dan weer sneu.

S: Kijk je weleens andere reality televisieseries?

R: Nee, want ik vind het vaak wel, zoals die Nederlandse series...

S: Zoals?

R: Jean Marie Pfaff heb je bijvoorbeeld.. ik vind dat niet interessant, wat hij meemaakt enzo, boeit me gewoon niet. Je had ook de Frogers geloof ik op een gegeven moment nou, dat leek me ook niks. Dus waarom ik dit dan wel kijk? Weet ik eigenlijk ook niet.

S: heb je weleens Oh, oh Cherso gezien?

R: Ja, euhm ja. Dat heb ik een paar keer gezien en daarna niet meer gekeken. Dat vond ik qua taal, dat vond ik niet kunnen. Kanker dit, kanker zus, daar stoor ik me dan aan. Dat vind ik ook meer niet kunnen als zo'n sekstape bijvoorbeeld.

S: En wat vind je van Speidi?

R: Ja, het is echt zo... ik kijk naar ze zonder er over na te denken. Het is niet dat ik daar echt in meeleeft of in meega. Ik zou er dan nu wat van moeten vindentjaa...euh...

S: Stel zij zitten niet in de serie, is de serie dan nog interessant voor jou?

R: Nou, ja volgens mij gaan veel van de problemen enzo wel over hen, over Spencer die niet meer met z'n zus spreekt, Heidi die haar vriendinnen niet meer ziet, de relatieproblemen tussen Spencer en Heidi... De serie draait wel een beetje om hun.

S: En wat vind je van hun relatie?

R: Ik heb zoiets ze moeten doen wat ze niet laten kunnen maar, ja... dat meisje wordt natuurlijk wel onderdrukt. Ze zijn gewoon heel jong en onvolwassen nog. Het is zonde want een soort beeld ontstaat over hun in de media en straks kunnen ze dat niet makkelijk meer bijstellen allemaal, als het allemaal echt echt is. En ik denk dat ze beter even een tijdje uit elkaar kunnen gaan om zichzelf te ontdekken.

S: En wat vind je van die plastische chirurgie die zij heeft ondergaan?

R: Lijkt me allemaal onzekerheid en dat zijn dingen die je niet meer ongedaan kan maken dus dat is op zich wel kwalijk dat dat de invloed is van zo'n serie.

S: Heb je een favoriet personage?

R: Nee.

S: Is er één die je het leukste vindt?

R: nee, er zit niet echt een sympathiek iemand tussen eerlijk gezegd. Je ziet ze allemaal van hun slechtste kant.

S: Is er één iemand die je onwijs knap vindt?

R: Ik vind al die meiden mooi en de mannen ook wel.

S: Iemand die eruit springt?

R: Niet één stoot ofzo. Allemaal mooi, all American.

S: verkrijgt je weleens informatie via hen via andere media? Nu.nl had je al genoemd, nog andere?

R: Ja, euhmm... de Telegraaf ofzo. Misschien soms bladen als ik met vakantie ben dan, maar staat me niet bij.

S: En zoek je weleens specifiek informatie over personages op?

R: Nee, absoluut niet. Nooit op een website verder van ze geweest. Alleen met die plastische chirurgie, dat vond ik zo extreem toen heb ik wel even gegoogled maar, dat was het dan. Verder niet.

S: 'Get Lauren's look' weleens gezien in bladen?

R: Jawel denk ik, of misschien niet specifiek van hen, nooit op gelet eigenlijk. Ik kijk wel naar mode in bladen maar niet omdat ik gekleed wil gaan als artiest ofzo.

S: Vind jij dat de personages in the Hills artiesten zijn?

R: Nou, ze zijn wel rijk in ieder geval en hebben wel bekendheid vergaard door de serie. Maar beroemd, beroemd, tjaa, het zijn geen bekende zangers ofzo. Ze leven gewoon hun leventje in Hollywood maar dan wel rijker dan hier.

S: Welke verhalen heb je gevolgd over personages uit the Hills in andere media?

R: De plastische chirurgie dus en dat Spencer is doorgedraaid en was opgepakt ofzo, dat herinner ik me nog. En Audrina die krijgt ook weer een eigen show las ik ergens.

S: Bespreek je dat dan met anderen?

R: Nou, nee. Misschien wel als ik het op dat moment lees dat ik dan aan m'n collega vraag, kijk je dat weleens? Maar veel verder dan dat niet hoor.

S: En heb je weleens wat van the hills gekocht?

R: Nee, nee, zoals wat?

S: Via de site van MTV ofzo, dvd's, kalenders etcetera.

R: Nee.

S: En vind je jezelf op een personage lijken?

R: Nou, nee. Wat ik al zei roddelen is misschien iets wat vrouwen doen en dat zie ik dan terug maar verder, nee, ik leidt een totaal ander leventje.

S: Staat te ver van je af?

R: Ja, dat denk ik wel.

S: Wil je nog iets toevoegen?

R: Nou, nee hoor, ik hoop dat je er wat aan hebt gehad.

S; Bedankt!

Interview 9, Marije

Naam respondent: Marije

Leeftijd: 27 jaar

Opleidingsniveau: HBO (is docent)

Woonplaats: Almere

Kijkt vooral online naar the Hills en graag naar de marathons

S: Welke seizoenen heb je allemaal gezien?

M: Allemaal

S: In chronologische volgorde?

M: Zo'n beetje. Sommige heb ik veel vaker gezien, op MTV herhalen ze veel.

S: Met wie kijk je?

M: Mijn man.

S: Waarom kijk je?

M: Ja, gewoon vermakelijk. Je kan er brainless naar kijken. Je hoeft er niet te veel over na te denken.

S: Kijk je voornamelijk in het weekend?

M: Denk het wel.

S: En bleef je er weleens voor thuis?

M: Nee absoluut niet.

S: Wat vind je het leukste aan the Hills?

M: Alle problemen en drama die zich voordoet. Op een gegeven moment kom je er achter wat voor karakters er zijn, welke banen ze hebben en ja, dan weet je beetje wie wie is en is het leuk om hun leventjes te volgen. Dan ga je kijken wat er misloopt en wat er goed gaat. En de muziek vind ik ook wel heel tof eigenlijk, heel meeslepend.

S: Vergelijk je jezelf weleens met één van de personages?

M: Euhmmm... nee... Maar wel zo'n beetje dat het me wel leuk lijkt af en toe om zo'n personage te zijn.

S: Zoals wie?

M: ik vind Lauren wel leuk en die vriendin die later dat modelabel kreeg... die in the City speelt... Whitney.

S: Dan denk je er over na hoe het zou zijn om hun leven te leiden?

M: Ja, lijkt me best wel leuk... Ze zijn snel na hun studie best wel succesvol. En leuke stages, en ja, zo'n stageperiode, zo ben ik ook ooit op m'n 20^e begonnen dus dat herken je dan ook wel.. Hoe ze

dan groeien tot een leuke baan. En de dingen die ze ondernemen, de mooie auto's die ze rijden, leuke feestjes, ja, allemaal niet zo verkeerd.

S: En wat voor soort programma is the Hills?

M: Ja, een half soort reality televisieprogramma, wat toch niet helemaal klopt, er is toch wel mee gesjoemeld.

S: En welke kenmerken heeft zo'n soort programma?

M: Een reality show?

S: Ja.

M: Dat het redelijk over echte levens gaat. Maar dat is bij the Hills niet helemaal zo, dat blijkt ook aan het einde waarop je in de laatste aflevering een set ziet en ik heb later ook stukken gezien van de making off.

S: Zie je ook in de afleveringen terug dat het niet allemaal echt is?

M: Ja, op een gegeven moment was er na the Hills een aflevering over de making off zoals bijvoorbeeld bij de bruiloft van Heidi, waarin naar voren kwam dat ze express allemaal mensen hebben achtergehouden om er voor te zorgen dat er weer een drama momentje zou komen.

S: Hoe weet je dat?

M: Dat zag je in de making off.

S: Oh. Ok. Maar lijkt de serie verder wel echt over echte levens te gaan?

M: Jawel, maar sommige dingen worden gewoon in scene gezet om extra drama te laten zien bijvoorbeeld wat interessant is voor de kijker.

S: Wat vind je van het reality genre in het algemeen?

M: nee, nou, heel vroeger toen het nog nieuw was. Zoals Big Brother ofzo toen keek ik wel. Ik vind het nu een beetje afgezaagd worden.

S: En is Big Brother dan een zelfde soort programma als the Hills?

M: nee, dat is weer een heel ander programma. Nee the Hills is wat vrijer echt over hun leven, Big Brother gaat over wat speelt er zich af 24 uur per dag tussen allemaal mensen die in een kooitje zitten.

S: Kijk je nog naar andere programma's zoals the Hills?

M: Nou, laatst Jersey Shore en dat soort dingen... vroeger had je nog the Real World... en The City dan een beetje, maar niet zo gevolgd als the Hills, af en toe eens een afleveringetje, that's it.

S: En dat valt allemaal in dezelfde categorie als the Hills?

M: Jawel.

S: Dan gaan we nu eerst even naar een aflevering van the Hills kijken.

S: En heb je deze aflevering eerder gezien?

M: Jawel, maar nooit helemaal, steeds deels en iedere keer hetzelfde deel. Haha.

S: Wat vond je van deze aflevering?

M: heel leuk.

S: Vond je dit één van de leukere afleveringen?

M: Jawel, vooral die drama dat is leuk, dat ze boos worden.

S: is dat wat jij ook het allerleukste vindt aan de serie?

M: Tweeledig. Ik vind het leuk dat zij continu in de clinch liggen met elkaar, sommigen zijn succesvol dat vind ik leuk en ze kunnen gewoon ook lekker helemaal niks doen, waar halen ze dat geld vandaan? Dat boeit me wel.

S: dat ze de hele dag niks doen vind je dat leuk?

M: Nou, gewoon hun levensstijl, echt zo jetset, dat spreekt me wel aan. Heerlijk lijkt me dat.

S: Waar gaat the Hills verder volgens jou over? Wat zijn de belangrijkste thema's?

M: Vriendschap, liefde, carrière, vrije tijd.

S: Vrije tijd?

M: Ja, wat ze in hun vrije tijd doen. Uitgaan, vakanties, shoppen.

S: wat vind je van de gesprekken onderling tussen de personages?

M: Vind ik leuk, grappig. 'It was like.. and it was like' Ja, daar kan ik wel om lachen. Veel geroddel.

S; Is het herkenbaar?

M: ja, in beperkte mate.

S: En wat dan? Wat bedoel je daarmee?

M: Ja, er wordt altijd wel geroddeld. Als een vriendin iets heeft meegemaakt dan heb je daar altijd wel een mening over. In mijn leven is het wel een stuk minder omdat ik wat hechtere... of nou, nee, zij zijn ook wel hecht, tenminste dat lijkt zo... tjaa, mijn leven is gewoon wat rustiger, minder dramatisch. Vat dingen minder zwaar op dan in deze serie in ieder geval. Ze bemoeien zich ook altijd overal mee.

S: En zijn er situaties in de serie die herkenbaar zijn, dat je denkt, oh, ja dat heb ik ook weleens meegemaakt? Dat je jezelf verplaatst in die situatie?

M: Jawel, ik heb ook wel van die vriendinnenruzies gehad, dat herken ik wel, dat je een vriendin dan ook niet meer hoeft te zien. Heel erg maar ik heb dat ook wel gehad.

S: Identificeer je jezelf met een specifiek personage uit de serie?

M: Nee, denk het niet.

S: En als je naar de aflevering kijkt die we net hebben gezien, is dat dan waargebeurd?

M: Ik denk voor een groot deel wel. Ik denk dat een deel door de redactie in scene is gezet.

S: Hoe zie je dat dan?

M: Op het moment dat iemand binnenloopt en de camera staat perfect en er is een voiceover. En ik denk dat de redactie wel een stokerig iets erin heeft.

S: Is er een script?

M: Nee, dat denk ik niet maar de productie beïnvloedt.

S: Hoe dan?

M: Euhm, zaken influisteren, elkaar op de hoogte brengen, euhm, mensen precies op het juiste moment binnen laten komen dat er juist iets wordt besproken wat zij dan horen en waar dan drama over ontstaat.

S: De personages weten dat niet van tevoren?

M: nee, één of twee. Maar ik weet wel dat ze dat van elkaar weten dat dat gebeurt.

S: Hoe bedoel je precies?

M: Ze moeten natuurlijk toestemming geven om aan zo'n programma mee te doen. En in zo'n club weten ze dan wel dat er dingen gebeuren achter de schermen.

S: Weet Lauren dat Heidi op de verjaardag komt in die club dan of niet?

M: Dat denk ik niet.

S: Hoe weet je dat dan?

M: Omdat ze verbaasd is om haar te zien.

S: Ze spelen geen rol dus?

M: Nee, dat denk ik niet.

S: De personages zijn echt?

M: Ja, alleen wordt het beïnvloed.

S: Ok, en als ze dan bijvoorbeeld gaan koffiedrinken samen, Whitney en Lauren, is dat dan afgesproken? Of is er een redactie die dat bepaald dat zij dat gaan doen?

M: Ik denk dat er wel een redactie is die zegt dat ze moeten gaan koffiedrinken want alle camerastanden zijn van tevoren allemaal bepaald, dat zag ik in de making off, er staan vaak 3 tot 4 camera's op ze gericht, ik denk wel dat er wordt bepaald dat ze dat moeten gaan doen, maar waar ze het over moeten gaan hebben dat zal misschien voor besproken worden maar wat zij vinden, hun meningen dat is wel echt van hun zelf.

S: En bedoel je dat dan met beïnvloeding van de redactie?

M: ja, precies ja.

S: En de locatie is die echt?

M: Ja, dat denk ik ook wel.

S: De club bestaat echt, de huizen ook?

M: Jawel.

S: En zijn de personages veranderd door de serie?

M: Euh, ja bepaalde personages wel. Zoals Heidi en Spencer die helemaal los zijn gegaan op het einde. Spencer is gegaan van redelijk, naar manipulatief, naar echt een onwijze ja, echt ontzettend manipulatief op een manier waarvan ik denk zou dat überhaupt ooit kunnen?

S: Is hij echt zo geworden?

M: Ja, ik denk dat hij gek is geworden door zijn bekendheid.

S: En kan je voorbeelden noemen van situaties waaruit dat blijkt?

M: Nou, dat hij opeens aan het einde begint te smijten en bijna Heidi inelkaar wil slaan, met deuren smijten, heel onredelijk gedragen. Extreme woedeuitbarstingen. Schreeuwen dat hij nooit er aan had moeten beginnen en op het einde was dat toen ze een huis samen hadden gekocht... Ze zijn dan eigenlijk vervreemd van anderen. Ze hebben dan alleen elkaar. Hij zorgde er uiteindelijk ook voor dat Heidi helemaal geen contact meer heeft met vriendinnen. Zorgt ervoor dat haar moeder hem niet mag. Maakt het overal te bont. En hij heeft uiteindelijk ook geen contact meer met z'n zus.

S: En waar had Spencer dan nooit aan moeten beginnen?

M: Ja, dat schreeuwde hij in een ruzie met Heidi, ging over de relatie.

S: En wat is er nog meer veranderd?

M: Nou, Heidi fysiek door die hele metamorfose. En even kijken, Whitney is heel professioneel geworden.

S: En de andere personages?

M: Die zijn constant gebleven.

S: is terug te zien in het programma dat zij roem hebben verkregen uiteindelijk vanwege populariteit van de serie?

M: nee, niet bij de andere personages. Rijk waren ze al en verder is hun gedrag niet echt verandert ofzo. Heb wel een keer Lauren zien zwaaien volgens mij naar een fan maar verder, nee. Echt de veranderingen zie je aan Heidi en Spencer.

S: heb je het gevoel dat je de personages door en door kent als je naar de serie kijkt? Heb je het gevoel dat je veel over hun leven weet?

M: Ja, in meer en mindere mate. Van de hoofdpersonen wel. Lauren wel, zij wordt op een gegeven moment vervangen door Kristin Cavallari en Audrina, Heidi en Spencer weet je redelijk veel over. Zo'n Lo of Justin weer minder.

S: Bestaan er veel grote verschillen tussen personages of zijn het allemaal dezelfde types?

M: Nou, over het algemeen wel dezelfde interesses maar met andere karaktereigenschappen.

S: Denk je dat zij buiten de serie een heel ander leven hebben?

M: ja, dat denk ik wel ja.

S: Spelen zij dit dan?

M: Nee, het is een deel uit hun leven en een deel is gewoon buiten de publiciteit, niet iedereen die zij kennen willen op tv. Ze moeten ook goedkeuring geven van te voren of je mee wilt doen en wie dat niet doet die wordt dan ook niet gefilmd. Maar die zijn wel in het leven van die mensen.

S: Maar de manier van leven is wel zo als je het ziet?

M: Ja.

S: En zo'n conflict over een sekstape, wat vind je daar van?

M: Ja, ik zou me niet zo...ja, nou als een vriendin dat doet is dat natuurlijk niet zo leuk. Maar ik zou me denk ik er niet zo druk om maken zoals zij dat doet.

S: En wat vind je er in het algemeen over dat zoiets op tv komt?

M: Een sekstape? Of discussie?

S: Vind je dat te ver gaan?

M: Nou,nee helemaal niet haha, het enige wat je hoort is dat dat is gebeurd dat is toch niet erg?

S: En zijn er andere dingen in the Hills waarvan je denkt nou dat gaat wat ver?

M: Nee, eigenlijk niet. Nou misschien dat hele Heidi, met die plastische chirurgie komt denk ik het dichtste bij dat het wel ver gaat.

S: In welk opzichte?

M: Die hele discussie over haar uiterlijk, waarom ze dat heeft gedaan, haar huilende moeder, dat gaat redelijk diep die onzekerheid maar dat vind ik ook niet erg om te zien of shockerend. Ik vind eigenlijk niks shockerends aan die serie.

S: The Hills is niet plat?

M: nee.

S: Zijn er andere reality series waar je dat wel van vindt?

M: Nou, laatst dat jersey shore, dikke vette ruzies over dat die met die heeft geslapen, heel plat met schelden enzo maar ook dat Oh Oh Cherso dat is ook plat.

S: En kan je daar naar kijken?

M: ja ik vind het wel grappig.

S: Dus je hebt niet zoiets dat mag eigenlijk niet op tv komen?

M: Nee, nee. Het is gewoon grappig. Iedereen weet dat het gebeurt dus waarom mag het niet getoond worden dan? Net als New Kids, die film, heel grof met gescheld en allemaal ordinaire seksdingen enzo maar ik moet er wel om lachen. En er lopen ook echt wel van dat soort types rond op de wereld dus tjaa..

S: Maar dat is een film, maakt dat dan geen verschil?

M: Nee, niet echt. Allebei leuk om te zien, ik neem het ook niet zo serieus. Ze willen toch zelf op tv en de één acteert en de ander is van zichzelf leip, so be it.

S: Moeten deelnemers aan reality televisie niet tegen zichzelf beschermd worden?

M: nee, niet als ze oud genoeg zijn om daar zelf over te beslissen.

S: wat vind je van Speidi?

M: heel gemakkelijk. Haha. Die vind ik wel heel leuk ja. Dat vind ik het leukste om naar te kijken.

S: Dus stel zij zouden er niet in zitten?

M: Ja, dan zou het een stuk saaier zijn, absoluut.

S: Maar zou je dan wel nog kijken?

M: Geen idee. Zij brengen wel sappigheid.

S: En de plastische chirurgie van Heidi?

M: wat ik daar van vind?

S: Ja.

M: Dat vond ik belachelijk! De eerste keer viel nog wel mee, best leuk, maar daarna... echt heel erg.

S: wat dan?

M: Ja, ze is twee keer geopereerd, eerste keer was een paar kleine correcties ofzo. Maar daarna 10 ingrepen en ook allemaal dingen wat normaal oudere vrouwen doen. Kon echt niet. Is echt een verminking geweest, snap ik ook echt niks van dat je dat überhaupt laat doen.

S: Praat je daar dan over met andere mensen?

M: Niet op het werk maar wel met mijn man misschien of een vriendin. Zo van, wow, heb je dat gezien. Meestal dan wel op het moment dat ik het zie en dan niet nog eens achteraf.

S: Zoek je weleens informatie op via andere media?

M: Jawel over Heidi via google en youtube enzo. Over uitspraken die zij heeft gedaan na haar operaties, interview gezien waar ze het toelicht. En de foto's before and after. En ook een ruzie gezien van haar en Spencer met één of andere nieuwslezer en daar hadden ze dan dingen over gezegd op Twitter. En in dat interview met die nieuwslezer zei hij dat hij het niet snapte dat zo'n jong meisje zich liet verbouwen en toen zei Spencer dat het alleen maar goed was voor de publiciteit en kijkcijfers. En hij was ook alleen maar bij dat interview vanwege de publiciteit, dat kon hem verder ook niets schelen. Zoiets.

S: En zoek je dan iets op na aanleiding van een aflevering die je hebt gezien?

M: ja, dit kwam vanwege die nieuwsgierigheid over plastische chirurgische ingrepen die Heidi onderging.

S: Lees je verder over hen via andere media? In tijdschriften bijvoorbeeld?

M: Ook wel in de Cosmo en als ik het tegen kom dan lees ik het en vind ik het leuk. Maar ik koop niet speciaal een blad omdat de meiden van the Hills er in staan.

S: Welke andere verhalen heb je nog gevolgd?

M: Laatst over Lauren haar leven en de manipulatie van de beelden in the Hills. En later nog The City gekeken met Whitney.

S: Maakt het voor jou uit of het echt of nep is?

M: Nee, maakt niet uit. Ik weet het ook gewoon niet, ik denk dat die huizen echt zijn maar misschien is het wel niet zo. Het zou wel leuk zijn als je echt naar die locaties zou kunnen gaan, die clubs ofzo, maar als het niet echt is vond ik het nog steeds een leuke serie. Ik zou het ook een beetje naïef vinden als je denkt dat alles echt is.

S: Let je er wel op als je naar de serie kijkt?

M: Ik vraag het me wel af, mede door die making off die ik zag maar ik maak me er nou ook weer niet druk om hoor.

S: Wie is je favoriete personage?

M: Whitney of Audrina.

S: Waarom?

M: Whitney vind ik eerlijk en is succesvol en Audrina is naïef, beetje dommig. Heel makkelijk door het leven huppelend.

S: Vind je ze knap?

M: Ja, vind ik wel. Maar ik vind Lauren denk ik mooier dan de personages die ik leuk vind maar ik vind Lauren wat sneakier, minder sympathiek, daarom is zij niet mijn favoriet. Audrina vind ik wel weer heel knap, Whitney minder, maar wel leuke meid.

S: En van de mannen?

M: heb ik niet echt...oh wacht, jawel Justin is leuk. Waarschijnlijk dat ik daarom Audrina ook leuk vindt, ik snap haar keuze in mannen wel. Haha.

S: wat vind je leuk aan hem?

M: Mysterieus, slonzig, rauw, datte.. een beetje. Ja, nuchter, niet zo'n mannetje.

S: heb je weleens iets van the Hills gekocht?

M: nee.

S: heb je weleens websites van personages opgezocht?

M: nee nooit

S: Heb je weleens in bladen zien staan: dress like Lauren, dress like Lauren ofzo?

M: nee

S: Is het leven wat de personages leiden realistisch?

M: ligt er aan hoe rijk je papa is I guess. Het is verder wel heel dramatisch...of het realistisch is, denk het wel, het is extreem maar het zou wel kunnen allemaal hoor.

S: Vind je jezelf op een personage lijken?

M: lauren in haar beslissingen, dat herken ik wel.

Interview 10, Shirley

Naam respondent: Shirley

Leeftijd: 23 jaar

Opleidingsniveau: HBO (Business manager)

Woonplaats: Den Haag

S: Heb je alle seizoenen van the Hills gezien?

R: Ja en zelfs wel meerdere keren. Eerst op internet, daarna ook op tv op MTV.

S: En met wie kijk je?

R: Alleen of met mijn huisgenoten of vriendinnen.

S: En waarom kijk je naar the Hills?

R: Gewoon, leuk, lekker makkelijke televisie waar ik mij bij kan ontspannen, je hoeft er niet veel bij na te denken en het is ook wel herkenbaar.

S: Wat is er herkenbaar dan?

R: De situaties waarin de personages zich af en toe verkeren. Het stappen, de vriendschap, de relaties, dat soort dingetjes.

S: kan je een specifiek voorbeeld geven uit een aflevering die je is bijgebleven?

R: Euhm... ja, bijvoorbeeld als Audrina met Justin gaat en die relatie gaat iedere keer aan, uit, aan, uit en hij is eigenlijk ook wel een beetje een eikel maar toch blijft ze dan bij hem en ja, dat herken ik dan wel een beetje van mezelf ook. En dan hoe Audrina daar over praat met haar vriendinnen.

S: En wat voor soort programma is the Hills?

R: Het moet reality voorstellen maar helemaal op het laatst zie je wel dat het gewoon eigenlijk ook is opgenomen, sommige dingen zijn gewoon geacteerd, zeg maar niet echt. Dus ik denk dat het een beetje een mix is van dat ze het willen later overkomen als of het echt en heel spontaan zo gebeurt maar ondertussen zit er zeg maar een heel script gewoon achter. Euhm...

S: Hoe weet je dat?

R: Nou, volgens mij de laatste aflevering keek ik, daar was wel vaker discussie over, ook in de media, van is het nou wel echt of niet. Want Heidi en Spencer zijn bijvoorbeeld wel echt getrouwd maar

helemaal de laatste aflevering zag je dat ze op een set waren en een van die meiden, die blonde die na Lauren in de serie komt euhhmm...

S: Kristin?

R: Ja, die ja, zij zou toen naar Europa gaan en Brody bleef toen achter en het was een beetje van wel niet relatie en toen zag je bij die laatste aflevering dat ze afscheid namen en toen ging zij dus weg in de auto en dan wordt het helemaal uitgezoomed en zag je de hele set. En kwamen ze ook gewoon weer bij elkaar en toen had ik zoiets van zie je het is gewoon toch allemaal, er zit toch gewoon een script achter dus waarschijnlijk is lang niet alles wat er in die serie zich afspeelt ook daadwerkelijk gebeurd.

S: En wat voor kenmerken heeft een reality televisieprogramma verder volgens jou?

R: Ja, euhm dat het dus echt is, dat het gaat over echte levens van personen en die volg je dan.

S: En zijn er wel situaties die wel echt zijn volgens jou?

R: Ja, ik weet niet daar twijfel ik eigenlijk een beetje over. Bijvoorbeeld die Heidi en Spencer volgens mij waren die bijvoorbeeld wel echt samen en ja, die Lauren en Whitney die in de mode zitten volgens mij is dat wel echte aspecten. En die vriendengroep zelf, ik denk dat sommigen van hun wel van hun elkaar echt kennen zeg maar. Ik denk dat er hier en daar wel dingen zijn bij verzonnen om het programma aantrekkelijk te maken, spannender.

S: En toen je nog niet de laatste aflevering had gezien, dacht je toen wel dat het allemaal echt was?

R: Het kwam wel echt op me over, door de manier waarop het gefilmd is en de meeste gebeurtenissen zijn ja, er gebeuren geen rare onmogelijke dingen in dus, ja, al zijn sommige dingen misschien wel wat overdreven maar ik heb altijd al dat beeld dat dat gewoon Amerikaans is dus ja, toen had ik nog wel het idee dat het allemaal echt was.

S: Maakt het uit voor jou of het echt is of niet echt?

R: Nee, dat niet.

S: Dus stel iemand zegt tegen jou dit is allemaal in scene gezet dan vind je het niet minder leuk? Beleef je het dan niet anders?

R: Euuuhhmmm, dat maakt voor mij zelf niet uit, ik denk dat ik het dan even goed wel zou kijken en leuk zou vinden ook al wist ik dat vanaf het begin dat het allemaal in scene is gezet.

S: En hebben ze echt een script? Krijgen ze te horen precies wat ze moeten zeggen?

R: Even denken... ik denk dat er een deel wel script is en deels echte gesprekken. Ik denk wel dat er een deel improvisatie is en ja, ik denk dat het ehh.. ik denk wel dat ze misschien een richting door hebben gekregen van het moet hier en hier over gaan of dit of dat gebeurt maar niet zo zeer dat alles in tekst is uitgeschreven. Dat idee krijg ik er niet bij. Daarvoor komt het te natuurlijk op mij over. In een soap zie je echt duidelijk dat er geacteerd wordt, in the Hills vind ik dat niet.

S: En de karakters? Zijn zij echt zo?

R: Ze komen heel echt over en ik denk dat de karakters wel dichtbij ja, gewoon ligt bij het persoon hoe ze in het echt ook zijn. Dus voor mij komt het echt over zoals ze in het echt ook zijn.

S: Zullen we dan nu even naar een aflevering gaan kijken?

R: Ja, goed.

S: En had je deze aflevering al eerder gezien?

R: Ja, vaker zelfs.

S: En als je dan naar deze aflevering kijkt zijn er dan elementen waarvan je denkt dat die in scene zijn gezet of komt het wel echt op je over?

R: Ja, euhm, ik denk die hele ruzie, ja, dat Heidi een brief gaat schrijven naar die Lauren en heb ik wel m'n twijfels bij of dat wel helemaal echt is. En überhaupt dat hele verhaal om die roddel die achteraf niet eens waar blijkt te zijn geloof ik eigenlijk niet zo, dat het helemaal terecht is gekomen bij de ouders van Lauren enzo euhm, ja heb ik niet echt het idee van dat dat echt is.

S: En de vriendschap?

R: Euhm, van Heidi en Lauren? Denk ik ja, euhm denk ik wel.

S: En hoezo denk je dan dat de ruzie niet echt is maar de vriendschap wel?

R: Euh, ja,

S: Waar blijkt dat uit volgens jou?

R: Ja, die hele roddel heb ik over gelezen dat dat verzonnen was en die hele ruzie komt gewoon als heel erg overdreven op mij over. Hoe ze dan zo tegen elkaar schreeuwen en Lauren zegt eerst niet wat er nou aan de hand is. Ik vind het gewoon allemaal zo overdreven. En kijk het feit dat zij vrienden zouden kunnen zijn dat vind ik wel geloofwaardig overkomen maar, ja die hele scene.. Ja, heel veel in die serie draait eigenlijk, is een beetje ontstaan rondom die ruzie en dat zij uit elkaar groeien en Heidi met Spencer is... euhh, ja misschien is het zo'n heel Amerikaans beeld van overdreven enzo maar dat stuk vind ik gewoon minder geloofwaardig. Het komt gewoon niet echt over, heel hysterisch. Ik weet niet.

S: Vond je dit een leuke aflevering?

R: Euhm, ja, ff denken..

S: In vergelijking tot andere afleveringen... zijn er misschien andere afleveringen die je veel leuker vond?

R: Euhm, ik vond dit niet de leukste aflevering ook meer door die roddel en de overdrevenheid van die ruzie, euhmm.. ja zeg maar dat die vriendinnen steeds zo samenkomen en het gaat elke keer daar over, iedere keer hetzelfde. Het is niet één van de leukere afleveringen vind ik.

S: Dus de drama in deze aflevering vind je niet zo leuk?

R: Euhm, nou, ja ik denk de dingen die echt wat meer realistisch zijn, er zat bijvoorbeeld ook een stukje in dat ze uit waren geweest en aan het praten waren over wat er allemaal gebeurd was die avond en de volgende dag dat bijkletsen gezellig, ja dat herken ik wel en vind ik dan leukere stukjes dan zo'n ruzie. Zo'n opgeblazen roddel ja dan heb ik zoiets van of dat dan echt zo is en denk ik ook van ja allemaal wat te overdreven. Dus vandaar dat ik deze aflevering dan toch wat minder vind, het is wat minder realistisch.

S: Dus realisme is wel een element wat jij belangrijk vindt?

R: Ja, jawel.

S: Kijk je soaps?

R: Ja, soms. Goede tijden.

S: Is GTST of the Hills heel anders volgens jou?

R: Ja, the Hills is veel geloofwaardiger dan GTST, daar heb je ook soms rare verhaallijnen in en het komt veel geacteerder over. De sets zijn ook altijd hetzelfde meestal. Het speelt vaak in huizen af van de karakters.

S: Is er nog andere reality televisie dat je kijkt?

R: Even denken hoor, eigenlijk op dit moment niet zo heel veel. Bedoel je eigenlijk met reality shows dan programma's zoals Big Brotherachtige dingen?

S: Nou, ik bedoel zeg maar zoals je the Hills ook hebt omschreven als reality, zijn er nog andere programma's in dezelfde categorie die je kijkt?

R: Maar is dat dan ook bijvoorbeeld Greys anatomy?

S: Ik weet niet, wat denk jij?

R: Ja, nee.. euhm..daar valt dat dan waarschijnlijk niet in of wel? Ik denk niet dat ik nog meer reality kijk dan.

S: Ken je bijvoorbeeld the City?

R: ja wel wat afleveringen maar niet gevolgd.

S: En denk je dat het mogelijk is zo'n leven dat de personages in the Hills leiden?

R: Niet alles ervan. Als ik kijk naar de dingen die worden uitgezonden, als je al kijkt het appartement waar zij in zitten, lijkt mij op zich vrij onwaarschijnlijk, ze zijn mijn leeftijd en ik kan me niet voorstellen dat ik als ik daar zou wonen er zo bij zou zitten, als ik nog aan het studeren was, verder die dingen dat ik aangaf. De vriendschap, het kletsen, dat zijn wel de realistische elementen erin. Euhm..

S: Het materiële?

R: Ja, het materiële en het zo vaak uitgaan, ze rijden allemaal in hele dure auto's ja, niet heel realistisch eigenlijk. Geloof ik iets minder in.

S: Wat vind je ervan zo'n ruzie over een sekstape?

R: Ja, overdreven, opgeblazen.

S: Wat vind je ervan dat zoiets op televisie komt?

R: Moet kunnen, jawel. Op zich het programma is niet bedoeld voor jongeren, meer op iets oudere meiden die dat leuk vinden om te kijken en ik vind ook persoonlijk dat dat wel moet kunnen.

S: Zijn er andere dingen die je misschien wel te ver zou vinden gaan?

R: Euhm, nee, ja, goed als ze er heel veel seks draait, dat zou ik misschien wel te ver vinden gaan.

Maar het gaat nu om één roddel en dat wordt genoemd en je ziet niks van die sekstape ofzo.

Misschien als ze dat laten zien dat ik dat wel te ver vind gaan ja.

S: Dat vind je wel te ver gaan beelden daarvan?

R: ja, denk het wel, ik vind het zeg maar ook niet nodig voor het verhaal.

S: Vind je the Hills plat of grof?

R: Vind ik wel meevallen op zich. Ik heb niet het idee dat... nou, misschien een beetje er tussenin. Het gaat wel veel over relaties, mannen, ruzies, dat soort dingen.

S: Maar vind je het grof?

R: Nee, ik vind het niet grof.

S: Zijn er andere reality televisieprogramma's die je hebt gezien waar je dat wel van vindt?

R: Euhmm.. nee, eigenlijk niet iets wat ik zo kan bedenken.

S: Ken je bijvoorbeeld Jersey Shore?

R: ja, ken ik wel, ik kijk er verder niet veel naar maar ik zou dat dan wel in de categorie plat en grof plaatsen denk ik.

S: Waarom?

R: Volgens mij van wat ik er van heb gezien. Bij hen gaat het volgens mij alleen maar om, ze zitten in een huis en volgens mij gaan ze, dat is het beeld van wat ik er van heb, dat ze alleen maar achter mannen en vrouwen aangaan en kijken wat ze kunnen scoren. Daar laten ze ook meer in zien dan in een programma zoals the Hills gebeurt. Als zij een date meenemen dan wordt dat bijvoorbeeld ook gewoon uitgezonden en ja, er zijn altijd ruzies en schelden.

S: En vind je dat kunnen op televisie? Vind je dat leuk om naar te kijken? Of een Oh Oh Cherso bijvoorbeeld?

R: oh, ja Oh oh Cherso heb je ook nog. Ik moet bekennen dat ik daar best wel wat afleveringen van heb gezien. Ergens vind ik het wel een soort van vermakelijk maar ik vind het wel af en toe ver gaan

qua uitspraken en de dingen die ze laten zien. Ja dat vind ik. Oh oh Cherso valt dan ook een beetje in dezelfde categorie dan.

S: En kan je voorbeelden noemen van wat je niet vind kunnen?

R: Gescheld met kanker dan en seks en ze hebben het ook wel erg veel over seks gewoon. Gewoon plat.

S: En vind je dat deelnemers aan zo'n programma misschien tegen zichzelf beschermd moeten worden?

R: Nou, ja nee ik denk dat ze er gewoon zelf voor kiezen en ze zijn volwassen dus tjaa, ze verdienen er ook best wat geld mee volgens mij dus als zij dat willen, ja waarom niet. Ik vind het wel gemakkelijk op zich soms.

S: En the Hills vind je in vergelijking tot een Oh oh Cherso en soortgelijke programma's niet plat?

R: Nee, daar ligt de nadruk een stuk minder op.

S: En wat vind je van Speidi?

R: Ja, raar koppel.

S: Waarom?

R: Nou, ja volgens mij hebben ze allebei wel wat steken los. Ik snap van haar niet dat zij met zo'n persoon als Spencer kan gaan. Hij is gewoon een arrogante eikel om het heel even zo te zeggen. Haha. Die heel veel aan zichzelf denkt en ja, van haar snap ik dan niet dat je zo heel veel van één persoon kan pikken en daar dan bij blijft en mee wil trouwen.

S: Kan je misschien voorbeelden noemen uit een aflevering waar je dit op baseert?

R: Nou, ja op een gegeven moment als ze samenwonen dan heeft hij in huis een muurschildering laten maken zonder met haar te overleggen. En hij regelt ook zomaar een huis zonder met haar te bespreken en hij gaat bijvoorbeeld stappen en dan heel erg met andere meiden aan het kletsen en aan het versieren is ene ja, noem maar op. Hij houdt volgens mij niet heel veel rekening met wat zij wil en op een gegeven moment ook als ze gaan trouwen zijn er ook hele discussies over ja en dan komt het er vaak op neer dat hij het op zijn manier wil en dan gaat zij daar toch wel mee in. En ja.

S: Stel zij zaten niet in de serie, zou het dan nog wel een leuke serie zijn?

R: Euhm, jawel, ik denk nogsteeds wel. Ik vind het bijvoorbeeld ook heel erg leuk dat meer die Lauren gaat stage lopen bij dat Vogue en dat zijn ook wel aspecten die ik leuk vind om naar te kijken. En Heidi en Spencer die geven misschien, hoe zeg je dat, ja, meer sjeu aan het verhaal en veel draait ook wel om hen, meer ruzies en discussies door hen maar ik zou het nog steeds ook leuk vinden als zij er niet in zaten.

S: Ok. En wat vind je van de plastische chirurgie van Heidi?

R: Belachelijk. Ja, echt gaat veel te ver. Ze heeft echt weet ik veel hoeveel operaties gehad. Alles aan d'r lichaam heeft ze aan gesleuteld en ja dat vind ik heel erg overdreven.

S: Heb je dat voor het eerste te horen gekregen in de serie? Of ergens gelezen?

R: Volgens mij eerst in die serie. Dat die Lo tegen iemand zei van heb je het gehoord over Heidi, ze heeft dit dit laten doen. En later zag je dat ook wel terugkomen in tijdschriften wat Heidi over zichzelf zei en wat ze aan zichzelf had laten doen.

S: En heb je daar dan speciaal informatie over opgezocht?

R: Nee, dat niet. Dat lees ik toevallig in een blaadje dan.

S: En denk je dat de personages een totaal ander leven buiten de serie hebben?

R: Ze hebben denk ik een leven buiten de serie en ik denk dat je een klein stukje ziet wat mogelijk onderdeel is van hun leven zeg maar.

S: Waar uit blijkt dat?

R: Er zijn heel veel dingen die je gewoon niet te zien krijgt. Volgens mij gaat het voornamelijk over. Je ziet sommigen op werk of stage ofzo en verder gaat het heel veel over dat ze uit eten zijn of samen lunchen of uitgaan of dat ze thuis zijn en over gesprekken hebben die ze voeren met anderen. Maar dan mis je dus wel een heel stuk van dagelijkse bezigheden.

S: En wat vind je van de gesprekken tussen de personages?

R: Ja, euhh.. soms wel grappig om naar te kijken omdat ik mezelf wel kan herkennen in sommige situaties. Als ze uit zijn geweest en ze vertellen dit is gebeurd en jij was met die gast enzo dat soort gesprekken of wat er is gebeurd in een vriendenkring, daar kan ik me wel in vinden. Maar er wordt eigenlijk wel super veel geroddeld in de serie. Het gaat altijd wel over iemand binnen die groep en ze hebben nooit een gesprek over hun familie ofzo, dat wordt bijna volledig buiten beschouwing gehouden.

S: En wat vind je van het geroddeld?

R: ja, tikkeltje overdreven. Tikkeltje veel. Ik geloof wel dat meiden veel roddelen. Maar hier speelt altijd wel iets en ja dus in dat opzichte maakt het wel een stukje realistischer, bepaalde dingen houden ze gewoon achterwege en de focus ligt gewoon op gebeurtenissen binnen de vriendenkring.

S: En zijn de personages veranderd door de serie denk je?

R: Ja, ongetwijfeld wel.

S: En zie je dat ook terug naarmate de seizoenen vorderen?

R: Ja, bijvoorbeeld zo'n Heidi daar merk je best wel wat veranderingen in. In het begin is ze best wel een normaal meisje en op een gegeven moment veranderd dat toch wel naar een beetje aandachttrekkerij en ze blijft dan bij die Spencer en die operaties die zij heeft ondergaan.

S: Komt dat dan door de bekendheid van de serie?

R: Euhm, ja denk ik wel dat hangt er wel mee samen denk ik.

S: En andere personages?

R: Ja, euhm, ik vind dat bij Heidi merk ik dat het meest eigenlijk. Bij de anderen merk ik dat niet zo heel erg. Euhm, nou ja het meeste bij die Heidi ja.

S: Andere personages zijn constant gebleven?

R: Euhm, ja ik weet niet. Ik weet bijvoorbeeld ook niet waarom die Lauren op een gegeven moment er uit is gegaan, dat zij opeens niet meer in die serie zat. Maar het zal inderdaad was een bewuste keuze zijn geweest dat zij eruit is gestapt. Maar bij de rest merk ik het wat minder. Die Whitney natuurlijk is meer haar carrière waar verandering in komt. Ze is echt serieuzer bezig met haar carrière en gaat op een gegeven moment naar New York natuurlijk. En bij de rest moet ik zeggen dat ik niet heel veel verschil merk.

S: Niet door hun bekendheid?

R: Die Spencer ook wel, die vind het volgens mij prachtig mooi dat hij bekend is en volgens mij gaat hij zich alleen nog maar raarder gedragen en ja, volgens mij wil hij ook naar buiten komen als zijnde de beetje de klootzak zeg maar.

S: Dat speelt hij? En komt door de serie?

R: Ik denk het wel ja. Ik denk van wat ik zie in de serie zal hij van zichzelf al een beetje een steek je los hebben maar ik denk dat hij het ergens ook wel zijn karakter versterkt heeft zeg maar, naarmate het einde van de serie toe.

S: Zie jij de personages ook als celebrities? Zijn het celebrities geworden of gewone mensen?

R: Nee, dat wel ze zijn wel celebrities.

S: Waar zie je dat dan aan?

R: Als je gewoon in bladen kijkt dan komen dingen naar voren over hun en Heidi en Spencer hebben meegedaan aan een programma in de jungle samen met andere celebrities er in.

S: Heb je dat ook gekeken?

R: ja wel wat afleveringen.

S: En wie waren die andere celebrities daar in dan?

R: Ja weet niet meer, maar mensen die bekend waren in Amerika, niet hier.

S: Wat vond je van Speidi in dat programma?

R: Ja, ook daar nemen ze automatisch die zelfde rol weer aan. Heidi is het trutje en hij walst over haar heen en alles en iedereen. Zij zijn denk ik ook puur in die serie gevraagd om een beetje onrust te kweken om het vermakelijker te maken voor iedereen. Ja, ik weet niet, iets wat ik al eerder zij, allemaal beetje overdreven. Ik vind het niet vermakelijker door hun ofzo.

S: En heb je nog andere verhalen over the Hills en de personages in de media gevolgd?

R: Euhm, nou volgens mij heb ik ergens gelezen dat Audrina ook een borstvergroting had laten doen geloof ik. Dat zijn dan van die onbenullige dingetjes dat je in een magazine tegenkomt. Verder...

S: Lees je dan ook een magazine omdat je weet dat er iets over hun in staat?

R: nee, oh, nee.

S: Gewoon omdat je het leuk vindt om te lezen?

R: Nou, ik koop eigenlijk nooit van die bladen maar een huisgenootje heeft de Cosmo en nog een blad en dan lees ik dat gewoon en kom je die verhalen gewoon tegen. En inderdaad al die verhalen rondom Heidi's verbouwing en die dokter die chirurg heeft kort daarna een ongeluk gehad en die is overleden, dat heb ik ook gelezen zeg maar. Stond ook een heel verhaal bij over Heidi en dat ze spijt had van de operaties, verder zag ik toevallig toen ik in New York was een boek van Whitney, die heeft blijkbaar een boek geschreven ofzo, iets met fashion nog iets.

S: Zou je dat kopen?

R: Nee, nee.

S: Geen interesse in?

R: Nee.

S: heb je wel eens andere dingen aangeschaft van the Hills?

R: Nee.

S: Wel eens op persoonlijke websites van personages geweest?

R: Nee, ook niet.

S: En de verhalen die je hebt gevolgd bespreek je dat ook dan met huisgenootjes of vriendinnen?

R: Euhm, het zou best kunnen dat ik het er wel eens over heb gehad met die Heidi dat ik dat aan het lezen was en dat ik dan een gesprek begin over dat het echt belachelijk is zoveel aan je zelf doen, ze spoort niet, dat soort dingen... Dat is toevallig omdat je op dat moment dat artikel aan het lezen bent en je vriendinnen zitten in de woonkamer weet je wel. Dan begin je daar een gesprekje over.

S: Niet achteraf nog?

R: Nee.

S: En over the Hills in het algemeen bespreek je dat wel eens?

R: Nou, misschien wel eens met iemand van oh, kijk je dat? Wat vind je er van? Of terwijl ik naar een aflevering kijk zeg ik er misschien iets over als ik het met iemand kijk.

S: Zoals?

R: Ja, moet je dat zien, wat een eikel die Spencer of leuke tas ofzo.

S: En vind je het zielig voor Heidi dat ze die operaties heeft ondergaan? Voel je medelijden als je dan naar haar kijkt?

R: Nee, absoluut niet zielig, dat is een keuze die zij heeft gemaakt en ja dat zij er achteraf spijt van heeft, moet je er maar beter over nadenken, dat is gewoon dom.

S: En wie is je favoriete personage?

R: Euhm, in het begin was dat Lauren wel.

S: Waarom?

R: Misschien omdat zij in het begin wel hoofdpersoon is in het verhaal. Ze komt gewoon over als een sympathieke meid zeg maar.

S: Vind je haar knap?

R: Ja.

S: En van de mannen?

R: Ja, euhm... das een goeie... die hoe heetie, Brody misschien of die Justin.

S: Je kijkt niet speciaal omdat er mooie mannen in voorkomen?

R: Oh, nee dat niet.

S: Denk je er weleens over na hoe het zou zijn om in de schoenen te staan van je favoriete personage?

R: Euhm, nou, ja, niet zo zeer van... Het is wel dat ik af en toe die link leg naar gebeurtenissen en dingen in mijn leven. Maar niet dat ik denk was ik haar maar als ik haar was dan...

S: Dat niet?

R: Nee, nee.

S: En de dingen die zij bezit? De dingen die zij doet? Haar stage bijvoorbeeld? Denk je wel eens als je er naar kijkt van oh, dat lijkt me ook leuk? Dat wil ik ook?

R: Euhm, ja, wat betreft haar kleding, auto, appartement enzo zou ik best wel met haar willen ruilen haha. Ja, dat wel daar zeg ik geen nee tegen. Alle jurkjes en dingetjes en de auto's daar wil ik wel voor tekenen.

S: In die zin zou je wel dat leven willen leiden?

R: Ja dat wel. Zeker wel.

S: En is dat ook mogelijk zo'n leventje te leiden?

R: Ja, nou niet met mijn salaris nu haha. Misschien als je hard werkt, geen idee, ik streef er nu ook niet naar ofzo maar het is wel leuk lijkt me.

S: Dat waren al mijn vragen. Wil je nog iets toevoegen?

R: Nee hoor.

S: Heel erg bedankt!